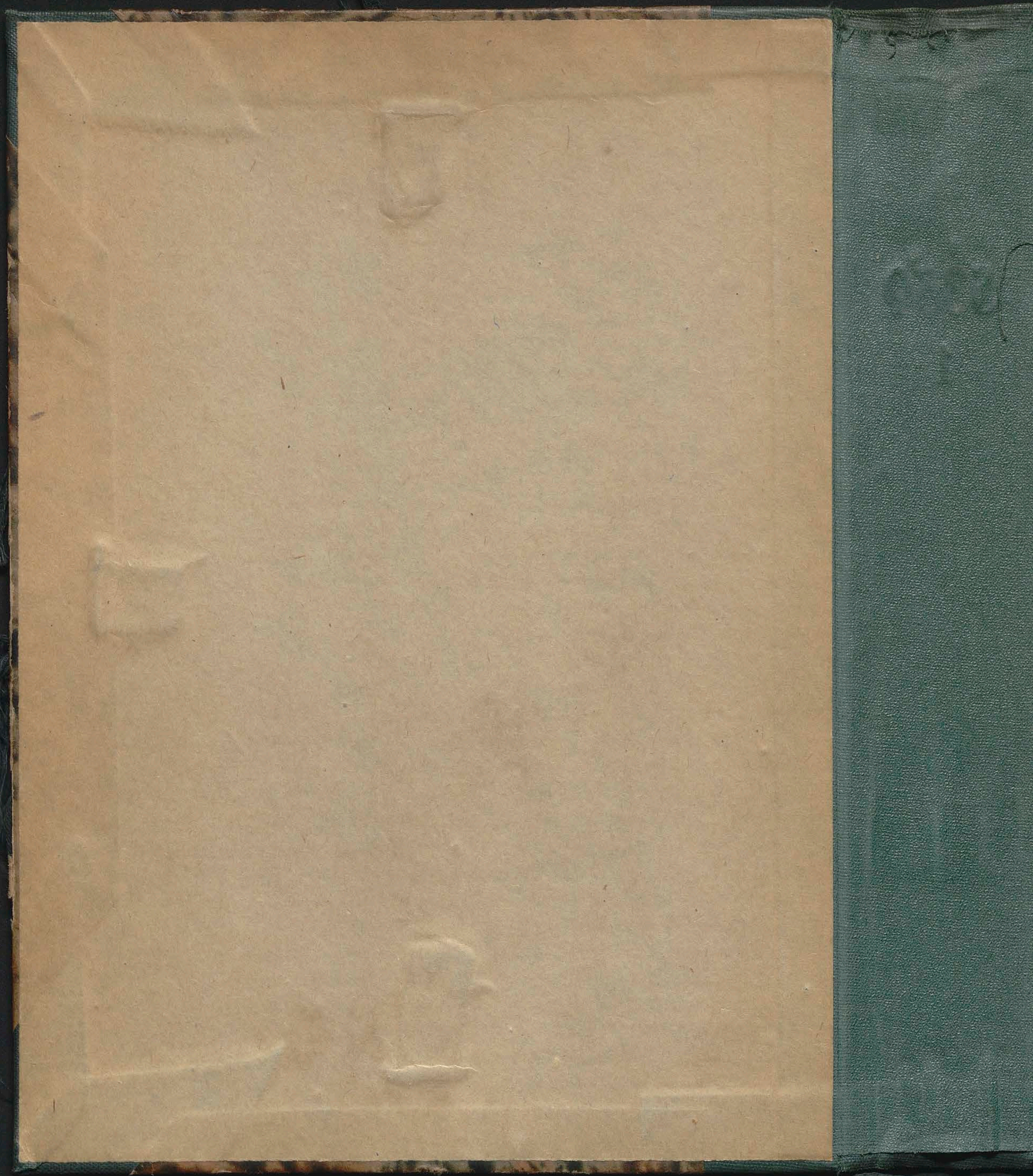

4G. I

Rkps 5359

Józefa Muczkowskiego i Żegoty Paulego
Alfabetyczny słownik uczniów, bakałarzy, magistrów, profesorów i innych osobistości z Uniwersytetem Jagiellońskim związanych.

[Szkic notatki, którą należy umieścić na początku I-go tomu. Szkic ten spisałem w brulionie w r. 1920, teraz w r. 1936 przepisuję na czysto — ale należy go jeszcze później poprawić]

Obecna forma niniejszego Słownika powstała w r. 1920; aż do tego czasu istniał osobno Słownik ... opracowany przez Żegotę Paulego, a osobno (jako rkps 5176, pudełka 24-36) podobny, ale mniejszy Słownik Józefa Muczkowskiego. Objąwszy w r. 1919 pieczę nad rękopisami Biblioteki Jagiellońskiej i interesując się dziejami Uniwersytetu, zwróciłem uwagę na oba te Słowniki. O ile jednak Słownik Paulego został w należytym mniej więcej porządku, o tyle Słownik Muczkowskiego (i wogóle wszystkie jego kollektanea do historji Uniwersytetu, które nadal stanowią rkps 5176) przedstawiał się chaotycznie. Porządek alfabetyczny z gruntu był ze=

punty, a nawet kartki odnoszące się do jednej i tej samej osobistości nie stały obok siebie; co więcej, przekonałem się, że prof. Józef Rostafiński, który tego Słownika ok. r. 1899 używał, pozwolił sobie powyjmować wszystkie (lub prawie wszystkie) kartki odnoszące się do lekarzy i zebrać je (bez najmniejszego porządku) w dwu osobnych pudełkach (24-25), przez co reszta Słownika (pudełka 26-36) została zdekompletowana. Dalej w pudełku 30 nie znajdowały się wcale (jak to na grzbiecie było wypisane) kartki od Mad do My, ale kartki od Bo do Za (m. in. Brosius) wyjęte z innych pudełek; w pudełku 33 (Sa - Slat) była litera A (oraz fragmenty „anonimowe"); w pudełku 34 (rzekomo Slat - Sz) mieściły się medycy XVIII w. (Arvedyk - Zyszkowicz). — Należało przeto Słownik Muczkowskiego doprowadzić do porządku. Tutaj jednak nasunęła się wątpliwość, czy taki porządek może być trwały wobec tego, że Muczkowski miał zwyczaj pisać na luźnych karteczkach, z których tylko pierwszą oznaczał nazwiskiem danej osobistości, dalsze zaś dołączał bez żadnego zaznaczenia, do kogo się odnoszą: stąd każda przypadkowa transpozycja kartek musiała grozić tem, że niektóre z nich staną się „anonimowe". Takiem

niebezpieczeństwa najlepiej można zapobiec fuzji obu Słowników: Pauli bowiem zaopatrywał wszystkie dalsze artykuły swojego Słownika w „kosztki", do których też wejść mogły (i w zasadzie weszły) kartki Muczkowskiego. Za fuzją przemawiała dalej ta okoliczność, że oba Słowniki wzajemnie się uzupełniały nie kolidując ze sobą wzajemnie — co stąd pochodzi, że ich autorowie obrali zupełnie odmienną drogę ~~[illegible]~~ przy ich tworzeniu: Muczkowski oparł się z jednej strony na księgach archiwum uniwersyteckiego (przedewszystkiem na AR = Acta rectoralia i Concl. = Conclusiones), a z drugiej strony na zapiskach, jakie znajdował na okładkach i marginesach starych druków x), podczas gdy Pauli źródeł archiwalnych zupełnie nie tykał, a korzystał przedewszystkiem z druków, jakich o uczonych krakowskich dostarczają ich dzieła, broszury i panegiryki. Już ta okoliczność zapewniała spełnienie ważnego i słusznego postulatu, aby czytelnik Słownika „sfuzjonowanego" w każdym przypadku był w stanie stwierdzić, czy dana notatka pochodzi od Muczkowskiego czy od Paulego; i postulat ten zmusił także i z tej przyczyny

x) Sygnatury są stare, typu R. XII. 7.

nie został przez fuzję naruszony, ponieważ każdy z łatwością odróżni wyraziste pismo Sculego, który z reguły używał formatu in 4° (mniej więcej 21 × 17 cm), od drobnego choć kształtnego pisma Muczkowskiego, piszącego prawie wyłącznie na karteczkach in 8° (mniej więcej 19 × 12 cm) i to wzdłuż krótkiego boku. Nieliczne kartki in 8°, ale trochę mniejsze (17 × × 10½ cm), zapisane wzdłuż dłuższego boku, pochodzą od Józefa Rostafińskiego; znalazłem je wmieszane do kartek Muczkowskiego w pudełku Nr. 25. Kartki różnych formatów z XV–XVIII w., jakie się tu i ówdzie w niniejszym Słowniku znajdują, są również przejęte ze Słownika Muczkowskiego; miał on bowiem ten niedarowalny zwyczaj, że odlepiał takie kartki z oprawy lub nawet wycinał z wnętrza książek, które odsyłał do dubletów! Wreszcie nieliczne karteczki in 4° oraz odsyłacze w formacie dokładnie kwadratowym (11·7 × 11·7 cm), jedne i drugie zapisane czerwonym atramentem x), zostały dołączone dopiero podczas porządkowania niniejszego Słownika, które trwało (z przerwami!) od 23. I. 1920 do .....

A. Birkenmajer

---

x) Przeze mnie lub przez Dra Bara

III

[Estr. XII, 8, s. v. Abramowicz Andrzej]

1

Abrahamowicz (Abramowicz ?) Andrzej rodem z Zamościa, został r. 1614 Baccal. Art., a r. 1615 Magister Art. w Uniwersytecie Krak.

1) Elegia funebris nobili et generoso d. d. Melchiori Pstrokoński viro de patria optime merito conscripta. Cracoviae, in typogr. Mathiae Andreoviensis. 1617. 4to k. 5.

2) Duchowne lekarstwo na powietrze, z 5 Psalmów na polskie przełożone. Kraków w druk. Andrz. Piotrkowczyka, 1625. 12mo ierk.

Ded. Katarzynie z Ostroga Zamojskiej wojewodzinie kijow.

x) [Estr. XII, 10-14]

Abrek Andreas + 1666 (podług: Monimentum Professorum Academiae Zamoscensis piis manibus ab Andrea Kłopocki erectum 1733, tandem Valentini Paszecki pia legatione renovatum per unum ex professoribus Academiae lugubri oratione cultum. Zamosciae typ. Univers. 1753 fol. na ostatnich 5 kartach daty śmierci profesorów — w Bibl. Ossolińsk. Nr Invent. nov. 7348 a dawnego Nr 8095/27)
umarł Andreas Abrek Leopoliensis Phil. et J. Utr. Dr. primum Eloquentiae, post Philosophiae moralis in Acad. Zamosc. Prof. Rector + 20 Februarii 1666. (co jak się zdaje mylne)

Fastigium honoris clarissimis et excellentissimis Dominis Martino Foltinowicz Andreae Abrek Leop. Philosophiae Doctoribus Juris Utriusque lauream per Illustr. Benedictum Zelechowski U. J. Doctorem capessentibus erectum ab Alexandro Zychowski Phil. Doctore Eloq: Professore A. 1644 D. 9 mense (Maja) Zamosci in off. typogr. Academiae Zamosc. 4o 12 Ded. Stanislao Sabiewski capitan. grabowecensi
wiersz Foltynowicz był z Zamościa Abrek był lubiany od Zamojskich

Symbolum amoris et honoris academici erga D. Mart. Foltinowicz et Andr. Abrek. Zamosc. 1644. fol (w bibl. Un. Kr. J. xx II. 27.

Epicharmaticon Joanni Christophoro Falecki U. J. D. cum in Canonicatum eccl. colleg. Zamoscen. introduceretur a Alexandro Zychowski Phil. Doct. oblatum. Zamoscii typ. Academ. exprimebat Paulus Radicius 1646. 4o k. 4. wierszem.
(Jan Krzysztof Falecki profes. Teologii Dr. praw. kanonik zamojski proboszcz w Wielołęce + 1651)

Rękopisy Andrzeja Stanisława Abrek. (w bibliot. Zamojskich)

1) In dialogum M. T. Ciceronis de partitione oratoria 1630-1631 et Animadversiones 1633-1634. 4to.

2) Joannis Dlugossi seu Longini Can. Cracov. Historiae Polonicae libri VI posteriores (Lib. VII - XII); descriptum ex bibliotheca illustris d. Thomae a Zamoscie Zamojski Regni Pol. - Cancel. opera et studio M. Andreae Abrek protunc in Acad. Zamos: cen. ordinarium eloquent. professorem, coeptum 7 Julii 1637, finitum d. 10 Maii 1638. 4to str. 1030.

3) De symbolis heroicis libri IX auctore Silvestro Petrasancta Romano S. J. descriptum 1650. (z edycji druk. Antverpiae ex offic. Plantiniana Baltasari Moreti 1631. 4to.) 4to kart 200.

4) In tres libros Aristotelis de arte rhetorica collecta 1629-1633 4to k. 400.

5) Animadversiones in Dialogum Ciceronis de partitione oratoria (pisane we Lwowie 1619-1620 gdy słuchał nauk w szkołach jezuickich)

O rękopisach Andrzeja Abreka (Maciejowski Piśmiennictwo Pom dodatkowy)

Laurea Joanni Terszowski 1644. 4o
Lyra Apollinis Stanislai Fursyski 1640. 4o (?)
Panegiricus funebris Thomae Zamojski 1638. fol.
Phoebus in Lechico Trione 1647. ?
Pitawa Stanislao Potocki 1655 fol.
Polymnia Joanni Zamojski 1646. 4o
Ramus lauri Joanni Grzybowski 1639. 4o ?

I. Abrek Andrzej (+1656) był rektorem akad. zamoj. 1642 i 1645 (podł. Łotockiego + 1659) syn Andrzeja Abrek Dra med. i rajcy lwow. zmarłego 1623 kształcił się w akad. krak. gdzie 1627 Baccala. r. 1629 Mgr Fil. został wezwany do Zamojskiej Akademii był najprzód prof. wymowy potem filozofii moralnej, r. 1644 został tamże Dr Praw później rektorem orzekłszy się zmarł r. 1666 d. 20 lutego, jako rajca zamojski. 3

1) Virtuti et honori Magnifici et excellentissimi Domini D. Martini Foltinowicz Phil Doctoris et in inclyta Academia Zamoscensi Ordinarii professoris dum in eadem Academia Rector ritu solenni renunciaretur A. 1639 maii 18 sacrum a M. Andrea Abrek Leopol. Ordinario Eloquentiae professore. In Off. typ. Acad. Zamosc. 1639. 4o Kart 4 (oda)

2) Luctus academiae Zamoscensis ex obitu illustris. heroinae Catharinae ducissae ab Ostrog Comitissae in Tarnow Zamoscial Regni Polon. Cancellariae, Knyszyn: Sokal. Capitaneae, conceptus per M. Andream Abrek Leop: Ordinar: Eloq: in Acad: Zamosc: Profes: In Anniversario Obitus Ejusdem Illustrissimae Patronae die Octob. 6. Anno 1643. expositus In off. typ. Acad. Zamosc. 4o Kart 6. (oda wiersz) (protegowała Zamojska Szymona Birkowskiego (dedykowane Stanisławowi in Modliborzyce Witeski dapifero palat. belz et Valentino Fredro regiarum in terra praemisl. venationum praefecto.

3.) Mulier virtutis Illustrissima Catharina Zamoscia ducissa ab Ostrog Comitissa in Tarnow Suprema Regni Pol. Cancellaria Knyszyner. Sokalier &c. capitanea Anniversario Obitus Ejusdem die Octobr. 6. A. D. 1643. in exequiis Academicis per M. Andream Abrek. Leopol. Ordin: Eloquen. in Acad. Zamosc. profess. ad imitandum orbi exhibitus In off. typ. Acad. Zamosc. fol. Kart 13. panegiryk proza.

4) Clavis honorum virtus et labor quibus sublimis in ecclesia collegiata et inclyta Academia Zamoscense Scholastici Muneris dignitas A. 1644 August. 6. Illustri et Admodum Rev. D. D. Andreae Klopocki. S. Th. e U. J. D. Protonotario Apost. Scholastico Zamosc: et Concionatori Ord. Capellae Illustr. Domus Zamosc et Tarnogrod: Praeposito S. R. M. Secretario faustissimis bonorum omnium plausibus patuit reserata Andreas Abrek Philopoeta Zamosc: Affectus et Observantiae suae Symbolon obtulit. Zamosci typis Academicis excudebat Paulus Radicius. 4o 6 kart (wierszem)

5) Quaestio de Sponsalibus et Matrimonio ab Illustr. et Admod. Rev. D. D. Benedicto Zelechowski. U. J. Doct. Cutos. Colleg. Zamosc: Canonico. Academiae Procancellario Excellenti Domino M. Andreae Abrek. Leopol. Phil Doct. Ordin. Eloq. Proff. pro solenni inauguratione in Doctorem Juris Utriusque publice ad disputandum proposita. Zamosci in Lectorio juridico Mense Aprili die 18 A. 1644. typ. Acad. excudebat Paulus Radicius. 4o Kart 6. dedykowane proconsuli consulibus, scabinis totique universitati Leopolien. patriae suae charissimae tu mówi o Lwowie: „Suscepit illa humaniter in sinum et ejus civitatis suae, tricentas ante Olympiadas atavos mei sanguinis.

mówi że go miasto po śmierci ojca na swój koszt do Akad. Krak. wysłało.
że Jan i Tomasz Zamojski suspexit, amavit, honoravit Leopolienses
Kwlinios, Harnigelios, Stephanidas, Simonidas, Birkovios, Drefnetos,
Ursinos, Solcios, Turscios, Brillios ~~Szpo~~ Szponeros, Iwaskovicios.
o Innocentym Petrycym mówi: Vester olim filius był Lwowianinem
na końcu: Rectoratu D. Hieronymi Kolakowski Phil. et Med. Doctoris
in Acad. Zamosc. Ordin. proff. (są to zadania do dysputy)

10) Navis Christi: ded. Benedicto Zelechowski U. J. D. Eccles. Colleg.
Zamosc. Canon. Praeposito Turobinen. — mówi że jest in antum-
no annorum meorum, że był r. 1629 z Akad. Krak. razem z Zelechowskim do Akademii Zamojskiej od Tomasza Zamojskiego sprowadzony
mówi że sam jest swym starcem.
na ostatniej stronie jest wiersz łaciński Bazylego Rudomicza Phil. Docto-
ra in Acad. Zamosc. Profess. Math. . .
na poświęcenie kościoła w Turobinie, który 1570 Górka wojewoda oddał Ewangelikom, a r. 1595 Stanisław Go-
moliński bisk. chełm. oddał Katolikom, a r. 1650 Mikołaj Świrski suffragan chełm. poświęcał

11) Sacra Nuptialia . . . . . .
II.) E per M. Andream Abrek Phil. Doctorem. Ordinarium
dog. Proff. Canonicum Zamosc. instaurata A.
1658. V nonas Martii

13) wydał gramatykę Ursyna Jana w Zamoscia 1640. 8° po raz 3ci.
(ob. Bardtkie hist. druk pol. I. 392)

14) Flores laurei virtuti ac erudit. VV. DD. Sec. Laureae Candidatis
(Mich. Wielkowicz, Ignat. Greglicii, Joan. Budziński). Zamosii 1666. 4o
II.
15) Manipulus ramorum lauriger Venerab. Antonio Betuski Phil. et Eloqu.
Profess. 1660. 4o

16) Templum laboris et honoris venerab. d. Seb. Dobraszowski, Alex.
Zychowski, Jacobi Lang. a nobili juventute veneratum Zamosii 1644. 4o. k. 8

17) Laurea Juris utriusque Joanni Terszewski in Acad. Zamost. collata,
Juventutis academicae placen... excepta, 1644. In off. typogr. Acad. Zamost. 4to
ded. Stanislao Koniecpolski castellano crac. . . Andr. Abrek Prof.
18) Wiersz polski w Okolski Szymon: Dyaryusz transactiej wojennej między wojskiem zapo-
roskiem a Koronnym 1637 w Grudniu. Zamosi, druk. Jedn. Jastrzębski 1638. 4to

I. Abrek Andreas Leopoliensis Phil. Doct. Ordin. eloquent Prof. in Univ. Zamosc. syn lekarza lwowsk., r. 1644 Dr Praw, Profesor filozofii w Uniwersytecie Zamojskim, rektor r. 1641, a r. 1651 rajca zamojski + 19 lutego 1656 w Zamościu.

✓ 1) Quaestio de Sponsalibus et matrimonio ab illustr. Benedicto Zelechowski U. J. Doct. eccles. colleg. + Zamosc. canonico, Academiae Procancellario excellenti D. M. Andreae Abrek, Leopol. Phil. Doct., ord. Eloq. Prof. pro solenni inauguratione in Doctorem Juris Utriusq. publice ad disputandum proposita, Zamosci Aprili d. 18 A. 1644, Typis Academiae excudebat Paulus Reiovicius. 4to K. 6.

ded. Proconsuli, Consulibus, Scabinis, totique Universitati Leopolien . . . Andr. Abrek.

(pisze że przed 300 ~~laty~~ olimpiadami, przodkowie jego osiedli we Lwowie. Zmarły ojciec jego wysłał go do akademii krak. – Stawny Jan Zamojski i syn jego Tomasz protegowali Lwowianów: Kisliscios, Starnigelios, Stephanidas, Simonidas, Birkovios, Dresneros, Ursinos, Solicios, Turscios, Brillios, Szponeros, Iwaskovicios etc. Innocenty Petrycy był także Lwowianinem – Samego autora protegiuje Zamojski starosta kałuski.

Sama rozprawa na 3 kartach o małżeństwach z prawa kanonicznego.

I. Abrek Andrzej + 16$\overset{5}{6}$6

Hymenaeus lectissimorum conjugum clarissimi D. Adriani Krobski Phil. Doct. Eloq. Publ. Professoris Decani Universitatis Zamosiensis S. R. M. S. una cum generosa virgine Marianna Magni olim et clarissimi in republica literaria viri Andreae Abrek J. U. D. filia amico pectore M. Ludovici Nicolai Tainer Phil Doct. Doct. prof. S. R. M. notar. expressus Zamosii typis Academicis. (1672) 4°. K. 4
oda Tal/a na Koniu po polsku wiersz (bez roku) Abrekowna miała brać.

Adrian Krobski prof. zamojski + 1708. Kształcił się w akad. Krak. był sekretarzem Król. r. 1672 d. 17 stycznia pojął Mariannę córkę zmarłego profesora Abrek. – matka tej Abrkowny pochodziła z familii Morusów do której należał Tomasz Morus kanclerz angielski. – Jędrzej Abrek profesor zamojski (syn Jędrzeja Abreka burmistrza lwowskiego) prócz córki jednej Marianny wydanej za Krobskiego zostawił kilku synów a między temi Andreja Abrek kanonika i scholastyka zamojskiego + 1700.

Hymenu Echo wesołe przy solennych godach stanu małżeńskiego Adriana Krobskiego i Jm Panny Marianny Abrkowny przez Samuela Goldt Głowczyńskiego nauk wyzwol. bac. acad. Zam. Anal. Profes. oświadczone. W Zamościu w druk. akademick. 1672 d. 17 stycznia 4° K. 5. (wierszem – liche)

I. Abrek. Andrzej 1644. + 16[5]76.

Apollo laurifer virtuti et eruditioni venerabilium dominorum Sebastiani Dobraszowski, Alexandri Zychowski, Jacobi Lang, cum in inclyta Academia Zamosciensi dignissimo ejusdem procancellario auspice Illustri et Admodum Rndo D. Benedicto Zelechowski U. J. D. & Canonico, Colleg: Praepos: Lukow. &c. Lauream in Artibus et Philos: secundam per Excellentiss. virum M. Andream Abrek. Leopol: Ordinar: Eloq: Professorem ritu solenni susciperent A. 1644. Mense Februar. die 21 a nobili juventute Academica Scholae analogiae e Parnasso in plausum publicum vocatus. In officina typograph. Acad. Zamosc. 4º Kart 10 satowiersze. Jerzego Zelińskii, Paulus Borzecki; Joannes Zaykowski; Nicolaus Borzecki, Paulus Borzecki; Thomas Zawacki Swatopetk. Josephus Podniesinski, — V. D. Jacobo Lang 10 wierszy przez Andreas Abrek — Casimirus Foltinowicz, Nicolaus Brodowski.

1. Abrek Andreas + 1666

Praemium virtutis et laboris clarissimorum virorum D. Martini Foltinowicz. D. Andreae Abrek. Leop. Phil. Doctorum in Acad. Zamosc. Profess. dum in ecclesia collegiata Zamosciense laurea Juris Utriusque per Benedictum Zelechowski U. J. Doct. Zamosc. Canonicum 1644 d. 9 Maji ritu solenni ornarentur a Basilio Rudomicz S. Theol. auditore expositum in off. typogr. Academiae Zamosc. 4° k. 16. wiersem ded. Andreae Ktopocki S. Theol. et Jur. Utr. Dri. B. Rudomicz

Przewijża dokoła: Ad unam tendo

ojciec Abreka został nobilitowany herb jego ǂ (dis) F ten zaś Abrek został Dr. fil w akad. Krak. był nauczycielem młodego syna Tomasza Zamojskiego r. 1644 będąc Dr. fil i prof. wymowy w akad. zamojsk. został Dr. Praw – poeta – orator

Proboszcz Łukowski Dr. Praw profesor akad. zamojsk.

Benedykt Zelechowski kanonik zamojski Lkształcił się w Rzymie Bononii, Krakowie wydał Libri Speculum Saxonum (?) był herbu Leliwa

1644 rektorem był wtedy Hieronim Kotakowski Phil et med. Dr. herbu ǂ

później w septembre r. 1644 był rektorem Martin Foltynowicz Marcin Foltynowicz Phil et Jur. Dr. canon. zamosc. rector + 1654 d. 15 Januar.

Honorarium Virtutis et eruditionis in geniis ad olescentibus Basilio Rudomicz, Thomae Woliński, Paulo Grodecki in Acad. Zamoscen: per primam in Art. et Philos. lauream a M. Andrea Abrek. Leop. U. J. Doctore Inclytae Acad. Zamoscen Decano et ordinario eloquentiae professore ritu solenni collatum. 1644. d. 17 Septembr. Zamosci typ. Acad. excudebat Paulus Radecius. 4° k. 8, jest tu Rudomicza wiersz na pochwałę Abreka.

Symbolum amoris et honoris academici erga clarissimos viros D. Martinum Foltinowicz, D. Andream Abrek, Leop. conceptis dum in basilica collegiata Zamosciense per Ill. Bened. Zelechowski U.J.D. Canon. Zam. Juris Utriusque Doctores renuntiarentur 1644 Maij 9. exhibitum ab Adm. R.R. Academiae Zamoscen. Professoribus et Collegis. Zamosci typ. Acad. excudebat Paulus Radecius. fol. k. 10. ody następujących autorów Fr. Cyrillus Gorebscius Theol. Dr. – Simon Piechowicz fil. et Med. Dr. – 2 ody: Ad Cl. Martinum Foltinowicz: ad Cl. D. Andream Abrek Leop. (Utriusque Confratribus et amicis amoris ergo cecinit Gaspar Solcius Leopol. fil. et Med. Dr. dalej Ody przez Christophorus Wilkowski Theol. prof. – Joannes Durecki filoz. prof. – Iis dem Clariss. D. Juris Utr. Doctoribus oda przez M. Valerianus Alembek Leopol. Phil. Dr. Mathema professor – Oda p. Sebastianus Dobraszewski histor. prof. – Ode przez Stanislaus Turzycki Elementorum Phil. prof. – Oda przez Alexander Zychowski Phil. Dr. polseos. prof. –

Lychnus Cleanthis in augustam honoris aedem Martini Foltinowicz, Andreae Abrek Leopol. cum in Academia Zamosciense 1644 ad Utriusque Juris lauream solenniter inaugurarentur translatus a Joanne Bitomski Canon. Olycens. et in ejusdem Collegio Academico eloqu. profess. – 4o. k. 3 (nie cale – styl lapid.)

1 Abrek Andrzej Stanisław urodzony we Lwowie z ojca Andrzeja Medycyny Doktora oraz rajcy (zmarłego r. 1605) i matki Małgorzaty. Rodzina Abreków pochodziła z Anglii i unikając prześladowań religijnych osiadła w Polsce. We Lwowie dość znacznego dorobiła się majątku, gdzie nawet jeszcze w XVII wieku istniała ulica Abrkowska, od ich posiadłości tak nazwana. Ojciec Andrzeja Stanisława będąc rajcą miejskim cieszył się ogólnem poważaniem, został nawet nobilitowany (używając właściwego herbu ‡), matka zaś Małgorzata wywodziła swój ród z angielskiej familii, (Mor.?) do której sławny Kanclerz Tomasz Morus (ścięty r. 1535) należał. Młody Andrzej Stanisław Abrek, którego rodzice wcześnie odumarli, odebrawszy początkowe wykształcenie w rodzinnem mieście, [w szkołach jezuickich 1619–1620,] kosztem miasta wysłany do Krakowa, r. 1626 wpisany w poczet uczniów Uniwersytetu, otrzymał r. 1627 pierwszy stopień (primam lauream), a r. 1629 magisteriat i Doktorat Filozofii. Powołany od Tomasza Zamojskiego na professora do Akademii w Zamościu, od r. 1629 zajmował katedrę wymowy i etyki i od r. 1634 pełnił zarazem obowiązki podskarbiego Akademii. R. 1639 obrany dziekanem wydziału filozoficznego, i r. 1641 Rektorem Akademii, otrzymał r. 1644 Doktorat Prawa w tejże Akademii. R. 1647 został Professorem filozofii moralnej i przytem od r. 1649 prowizorem drukarni akademickiej. Obrany następnie r. 1654 i 1655 Rektorem Akademii, będąc oraz rajcą miejskim umarł z tą godnością w Zamościu d. 19 Lutego 1656 r.

w sobotę, pochowany d. 21 Lutego w Kaplicy Akademic- kiej. Następcą jego na Rektorstwie został Marcin Fołty- nowicz. Andrzej Stanisław Abrek słynny w swym czasie jako orator i poeta, pojąwszy żonę w Zamościu, prócz córki Marianny wydanej r. 1672 za Adriana Krobskiego Profesora (+1708) pozostawił 4 synów: 1) Andrzeja D^ra^ Praw, proboszcza turobinskiego, kanonika zamojskiego + 29 maja 1700. 2) Benedykta bezżennego + około 1656. 3) Mikołaja studenta Akad. Zam. 1646, notariusza lwowskie- go (+1701). 4) Jana Alexandra M^gra^ Art. 1668 w Uniw. Krak. Profes- sora w Zamościu 1673, kanonika zamojskiego i proboszcza Krzeszowskiego, + 20 Kwietn. 1689. 5) Córkę Mariannę za Adrianem Krobskim prof. zamojsk. 1672.

Pisma Andrzeja Stanisława Abreka:

1) Civitas Dei manentis cum hominibus postridie Dedi- cationis Basilicae Collegiatae Zamoscensis XIV Kalend. Decembris A. D. 1637 ab ill. piae memoriae Thoma Zamoys- ki Supr. Regn. Pol. Cancell. gener. Cracov. Capit. etc. religiosis- sime instauratae exhibita per Andream Abrek Leopol. ord. eloqv. in Acad. Zam. Prof. Zamoscii in off. typogr. Acad. 1638. fol. 8 ark. (Sign. A-H)

2) Epicrotesis illustri Joanni Sasin Canonico, Vicario in spi- ritualibus et Officiali generali Chelmensi, Potylicensi, Skierbie- szoviensi praeposito, S. R. M. Secr. cum Juris Utr. Doctoris laurea in Academia Zamoscen. insigniretur, facta ab Andrea Abrek ... A. D. 1638 d. 26 Aprilis. Zamoscii, exprimebat Andreas Jastrzęb- ki. (1638) 4to Kart 7. (wierszem)

3) Fax nuptialis in himenaeo d. Hieremiae Michaelis Korybuth Ducis in Wisniowiec et Griseldis Constantiae Thomae Zamojski filiae accen- sa 1639, Febr. 27. (b. m.) fol. Kart 14.

9

4) Pietas Academiae Zamoscensis erga illustr. patronum Thomam Zamojski Supr. Regni Pol. Cancel., generalem Cracov. Sokal. Knyszynen. Rabsztyn. Neofor. etc. Capitaneum exhibita in exequiis academiis d. 10 Febr. A. D. 1638. Zamoscii, in off. typogr. Acad. imprimebat Andreas Jastrzębski. fol. Kart 13. (Sign. A-3.) ded. Jacobo Sobieski palat. belzen. (proza)

5) Virtuti et honori Martini Foltinowicz dum in Academia Rector renuntiaretur sacrum. Zamoscii 1639. 4to K. 4. (wierszem)

6) Phoebus post nubila auspicatissimo hymenaeo d. Alexandri a Koniecpole Koniecpolski Regn. Pol. Vexilliferi et Joannae Barbarae Zamosciae excitatus in repotiis. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1642 Decemb. 7 d. fol. K. 10 (proza) ded. Stanislao Koniecpolski cast. Crac.

7) Echo Charitum academicarum immortalis memoriae heroibus Joanni et Thomae Zamosciis ob singularia ergo Academiam Zamoscensem per eosdem fundatam et auctam beneficia, ad primarium lapidem, quem Anno (16)39 ~~[illegible]~~ die 27 m. Augusti Catharina Zamoscia Ducissa Ostrogii, Comitissa in Tarnow, Regni Cancellaria, Knyszyn. Sokal etc. Capitanea una cum magnae spei filio Joanne Capitaneo Kalusiensi, aedibus academiis solenni ritu imponebat, excitata per.... Zamoscii, in off. typogr. Academiae imprimebat Alexander Pawłowicz 1639. fol. K. 21. - ded. Joanni Zamojski capit. Kalus. (ciekawe do historyi Akad. Zamojs.)

8) Mulier sapiens ill. Catharina Zamoscia, Ducissa ab Ostrog, Comitissa in Tarnow et Jaroslaw, Suprema Regni Pol. Cancellaria, ad imitandum orbi exhibita Zamoscii in exequiis academicis A. D. 1642 Novembr. 7. Cracoviae in off. Francisci Caesarii 1642. fol. K. 10 - ded. Hieremiae Michaeli Duci Wiśniowiecki et Joanni Zamojski capit Kalussien. (proza)

11

1. Abrek Andrzej, młodszy (+ 1700) syn Andrzeja rajcy i prof. akad. zamojsk. proboszcz, był kilka razy rektorem akademii zamojsk. 1661, 1670 i 1671.

[Estr. XII, 14-15]
[Kuot R.: Słown. bzgr. I. 18]

Sagitta redux in caelum D. M. Andreas Abrek S. T. Doctor decanus infulatus Zamosc: Szczebrzeszynensis et Tarnogrodensis praepositus S. R. M. Secretarius dum ei in ecclesia collegiata Zamoscensi justa parentalia persolverentur a G. Petro Cisienski in Univ. Zamosc. Jurisprudentiae auditore lugubri stylo notata Anno Jubilaei 1700 Tertio nonas Junii. Zamoscii typ. Univ. fol. k5.

Abrek został doktorem filoz i teologii w Rzymie kształcił się w Akad. Krak. i Zamojsk, miewał kazania przed Królem Michałem był w Rzymie był synem Andrzeja Abreka profesora Eloquentiae in Acad. Zamosc. — był sekretarzem królewskim

Abrek Andrzej młodszy (syn Andrzeja Stanisława Abrek Profesora zamojsk.) urodzony we Lwowie, kształcił się od r. 1637 w Akademii Zamojskiej pod okiem ojca, następnie w Akademii Krak. gdzie r. 1651 został Baccalar. a r. 1652 Magist. Philosoph. następnie [illegible] uczył się w Rzymie gdzie został Drm Teol., około r. 1656 wezwany na professora wymowy po śmierci ojca do Zamościa otrzymał kanonią w Kollegiacie zamojskiej; r. 1660 probostwo w Tarnogrodzie. R. 1664 był Rektorem Akademii zamojskiej; r. 1667 został Scholastykiem, 1675 wicekanclerzem Akademii Zamojsk.; r. 1696 został Dziekanem Infułatem Zamojskim, Proboszczem Szczebrzeszyńskim Sekretarzem Królewskim + 29 ~~lipca~~ maja 1700, pochowany d. 3 czerwca w Kollegiacie Zamojskiej. (Ob. Pawłowicz: Infula Andreae Abrek Clypeus Palladis. Zamoscii 1675. fol.) ~~[illegible]~~ Grabowicz Franc: 1696 fol.)

Wydał: 1) Sacra nuptialia auspicatissimo hymenaeo Joannis in Zamoscie Zamojski Supremi Regni Pocillatoris et lectissimae sponsae Mariae Casimirae Franciscae Henrici de la Grange Marchionis d'Arquien et Franciscae Comitissae ./.

de Chastre filiae, ab inclyta Universitate academica Zamoscen. inter festos ac faustos gratulantium applausus instaurata A. D. 1658. V. Nonas Martii. (Zamoscii 1658) fol.

2) Manipulus ramorum lauriger Venerab. Antonio Betuski Phil. et Eloqu. Profess: (1600. 4° a ~~nobili~~ juventute oblatus (?)

3) Flores laurei virtuti ac erudit. VV. DD. Secundae Laureae Candidatis (Mich. Wielkowicz, Ignat. Greglicii, Joan. Budzinski.) (Zamoscii 1666. 4° K. 10 (a juventute academica delati (?)
(nie pisał Abrek)

Ob: Pawłowicz Mathias Joan. (Phil. Dr. in Univ. Zamosc. Profes.): Infula nativis meritorum gemmis in Andrea Abrek S. Th. Doct. Decano infulato Zamoscensi, Tarnogrodensi, Szczebrzeszynensi praeposito, S. R. M. Secr., splendescens, dum infulati sui honoris primitias in eccl. colleg. Zamosc. auspicaretur, demonstrata 1696 d. 25 Martii. Zamoscii, typ. Universit. imprimebat Joannes Rutowski. fol. K. 5 styl. lapid.

4) Epos genethliacum Deo in cunis Bethlehemiticis vagienti ~~concinatum~~ calamo Andreae Abrek poeseos in Acad. Zamoscensi studiosi concinnatum. Zamosci, typ. Acad. excudebat Paulus Radicius 1646. 4° K. 11.

5) Laureum sertum Artium et Philos. primum, quod in Acad. Zamoscensi Antonio Betuski, Alberto Rachalski Andreas Abrek extulit. 1658. 4°
(nie jest Abreka)

III. Abrek Andrzej Lwowianin (syn ~~Andrzeja Stanisława~~ Mikołaja) (~~Stryjem~~ dziadem jego był Andrzej Stanisław Abrek professor Akademii Zamojskiej +1656) został r. 1689 Bacalar. (ob. Rubiszewski Franciscus: Claritudo siderum coelestium. Cracoviae 1689 fol.) a r. 1690 Magistrem Filoz. w Akademii Krakowskiej (ob. Jaskrzewicz Michael: Arcus triumphalis. Cracoviae 1690 fol.) był prdobno synem Mikołaja Abrek notariusza lwowskiego (+1701) – r. 1693 był rektorem szkoły lwowskiej. – R. 1676 [illegible] Abrek [illegible] Andrzej (syn Mikołaja) rodem ze Lwowa zapisany w poczet uczniów Akademii [illegible] Zamojskiej; kształcił się następnie w Krakowie 1689–1690.

[Estr. XII, 15]

10

Abrek Benedykt urodzony w Zamościu, syn Andrzeja Stanisława Abrek professora zamojskiego, r. 1646 wpisany w poczet uczniów Akademii Zamojskiej, umarł bezżenny około r. 1656.

v 1) Perillustri et magnifico domino d. Nicolao Przytyk Podlodowski capitaneo Radomscensi, Vexilli=fero Dobrzynensi, litterarum et literatorum fautori benevolo Benedictus Abrek inclytae Academiae Zamoscensis studiosus auspicatum e voto bonorum omnium ad Capitaneatum ingressum et jurisdictionem A. D. 1655 Januarii die undecima initam gratulabundus diuturnam et prosperam ejusdem possessionem medullitus precatur. Zamoscii in offic. typogr. Acad. imprimebat Andreas Jastrzembski (1655). 4to K. 11. (wierszem - liche)

Abrek Jan Alexander (syn Andrzeja Stanisława Abrek profesora zamojskiego † 1656) kształcił się najprzód w Akademii Zamojskiej r. 165X [3], następnie w Uniwersytecie Krakow. gdzie [r. 1666 otrzymał stopień Baccal.] a r. 1668 został Mgr i Dokt. Filozofii, zostawszy księdzem, był najprzód profesorem analogii, od r. 1670 D^rm^ Teol. kanonikiem zamojskim, [proboszczem Krzeszowskim] professorem retoryki i filozofii elementarnej, oraz proboszczem Krzeszowskim † 20 Kwietnia 1689.

1) Wiersz łaciński na pochwałę herbu Janina Podlodowskich (w dziele brata swego Benedykta Abrek: Perillustri Nicolao Podlodowski. Zamosii 1655. 4to)

2) Epigramma na cześć nowych bakałarzów filozofii Kurzewskiego i Futkowskiego (w dziele: Laurea artium et philosophiae. Zamosii 1653. 4to)

3) Laurea theologica fr. Antonii Zmiszowicz ordinis S. Francisci serafici Minor. Conventual. Custodis Praemislien. dum S. Theologiae Doctor ritu solenni renuntiaretur. A. 1654 Novemb. d. 17. [Zamosii] 4to K. 10

Abrek Mikołaj 1649. notariusz lwowski + 1701 (syn Andrzeja Stanisława Abrek starszego profesora zamojsk.) r. 1646 zapisany w poczet uczniów Akademii Zamojskiej (miał syna Andrzeja) 15

Abrek Nicolaus Studiosus poeseos mieszczanin

[Estr. XII, 16]

1) Wiersz jego polski pod tytułem Eufrosine z powinszowaniem imienin w dziele: Gratitudo erga Joannem Zamojski praefectum Kałusiens: a Francisco Canevesio ad ferias D. Joannis Baptistae panegyri exhibita 1648 Cracov. in off. Stanisl. Bertutowic 1649. fol. K. 10. dedyk. Zamojskiemu przez M. Joannes Baptista Czechowic Phil. Doct in Acad. Zamosc. professor (+1668 jako proboszcz w Ołyce) mówi w mowie że Jan Zamojski na profesorów do Zamościa wezwał: Mureta, Fr. Dominicum Convallium Neapolitanum franciszkana na dokt. teolog. (+1605 w Zamościu), Adriana i Hermana profesorów prawa i matematyki z Niemiec, (Jana Leonicena na prof. Medicyny syn Zamojskiego z Padwy sprowadził +1649) za nauczycieli dał synowi Simonidas, Bursios, Ursinos, Kiślicios, Harnigelios, Stephanidas, Turscios et Sapelios.

2) Wiersz jego na pochwałę Jana Kucewskiego nowo kreowanego Baccal. Art. w Zamościu, w dziełku: Laurea artium et philosophiae. Zamoscii 1653. 4to (Simonis Tutkowski)

3) Wiersz jego na pochwałę Jana Zamojskiego starosty Kałuskiego w dziełku: Dexiosis (Δεξιωσις). Zamoscii 1646. 4to (Joannis Czarnocki)

4) Eucharisticon ad auspicatissimum hymenaeum Valeriani Alembek Phil. et Med. Doct. scabini Leopol. et Catharinae Joannis Habermani Phil. et Med. Doct. consulis Leopol. filiae concinnatum a Nicolao Abrek Acad. Zamosc. philopoeta, ad diem nuptialem ii Maji 1653. Zamosci excudebat Andreas Jastrzebski 1653. 4o K. 9. (w bibl. Czartor.)

[Cata. XII. 68 vide

Aesticampianus

vide (Johannes de) Sommerfeld.

Rudolphus Agricola junior

w liście do Salomona Mikołaja Krakowianina, którego ingenuum i praeclarae indolis adolescentem nazywa, na czele listów Cratis Thebani Cynici philosophi Epistolae aureis sententiis refertae w Hier. Wiet. w Krak. r. 1518 drukowanych mówi: Hincce annis retro octo quum publice Cratis Thebani epistolas legerem, et nonnulla ex incorrupta lectione animum meum voluptas incesserit, placuit easdem iterum sub tui nominis auspiciis in publicum dare — ex Crac. 1518. — folio C. Na karcie po fol. C² fol. recto data ex officina nostra literaria Cracoviae 1512. a należy w odezwie do Jana i Stanisł. Konarskich synów ~~bisk.~~ Konarskiego bisk. krak. położyć datę 1518.

Porównaj jego przedmowę do Marka Szarfenbergera umieszczoną w Modus epistolandi Joannis Aesticampiani wyd. w Krak. u Wietora 1522. a data przedmowy Viennae ex officina nostra 1515.

Zob. Janociana I. 6.

Rudolphus Agricola, poëta a Caesare laureatus, inclytae Cracov. acad. Rhetor (s. Jocher 909:) podobno i Etykę wykładał. — W zbiorze pieśni nabożnych pod tyt. Passio dominicae 1520 u H. Viet. in 4to wydanych przed Hy-

mnem de beatiss. Virginis conceptu [illegible] Janowi Salomonowi, scholastykowi gniezn. Akad. Krak. przypisanym mówi: qui decem retro annis in florentissimo nostro Cracoviensi gymnasio philosophiae reliquisque ingenuis artibus operam meum navarunt.

<u>Agricola</u> (Landtmann) Rudolphus junior Vasserburgensis, studens Cracoviae in contubernio Germanorum 1512, – r. 1518 był prywatnym nauczycielem włoskich paziów królowej Bony. – 1519 poeta laureatus a Caesare.

1) Modus epistolandi Philippi Beroaldi. s. l. 1512. 4to K. 16.
2) Cratis Thebani Epistolae. (Cracoviae) 1512. 4to K. 12.
3) (Mapheus Vegius): Philalethes. Cracoviae impr. per Flor. Unglerium 1512. 4to K. 16. ded. Michaeli Vratislaviensi.... R. Agricola.
4) Elucidarius dyalogicus theologiae tripertitus. Viennae impr. per Hier. Victorem, impensis Leonardi et Lucae Alantsee 1515. 4to K. 25. 3.
5) Modus epistolandi Joannis Resticampiani. Viennae p. Hier. Victorem 1515. 4to K. 16.
6) M. T. Ciceronis pro Rege Deiotaro Oratio. Cracoviae per Hier. Victorem 1518 mense Augusto. 4o K. 10. ded. Joanni Kisling consuli crac... R. Agricola.
7) Physionomia per M. Johannem Glogoviensem recollecta. Cracoviae per Hier. Victorem 1518. 4to K. 20 ded. Alexandro ex Bario, Camilo Lampugnano, Vespasiano Dortulae, Ferdinando Carlino et Ascanio Musitano reginae Bonae a ministerii discipulis suis... R. Agricola.
8) Libellus de constitutionibus humani corporis Magistri Joannis de Nova Domo. Cracoviae per Hier. Victor. 1518. 4o K. 6. ded. Jodoco Glatz consuli crac. R. Agricola.
– (Ed.2) Cracoviae per Hier. Victorem 1523. 4o K. 6.
9) Hymnus de divo praesule Stanislao. Cracoviae, Hieron. Victor impr. 1519. 4to K. 6 ded. Christophoro Szydłowiecki pal. Crac...
10) Resolutorium dubiorum circa celebrationem missarum occurrentium per Johannem de Lapide Doct. Theol. Parisien. Cracoviae, impr. per Hier. Victorem apud Marcum Scharffenberger bibliopolam. 1519. 4o K. 24. ded. Joanni Konarski episcopo crac... R. Agricola.

11) M. T. Ciceronis pro Aulo Licinio poeta contra Graecum Oratio. Cracoviae per Hieron. Vietorem 1518 mense Junii 4to K. 8.

Ded. Ludovico Aliphio Utr. Jur. Dr. Bonae reginae a secretis.... R. Agricola.

12) Nicolai de Blonie: Tractatus sacerdotalis de sacramentis. Cracoviae impressum in aedibus Joannis Haller 1519. 4to K. 93.

Ded. Petro Tomicki episc. Premisl .... Rudolphus Agricola ... Cracoviae 1518.

13) Erasmi Roterodami De ratione studii ac legendi interpretandique autores libellus aureus. (Na tytule 12 wierszy łacińskich wydawcy Agricola junior.) Gracoviae per Hieronymum Vietorem feria secunda post Barbarae 1519. 4to Kart 12.

Mgr. Philippus Aker de Cracovia

1525 A. R. str. 1044. – Zob. Philippus de Cracovia.

Fr. Albertus Conv. s. Trinitatis ord. Praed.

1474 s. T. prof. /: Catal. Univ. p. 26 :/

[Estr. XII, 101] [Enc. powsz. Gl. I 339-40.]   20

Albinus [Bargel H.: PSB Bd. I, 47 s. v. Albinus]

(vel Albinius) Georgius Cosminensis - Baccal. Art. 1530 Mgr. Art. 1531 - pleban w Dubzinie, kanonik kollegiaty poznańs. sufragan wileński - rodem z Wielkiego Koźmina - episcopus Methonensis (+10 Maji 1570)

1) Decasticha novem Musarum Natali Christi congratulantium. (s. l. et a.)

2) Congratulationes diverso genere carminum conscriptae. Cracoviae ap. Math. Scharffenberg 1532. 4to

3) Marci Annaei Lucani Pharsalia nunc diligentius excusa ac scholiis et doctis et non infrigiferis illustrata. Adiecta Georgii Albinii De autore censoria epistola. Cracoviae, per Mathiam Scharffenberg 1533. 8o K. 144

4) De primis apud Rhetorem exercitationibus praeceptiones Petri Mosellani. Cracoviae excussum per Math. Scharffenbergk, impensa Marci Scharffenbergk bibliopolae, mense Julii die 12. Anno 1530. 8vo Kart 24. (na tytule: Georgius Albinus Cosmynianus ad lectorem /: 10 wierszy łaciń. :/)
autor Petrus (Schade) Mosellanus Protegensis.

5) M. Tullii Ciceronis Invectivarum in L. Catilinam libri IV. Cracoviae, impr. per Hieron. Vietorem 1532. 4to K. 31 (na tytule 6 wierszy i na odwrocie 30 wierszy przez G. Albinus.)

6) M. T. Ciceronis Oratio pro Archia poeta. Cracoviae, per Math. Scharffenberg 1537. 4to
ded. Andreae Boner filio Francisci .... Georg Albinus
(Ob. Janoz. III. 22)

20a

Albinus auctor.

r. 1517.

Będzie to Mag. Georgius Albinus Cosmin.
Jego wiem przekładem jest umieszczony na końcu
dzieła farrago civilium actionum ad formam
juris Maydeburgen. pro consuetudine in Regno
Polo. iam pridem recepta ac observata, per reco-
gnitionem denique prioris authoris auctior
et multis in locis limatior cum Indica excus-
sa. Crac. Mathias Scharffenberg impressit opera
et impensis propriis 1539. 8. na końcu słowniczek
tamże polski.
1509 d. 25 Januarii Doctor Albinus receptus
ad bursam. p. R. XII. 7:1
1504. d. 14. Decembr. admissus per universitatem
ad respondendum pro loco in iure p. R. XII. 7:1
R. 1537 wydał Cr. orat. pro archid. poeta.
Georg. Albinus Cosminensis wydanego przez siebie
Despauterio (Despauterius de accentibus) poświęcił
Stanisławowi Albinowi Dokt. Praw. Kan. Krak.
i wiceKanclerzowi Akad. O tym Stanisławie przez Łętowski
jakoby miał być rodem z Nowego miasta.
Do wydanej przez Benedykta z Koźmina Lukana
Farsalii 1533 r. przed de auctore censura epistola

i na przodzie oraz na końcu dzieła umieścił swe epigramata. (cf. Jocher. 332.)
wydał Ciceronis invectivarum in L. Catilinam liber primus. 1532 r. (i. ibid 388).

20b

Albinus Stanislaus.

D. D. Can. Crac. Univ. Vicecancell.

(- Jocher N. 689.) w aktach uniwersyteckich wymieniony pod nazwą Stanislaus de Nova civitate. Zob. pod tem imieniem.

Alexander Dux Masoviae

Univ. Rector 1422.

Był później Biskupem Trydenckim i Kardynałem, jak świadczy Długosz pod r. 1427.

Alexandrowicz Jędrzej

1661. 6. wrześ. do Coll. min. powołany (: l. Coll. maj. p. 370)
1662. 6. maja. został profesorem wymowy po śmierci
Jana Dziedzica (: ibid. p. 378.)

22

Supplex Libellus

Ad Reverendissimos Executores p. d. Perill. olim Stephonski S. Th. Dris & Rectoris Seminarii Academici Professoris

Super expensis in Functionibus ex Mandato suo susceptis.

1mo: Venienti ex Colonia Culmensi impositum est mihi munus docendi Rhetoricam, ne ordo turbaretur inter Professores Classisticos, cum Clarissimus Bulari renuit eandem docere pro hieme. Quare sex mensibus sustentabar cum famulo in contubernio, qui vocatus ante ad Collegium, responderem intra breve tempus & illam de proprio expensam pro victu & lignis non haberem, imo citius Universitati incorporatus de anniversariis participarem.

2do. Adscitus Seminario in dies audiendis ad S. Jacobum Confessionibus destinabar & praesertim cum unus solum Sacerdos esset, ut evenit 1784 ao. & paulo post, cum R. Vicarius accepit Plebanatum in Gorzenice. Ubi nullis viatum incommodis & tempestatibus parcendum superavit.

3tio: Promissa mihi Praebenda Szczepanoviensi imposita est mihi Praefectura Typographiae Seminarii, ubi ab auctoribus & sociis Typographiae plura detrimenta passus sum, qui vel Solutione accepta vel in ulteriorem operam vestibus sibi comparatis in fugam se

receperunt

x

receperunt vel militia confoederata adsempti, meas impen:
sas inanes fecerunt, Partim tempore obsidionis, qui:
bus alimenta de proprio procurare coactus fuerim.

3tio: Familiam tam Typographiae, quam Seminarii ob defen:
denda tecta sub incendium suburbii sustentaveram
imo & Clericos pro Festo S. Jacobi relictos dein in Civi:
tate interceptos usq ad apertionem Portarum adveni:
ente & considente militia externa. Cum interea nul:
lus Seminarii Superior aderat. Insuper damnum
passus sum in teca lagenar 9 semi:congii & clausto
allvenientibus Casimiriam militibus extraneis, in Festo
S. Jacobi cum refectione illuc data, nec facile ob ob:
sidentem militiam rehabenda ac referenda Cracoviam.

5to: Siquidem ipse qua Alumnor Professor instructio:
nem in Cantu quo ad praxim ob vocis raucitatem ha:
ud me sufficientem inveneram, proinde ex Arce Cra:
coviensi arte choraliter canentem proprio sumptu
& impensis bis vel saepius in anno conduxeram,
cum interea salarium ex Seminario vix in aliqua
parte & saepe nihil percepi, ob debita nec dum rece:
pta, quibus recipiendis stante injuria temporum &
revolutionibus non erat commoditas. Deinde so:
cios plerisq in erogationibus juxta consvetudinem

β

aliorum

rie Typographorum pro Stemo, Xenio, & Baccalaureatibus de proprio in refectionem providi, ut socios haberem presto ad operam Typographiæ. Quas expensas nunquam pl. in Regestris ducentaret.
Tum Præfectos Militum de proprio excipiebam, ob seriam animadversionem stativantium in Typographia Militum Gregariorum.
6to: In regestris p. d. manu subscriptis fl. No. 404 in illa calculatione Regestrorum Proventuum ex Typographia per Illmos Clarmos Commissarios non sunt porrecti, siquidem hæc summa venit in actione actione cum Famato Leichocki, qui incon-vienter post abscessum meum Smedoviam, admissus est ad juramentum evasorium. Quod autem ille post decretum solvent fl. 53. illi alio titulo debebant Typographiæ, non vero in vim summæ præinsertæ. Quas expensas meas de proprio erogatas super iis, quæ mihi impositæ erant, functionibus, altissimo, prudentissimorum Executorum judicio perreverenter submitto, exemptionem in officiis illis laboribus, eorundem gravaminibus
M. Joannes Ambrosius
Typographiæ Seminarii [illegible]
in ante Administratione [illegible]

Ambrożewicz Jan Józef

Ambrożewicz Jan Józef

Coll. minor s. Annae Cracoviae

1764. 4 lipca incorporatus Universitati (C. U. p. 819.)

1772. będąc szkoły pinczowskiej dyrektorem, bez wiedzy Uniwersytetu z wyjeżdża i obowiązkom swoim zadosyć nie czyni. (C. U. p. 154.)

1766 jako cursus Vladislav. professor (Statuta fac. phil. N. 99 str. 15.) i Seminarii Episcopalis Zaluscianii Academico Dioecesani Director. (ibid.)

1771. jako fil. doct. i prof. coll. s. Annae Crac. Can. Alumnorum Semin. Episcop. Acad. director, Szpigr. eiusdem administrator. (A. K. str. 898.)

1771. 26. pazdz. jako collega minor, ad acad. Pinczovian. per Univ. deputatus director mianuje swego pełnomocnika. (A. K. str. 915.)

1776. 11 listopada ustanawia swoim plenipotentem fóresa Szabla, post recessum suum ab Universitate discedens in patriam suam. (A. K. str. 1027.)

Ambrozewicz Jan, Józef, Dr Fil. Profesor w w szkołach Nowodworskich; 1764 został Collega minor.

1) Quaestio physica de toto composito substantiali pro loco in Collegio Minori obtinendo publ. ad disput. proposita A. 1764 d. 31 Martii..... fol. K. 2.

2) Palmetum Gratiis Academicis... dum VI. Primae Laureae Candidati Art. Lib. et Phil. Bacal. crearentur, stylo et cultura poetica delineatum. Cracoviae typ. Univ. Collegii Maj. 1753. fol. Kart. 10 wszystkich - ded. Joanni Cantio Sadecki J. U. Dbut Canon. Premisl.

3) Nihil obiter quum in omni vitae honestioris conditione Augusto Aureliani effato agendum, tum maxime in professione academica ~~(Oratio) A. 1766~~ x x circa actum Promotionis XVI. ~~...~~ VV. ad primam i AA. LL. et Phil. lauream adspirantium, d. 22 Decembris 1766) Oratione suasoria demonstratum. 4to (nowa proza) Kart 6

Amicinus (i Amiczinus) Johannes de Cracovia

A. et D. D. Ep. Laod.

r. 1495 w Conut. i odtąd rekt. (p. 606. jako D. D.)
1496. magister Johannes Amicinus D. D. (p. A. R. et. 606.)
1504. wspominany jako Ep. Laod. et Suffrag. Crac.
1516. był potrzeciraz rektorem i w tym roku jako suffragan i podkanclerzy uniwersytetu jest wspominany.
Amicinus umarł r. 1530 lub 1529. bo pod r. 1530 jest wzmianka w akt. rekt. o testamencie p. 1138.

1522.
Amicinus umarł 1526 r. jako rector, vicecancellarius et viceconservator jurium ac privilegiorum universitatis.
Żeby z Krakowa ob. Liber promotionum r. 1518. fol. 92. v.
1503 r. 12 kwietnia w aktach biskupich wspominany jako decret. doct. plebanus ad S. Nicolaum extra muros Cracov. a zatem nie był jeszcze biskupem ni jeszcze, a jak wyżej w r. 1504 już jako biskup wspominany.
1504. 10 febr. Joh. Amicinus doctor Przyjaciel consecratus in suffraganeum Cracoviensem in Pyotrkopf (: R. XII. 7.:)
1497. 18 Novembr. Johannes Przyiaczyel decanus facultatis Cracoviensis, decretor. Doct. (: A. R. et. 623.:)

Z okoliczności tej tu wspomniany Joannes Ami-
cinus junior, plebanus in Chelm, musiał być je-
go bratem, siostrę Annę miał wydać za Nikodem
mieszczanina Krak., za mąż. (: A. R. str. 1137:)

27

Amicinus Joannes de Cracovia Artium et Juris pontificii doctor, suffrag. Cracov. et plebanus ad S. Nicolaum extra muros Cracovienses

1526 16 Octobr. mortuus est. /Martini de Olkusz R. XI. 14./

1526. 17. Octobris Johannes Amicinus de Cracovia artium et iuris pontificii doctor, Episcopus Laodicensis et suffraganeus Cracoviensis, plebanus S. Nicolai extra muros Cracovienses, Rector, Vicecancellarius ac viceconservator privilegiorum Universitatis Cracoviensis cathedrale extinctus est. /: R. XII. 7:/

Joannes Przieczyel D. D.

Decanus facult Canonicae

1497. A. R. p. 623.

Porównaj Amicinus.

Amicinus Stanisław.

1574. fuit scholae arcensis Rector (A. R. p. 464.)
Będzie to autor wierszy na elekcyę i koronacyę Henryka Walezyusza zob. Juszyńskiego Słownik i Janociana I.

1573. Mgr. Stanislaus, senior scholae arcensis Amicinus Cracoviensis (A. R. str. 451.)

Amicinus Stanislaus rodem z Krakowa, zwał się właściwie: Przyjaciel, został r. 1572 Magist. Philos. – r. 1574 był dyrektorem szkoły zamkowej Krakow.

1) Carmen gratulatorium in solennem electionem, adventumque in Poloniam nec non ingressum totius Sarmatiae metropolim Cracoviam m~~agni~~ficentissimum Serenissimi ac potentissimi Principis D. Dni Henrici Valesij Dei Gra. Regis Poloniae .... scriptum a Magistro Stanislao Amicino Cracoviensi. Cracoviae in officina Stanislai Szarfenbergi, Anno 1574. 4to. Kart 28 (Sign. A–Giij) i na końcu Kart 4 (In celeberrimam coronationem eiusdem Serenissimi Principis domini ac domini Henrici Valesii Dei Gratia Regis Poloniae, Parodia Vergiliana in novem Musas distributa eiusdem authoris – wierszem) – ded. Stanislao Caratonio Episc. Vladislav .... e Musaeo Castron. Idib. Ap. Magist. Stan. Amicinus Craco. eiusdem rector modernus.) wiersz gładki, poemat nudny na końcu wiersze na pochwałę autora: Simon Goritius, Paulus Liconius Canonicus regularis authori amico amicissimo.)

[Teki XII. 144-5: Andrlikiewicz Wojciech Dominik]

Andrlikiewicz Albert

Ph. Doct. et Professor.

17[illegible] wspominany jako Contubernii Hierosoly-
mitani Senior. /: Acta Rect. str. 8:/. Za nie-
pozwolite obejście się z zesłaną przez rektora do
bursy Komisyją, za niedopuszczanie przekonania
się o postępie uczniów, złą administracyję bur-
sy i uporną nieuległość władzy od senior-
stwa usunięty /: Acta rectoris str. 11:/

[Estr. XII, 148]

Andreovia de, Mauricius Fridericus (vel Andreoviensis)
in Acad. Cracov. Bacal. Art. 1594, presbyter Jurisprud.
Bacal., a. 1604 J. U. Dr. Archidiaconus Curzloviensis,
canonicus Lovicen. Auditor Archiepiscopi Gnesnen. vir
doctissimus †1631.

1) Quaestio de Sanctorum honore, illorum=
que reliquiis. Cracoviae 1604. 4to K. 4.
ded. Mathiae Spinek de Betkow abbati Vi=
toviensi.... M. F. de Andreovia.

Antici

Marchio, mandatar S. R. M. utriusque Reipubl. Pol. apud Pium VI Pontif. max. residens albae Aquilae et S. Stanislai Eques.

1783 d. 8 Iul. Negotium loca montium vendendi transportandique aes Cracoviam Schola Regni unanimitate ei demandavit i stosowny dokument wygotowaći polecila. 2 ~~[illegible]~~ upoważnieniem mu odpowiedniego prokuratora do tej czynności mocz powołać. (N. 4. Protokol Obrad. str. 58.)
Na posiedzeniu t. r. d. 25 maja odczytano list Anticego, w którym donosi o sprzedaży funduszu montium, który przyniósł 4204 skudów i 77 bajoków. Uniwersytet przekazawszy mu część na zapłacenie niedrowszych wydatków tudzież drugą do jej postanowienia przeznaczywszy uchwalił, żeby summam reliquam 4000 scutorum, ad quam accedunt 513 scuta 90½ bajoch. ex fructibus ab Illmo Marchioli collecta in argentaria Romae locari voluit ita, ut summa capitalis integra 4513 scut. 90½ bajoch. efficiat, ad quam in Poloniam sine omni sumptu transferendam media a Mgr. D. Rectore subministrata Schola Regni unanimitate adoptavit. Vide literas in libro Korrespondencya Szkoły Gl. fol. (N. 4. Prot. Obrad. str. 68.) Statuit quoque Univ. ut summa capitalis 4513 scut. 90½ bajoch. ex locis Montium in Poloniam missa in argentaria D. Tepper

Varsaviae reponeretur, ibidemque tam diu delite-
sceret, donec alia Universitatis conclusio de ea con-
vertenda et disponenda sequatur. /: ibid.:/

Według zapisu na posiedzeniu szkoły gł. d. 23 maja
1784 r. Antici stoiło na jéj rzecz u Bankiera w
w Krymie 4497 scud. 88 bajoc. Tę summę odesła-
ną do Kraju w ilości 2000 dukatów Rektor Koł-
łątaj wypożyczył Potockiemu, Starościcowi Grabow-
skiemu. /: N. 4. Prot. obr. str. 163:/. 1784 d. 20 wrze-
śnia zleciła Szk. gł. podziękować listownie mi-
nistrowi polskiemu w Krymie Margr. Antici i
JP. Mathioli, plenipotentowi za łożone ich sta-
ranie w sprzedaży locorum montium i przesła-
nia pieniędzy do Kraju. /: ibid. str. 166:/

1785 d. 20 stycznia Uniwersytet zawdzięczając mu
starania i koszty podjęte około wyjednania za-
twierdzenia do darow uczynionego przez Króla daru
szkole gł. tj. probostwa miechowskiego, z tegoż pro-
bostwa roczną pensyją 500 czerw. zł. holen-
derskich lub węgierskich aż do śmierci wyzna-
czyła i tę z tegoż probostwa od 1 paźdz. 1785
w dwóch ratach wypłacać obowiązała się /: ib. str.
254 i 255

Kiedy Prusacy

Kiedy Prusacy zajęli Kraków 1794. Antoni przez Króla pruskiego upomniał się o zaległość dwuletnią wyznaczonej sobie od Szkoły Gł. pensyi. Hoym gubernator wezwał ją, by się z długu uiściła. Ale Szkoła Gł. usprawiedliwiając się, że nie z jej winy nastąpiła ta przewłoka, dodała, że Komisyja Edukacyjna rezolucyją swoją z r. 1794 przyrzekła że dług ten z kasy generalnej funduszu edukacyjnego wypłacić będzie /. N. 6. Korrespondencyja str. 235./

1797 r. na posiedzeniu ekonomicznem Szkoły Gł. czytano notę X. Gankiewicza, prefekta seminaryjum, w której donosi, iż wieś Bogucice zwana do seminaryjum należąca przez rząd pruski zasekwestrowana została za długi Kadynatowi Antoniemu od Akademii należące. Szkoła Gł. zleciła prefektowi seminaryjum, aby przesłał urzędowne zaświadczenie w dowód, iż wieś wyżej wspomniona nie jest dziedzictwem akademii ale seminaryjum /. N. 12 Protokół obrad ekonomicznych z r. 1796. str. 64./

Antoniewicz Józef

Fil. dokt.

1755. 15 października posłany na nauczyciela gramatyki do szkół pomarańckich. /p. a. K. str. 302:/

[Estr. XII, 177 ; Szczotka St.: Słownik Biogr. I, 141, s.v. Antonin Jan]
[Majer J.: Enc. powsz. Org. I 964-5]

Antoninus Joannes Cassoviensis, Bacal. Art. in Univ. Crac. 1517. – medicus ~~wzorowy~~ Cracoviae. Dr. Med. Patavinus † około r. 1549 gdzie miał kamienicę, i żonę Elżbietę.

1) Theriobulia Joannis Dubravii de regiis praeceptis. s.l. (1521.) 4to K. 22. (w drukarni Flor. Unglera)
ded. Jacobo de Erdzieschow canonico cracov... Joan. Antoninus. Caschoviensis... Cracoviae XV Cal. Maij 1521.

2) Epithalamii Serenis. Regi Polon. d. Sigismundo Augusto a Clemente Janicio poeta laureato vita iam functo scripti aeditio posthuma. Cracoviae, excusum apud Viduam Floria: ni 1543. 4to K. 12.
ded. Samueli Maciejowski episcopo plocensi vicecanc. Regni... Joannes Antoninus et Augustus Rotundus.

3) Książki o zachowaniu zdrowia człowieczego od zarazy morowego powietrza Doktora Antoniego Sznebergiera na język polski przełożone. Kraków u Matheusza Siebeneychera 1569. 8vo K. 6 i 88.

4) Lingua per Erasmum Roterodamum. Opus novum. Craco: viae in aedibus Hieronymi Vietoris, mense Januario 1526. 8vo. Kart 118. ded Christophoro a Schidlowietz cancel. reg. Pol. ... Erasmus Rot. – na odwrocie tytułu 10 wierszy łacińsk. na herb Szydłowieckiego podpisanych przez: Antoninus Medicus (wydawcę)
Jest to przedruk z pierwotnej edycji autora, którą wydał r. 1525 w Bazylei. – ~~Jest też~~ tłomaczenie polskie tej książki: Język.

Apollo

1558. 20 Decembris vocatur ad minus collegium Apollo magister /: Ephem. Simi R. VII. 6./

~~Mgr Johannes de Wilicska~~
~~Wyeliczka.~~

~~1485 Akta biskupie fol. 296 v.~~/

[Estr. I, 189]

Appel Franciscus Baccal. Art. in Acad. Crac. 1648.

1) Primula veris munera in florentissimae Academiae Cracoviensis Encomia decerpta et Jacobo Skwarski Decano Infulato Zamoscensi Praeposito Szczebrzeszynensi oblata. Cracoviae apud Valerianum Piątkowski: (1648) (s.a.) 4to kart 8 wierszem

(Jakob Skwarski Dr. Praw + 1662 pridie festi Puri: ficationis Mariae zrobiwszy znaczne legata po: bożne - wujem jego był Martinus Blosius Canon. S. Flor.

Aquilinus Lucas s. T. D.
S. R. M. Polonae Concionator
Scholasticus Sarmdiensis.

wielce księgi przekazał bibliotece uniwersyteckiej, czyli jak dawniej nazywano Collegii majoris.

O ninto mówi (Klonowicz) Equites Poloni in Jesuitas actio prima f. 5v. „ Habuimus illo seculo Lucam concionatorem, cujus ea dicendi vis fuit, ut quamcunque in partem voluisset, animos hominum flectere facile potuerit.
1559. 6 maja Doctor Lucas Aquilinus, theologus et praedicator insignis mortuus in ecclesia s. Trinitatis sepultus (: Eph. Simi R. VII. 6:/
O nim pisze Sokołowski w swoich Partitiones ecclesiasticae: gravis et simplex fuit oratio Aquilini.

Aquilinus Lucas

W Księdze Scripta publice proposita a professoribus in acad. Witebergensi ab anno 1540 usque ad annum 1553 z bibljoteki uniwersyteckiej zachowanej znajduje się napis: R. d. Lucas Aquilinus Theologiae Doctor S. R. M. Polonorum Concionator, Scholasticus Sandomiriensis etc. pro libraria maioris Collegii artistarum legavit 1559.

Smilujsiø nademnø bosze, podlug welike-
go myloserdza twego. Ipodlug mnosz-
stwa I lutowana twego, sgladz lychotø
moyø. Szrzey mø omyij ot lychoty
moyey y ot grzecha I mego oczisci
miø. Bo lichotat) moyø ya 2) znayø,
i grzech moy przeciwco mne gest
veszghy 3). Tobe I samemu zgrzeszyl
gesm, yzlie przed tobø czynyl gesm
by sprawion wmolwach twoych I y pom-

Arakiełowicz Jakub ks. D.

1725 r. został przez Uniwersytet kan. przemyskim obrany, ze względu na to, że przez lat pięć był w Akad. tej nauczycielem /Concl. Univ. p. 45./

[Estr. XII 197-8;
Knot A.: PSB Przyp. I. 148]

41

Wielmożnego i mnie Wielce M[ciwe]go Pana

Sługa niski y niegodny Bogarodz[...]

X. Rafał Kazimierz Artenski Akademiey Krak. Pisma S. Professor S. Floriana przy Krakowa Kanonik Proboszcz Paigski

mp

tego do Sędziszowa iezdz

P. Krzysztofa Krauza P

P.P. Krasickich, na tym

pod moią direcktią zostaiacych

te Pieniądze na Ichmm

wzmnie, y tak J Imc

mu w parte zapłacić, y

staię turbatiach. Zaczym

Arteński Rafał.

S. T. prof. Coll. major. s flor. can.

1688. A. R. p. 489.

1680 d. 31. stycznia do koll. mn. powołany p. Cornel.

Coll. maj. p. 512.

[Est. XII 231-37]
[Barycz H.; PSB [Barycz] I, 167-8] [Enc. pow. Org. II 228]

Arteński Raphael Casimirus

13) Arbor vitae... immaculate concepta Virgo Deipara Mariae... Jacobo Baltazarowic, Joanni Michalski, Francisco Josepho Przewoski dum S. Theol. Facultatis Doctoratum prensarent obla=ta. Cracoviae typ. Univ. 1684. fol. 3 ark.

14) Clypeus Sarmatiae... Joanni III virtutum, meritorum atque triumphorum anagrammaticis et epigrammaticis gemmis consignatus et ad so=lennem regalis inaugurationis actum luci publicae praesentatus. Cracoviae, ex off. Francisci Cezary 1676. fol. k. 12.

15) Fastigium Senatus Poloni in Stanislao a War=szyce Warszycki dum eum generale studium Univer=sitatis Cracov. funeralium honore prosequeretur lu=gubri carmine adumbratum. Cracoviae, typ. Universit. 1681. fol. k. 6.

16) Emerita togatae Palladis munera X nob. adolescentibus primam in Artibus et Philosophia lauream prensantibus praesentata. Cracoviae, in off. Schedeliana 1667. 4to K. 8 wiersz
Ded. Stanislao Zatkowski S. Th. Doct. et Prof.

17) Sceptra regni praeeminentia virtutes et merita olim Alberti Papenkowic Ustiensis S. Th. Doct. et Prof. transmissa. Cracoviae, typ. Universit. 1681. fol. K. 4.

18) Thronus regni Poloniae Augusto II dedicatus. Cracoviae ex off. Franisci Cezary 1697. fol. K. 9.

19) Unio theologicus pretio, viribus, splendoreque carus Simoni (Stanislao Makowski dum S. Theol. Doctoratus insignia prensaret oblatus. Cracoviae, typis Francisci Cezary 1681. fol. K. 7.

~~[illegible]~~

rodem z Łowicza; r. 1667 został Baccal. a r. 1672 D. Filoz; r. 1681 był dziekanem Wydziału filoz.

Arteński Rafał Kazmierz (Dr Teolog. i Profes. Teol. w Kollegium większem, kanonik S. Anny S. Floriana ~~pleb~~ proboszcz w Pajęcznie, prowizor bursy Smieszkowicza. Wykształcony w Akademii Krakowskiej był najprzód r. 1674 nauczycielem w liceum Nowodworskiego, skąd do Kollegium mniejszego wezwany. Z professora wymowy funduszu Tylickiego został profesorem teologii. Umarł d. 2 Lipca 1699 w Krakowie (pochowany d. 8 lipca u S. Anny (za rektorstwa Piskorskiego)

r. 1680 był seniorem bursy Filozofow i został Collega Minor a r. 1682 Collega major

prowizor bursy Smieszkowicza.

r. 1672 był zarazem Seniorem Szkoły P. Maryi w Krakowie

r. 1698 został Dr Teol. Collega major — był guwernerem Krasińskich

(Ob: Lukini Joannes Antonius Phil. Dr et Prof: Fatalis arctoi sideris occasus in dolentissimo obitu Raphaelis Casimiri Arteński S. Th. Doct. ac. prof. dum ei in ecclesia collegiata S. Annae ultimum vale redderetur demonstratus. 1699 d. 8 Julii. Cracoviae typis universit. fol. K. 3. Stil. lapid.)

R. A.

— 1) Triumphans Herculea virtus... 36 Candidatis ~~secundae~~ ~~laureae~~ secundae laureae dum magisterii in Artibus et in Philosophia Doctoratus, Licentiam consequerentur, concertatione lyrico celebrata. Cracov. typis Stanisl. Piotrkowczyk ~~Petricovien~~ 1672 fol. K. 20 z herbami drzeworyt. (wiersz) (B.O.) i z sztychem Alberti Waygtmann) ded. nicolao Trzemowski archidiacono gnesn.

— 2) Vindex elegus piis manibus Francisci Rolinski Phil. et Med. Doctoris consecratus, [A. D. 1674 die 13 Julii. Cracoviae typ. Univ. 1674. fol. K. 3 (elegia) (B.O)

— 3) Lumen vitae ad justa funebria Adami Sztameth U. J. Doct. Praepositi Neowiesnicensis. Cracoviae in off. Fr. Cezary 1680 fol. K. 5. (Stil. lapidar.)

4) Arae Themidis dum Joannes Stanczewicz et Jacobus Zelazowski laurea doctorali Juris Utriusque insignirentur erectae. Cracoviae typ. Franc. Cezary 1681. fol. K. 4 (styl. lapid.)

– 5) Praetiosus lapis e corona Universitatis Cracov. avulsus Joannes Radzki S. Theol. Dr. et Prof. Cracoviae typ. Univers. 1682 fol. K. 4 (elegia)

– 6) Quaestio physica de intellectu pro loco in Collegio majori publ. ad disput. proposita A. 1682 d. 14 April. Cracov. typ. Franc. Cezary 1682. fol. K. 2. (filozof. tezy)

– 7) Encyclopaedia theologica emblematibus expressa Martino Winkler S. Theol. Doct. consecrata. Cracov. ex off. Franc. Cezary 1683 fol. K. 4. (wierszem)

8) Divae Themidis insignia. (Cracoviae typ. Univ. 1683 fol. K. 2. (styl. lapid na doktorat Sebast. Piskorskiego – z emblematami na miedzi rytemi.)

in porta Oginsciana reseratus nuptialibus festis Marciani Oginski et Constantiae Justinae Wielopolskae consecratus

9) Paradisus terrestris, Wielopolsciano sonipedi (Cracoviae typ. Univers. 1685. fol. K. 10. (Epithalamium Maryanowi Ogińskiemu i Konstancyi Wielopolskiej)

– 10) Quaestio physica de coelo... pro Collegio Minori publ. ad disput. propos. Cracoviae in off. Franc. Cezary. (1680) fol. K. 2. (sub rectoratu Alberti Papenkowicz Ustiensis d. 3 April.) (tezy z fizyki)

– 11) Quaestio theologica de visione Dei... pro doctoratu in S. Theologia... proposita A. D. 1698 in Julio d. 11. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2.

– 12) Quaestio theologica De voluntate Dei... pro licentia Doctoratus in S. Theologia... proposita A. D. 1698 d. 12 Martii. Cracoviae typ. Francisci Cezary. fol. K. 2.

45

~~Petru~~ ~~Aurif~~ Aurifaber

Petrus Aurifabri de Cracovia
zob. Petrus de Cracovia.
około 1508 suscepit promotionem in Theologia;
Sołtykowicz nazwał go Złotnickim (Aurifaber),
kiedy on właściwie był tylko złotnicka synem.
[Sołtykowicz str. 64 609]. Nazywano go
właściwie Petrus de Cracovia.

[Estr. ?]

[Barycz H.: Hist. Univ. I, 187 s.v.
Aurifaber (Lubart) Piotr]

Aurifaber

Petrus de Cracovia.

1506 facult. artistar. decanus.
(ob. R. XI. 14. Rok. 1507 miesiąc luty)
Bytało ~~1506 w lic.~~ 1507 bo liczba przewiązaj w rękopiśmie
znikła. Liter. rubortae inter domum majorem
et magistrum Petrum de Cracovia, pro non vo-
catione ad majus collegium, et fuit domus citta-
ta proximo sabbatho ante Thomae apostoli, pro
feria quinta proxima ante festum nativitatis
domini, qui festus dies natalis domini protunc
venerat in sabbatum diem. Commissarii au-
tem hujus causae fuere, Abbas de Clara tumba,
Mathias Drzewyczky, vicecancellarius Regni Po-
loniae et episcopus premysliensis; item tertius
commissarius fuit mgr. Valentinus de Mła..
de Ilkusch, decretorum doctor, canonicus et
officialis cracov. et praepositus domus pro tunc
fuit mgr. Johannes de Leopoli. Concordia tan-
dem subsecuta est, quia mgr. Petrus de Cracovia
consecutus est plebaniam ad sanctam Annam
post obitum mgri Bartholomaei de Sr...a
decretorum doctoris, qui functus est vita in die
divisionis Apostolorum, infectus aura pestilen-
tia, quoniam sub his temporibus senio confectis

pestis non parcebat anno Christi millesimo quingentesimo octavo etc /: Liber perceptor Coll. maj. str. 215.

1530 20 czy 21 grudnia Petrus de Cracovia artium et theologiae doctor, suffraganeus, archidiaconus et canonicus plocensis mortuus est Cracoviae /: Mart. de Ilkusz R. XI. 14:/

w Rejestrum supellectili coll. mai. w Archiw. N. 69. p. 43 stoi: rękę Mikołaja padła. Petrus de Crac. Venerab. Art. et s. Th. Doct. olim collega Universitatis Stud. Crac. ac tandem Epus Lacedaemonensis, suffrag. archidiaconus et Can. Plocensis, vir, inquam singulari eruditione ac verbi Dei praedicatione acceptissimus, Regi et magnatibus totius Regni et Ducatus maxime gratissimus, moribus et comitate placidissimus etc non immemor patriae et matris suae Univ. nostrae picarium egregium et magnificum valoris 40 fl. communitati legavit. Obiit 1530 die 21 Decembr. in aede S. Virginis parochiali honorifice tumulatus. — Miał brata Mgra Stanisława S.T.B. et s. Flor. Canonicum /: tamże:/

Aurifaber

[Ecter. B. – Bayer H., PfS Bogr. I 1871/8] ur. 1487

47

Stanislaus a Cracovia
s. v. Aurifaber (Lubarf) Stypolius]
Custos S. flor.

† 1541

1530 jako Can. S. flor. i mag. Artium /: Consl. Coll. maj. p. 78:/
1538 Mag. Stanislaus Cerio de Cracovia /: A. R. p. 71:/. Tegoż roku jako S. Paginae Doctor /: A. R. p. 73:/
Praedicator primus Polonorum in aede B. Virginis Mariae in circulo, quum ante almanico sermone concio peragebatur. Umarł r. 1540. Zob. J w bibl. univ. Supplementum Supplementi Chronica etc Z. IV. 2. notatkę na okładce.
1517. feria VI. in die Philippi reptavit tres fertones pro intronitatibus. /: Liber perceptor Coll. maj. pag. 141:/
W Regestrum suppellectilis w arch. Univ. pod l. 69 na str. 59. Mikołaj z Spadka to o nim napisał:
Celeberrimus ac omnigenarum disciplinarum Mgr Stanislaus Aurifabri Cracovianus s. Th. prof. acutissimus, Concionator polonor. primus in aulea D. Virginis Mariae in circulo Crac. gratissimus,

ac pro tunc haeresis Lutheranae oppugnator a-
cerrimus, vix transacta aetate virili ac inchoata
senili, nam 54 aetatis suae anno videlicet 1541.
die 10 febr. diem clausit extremum. Singularis in-
genii, vivacis memoriae, inventionis promptissi-
mae, eloquentiae paratissimae vir iste fuit. In
omni genere doctrinarum argumentator indefes-
sus et respondens sagacissimus, nemini obmutuit,
cuilibet se obtulit in utramque partem paratum.
Mathematicae ita a puero studiosus fuit, ut ea
arte ludere videretur non fatigari; philosophiam
huic miscuit, Scoti versutias didicit, elegantia
sermonis ubique non neglecta. In talem tandem
evaserat virum, ut omnia omnibus esse posset.
Inde gratissimus erat hospes in conviviis prae-
latorum; plus enim disputationibus reficiebat
commensales, quam ipse reficeretur mensa. Non
deerant ei et verba ludicra, non sales, non lae-
ta mens aberat. Omnia, ut ait Paulus, omnibus
erat. Darovat kostelovi s. Jil. kvetlik stříbrný
[illegible] 35 [illegible] 1489
vartoni 10 dukatów; nadto legovat témuž Ra-
šiotovi 54 zl.

[illegible]

48

Swedyk Michał fil. dokt
i prof.

1734. rezygnuje senioratwo szkoły B. V. M. in circulo Cracoviensi. (s. A. R. str. 611.) i 1732. (s. a. R. str. 366.)

a

Wie

fr..

Awedyk Jan fil. i med. doktor

1749 20. czerwca powróciwszy niedawno z zagranicy, w skutek wniesionej prośby przypuszczony przez Uniwersytet do ubiegania się o miejsce w wydziale lekarskim (p. Concl. Univ. p. 378.)

bak. 1739, dr. 1741, potem prof. w Zamościu

50

Awedyk Michael Joannes Nepom. Phil. Dr. Profes. Scholae B. Mariae, S. Theol. et Jur. Utr. Dr., Canonicus Gnesn. Lowicen., Coadjutor archipresbyteri Cracov. † 7 Decembr. 1760, aetatis 47 annor. sacerdotii 24 annor.
Collega Minor. ~~[illegible]~~ ab a. 1740, Canon. Sandecen., Archidiac. Gnesnen. Został r. 1741 Dr. Praw w Rzymie, a r. 1744 Dr. ~~[illegible]~~ Teologii w Krakowie – później powtórnie bawiąc w Rzymie został Dr. Med., proboszcz w Grocholinie i Spytkowie, prebendarz w Tenczynku.

1) Praesidium Universi Cracias inter turres d. Joannes Nepomucenus, dum ejus sacrae reliquiae ad ecclesiam d. Adalberti ex basilica Cathedrali Cracov. ritu solenni introducerentur devota panegyri delineatum A. 1731 d. 22 Septembr. Cracoviae typis Jacobi Matyaszkiewicz. fol. k. 30. (na odwrocie tyt. popiersie w ~~[illegible]~~ pierścieniu w środ. emblemat ów Jana Lipskiego nominata Łuck. opata mogilsk. proboszcza miechow z napisami u góry: Rastra petit. sztych in fol. ¶) Ded. Joanni Lipski episcopo nominat. Lucor. (stil. lapid. et pros.) (paneg.)

¶ J. F. Origa del. Crac. – Strahowsky sc. Wratisl. – mierne

2) Pantheon veri numinis sub titulo SS. Thereziae et Joannis a Cruce fundati a Joanne Szembek. Cracoviae typ. Jacobi Matyaszkiewicz 1730 fol. (Paneg. 1424) k. 24

3) Epaminondas pro domo vitae humanae et felicitatis bono decertans S. Joannes Nepomucenus dum ad solennem canonizationis suae pompam ex cathedrali Cracoviensi basilica per Confraternitatem Literatorum sub titulo Assumptionis B. V. M. ad ecclesiam S. Adalberti in Circulo Cracoviensi introduceretur cultu panegyrico adoratus A. 1729 d. 22 Septemb. Cracoviae typ. Jacobi Matyaszkiewicz fol. k. 15 (paneg. pros.)

ded. Constantino Feliciano Szaniawski episc. crac.

4) Hospes in urbe metropolitana S. Onuphrius circa solennem ex basilica cathedrali Cracoviensi ad ecclesiam S. Adalberti per Archiconfraternitatem Literatorum sub tit. Assumptionis B. M. V. et S. Joannis Nepom. invitatus A. 1741 d. 11 Julii, per 4 dies perseverante solennitate adoratus, Synopsi brevique compendio orbi christiano praesentatus. Cracoviae typ. Academic. fol. k. 12. Na odwrocie tyt. rycina dość dobra in 8º. S. Onuphrius... Labiszer sc. Cracoviae. (Opis procesyi d. 11 czerwca 1741 którą z relikwiami przystanemi z Rzymu S. Onufrego i feretronem odbył z katedry do S. Wojciecha kardynał Lipski.)

5) Conchylium gemmas Aristotelici Euripi in praemium v Primae laureae candidatis dum in Universitate Cracov. Artium liberalium et Philos. Baccalaurei crearentur explicatum. Cracoviae, typis haeredum Francisci Cezary (1728) (s. a.) fol. k. n. 11
(pochwały wierszem)

6) Memoryał potomności to jest Opisanie porządku w Lazarecie krakowskim za Bramą nową podczas Jubileuszu wielkiego w r. 1751 przez 6 niedziel to jest od d. 7 Marca do d. 5 Września zachowanego. (przez Michała Awedyka radcę krak.) Kraków, w druk. Józefa Ant. Dyaszkiewicza 1751. 4to kart 12.

7) Ad div. Joannem Nepom. panegyrica Prophasis. fol.

Axan Michał
fil. dokt. i prof.

1769. 2. lipca jako director scholae varsavien-
sis. / Conl. Univ. p. 79. /

1767. jako dyrektor kolon. warszawskiej / C. U. p. 7. /

[Estr. XII, 321] [Wis. Org. II, 630] 52

<u>Babecki</u> Andrzej eloquentiae studiosus in Acad. Crac.

1) Oratio funebris in supremo et luctuoso officio Joannis Alberti Poloniae et Sveciae principis S. R. E. Cardinalis, episcopi crac. pompae sepulchralis. Cracoviae 1635. 4to. k. 11

ded. Andreae Szyszkowski scholast. crac.

Badurski Jędrzej

fil. dokt. poetyki w szkołach nowodw. prof. Coll. minor.
(post absolutam formalitatem pro Coll. minori)

1765 23. wrześ. incorporatus Universitati (: Concl. Univ. p. 848.:)

1766. 12 wrześ. z zagranicy prosi Uniwersytet, w tém i wyższe, żeby go za obecnego uważano. (: Concl. Univ. p. 874.:)

1770. 22 listopada Uniwersytet przypuszcza go jako fil. i med. dokt. do dysputy pro loco inter Doctores in facult. medica (: C. U. p. 111.:)

1779. rezygnował professurę fundacyi Piotra z Po-znania (: C. U. p. 301.:)

1766. wydział filozof. na posied. swojem w dniu 6 lutego 1766 r. ze względu na prace Badurskiego koll. mn. szanowne? prodecanatu suo, które dla ozdoby i okwaty wydziału podjął, eundem ab actibus pro toga absolvendis sibi per facultatem assignatis, dispensavit (: Statuta facult. philos. w Arch. N. 99 st. 12.:)

Pisał on i wydał panegiryk pod tyt.: Sapiens uno minor Jove D. Comes de Aquino Thomas Doctor angelicus, a M. Andrea Badurski in alma Univ. Crac. Phil. Dre. in inclyta Academia

Posnaniensi Scholae Grammaticae professore demonstratus. Posnaniae 1762. fol.

„ JP. Badurski w dawném zgromadzeniu wysoko postawiony, a jeszcze w r. 1780 do Katedry patologii zwołujący JP. Kom. Ed. naznaczony, dla wielorakich nieporozumień i dla niedostatku uczniów zgodnych (sposobnych) do słuchania lekcyj Patologii i praktyki lekarskiej, nie mając dla niego sobie patentu, lekcyj téj nie rozpoczął i owszem dał do zrozumienia, że téj lekcyi i miejsca Zgromadzenia Jezusowego JP. mieć nie życzy sobie. Dla czego Prześw. Kommissyja z r. 1783 wydać rozkazała patent JP. Wejchardtowi, który za niego w krótce podziękował i Katedrę wakującą zostawił. Gdy teraz która się czas rozpoczęcia téj lekcyi JP. Badurski nie wymawia się od przyjęcia na siebie dawniéj proponowanego obowiązku, byle tylko otrzymał na to od Prześ. Kom. patent i wyraźne jéj do Katedry patologii wezwanie, ile, że będąc obywatelem i w dawném Akademii Zgromadzeniu mając wysokie miejsce, zdaje się mieć nietylko prawo pierwszeństwa do téj Katedry, ale nawet prawo do emerytury, jako

54

do emerytury, jako akademik, wszystkich korzyści z dochodów Uniwersytetu dla zasłużonych po reformie sowicie odstępuje. (p. Kołłątaja Rapport o reformie od r. 1780 do 1. lipca 1784.)

1759. 5 wrześ. postawiony do szkół porn. na prof. gramatyki (p. A. K. str. 718.)

1764. 30 sierpnia przed wyjazdem swoim do Włoch jako Collmier zaznacza swoich petrumowandów. (p. A. K. str. 721.)

1789. d. 17 marca umarł Badurski, fil. i med. dokt. Patologii w szkole gł. z praktyką w szpitalu ś. Łazarza na wieczny publ. prof. w wieku życia 49. Uczył on naprzód szkół w Akad. porn. i w Krakowie. Potem będąc już kolegą mniejszym, wyjechał do Włoch na fundacyją Skórkowskiego, gdzie usposabiający się w naukach lekarskich, został tamże medycyny doktorem. Bawiąc we Włoszech lat 4 powrócił do Krakowa r. 1771. Pochowany w kościele ś. Maryi. Żona jego z fundator. pochowana tamże w ostatnim tygodniu przyjęcie. (p. Czochrow w kse N. 27 Protokoł. obrzęd. str. 271.)

Badurski

1785. Kom. Ed. ks. Badurskiego przez lat trzydzie-
ści w szkole gł. pracującego znając dobrze gorliwość
i zdatność, a chcąc aby utalentowani obywatele
mieli pierwszeństwo do katedr szkoły gł. postano-
wiła wezwać go na nauczyciela do katedry Patologii
od następującego roku szkolnego rozpocząć się mającej.
Proszony jest JOKsiążę Prezydujący, żeby go listo-
wnie zachęcić raczył do kontynuowania prac akade-
mickich, w których od początku reformy Akademii
widoczne dowody usilności swojej okazał. (: N. 4.
Protokół obrad str. 320 :). Taż Komisya ze wzglę-
du na to iż ~~wiele~~ Bad. wiele lat in corpore Uni-
versitatis przed reformą przepędził i w dawniejszych
pracach swoich istotne położył zasługi, chcąc szcze-
gólniejsze okazać względy przeciąg lat siedmnastu
w ustawach do emerytury przepisanych tylko do lat
ośmiu zamierzyła. (: tamże :)
Zaczął obowiązki prof. patologii od początku roku szkol-
nego $17\frac{85}{86}$. (ib. str. 328 :)
Porównaj pod „Reforma Uniwersytetu" ustęp z pi-

sma „Stan nauk ojczystych w Akad. Krak. opisany
w r. 1788" liczbę stron 32 oznaczony.

„Fr. Badurski, Patologii i Praktyki prof. Tyl-
ko się w łacińskim i ojczystym tłumaczy języku,
jest pracowity i bardzo regularny w pełnieniu
obowiązków katedry; włoskiem jednak zarażo-
ny powietrzem daje uczuwać uczniom, jak
ciężko i pracowicie sam dochodził światła.
Cztery lata tylko ma pracować na emeryturę.
Uczy dzieje ojczyste, za poczciwą akademiję
umierać w katedrze chciałby, i to sobie za naj-
większą szczęśliwość i chlubę, jak dobrzy ro-
dzice, poczytywali, gdy mu sobie nie ~~zachowu-~~
jego zostawując, oglądali w krótkim czasie ucz-
niów doskonalszych i pożyteczniejszych od sie-
bie. Szacunek powszechny z praktyki i sła-
wę nabył, znany dobrze od pierwszych głów
zaprzyjaźnionych Kapituły Krakowskiej, męża
tego do Akademii przywrócił." (str. 35). Wypi-
sane z rękopisu „Stan nauk ojczystych w Akad.
Krak. opisany w r. 1788". Zob. Reforma Uniw.

[Estr. XII, 328-9; [illegible]; Pol. Biogr. I, 213]
Enc. Org. II 672-3]

56

Badurski Andrzej ur. w Krakowie r. 1740; zostawszy Drem fil. pełnił najprzód obowiązki profesora gramatyki w gimnazyum w Poznaniu, a od r. 1764 profesora poetyki w szkołach nowodworskich; r. 1765 został Collega minor. i Prof. Poezyi
R. 1766 udał się do Bononii, gdzie r. 1770 został Dr. med. Mianowany profesorem wydziału lekarskiego w Krakowie r. 1770 i dziekanem, podczas reformy Akademii napisał na wezwanie Kołłątaja projekt urządzenia wydziału lekarskiego. Przyczynił się niemało do lepszego urządzenia aptek i policyi lekarskiej w Krakowie. Mianowany r. 1778 nadwornym lekarzem i konsyliarzem Król. objął dozór kliniki univers. r. 1780 i przyczynił się niemało do lepszego urządzenia szpitala S. Łazarza

1) Dissertatio medica de Variolis, tum de praesidiis huc facientibus; remedio rusticano et inoculatione quam pro loco inter Medicinae Doctores obtinendo M. Andreas Badurski Collega Minor Phil. in Acad. Crac. in Bononiensi Med. Dr. exposuit. A 1770. Cracoviae ex typogr. Seminarii Acad. 8o K. 30. i (errata) ded. Dominico Josepho Kretzewski episcopo hermopolit. sufrag. chelmensi; canon. cathedr. crac.

(wspomina iż sposób szczepienia używany u Czerkiessów i w Turczyznie pierwsza do Europy przywiozła hrabina Vortlei Montaigu posła angielsk. żona z Konstantynopolu

2) Propositio instituendi Collegii medici causa facta a reformato hodierno medicae artis studio petita atque opportuniori modo ordinationis accomodata 1776. (druk w Roczniku wydziału lekarsk. 1840 str. 36)

3) Odpowiedzi na pytania podane od x. Kołłątaja kanon. krak. delegowanego od Komissyi edukacyjnej do Akademii Krak. dotyczące stanu i dziejów facultatis medicae d. 16 Lipca 1777.

4) Rozporządzenie aptek z polecenia Kommissyi edukacyjnej d. 17 Paźdz. 1778 w Krakowie uczynione.

5) Powinszowanie Józefowi Ks. Jabłonowskiemu
wojewodzie nowogrodz. Józefowi Wielopolskiemu
chorążycowi Kor., Józefowi Wielopolskiemu staros:
cie lanckoroń. Józefowi Wielopolskiemu margra:
biczowi pinczowsk. d. 19 Marca. (b. m. i r.) (1766) 8o (wiersz)

6) Testificatio concepti doloris ex obitu Pauli Igna:
tii Mańka Phil. Doct. Collegae minoris vocati, dum in
ecclesia Colleg. Divae Annae pia ei funebria persolve:
rentur, exhibita A. 1765 d. 14 Junii. 4to (Paneg. 528)

7) Responsio vocationi divinae adaequata. Posnaniae
1761 fol.

8) Sapiens uno minor Jove D. Comes De Aquino Tho:
mas Doctor Angelicus. Posnaniae 1762. fol.

9) Luminare in Academi umbris refulgens Doctor Joannes Can:
tius beatus clarissimum redeunte annua suae festivitatis die
in ecclesia ~~[illegible]~~ Collegiata B. V. Mariae in Summo Posnaniensi
devoto orationis instrumento praesentatum A. 1761 die 25 Octobris.
Posnaniae typis Academicis. fol. K. 13. (oratio) ded. Vladislao Wie:
rusz Walknowski canonico cathedr. Posnan.

Badurski Andrzej Dr Fil. i Med. Konsyliarz Krol. profes. patologii i praktyki lekarskiej w Szkole głównej, Krak., fizyk szpitala S. Barbary. Umarł d. 18 Marca 1789 mając lat 49. (Ob: Encyklopedya powszechn. T. II str. 672 – Gąsiorowski –

1) Mowa roztrząsająca skutki powietrza słó=sowne albo niesłósowne do zachowania zdrowia i życia człowieka w ogólności, a w szczególności dzieci, z przełożeniem przyzwoitego zaradzenia i ratunku, przy rozpoczęciu roku szkolnego d. 6 Paz=dzier. 1787 miana. Kraków w druk Szkoły głównej Krak. 4to kart 17.

Badurski Andrzej Dr Fil. profesor poetyki w szkołach nowodworskich, r. 1765 został Collega minor. (ob. Jocher Nr 5488)

1) Dissertatio oeconomica De officio parentum et liberorum pro loco obtinendo in minori Universit. Crac. Collegio disputationi A. 1765 d. 20 Sept. exposita Cracoviae in typogr. Seminarii episcopal. acad. 4o K. 27. ded. Mathiae Bajer (który znał rożne języki i co roku jeździł w deputacyi do Warszawy), Balthasaro Hintz (który przez kilka lat był przełożonym garnizonu miejsk.) Josepho Feisman-tel (którego familii Maxymilian cesarz A. 1500 d. 18 April. Augustae Vindelicor. nadał szlachectwo i herb) Joanni Kozłowski consulibus crac. et equitibus auratis (mianowani od Stanisława Aug.)

[t. 2., 1478]

59

Bagnowski Jędrzej

fil. dokt. i prof.

1774. 28 listopada abiturus Posnaniam pro docendis in illa academia scholis naznacza swoich pełnomocników. (: A. K. str. 1027 :)

Bałanowski Szymon

Fil. Dokt

1742. zaskarżony przez fiscala, iż bez odwołania go oddalił się z Kolonii Chełmińskiej, której był dyrektorem, tłumaczył się tem, iż mu Patres missionis in docendo ~~impediebant~~ przeszkadzali. (A. K. str. 964.)

Balicki Franciszek Klemens herbu Ostoja (autor 3 panegiryków 1677–1681) został r. 1677 Baccal. a r. 1681 Doktorem Phil. w Akad. Krak.

1) Cornucopiae sanguinis virtutis et honoris autumnalium fructuum abundantia plenissimum in felicissimo ad cathedram Cracovien. ingressu Joanni de Małachowice Małachowski calamo elegiastico consecratum. Cracoviae typ. Universit. 1681. fol. (Paneg. 717)

2) Laureae autumnales... virtuti et honori VII primae laureae candidatorum dum in Universitate Cracov. primo in Artibus et Philos. laureati honoris decore insigniruntur 1677 d. 18 Septembris. Cracoviae, typ. Universit. 1677. fol. Kart 8 ded. Laurentio de Granow Wodzicki Thesaurario Terrae Cracoviensis Zupparum Vielic. et Bochn. Administratori

3) Trophaeum... honori XXVII secundae laureae candidatorum dum in Universitate Cracov. Magisterii in Artibus et in Philosophia Doctoratus licentiam consequerentur, dedicatum. Cracoviae, typ. Universit. 1681. fol. k. 18 wierszem z herbami sztychow. ded. Michaeli Radziejowski episcopo Warmien.

4) Panegir. Morstiniis 1681.

Balicki Jan fil. dokt. i prof.
kan. s. Anny. Coll. major.

1686 A. R. p. 420.

[Estr. XII, 344-5; Baryez H., Słb Bryg, I. 232]
Enc. Org. II 744-5]

Balicki Jan Stanisław, [profesor poezyi w szkołach poznań. i języka hebrajsk. w akademii krak. Dr Fil. r. 1683 został Collega Minor a r. 1684 Collega major – S. Th. Baccal. Profesor Philos Scholasticus S. Annae 1696. 1701 Canon. S. Floriani curatus Pobiedniensis. Profesor Theolog fundat. Oblomkovianae. R. 1672 został Magistrem Philos. – Dr Teol. et Prof. Custos S. Flor., praepositus in Proszowice ~~† 1714~~. + 25 Julii ~~[illegible]~~ 1716 mając 60 lat i będąc 35 lat xiędzem. [był najprzód nauczycielem domowym u Wodzickich,

Palat. Posnan.

(ad primum Posnaniam ingressum Joannis Opalinski (exhibitus

1) Plausus Apollinaeus. Posnaniae 1670 Albertus Regulus Wlodkiewicz 1678. fol.
(na przyjazd Opalinskiego wojewodj brzesk. wiersz (pa)
(Paneg. 858)

2) Quaestio logica de ente rationis . . . pro loco in Collegio minori . . . proposita (R. 1683 d. 20 Febr. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

3) Quaestio metaphysica de Accedentibus . . . . pro loco in Collegio Majori . . . . R. 1684 d. 30 Septembr. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

4) Magistra vitae caelestis sacra Theologia speculativa cujus cursus triennalis Conclusiones sub praesidentia Joannis Stanislai Balicki S. Th. Baccal. M. Gaspar Joann. Pachowski Ph. Dr et Prof. ejusdem Cursus Auditor ad defendendum suscepit R. 1701 d. 20 Febr. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 9. ded. Albrachto a Dembiany Dembinski zator. vexillifero . . . J. S. Balicki (herbu Rawicz)

5) Axis ad excelsum honoris theologici fastigium ... D. M. Paulum Joannem Woiewodzki deferens. Cracoviae in off. Francisci Cezary 1691. fol. (Paneg. 1662)

Baliński Teofil podług Janockiego: (Literarum in Polonia propagatores) miał pierwszy w akademii Krak. za Jana Alberta użyć języka greckiego.

Baltazarowicz Jakub.
S. Th. D. et Prof. Can. Crac. Coll. maior

1658. 24 maja do Coll. min. vocatur, bydąc professorem poëseos, z warunkiem, ut edat aliquod specimen ingenii sive soluta, sive ligata oratione in ingressum Epi Crac. Can. Wiad. (Concl. Coll. maj. p. 331.) ad coll. majus vocatur 1661. d. 2. września (ibid. p. 370.

1688. 5 lipca just nie żyje (A. K. p. 477.) C. Crac.
pisał testament 1687 r. 20 februarii

Baltazarowic Jakób, urodzony w Krakowie (niema w Encykl.)

Kształcił się w akademii krak. gdzie r. 1648 został [illegible] najprzód Collega minor prowizor bursy Starnigela, później [illegible] filoz. doktorem; pełniąc później [illegible] obowiązki profesora funduszu królewskiego, dziekana wydziału filozoficznego. W interesie akademii posłował do Rzymu. Obrany proboszczem WWSS i proszowskim kanonikiem katedry krak. kilkakrotnie był rektorem akademii krak. R. 1684 został doktorem (mratus) i profesorem teologii. Był zarazem proboszczem proszowskim. Najprzód był nauczycielem w szkołach Nowodworskiego. Umarł d. 5 maja 1687 pochowany d. 9 maja † w kościele S. Anny. (Ob: Bieżanowski Stanis: Efigies sapientis animi gloriae Jacobi Baltazarowic S. Th. Doct. et Prof. Cracov. typ. Univ. 1687 fol. k. 4) Ormiński: niobe academica Cracov. 1687 fol.

Coll. major Kanon. Katedr. Krak
Collega major
S. Theol. Doct. et Prof. Canon. cath. Crac. Praepositus SS.

Wydał 1) Quaestio theologica: De gratia Dei pro gradu doctoratus in S. Theol. obtinendo ad disputandum proposita. Cracoviae typ. Universit. 1684 fol. k. 2.

(ob: Ormiński Thom. Francisc: Niobe academica in tristi mortis spectaculo Jacobi Baltazarowic S. Th. Doct. dum in ecclesia coll. S. Annae mortales ejus exuviae conderentur, producta. A. 1687 d. 9 Maji. Cracoviae ex offic. Francisci Cezary. fol. k. 2. stil lapid.)

Baltazarowicz miał w szkołach nauczycieli sławnego Opatoviusa, Papenkowicza, Vitelliusa

2) Quaestio logica de accidente communi, praedicabili publicae disputationi proposita A. 1658

VIII Idus Septembris. b. m. 4o. K. 6.

(sub rectoratu Francisci Rolinski Dr. med.)

3) Quaestio theologica de gratia Dei... pro licentia in S. Theologia... proposita A. 1683 m. Novembri d. 23. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

4) Quaestio theologica de gratia Dei, secunda prioris contermina... pro gradu doctoratus in S. Theologia... proposita A. 1684 Januar. d. 13. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

67

Banaczkowski Szymon

fil. dokt. i prof.

1762. 12 marca obrany viceprefektem sem. [illegible]

(p. C. U. p. 754.)

1768. 19 lut. incorporatio univ. (p. C. U. p. 29.)

1771. 20 listopada d. Kollegium [illegible] przeslany (p. C. U. p. 139.)

1768. 19 lutego mając jako fil. dokt. i prof. collega minor wyjechać na viceprefekta seminarjum po[-]znańskiego ... swoich pełnomocników. (p. U. K. str. 810.)

Banaszkowski Simon Bonaventura herbu Bożawola (Dr. Phil, scholastyk kollegiaty w Wojniczu, podprefekt seminarium dyecezal. w Poznaniu, r. 1768 został Collega Minor. – (R. 1752 Baccal. Phil. a R. 1760 został Dr. Phil. – proboszcz w Miklaszowicach.

1) Dissertatio philosophica ex Ethica De jure naturae pro loco obtinendo in Minori Univ. Crac. Collegio disputationi A. 1768 d. 3. Febr. exposita. (b. m.) 4º. K. 22
ded. Francisco Ziębinski U. J. Dri decano Colleg. OOSS. praeposito Andreovien. (zbija Hobbesa i Pyrrhonizm)

2) Aetas ab origine conditae ... generalis Regni Scholae Universitatis Cracovien. prope novies quinquagenaria IX primae laureae candidatis (ad gradum Baccalaureatus AA. LL. et Phil. promotis) in memoriam revocata. Cracoviae typo. Acad. emin. Coll. Majoris 1752 fol. Kart 22. (wiersze i wyjątki z różnych Autorów)
ded. Antonio Betdowski Cathedr. Cracov. Canonico

3) Honor philosophicus in XVIII secundae laureae candidatis excellens, cum magisterii in AA. LL. et in Philosophia Doctoratus Licentiam consequentibus ~~candidatis excellens~~ poetico calamo declaratus. Cracoviae typis Universit. 1760. fol. K. 15 z herbami
ded. Andreae Młodziejowski J. U. Doct. Metrop. Gnesn. et Cracov. Canonico

4) Kazanie na pogrzebie x. Łukasza Łubaszowskiego.
Poznań 1769. 4to.

5) Kazanie na pogrzebie Stanisława Sibora Kotkows-
kiego. Kraków 1776. 4to. (w bibl. Ossol.)

[Estr. XII, 352-3; Enc. Org. II, 788]

Banaszewicz Adam Casimirus (senior szkoły S. Ducha w Krakowie 1687. Dr. Fil. et Prof. - r. 1691 dyrektor Gymnasii w Bieczu i notariusz apostol.

1) Ortus betlheemicus (na pochwałę Mikołaja Oborskiego sufrag. krak. 1687) in festo Trium Regum deprehensus et pio cultu adoratus A. 1687. 6 Januarii. Cracoviae ex off. Franc. Cezary fol. k. 6. (powinszowanie na kolendę Oborskiemu - styl. lapid. i wierszem łaciń.)

2) Bellerophon, vir innocentiae academico Pegaso insidens, contra Othomanicam Chimaeram procedens: B. Joannes Cantius, recurrente ejus solemnitatis die 19 Octob. A. 1690 Beciis ad ecclesiam parochialem demonstratus. Cracoviae typ. Franc. Cezary 1691. fol. k. 8 (Oratio) ded. Stephano de Kurozwęki Męcinski

3) Argus centoculus ad custodiam salutis humanae S. Michael archangel. deputatus, illustr. Michaeli Valeriano de Raciborsko Morsztyn subdapifero Crac. deputato tribunalitii judicii ... dedicatus. Cracoviae ~~1686~~ typ. Universit. ~~a~~ 1686. fol. (Paneg. 791)

4) Oculus episcopi ad radiantem publicorum negotiorum solem irretortam pupillam cernens in perillustri .... Andrea Zielopolski observatus. Cracoviae, Franc. Cezary 1693. fol. (Paneg. I 1760)

5) Piscis de piscina S. Stanislai cum sanctissimo eius digito intra solennissimae festivitatis octavam debiti cultus hamo captus d. Stanislao Kępski canonico Tarnoviensi, curato Vierschoslawiensi ... oblatus. Cracoviae ex offic. Schedeliana. 1687. fol. (Paneg. 431)

6) Aurum maximi pretii igne in craticula S. Laurentii probatum. Cracoviae 1689. fol.

7) Jubar eximio illibatae vitae Solis Acad. B. Joannis Cantii. Cracoviae 1690. fol.

Bandorkowic Joan. in Alma Acad. Crac. ordinarius Astronomiae professor.

quaestio de luminis profusione ad disp. publ. proposita in mense Augusto d. 22. h. 10. a. 1626. Crac. Fran. Caes. 4. 7k.

r. 1629. 17 wrześ. gdy po pomnieszeniu się Wronguszka na kanonię ś. Anny i kiedy ten był ordinarius ~~astr~~ theol. profess. Bandorkowicz, naówczas będący professorem królewskim, otrzymał porządek ordinarii astrologiae professoris, wyjednawszy u Cons. universitas niektóre korzyści dla tej porządku. (: ex. Astrologiae professor.)

r. 1614. za dziekaństwa Walent. Fontana zapisuje się na wydział lekarski (: Conclu. fac. med. p. 81.

[Estr. XII. 353] [Enc. Org. II 793 s. v. Bandorkiewicz Jan] 71

Bandorkowic Joannes Dr Phil. Profes. od r. 1626 ordin. Astronomiae, Collega Minor – r. 1627 w sprawie z Jezuitami, jeździł 2 razy w deputacyi do Króla: najprzód do Torunia z Borowskim (za rektoratu Krzysztofa Najmanowicza) – a w drugim pótroczu do Warszawy z rektorem Borowskim i Janem Brosciusem – r. 1612 został Baccal. Art. a r. 1615 Mgr Art. – Senior Contub. Philosophor. – 1624 Decanus Art. et 1631.

Collega major
Senior S. Annae

1) Quaestio de luminis profusione a M. Joanne Bandorkowic in Acad. Crac. ordinario Astronomiae Professore ad disputandum publice proposita In mense Augusto d. 22 A. D. 1626. Cracoviae ex off. typogr. Francisci Caesarii. 4to K. 8 (z optyki i astronomii)
ded. Sebastiano Lubomirski in Lubomierz capitaneo sandecensi, fautori... J. Bandorkowic – na odwrocie tytułu 6 wierszy na herb przez Joach. Rarowski S. C. i herb Szreniawa z dewizą Candide et fortiter

2) Quaestio de actione coeli in haec inferiora in Acad. Cracov. ad disputandum proposita m. Martio d. 23 A. 1621. Cracoviae ex off. typogr. Franc. Cesarii 4o K. 8. (astrolog.)
ded. Stanislao Lubienski abbati Tinecens.

3) Kalendarz na r. 1635, po węgiersku tłomaczony: Calendarium. 1635. Csepreg (koło Keresztur) 1635. 8vo

[Estr. I, s. 62-4; Wójcik – Kap. wł.; Enc. Org. II. 795–7] 72
[Birkenmajer Al., Polski Słownik Biograf., I. 260–3]

Bandtkie Jerzy Samuel ur. w Lublinie d. 24 listop. 1768 kształcił się w szkołach gimnazyalnych w Wrocławiu r. 1779 i w uniwersytecie w Halli i Jenie, zkąd wróciwszy r. 1790 był przez 8 lat nauczycielem ~~pac~~ domowym przy synach Piotra hrab. Ożarowskiego kasztel. wojnick. z któremi zwiedził wiele miast w Europie. R. 1798 był subsytutem przy gimnazyum S. Elżbiety w Wrocławiu, nauczycielem języka polskiego. R. 1804 został rektorem szkoły S. Ducha, oraz bibliotekarzem. R. 1811 przez Izbę edukacyjną wezwany do Krakowa na bibliotekarza wykładał bibliografię i od r. 1813 naukę języka łacińskiego. R. 1819 z Akademii grona obrany na Rok jeden senatorem rzeczypospolitej Krak. Od r. 1814–1816 był dziekanem wydziału filozoficzno literackiego. Członek wielu uczonych towarzystw, lubo żeniaty umarł bezpotomnie d. 11 Czerwca 1835 w Krakowie. (Ob: Helcel A. Z: Jerzy Bandtkie w Kwartalniku T. II. – Życiorysy znakomitych ludzi: Warszawa 1850 T. I)

1) Historisch-kritische Analekten zur Erläuterung der Geschichte des Ostens von Europa. Breslau 1802. 8°.

2) Przysłowia Fredry. Wrocław 1802, 1809.

3) Commenii Orbis sensualium pictus quadrilinguis. Wrocław 1805.

4) Polnische Grammatik für Deutsche. Breslau 1808, 1818, 1824.

5) Ueber die gräfliche Würde in Schlesien. Breslau 1810.

6) Słownik polsko-niemiecki. Wrocław 1806.

7) Słownik kieszonkowy polsko-francusko niemiecki 1815 - 1818. 4 Tomy. 1a ed. 1805. Wrocław

8) Dzieje narodu polskiego. Wrocław 1810, 1820, 1835 - tłomaczone na rossyjskie i niemieckie.

9) De primis Cracoviae incunabulis in arte typographica incunabulis. Cracoviae 1812. 4o k. 4.

10) Historya drukarń krakowskich 1815.

11) Historia drukarn w Polsce i W. X. Lit. 1826. 3 Tomy.

12) Historia biblioteki Krakowskiej 1821.

13) Ojcze nasz, modlitwa pańska w języku polskim i innych sławiańskich (1825.) 1826.

14) Parcosii de Żorawice De orthographia libellus.

15) De psalterio Davidico trilingui in Bibliotheca Canon. regul. ad S. Florianum. Cracoviae 1827. 8o (tylko tytuł łaciński)

16) Wiadomości o najstarszym może Psałterzu polskim. Kraków 1827. 8o (Odbitka z Roczników)

Barankowicz fil. dokt. i prof. 73

A.M. Contub. Lituani senior.

[Estr. XII, 357 — imię? Stanisław]

[Enc. Org. II, 850]

Barański Jacobus

Phil. D. A. Prof.

actu presbyter wysłany r. 1696 12 stycznia na prefekta seminaryum poznańskiego. /: N. 32. decretorum compendium str. 152:/

Barański Stanisław
Poeseos professor.

1748 13 marca zostaje Seniorem Contubernii /: Cond. Univ. p. 357:/

1751. 27 Jan. ex unanimi consensu Stanislaus Barański Coll. minor, praevio juramento per traditionem stipulatae manus super servandis secretis et bono Universitatis promovendo, gremio Almae Univ. incorporatus est /: C. U. p. 406:/

1751. jako Coll. minor /: p. 507:/. Kiedy r. 1751. prosił magistrat chełmiński, ażeby na dyrektora do tamtejszych szkół aktualnego ust. Kollegium małego wysłano, ~~Aka~~ Uniwersytet wysłał Barańskiego t. r. d. 24 września /: p. 509:/

receptus r. 1755. /: C. U. p. 605:/

r. 1756 17 grud. oddano mu kurs filozoficzny /: C. U. p. 638:/

1758. 5 czerwca obrany dyrekt. Kolon. pińczowskiej /: p. 659:/

1762. 12 marca będąc nauczycielem w domu Czernego starosty parnawskiego prosi, ażeby był tak w Uniwersytecie jak i w koll. mniejszem za obecnego

był uważany. /: Conclus. Univ. p. 755./ co też otrz
otrzymał.
1772 b. tegoż wspomniany jako już nieżyjący bo
approbują jego testament jako fil. dokt. in collegio
minori seniora professora coll. SS.OO. Canonow. /: A.
K. str. 940:/. Testament napisał 26 lut. 1769 r.
Był on w Chełmnie w czasie swego dyrektorostwa wie-
ce poważany dla swych pięknych zalet. Zob. Aca-
demia Culmensis pod r. 1782. Literae magistratus
Culm. ad Mag. Rectorem 2do ad 6tum.

Baranski Stanisław Dr. Fil. i Prof. senior bursy filozofów, r. 1750 został Collega minor. – Canon. OOSS. + 27 martii 1772, aetatis 56 annor. sacerdotii 24 annor.

1) Quaestio physica de coelo.... pro loco in Collegio minori.. proposita A. 1750 d. 2 Decemb. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 2.

2) David gentis Israeliticae ab obsidione Philisthinorum liberator sub allegoria Christus Dominus scenico apparatu per Scholae Grammatices juventutem in classibus Novodvorscianis demonstratus. A. 1746 d. 5 April. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 6. ded. Michaeli et Stanislao Łętowskim subdapiferidis cracov. (treść po polsku i łacin. dramatu w 3 akt. o Dawidzie)

~~[illegible]~~ Bargiel

Mag. Stanislaus de Casimiria

1503. Acta episcop. IV. f. 165 recto.

1517 9 octobr. lecta sententia contra doctorem Stanislaum de Casimiria per Episcopum Cracoviensem ipsum esse illegitime promotum p. R. XII. 7.1

78

Stanislaus Bargyel de Kazimiria
decret. doctor.

1517. A. R. p. 872.
1521. 2 martii doctor juris dominus Stanislaus Bargyel de lectura ordinaria cedendo, rectore universitatis dno Jacobo de Ercryeszow pro Gregorio de Szamotuly laborante, electus est in seniorem bursae canonistarum et permisit universitas eundem simul cum altari de fundatione doctoris Ade, senioraturam tenere, addito eo, quod vult ad eum singularem affectum habere in vacaturis. (: Notatka w Almanachu Stöfflera XI. 8. 47:)
1524. 18 februarii electus in ordinarium juris lectorem post cessionem D. Gregorii doctoris de Shamotuly (: Martinus de Ilkusz R. XI. 14:)
1525. 17 listopada umarł. (ibid.:)
1522. senior bursae Canonistarum (: a. R. str. 924:)

79

Barzycz Stanisl. de Casimiria D.D.

1513. 3 novemb. (v. Cont. Univ. p. 88.)

E. P. 80

M. Martinus Barscus (Barsc)
czy też Barscius. Cracoviensis
nepos Jacobeii.

ingenio praestantissimo in rebus mathemati-
cis, ex arithmetica, Geometria praeclare
instructus cum ad annum aetatis 28 per-
venisset, ardenti febre, seniorem agens scho-
lae B. M. Virginis in Circulo Crac. extinctus
est die XI. Maji hora 11 noctis sequentis. Vivat
Deo. Nemo mea memoria tractavit mathema-
tica studia minore ambitione, majore dili-
gentia. Utinam vixisset diutius, sed Deo pla-
cuit. (Notatka Brożyńska w Ephemerydach
Eichstadiusa pod r. 1637. (R. XVI. 12.)

Barszcz (Barschius) Piotr Krakowianin, został r. 1647 bakałarz. filozof. w Uniw. Krak.

1) Anamartitos sive oratio ostendens viri boni occasum esse a noxa tutum, ~~quam~~ ad diem funeris ill. Francisci Floriani a Zebrzydowice Zebrzydowski. Cracoviae ap. Lucam Kupisz typogr. 1650. fol. (Paneg. 1752)

2) Oratio ad iusta exequiarum perill. Alberti Serebryski. Cracoviae typ. Lucae Kupisz 1650. 4to (Paneg. 821)

—

81a

Mgr. Bartholomaeus ad S. Annam in Crac. plebanus.

1562. Acta Ep. f. 161. v. Czy był professorem?

M. Stanislaus Bartholaeus P. D.

1590. jako obecný kollega starší (v Conel. Coll. maj. p. 172.)

Na písemku Palinodia sive Revocatio academica (sic) Brozzner zaznamenal: Bartholaeus dicitur fuisse author istius scripti sub cuius nomine, quod symbolo continetur.

Bartholanus Stanislaus Sandomiriensis

Baccal. Art. in Univ. Cracov. 1588 – Mr. Art. 1590 – służył wojskowo pod wodzą Jana Zamojskiego w wyprawie wołoskiej, w Inflantach, nobilitowany r. 1589, był sekretarzem Zygmunta III, jeździł w interessach króla do Hiszpanii, Anglii i Niderlandyi. Umarł w Sandomierzu 1618 mając lat 45, żonaty.

1) In obitum Alberti Radzivili Ducis in Olica, Magni Marschalci Lithuaniae funebris oratio. Cracoviae, typis Andreae Petricovii 1593. 4to k. 19.
Ded. Nicolao Liberacki abbati Coprzyvnicensi.

[Estr. XII, 389 i XXVI, 60]

Bartliński [Floryan]

fil. dokt. i prof.

1667 A. R. p. 183.

Bartoszewski Laurentius Dr. Phil. Prof. poes. in Acad. Posnan. 1741.

1) Custos Paradisi Cherubim divinissimus Elias propheta oratoria panegyri demonstratus A. 1741 d. 20 Julii. Posnaniae typis Academicis. fol. k. 14 ded. Bartholomaeo Szołdrski castel. Santoc.

2) Prodigium naturae miraculum gratiae divinissimus Joannes Cantius, in Cathedra Posnaniensi oratorio stylo declaratus A. 1742 d. 21 Octobr. Posnaniae typis Academicis. fol. k. 10 ded. Vladislao Szołdrski, cancel. rogozn. capit. (Oratio)

[Estr. XII, 381; PSB Biogr. I, 332]

Bartsch Józef

Phil. Doctor Patritius Crac.

1741. 11. Julii. Mathias Bartsch, Consulis Crac. filius. /: A. R. str. 851 :/. Czy był profesorem?

[Estr. XII, 381]; [Bujak L., [illegible] III, [illegible] I, 332, s.v. Bartsch (Barcz)]

Barcz Josephus (z Kad.) 87

Bartsch

r. 1737 d. 4 Julii został D.rem fil. w akad. krak. (Stemma: Anchora navallis supra quam tres stellae.)

Barcz Stanislaus Michael Leop: miał w herbie (gentilitium stemma) (armata manus districtam tenens frameam) rękę zbrojną trzymającą szablę ku prawej stronie. R. 1684 w akad. krak. został doktorem filozofii i magistrem nauk wyzwolonych i profes. † 3 Novembr. 1734.

Bartsch Walenty senator rzeczypospolitej Krak.
(syn Józefa rady Krak. i Joanny z Schedsiłów (Chedeville)) ur. 1748
w Krakowie. Wykształcony w akademii Krak. po zwiedzeniu
Włoch i Niemiec, został pisarzem Magistratu Krakow.
dalej Radcą, pełnił przeszło 30 razy urząd prezydenta
miasta za czasów dawnego Królestwa. Wezwany do Komis=
syi organizacyjnej Wolnego Miasta Krakowa, został
w końcu Senatorem oraz Członkiem Towarzystwa nauko=
wego Krak. i kawalerem orderu S. Stanisława. Zamiło=
wany pomolog. (Ob: Radwański Felix Senator: Mowa po=
grzebowa przy katafalku ś. p. Walentego Bartscha. b.m.
i r. 4to Kart 4.) +1823

[Muszkowski J.: PSB Biogr. I, 335]

89

Bartynowski Piotr Łukasz urodził się w Krakowie d. 19 Października 1795 r. z ojca Wojciecha kupca win. Uczęszczał od r. 1804 do Szkół normalnych, od r. 1808 do Szkół gimnazyalnych, od r. 1814 na Uniwersytecie Krakowskim w Wydziale filozoficznym i prawnym. Później uczęszczał na Wydział prawny w wszechnicy wrocławskiej, gdzie jako docent pełnił obowiązki lektora polskiego języka, i w uniwersytecie berlińskim. R. 1825 otrzymał w Krakowie stopień Doktora O. Praw. R. 1826 mianowany Prokuratorem przy Trybunale Krakowskim, oraz Członkiem Towarzystwa naukowego Krak.

1) Zdanie sprawy z czynności c. k. Towarzystwa naukowego Krak. dokonanych od d. 1 Paźdź. 1852 do 20 Lutego 1857 r. Kraków, czcionkami czasu 1857. 8º. str. 16.

Joannes Baruchowsky. D. D. Eccl. maj. Can.
Joannes de Baruchow. (: ibid. :)

1486. univ. rector (Consl. p. 35

E. d., Cfr. B. ...

[Estr. XII, 398]
[Ogrodzki W.: Pzgl. Progr. I, 337/8]

<u>Barwinkiewicz</u> Stephanus Dr Phil. Prof. phil. in Academia Posnan. – r. 1680 został Baccal. a r. 1681 Dr Fil. w Akad. Krak.

1) Pacis oliva speciosa in campis d. Joannes Cantius ad annum festivitatis suae recursum panegyrico pro rostris cultu in collegiata B. M. V. ecclesia Posnaniensi demonstratus r. 1685. Posnaniae typis Alberti Laktanski: fol. k. 8. (Oratio) ded. Stephano Radoszewski gnesn. canon. praeposito bolemovien. na odwrocie tyt. rycina emblematyczna (fol.) z św. Janem Kantym z Maria, herbem Orzetpolski i Topor, (w głębi widoczek Krakowa) – sztych: <u>Johan Leman</u> fecit.

2) Celsitudo illustrissimarum familiarum ad festa nuptialia Ludovici comitis Wielopolski et Catharinae Potocka .. venerata. Cracoviae, Albertus Gorecki; 1688. fol. (Paneg. 1581.)

3) Lucubrationes Stagiriticae seu Conclusiones ex universa philosophia Aristotelica publice ad disputandum propositae (a. 1681 Kalend. Februarii). Cracoviae ex officina Schedeliana 1681. fol. Kart niel. 6, – (na końcu z wiersze przez Joannes Aegydius Zacherla Stud. Grammat.)

[Estr. XII, 399; 403 s. v. Bassaei (Bassaeus) Albertus]
[Barycz H.: PSł Biogr. I 348-9 s. v. Basaeus]

92

Basaeus Albertus Scebresinensis zakonnik Kanoników Duchaków w Krakowie (1563-1570), proboszcz tegoż klasztoru w Sandomierzu, został w Akad. Krak. r. 1562 Mgr. Art.

1) Alberti Basaei Scebresinensis Obseruationum Grammaticarum Libri quinque: quorum I, De orthographia: II, De etimologia: III De synthaxi: IIII, De figuris: V, De prosodia. Multa hic quae recentiores Grammatici, priscis illis incognita, investigarunt, Artium Studiosi veluti in penu habebunt. Cracoviae, in officina Matthiae Siebeneycher. 1567. 8o. Kart niezliczb. 192. (Sign. a-c. A-Vv.

Ded. Andreae Kraiewski U. J. Doct. Archidiacono Cracov. Canon. Posnan (herbu Leliwa).... Albertus Basaeus Scebresin. Cracoviae, ex Monasterio Xenodochii S. Spiritus, Tertio Nonas Januarias 1567. (pisze, że przed kilku laty wykładał w Akademii Krak. Thomae Linacri Libros de emendata structura Latini sermonis; że zebrał tu zasady z najlepszych grammatyk: Laurentius Valla, Thomas Linacer, Despauterius, Augustinus Saturnius Lazaroneus, Joannes Honterus Coronensis, który był uczniem Akademii Krak. i który wykładając swym uczniom in Contubernio Ungarorum, wydał dwie książki grammatyczne: „de quo ego in libris Eriminum sic scriptum habeo: (tu cytuje wiersze na jego pochwałę) - mówi że go wspierał Jan Broniec z Sandomierza J. U. Dr. kanclerz arcybiskupa gniezn.)

Są tu wiersze na pochwałę autora przez: Petrus Basaeus Scebresinensis, - In opus Grammaticum Franciscus Volscius (który był przyjacielem autora - piękne 3 epigrammata) - Melchior Petricius Scrinnensis.

(Franciszek Wolski ziętry)

2) De vera Christi ecclesia, ritu ac caeremoniis (ejusdem usitatis) ad illust. Joannem Christophorum Comitem de Tharnow Castel. Voynicen. Capit. Sandomir. ab exemplo piae memoriae patris eiusdem imitandis, Carmen per Albertum Bassaeum Scebressinensem factum, 1561. (b. m.) 8º (4 arkusze) k. 28.

(Ob: Janocki Nachr. II. 57. - Starowolski Hecat. Nr. 49) Jocher I. 664. I p. 175.

3) Libellus Criminum (wierszem wychłostał tych którzy mu zarzucali herezyję jako światłemu i wolniej myślącemu księdzu. - Przytacza Starowolski: Scriptorum Polonic. Hecatontas. Francofurti 1625 Nr. 49 pag. 68)

4) Epithome Xenodochii. . .

5) Basay Wojciech z Szczebrzeszyna: Wyprawa niewinnego człowieka gdy go niesprawiedliwie w czym kto obwinia albo mu czci utarza. Kraków u Math. Siebeneychera 1566. 8vo - (Przytem:) Pociecha człowieka utrapionego. 8º Kart 4. - Dyalog między człowiekiem niewinnym a aniołem bożym 8vo Kart 35. - Rozmowa o Krzyżu chrześciańskim. 8vo Kart 11. (w bibliotece Seminarium w Płocku.)

6) Bassaeus Szczebrzeszyn: Wojciech: (wierszem) Nowe Latho albo Prosba do Pana Boga o rzeczy potrzebne na każdy Nowy ROK. W Krakowie drukowano przez Mateusza Siebeneychera 1566. 8vo Kart 4. (w bibl. Univ. Krolewieck.)

[Woy. Bas. Scebr. (faksymile homeograf. przez Przyborowskiego)

93

Epitome Xenodochii, M. Alberti Bassaei Scebresinensis, F. Ordinis S. Spiritus: sive Capita quaedam, ex Xenodochio, seu libro de Officio, erga hospites, peregrinos, pauperes, variasque miserabiles personas: propter reformandum Hospitalia, edita. Inter alia, quae hic sunt; praecipue, origo F. Hospitalariorum Ordinis S. Spiritus, eorumque debitum officium; item facultas Episcoporum in Hospitalia suae Dioecesis describuntur..... Cracoviae, Apud Matthaeum Siebeneycher: Anno Salutis 1570. 8o Kart nieliczb. 64. (Sign. A – Qiij)

Na tytule 2 wiersze na pochwałę autora: Ad Auctorem Nicod. Thaborovius Loltov. – Na odwrocie tyt. drzeworyt. herb Róża i 4 wiersze: In stemma... Martini Izdbenscii... Al. Ba. Scebresin.

ded. Martino Izdbienski de Rusiec Archidiacono Posnanien. Custodi et Vicario in spiritualib. ac Officiali generali Cracov... Cracoviae in Monasterio Ptochodochii Ord. S. Spiritus, postridie Purificationis Mariae 1570. M. Albertus Basaeus Scebresinensis F. Ordinis supranominati. (Tu pisze, że tego zakonu mało w Polsce, że mieli Kongregacyą prowincyonalną na której uchwalili żyć podług reguły – że teraz nie mają administracyi szpitalów, albowiem przed 40 laty Jan Ratiborinus bez zezwolenia starszych i kapituły, zawarł ugodę z rajcami Krakow. mocą której zrzekł się zarządu Szpitala. – Że (Praeceptor sacri et apostolici Hospitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe)

generał zakonu Joannes Petrus Santorius czynił w tej mierze starania u Stolicy Apostolskiej a nawet wyjednał napomnienia Zygmunta I i Piotra Tomickiego bisk. krak. w r. 1535. Takież starania czynił i Stanisław Teplar Mag. Art. Praepositus w Polsce. Będąc na ostatniej kapitule zakonu obrany przełożonym napisał autor dzieło: Xenodochium czyli o szpitalach zakonnych i świeckich, ich obowiązkach i prawach, które Filipowi Padniewskiemu bisk. krak. poświęcił. Z tego rękopiśmiennego dzieła wydaję teraz kilka ustępów i rozdziałów.) Dalej następują wiersze na pochwałę autora od: f. Simon Goricius, Petrus Bassaeus (frater auctoris), Gabriel Papaverinus, i na herb zakonu (Krzyż podwójny na którego szczycie stoi Duch Św. z rozpostartemi skrzydłami. ☦)

Zakon Duchaków fundował papież Innocenty III. z tego powodu: Razu jednego modląc się usłyszał głos z nieba wzywający go do połowu ryb w rzece Tybrze. Zgromadziwszy Kardynałów, Biskupów i Duchowieństwo, opowiedziawszy im cudowne wezwanie poszedł nad rzekę gdzie zapuściwszy sieci pierwszym razem wyciągnął z wody 87 a drugim razem 344 noworodków i podrzutków utopionych przez nielitościwe nierządnice i matki. Ubolewając z łzami nad tem nieszczęściem, usłyszał znowu głos z nieba wzywającego zbudowania szpitala dla podrzutków, który też wspaniale za Tybrem wystawił i uposażył. Zarząd tegoż Szpitala powierzył 6 mężom z miasta Montpellier (Mons Pesulanus), z których zakon utworzył przeznaczywszy im habit. Zadaniem tegoż zakonu przepisano: ugoszczenie podróżnych i pielgrzymów, pielęgnowanie ubogich ciemnych lub leżących po ulicach, chowanie podrzutków; a ponieważ ten Szpital leżał w Rzymie pod zamkiem zwanym Saxum Neronis, przetoż zwano go: In Saxia de Urbe, a zakonników: Hospitalarii ordinis S. Spiritus – albowiem zakon przez objawienie Ducha św. założony. Zakon ten potwierdzili papieże, Alexander IV, Celestyn V, Bonifacy VIII i inni.

W Polsce założył r. 1203 pierwszy szpital i klasztor tegoż zakonu
Pełka (Fulco) biskup krak. w Sławkowie miasteczku bisku=
pim, sprowadziwszy zakonników z Wiednia (Vienna) którym
na utrzymanie niektóre dochody stołu swego biskupiego zapisał.
R. 1220 Iwo Koniecki z Końskich biskup krak. przeniósł ten=
że klasztór z Sławkowa do Prądnika, przeznaczywszy mu za
zezwoleniem Kapituły na utrzymanie: Krowodrzę przedmieście
krakowskie, Błandow, Wronin, młyny w Prądniku, pro= z Świętaszowa
bostwo w Biskupicach z dziesięcinami. R. 1244 Prandota bis=
kup krak. z powodu niedogodności i zbytniego oddalenia od mias=
ta, przeniósł klasztor i szpital do Krakowa którego przeło=
żonym był fr. Henricus nadawszy temuż probostwo S. Krzyża
pobliskie kościołowi S. Ducha i wystawiwszy na gruncie pro=
bostwa kościół S. Ducha z klasztorem i szpitalem dla ubogich i
podrzutków, a wziąwszy dla siebie Błandow (Bladovia) prze=
znaczył im na to miast w zamian dziesięcinę z Prądnika snopo=
wą. R. 1268. VI Idus Maii Paweł Przemankowski bisk. krak.
za zezwoleniem Kapituły dodał jeszcze przełożonemu klaszto=
rowi Goczałkowi (Magistro Goczalco Praeposito Hospitalis
S. Spiritus Cracov.) na Prądniku pole z młynem biskupim
(który dziś Tenczyńscy w summie zastawnej 590 czerw. zł. węg.
od przełożonych klasztoru trzymają) i łąkami, leżące między
Zielonkami a Młynem niemieckim. — R. 1415 (fer. 3a post f. S.
Luciae, kupił dla klasztoru przełożony Mikołaj (f. Nicolaus
Magister seu Praepositus Conventus et Hospitalis Cracoviensis)
wieś Wroniniec u szlach. Piechny żony Zygmunta Żukowskie=
go a córki Piotra Wiewiórki Wroninieckiego. — R. 1419 darowała
Elżbieta Pilecka żona najprzód Granowskiego a potem Władysława
Jagiełły króla pol. wsie ojczyste Wolę duchacką (Wola S.S.) i Rzen=
kę — a r. 1425 Marta Grzymalina (Magistra Hospitalis ordinis S.
Spiritus F. Hospitalariorum Cracoviae) darowała wioskę Kurdwanow.
Wszystkie te darowizny potwierdził r. 1528 Piotr Tomicki bisk. krak. —
Drugi klasztor i szpital w Kaliszu założył Przemysław II książę
wielkopolski, który r. ~~[illegible]~~ 1283 (pridie Calend. Januar. Indictione XI)

na prośbę f. Lipoldi Praeceptoris provincialis Ordinis S. Spiritus
per Austriam, Ungariam et Poloniam tenże klasztor 7 łanami we
wsi Tyniecz leżącemi uposażył; r. 1299 III (Calend. Januarii) Konrad
mieszczanin kaliski dodał jeszcze 3 łany w tejże wsi. – Trzeci klasz-
tor i szpital w Sandomierzu (S. Spiritus) założył r. 1222 Żegota
kasztelan krak. z przyzwoleniem swych synów Ottona i Zakliki
wezwawszy zakonników z klasztoru w Prądniku, którym nadał wieś
Głazów (quam illi nobilis vir Pelca filius Falislai pro satisfactione nep-
tis illius, quam peccatis exigentibus interfecerat, in Conventu Regni dedit).
Części wsi Obrazów zakupił za 1262 grzywien groszy praskich
f. Nicolaus Magister Conventus et Hospitalis Sandomir. w latach
1400-2-3-7-9-1420 u różnych współwłaścicieli; zaś wieś Wieprzki
dla tegoż klasztoru nabył f. Matthias Inenensis Magister Conventus
Sandom. w zamian za Szczepanów w parafii Świeciechowskiej
r. 1508
W Krakowie były r. 1570 szpitale 1) Ordinis S. Spiritus dla podrzut-
ków i starych kobiet niezarażonych. 2) S. Hedvigis na Stradomiu
dla starców niezarażonych. 3) S. Valentini na Kleparzu pro mulieri-
bus leprosis. 4) S. Leonardi ante Casimiriam pro masculis leprosis.
5) S. Sebastiani Cracoviae pro obnoxiis morbo Gallico. 6) Hospitale
Clericorum et studiosorum w pobliżu szpitala S. Ducha (S. Rochi?).
Oddziałem mężczyzn zarządzał Magister Hospitalis, a kobiet Ma-
gistra Hospitalis. Magister Hospitalis zakonny zwał się też Prae-
ceptor lub Praepositus.
Dalej pisze autor o obowiązkach przełożonego szpitala – powstaje na
rajców krak. jako prowizorów – O obowiązkach przełożonych
szpitali świeckich. – O żebrakach oszustach. Tu wzywa Urzęda miej-
skie aby niepozwalały żebrakom rozkładać się przed kościołami, lecz,
do szpitali ich odsyłały, aby imały dziadów udających choroby, rany
fałszywe ciałem oblepione mających, i włóczących się pielgrzymów którzy
tylko szpiegują i bezkarnie zbrodnie popełniają. Ponieważ w Polsce
nader wielka była liczba żebraków więc Król Jan Albert statutem wy-
danym w Piotrkowie r. 1496 oznaczył aby po miastach i wsiach była
tylko pewna liczba ograniczona żebraków mających znaki od urzędu
lub proboszcza którym wolno będzie żebrać, reszta ma być imana i do
roboty pogranicznych zamków przez starostów przeznaczana. Dalej
przytacza Speculum Saxonum, Legem Romanam Justiniani, Statutum
Liv V o żebrakach. – Każdy stan powinien żywić swoich ubogich.
na ostatniej stronie mały drzeworyt z Pisma Św. o Łazarzu ubogim.

Basaeus Albertus Scebresinensis.

1) Wyprawa niewinnego człowieka, gdy go niesprawiedliwie w czym kto obwinia, albo mu czci utacza. Zamyka w sobie żartobliwe oskarżanie na nieprzyjaciela przed Panem Bogiem niewinnego człowieka, którego Angioł Pański pilnie Słowem Bożym cieszy, żeby nie rozpaczał, ale iżby krzywdę swą na miłego Boga puścił, zapłaty od niego i pocieszenia w smutku czekając. Przydana jest na końcu Rozmowa o Krzyżu, którym człowiek chrześcijański rozmaicie bywa trapion. Drukowano w Krakowie u Matheusza Siebeneychera 1566. 8vo kart przeszło ~~20.~~ ~~48~~ 50.

Na początku wiersz polski (o Krzyżu chrześciańskim) (którego początkowe litery tworzą akrostych: Woiciech Basai z Scebrzesina Rusak w (wierszem) (podpisane W. B. Szczebrzeszyn)

Rozmowa o Krzyżu (między uczniem a Kaznodzieją - wierszem).

96

Bassa Dicius

Doctor facultatis medicinae.

1540 A. R. p. 98 ale czy był professorem?

62. ~~[illegible]~~ czy Basa Węgrzyn?
I 372-3

Venceslaus Bassenius Coll. min.

1583. Consil. Univ. p. 346.

1591. A. R. p. 144. jako Collega major

1585. Venceslaus Bassenaeus minoris Collegii Collega p. A. R. str. 80:/

1596. 9 Maii jako Collega major p. A. R. str. 200:/

E : p/5B o

Baszczyński Stanisław
s. T. D. et P.

1722. (: Concl. Univ. p. 14.)

E. pSB ✓

99

Stanislaus Bartcovius

S. Th. Licentiatus

die 24 Julii 1602 in Canonicum Crac

electus. (Arch. Univ. Lib. N. 265 p. 276.)

C.: P.J.B.

100

Stanisl. Bartlomiej S. T. D. C. Cr.

1611. A. R. p. 394.

1615. ibid p. 565 jako C. Crac. senior pater domus Coll. majoris — umarł 1617 w czerwcu, bo 12 czerwca zebrano się celem wybrania nowego kronikarza. (A. R. p. 599.)

1583. d. 4 marca in coll. minus vocatur (Glicki Ep. Leon.)

1590. 17 wrześ. vocatus in collegium majus senior ex bursa pauperum (Glicki Ep. Leon.)

1591. jako praep. Coll. maj. (Comel. Coll. mss. p. 173.)

Batorowicz Michał
fil. dokt.

1785 drukarni szkoły gł. kor. wiceprefekt. (s. A.K. N. 27. str. 58.)

E : PSB. 2

88/ 102

Jan z Bardyi syn Hieronima

Liber. recept. 48] Johannes Johannis Hieronimi doctoris Medicinae de Bardea 4 gr.

Liber 1488 Magister Johannes Iheronimi de Bardea Doctor medicine nostre universitatis incorporatus s-t.

Mgr. Ioannes de Basilea

Med. Doctor

1497. wspomniany jako obecny na sądzie rektorskim, musiał zatem być profesorem? (s. A. R. str. 550.)

Thomas Bederman

1513. Mag. Thomas Bedrman ponens bursar. in domo nostra pro tredecim septimanis, quibus habitavit in collegio – solvit IIas marcas. /: Lib. perceptor. coll. maj. pag. 207 :/ Item pro pro ponente Mathia de Posnania solvit (ibid.:)

105

Bederman Thomas
Posnaniensis.

1517. 16 Iunii praesentatur ad legendas senten-
tias (porównaj Melchior de Cracovia). Tak
Bederman jak i Melchior z Krakowa zaczę-
li czytać d. 3. wrześ. 1517 r. (ibid.)
1519. 4to Januarii conclusio fuit doctorum theolo-
giae pro admissione Pyothrcovitae et Bedermann
de Posnania ad licentiaturam in s. theol (ibid.)
Porównaj Piotrcovitas czyli Albertus de Piotrkow.
1519 16 stycznia z Albertem Piotrkovita zostal
licencyatem in Theologia (Almanach Vienn. 1519
7 februarii eundem creatus doctor Theologiae ad
s. Annam (ibid.)

[E str. XII, 431; Bodniak j.t.: s.j. [B I, 394]]
[Biernacki C, Enc. Org III, 33-4]

<u>Bedermann</u> Thomas de Posnania, in Universit. Cracov. Baccal. Art. 1500

1) Antiquissimi graecorum poetarum Hesiodi Georgicorum liber per Nicolaum de Valle in latinum conversus. Cracoviae impr. per Caspar. Hochfeder 1505 in Vigilia Visitationis Mariae. 4to k. 24.

ded. .. Joanni de Stobnica .... Thomas Bedermann, Cracoviae 20 Junii 1505.

2) Wiersz jego w dziele: Stobnicensis Joan.: Parvulus philosophiae naturalis. Cracoviae 1507. 4o

3) M. T. Ciceronis Dialogus de partitione oratoria. Cracoviae, ex aedibus Joannis Haller consulis Cracov. 1515. 4to (Janocki III. 23)

[Estr. XII 431 s.v. Bedkowski (Bedkowski × Bdow...

PSB o Mgr. Bedkovius Adamus 107]

1618 21 augusti przez wiele zapozwany do sądu rektorskiego o długi, gdzie po wymienieniu poczynających go dodano: ferebatur enim plures adhuc tanta in urbe esse, quibus is magister mille artibus, aliquando etiam torquibus orichalceis pro aureis, ut patuit, imponebat sic, ut cives Crac. passim de DD. Professoribus, viris alioquin moribus ac vita semper integerrimis, deinde male sentire et ex uno omnes spectare coeperunt. Omnes, praesertim, qui hoc catalogo descripti sunt, apud officium Rectoris instare ad capturam ipsius requirere non desierunt. Quapropter dnus R. post tot quindenas frustra concessas, et nullam significationem satisfactionis, illius quae permultum afferebant, decrevit, ut d. Magister Bedcovius ex hoc die esset fixus in loco, quo tenet, et mensa privatus, et esset inhabilis ad omnes ascensus, et fructus illius omnes, ut sint sequestrati et creditoribus reservati, donec persolverit creditoribus ad minimum quadrantem. (A. A. R. str. 615.)

[Estr. XII, 431-2 — PSB B o]

Bednarski Marcin

pis. dobr. szkoły Gł. Kr. Pol. WKa prokurator

r. 1783. (A. K. N. 24. str. 30.)

Felix Będorski Th. D.

1562. ukarany za udzielenie prezenty Andr. Recepta vide Recepta.

1541. był proboszczem Koll. wślickiej /p. Contr. Coll. nuj. p. 86./

Także na str. 102. felix Bendorsky.

1559. ibid jako Th. D.

Bendorski felix
Bądorski Bandorski felix
A. M. S. Th. Bacal.

1541. jako Artium decanus (: A. K. p. 119:) ibid. p. 124.
1568. 29 listop. Bendorski felix Th. D. jam maturus et senio confectus ultimam clausit diem (: Ephem. Nicol. Simi: R. VII. 6.)
1558 8 lut. i. doctorem theologiae promotus, wraz z Sebastyanem z Kleparza, Walentynem ~~[illegible]~~ z Rawy i Tomaszem Placek, o kościele P. Maryi (: R. VII. 6.)

181

Felix Bedorski C. s. flor.

1568 d. 20. listop. umarł. /: Eph. Leov./

[Estr. XII. 432 s. v. Będziński (Będzieński)] 112
PJSBo — [Bud. Org. III, 365]

Będzinski Laurentius Joannes

został r. 1723 Baccal. a r. 1725 Drem Fil. w Akademii Krak. – r. 1727 był professorem poetyki w Kolonii akademickiej pińczowskiej.

1) Lutnia Myszkowskiego Parnassu Apollina smutnych trenów melodyą przy pogrzebowym akcie J. M. Panny Maryanny Kosowny Woiewodzanki Smolenskiej w Kościele Mirowskim WWOO. Reformatów wydawająca, poetycznym tonem wystrojona r. 1727 d. 24 Marca. Kraków, w druk. Jakuba Matyaskiewicza. fol. (Paneg. 486) kart 14 (wiersz)

2) Auxesis festivae laetitiae sub Quadragesimales moerores in accrescenti nomine divi Josephi B. V. M. Sponsi notata ac Josepho de Wierzbica Remer loricatae cohortis ser. Principis Augusti vexillifero producta. Cracoviae typ. Acad. 1728. fol. (Paneg. 1124)

Bellina Michał J. Prof.

1722. 17 Iunii conclusum ut: jam actuali juris professori nihil superesse, nisi ut respondeat pro ingressu ad Collegium, in quo ipsi adhuc in contrib. jur. seniorem agenti et acturo, locus ipsum ex senio concernens reservatus est. /: C. U. p. 19:/

1723. 1 marca prosił Uniwersytet, iżby ~~by~~ mu, kiedy przedtem bezpłatnie francuskiego języka nauczał, teraz z probostwa wielickiego jaką nagrodę wyznaczono. /: C. U. p. 26:/

1724. w aktach rektorskich napisany Belina U. J. D. SS. OO. Canonicus. /: str. 110:/

<u>Bellina</u> Michael r. 1696 został w Akademii Krak. Baccal. a r. 1698 Drem Filoz. – r. 1698 był Professorem Prawa, Kanonikiem Kollegiaty WWŚŚ w Krakowie i Dyrektorem Akademii w Poznaniu. (Ob: Juszyński I. 18)

1) Gradus theologici honoris excelsus in perangusto sapientiae solio emeritae virtuti et eruditioni perill. M. Andreae Augustini Czyrzyczkowicz theol. Doct. erectus. Cracoviae typ. Univ. 1698. fol. (Paneg. 177.) Kart 4.

2) Maiestas virtutis et sapientiae in auspicato accessu Magni Archidiaconatus honoris amplissimo magnorum in ecclesia Dei, patria et literis meritorum splendore Remigii Suszycki J. U. D. Cath. Crac. Archidiaconi, S. R. M. Secr. promulgata ad feliciſsima sui honoris auspicia, installationisque die 2 Junii peracta solennia adornata. Glogoviae Majoris typis Jo. Hunoldt annis Julii 1703 d. 24 Julii fol. (Paneg. 1359) Kart 8 (wierszem)

3) Processus juridici honoris eximius virtutis et sapientiae meritis L. Stephani Żuchowski formatus. Decani Kopszywnic. Parochi Sandomir. dum J. U. Dr. renuntiaretur d. 19 Decemb. Cracoviae, typ. Universit. 1698. fol. (Paneg. 1772) K. 3.

4) Rozmyslania męki niewinnej Jezusa Chrystusa z modlitwami także i Rożanego Wianka N. P. Maryi nabożnemi z przydaniem modlitew Brygitty Św. i krótkiego nabożeństwa do bł. Jana Kantego. Poznań w drukarni Akademickiej 1714. 4to kart 6 i ark. 16 (sign A-R) z drzeworytami i sztychem popiersia bł. Jana Kantego.

Ded. Ludwice z Zaleskich Radomickiej wojewodzinie inowrocław.

(Jest to przerobiona edycya dzieła Anny Siebeneycherowy: Rozmyslania. Kraków 1594. 1604. 1608. 1612. 4to)

5) Adaequatio eximiis virtutis meritis M. Petri Praczlewic S. Th. Doct. renunt. correspondens. Cracoviae 1698 fol. k. 4 (wiersz)

6) Census de sacro honoris theologici archivo depromptus, meritis M. Raphaelis Casimiri Artenski Theol. Licent. et Prof. Coll. maj. cal. col. S. Floriani Canonici paroch. Pajeczn. curati, contubernii Gelasin. provisor. Theol. Doct. renuntiati 1698 d. 19 Nov. redditus. Cracoviae 1698 fol. k. 4 (wiersz)

115

Belli Andrzej

[Estr. XII. 457]

1658

Micrologus epithalamii Nobili ac famato D. D. Andreae Belli sponso et lectissimae virgini Magdalenae Liphanownae Spectabilis ac generosi D. D. Georgii Liphan proconsulis cracov. filiae sponsaeque per Fridericum Wridt Oculistam lithotomum Herneotomum Primarium Regiminis Illustrissimi D. D. Colo: et Comen: Cracoviensis de Kayserstein Chyrurgo-Medicum dicatus et lyra poematica luci decantatus 1659 d. 16 februarii Cracoviae in off. Schedeliana. fol. k. 2.

zdaje się że ten Belli był ze Lwowa lub miał Lwa w herbie bo mówi vigilantia summa Leonis.

116

Belli Jacobus Bonaventura. 1721.
rodem ze Lwowa, został w Akad. Krak. r. 1717 Bacal, a r. 1721 Drem Filoz.

1) Amoenitas Laurearum XXVI. VV. DD. secundae laureae candidatis post rigidum examinis certamen inducta: et dum iidem Candidati Magisterii in Artibus LL. et in Philosophia Doctoratus licentiam a D. Andrea Krupecki U. J. Doctore et Professore solenni ritu reciperent spiritu poetico a Jacobo Bonaventura Belli Leopol. ejusdem laureae Candidato explicata. 1721. d. 24 Maji Cracoviae typ. Univ. fol. kart 14.
dedyk. Joanni Skarbek Archiep. Leopol. oda Joanni Cantio, Andreae Krupecki Examinatoribus et Candidatis (miał w herbie Lwa stojącego, a w hełmie 3 pióra strusie)

2) Wiersz jego w dziele Krzyżowskiego Jana Lwowianina: Fructus philosophicus.

[Estr. XII, 457-2]

Belli. Tomasz

Wirydarz kwiecistej Flory laurem nieśmiertelnej sławy zasadzony w bujny owoc złotej wolności kwitnący w przezacnych oblubieńcach Tomaszu Bellim i Pannie Elżbiecie Maydaszewiczownie przez Stefana Szopowica w Ak. Krak. nauk wyzwol. i filoz. bakałarza wyrażony. 1687. w Krakowie w druk. Wojc. Goreckiego fol. k. 9 wiersz

Andrzej Belli pochodził z Weneckiego podobno z Padwy ożenił się z ~~Magdaleną Lipianowną~~ Marianną Rolińską w Krakowie syn jego Tomasz Belli kształcił się w Akad. Krak. potem był w Weneckim ~~był~~ poszedł do Lwowa drugi brat był Józef Belli a siostry Angela i Helena panny, Barbara za Attelmajerem

Stanisław Maydaszewic ojciec Elżbiety był ze Lwowa żona jego ~~Elżbieta~~ Katarzyna córka Katarzyna Maydaszewiczówna była za Michałem Bojmerem Med. Drem

Andrzej Belli z Weneckiego miał żonę Magdalenę Lipianowną z nich syn Tomasz siostra Teresa za Stefanie Mechonim Wenecyaninem, Magdalena córka za Janem Żywieckim, Marianna za Rolińskim Franciszkiem

Marianna córka Andrzeja Belli rajcy Krak. i sekr. Król. r. 1682 d. 5 lutego idzie za Franciszka Rolińskiego Philos. Prawa Dra Krak. (Ob. Słowikowski Franc. Wota życzliwego z Muzami Apollina 1682. 4o K. 6. wiersz)

[t. ostr. XII, 456]

118

Betza Józef

fil. i obojga praw doktor.

1651. A. R. f. 386. v

Belza Martinus de Cracovia

M. art. et Coll. minor. Coll. Artistar.
Decret. Doct. parochus in Lubowyca.

Kiedy to zapewne tenże co i Martinus de Cracovia. ~~Acta~~ R. 1507 4. listop. ante collatam ei licentiam in decretis submisit se ad obeunda et explenda omnia officia collegiaturae suae, quamdiu eam ipsam vel alteram ea ascensu contigerit eum in futurum possidere et adipisci, videlicet lectiones per se ~~et~~ sine negligentia legere, actus ordinarie disputare et visitare, et caetera quae sunt collegiaturae onera adimplere, sub privatione collegiaturae.

Pisał się Martinus Belze de Cracovia podpisał własnoręcznie w Konkluzyach r. 1507. już dopiero zobowiązanie kiedy przystępował do licencyatury sacror. Canon. (: Concl. Univ.:)

1535. senior pater.

r. 1536. rector univ.

1540 jest wspomniany.

1505 ~~rector~~ wspomniany jako rector scholae ad S. Mariam (: A. R. str. 697:)

1543. już nie żyje (: A. R. p. 152:)

1506. 2 stycz. electus est in seniorem bursae Jerusalem (: Notatka w Almanachu Stoeffera R. XI. 14:)

1507 17 lut. vocatus ad collegium minus (ibid.)

urodził się 1477 r. w lipcu. (Dz. XI. 20).

herbu Jastrzębiec

Betzecki Jan Antoni (1670. (ob. w Niesieckim)
(niewspomina o nim Niesiecki)

Betzecki Jan Antoni Humanioris literaturae studiosus in Colleg. Soc. Jesu Leopoliensi

1

1) Olympia sarmatica Michaelis I reg. Pol. in Sieniaviano Soc. Jesu collegio e voto Palladiae juventutis repraesentata 1670. Leopoli fol. k. 27 paneg. proza.

item druga edyc. 1670 Leopoli typ. Colleg. Soc. Jesu imprimebat Sebastianus Wierzchowski fol. k. 27.

(podług Niesieckiego właściwym autorem tego dzieła jest Podłęski Marcin jezuita herbu Bogoria który umarł w Krakowie u S. Piotra r. 1679)

[Estr. XXIV, 409-10 s.v. Podłęski Marcin ~~XII, 456~~ podaje, że Betzecki J. A. jest pseudonimem Podłęskiego]
[Enc. Org. brak pod Betzecki i Podłęski]

Bełza 121

Jacobus (Betrik) Belzyk.

Coll. major

1553 (cf. Ant. a Napachanye) wspominany jako Col. Maj. (: Concl. Univ. f. 180, p. 200.

1541. jako doctor (ale jaki ?) (: A. R. f. 125.)

1543. wspominany Jacobus Belza de Cracovia lector ordinarius, J. C. Doctor (: A. R. f. 165.) i znowu niżej na tej stronie lector ordinarius in iure pontificio (: f. 165.)

1570. 6. marca Jacobus Cromfels Betrik

Collega Collegii Iurisperitorum

1561. 3 decembris Venerabilis Jacobus Betrik D. D. de mandato D. Rectoris monitus est per bedellum, ut infra octavam sub poena excommunicationis et poena unius sexagenae reponerat ad acta D. Rect. omnes quaterniones scriptos continentes in se Recepetitiones, ut vocant, in totum ferme corpus iuris, Quaestiones et Recommendationes varias, quos partim ex bibliotheca communi Iuristarum, partim ex domo D. Canonici Iurisconsultorum accepit et pro se usurpavit. Hi quaterniones quoniam erant magna ocasio non discendi ac nihil studendi praefato D. Bet-

zit; illis enim in suis lectionibus publicis ute-
batur, et illisque non intellecta cum dedecore
Universitatis semper legebat. /A. k. str. 381./
Jocher ~~nazyw~~ go nazywa Jakob z Bełz. O wydz.
profesorów prawa rzymskiego I str. XXXVII.

Jacobus Cracoviensis

J. C. Lic: lectorque ordinarius.

1561. A. k. f. 194.

123

Jacobus Cromfelth. I. d. Iurisperitor

1574. Collegiatus. Cromfelt nazywał się też Wetrik porównaj Wetrik.

umarł 1584. pd 17. grud. bo w tym dniu pochowany (Conel. 357.) w aktach nak. z r. 1581. jest wzmianka, iż Wetrik 40 lat probostwo luborzyckie do niego należało; a więc oddawna był członkiem uniwersytetu (A. R. p. 29.)

1582 taka kara jak i molitore za nieporządne; cf. Jacobus molitor Filiate rect. s. r. p. 44.

umarł 13 grud. 1584. (Groch. Ep. Leon.)

1543. Jakobus Crumphelth de Cracovia decretorum doctor, lector ordinarius et decanus eiusd. facultatis (A. R. p 174.)

1562. jako Canonicus in premiis Tormanseat (A. R. p. 402.)

1543. Jacobus Gromfelth de Crac. d. d. (A. R. str. 152.)

Jacobus Cromfelth.

Jurisprud. Doct. Pleb. Lubowiecensis

1574. 20 augusti. Concl. Univ. pag. 305. rediit ad officia et labores in Universitate continuandos.

1570 6 mensis Martii Jacobus Cromfelt Belzik, collega collegii Jurisperitorum, instante communitate professorum eiusdem collegii Jurisperitorum, multoties ante privatim submonitus, ut rationem faceret de perceptis et expositis ex reditibus ad altare in eccl. S. Mariae Magd. pro mensa contubernii Juristarum fundatum, quam quidem rationem a XX et ultra annis non fecit neque facere voluit, iudicaliter monitus est, ut eam aliqua die faceret. /: A. R. str. 428:/

1571. miał proces przed rektorem o alimenta dla brzemiennej kucharki, która u niego niegdyś służyła. Rektor kazał zapłacić grzywnę, a po połogu zostawić wolność dalszego jej pomieszkiwania. /: A. R. str. 433:/

Był on krakowianin. /: A. R. str. 450:/

1579. d. 25 ukarany na zapłacenie kary 10 grzywien, za to, iż utrzymywał u siebie, mimo kilkakrotnego zakazu i wywołania z gmachów uniwersyteckich, kucharkę złych obyczajów Zofię, która dawniej Stanisława z Radoszyc, uczonego prawie na ulicy, będąc pijana, kijem zbiła, (r. 1578 w listopadzie, to inna bo się zwała Dorota Pustówka) a ta Zofija 28 nowe.

bra, gdy król 27 t.m. z publicznéj dysputy w kollegijum wielkiego wychodził, wraz z doktorem Jakubem Cromfeltem z okna wyglądała, adeo ut militer in eam nidem ac scommata jactarent, boni autem viri eo spectaculo offenderentur, et scandalisarentur, moresque collegii et licentiam tantam reprehenderent. /: A. R. str. 510:/

Czy Jacobus Molitor i Jacobus Cromfelt jest jedna osoba? Na str. 516 pod r. 1578 w dniu 21 Nov. wspomniany wyrok ~~przeciw~~ na Dorotę Pudłowską, kucharkę Jakuba Molitora, a zaraz pod tym, ale d. 28 Nov. co wyżéj wspomniałem o Zofii i Kromfelcie.

O ohydnym uczynku tego Kromfelta zob. A. R. z str. str. 514:/ str. 517.

O Jakubie Molitorze w aktach rektorskich z r. 1579 d. 11 Sept. stoi postanowienie, żeby tenże zachowana tę sługę swoją, Dorotę Pudłowską już dawniéj tj. 1 Novemb. 1578 na wywołanie z kollegijum wskazaną oddalił pod karą 20 grzywien /: A. R. str. 522:/

Z tego wnieść wypada, że Kromfelt i Molitor są dwie różne osoby.

[Estr. i PJSB +] 125

Berger Bartłomiej

fil. dokt. i prof.

1762. A. R. str. 557

Berowic Jan

fil. dokt. i prof.

1666. A. R. p. 154. tego roku wyjechał do Tornarża zapewne na profesora. ibid.

~~Barankowicz Jędrzej~~

~~fil. dokt. i prof.~~

[Estr. I, 91 ; Wurzb. Bg. II 286]
[Zremb…ki W.: PST. B. I 469]

Berres Józef urodzony w Göding w Morawij d. 18 marca 1796 syn chirurga żydowskiego z prostego cyrulika został r. 1817 profesorem anatomii przy uniwersytecie lwowskim a r. 1830 przy wiedeńskim dostawszy oraz tytuł doktora chirurgii lubo był autodydaktem. Umarł w Wiedniu 24 grudnia 1844. Wsławił się szczególniej ~~[illegible]~~ opisem mikroskopicznych części budowy ciała ludzkiego. Wydał:

1) Anthropotomie oder Lehre von dem Bau des menschlichen Körpers. Lemberg 1826. 8º. 4 Tomy
2ie wydanie Wien 1821.
3cie wydanie Wien 1835–1841. 2 Tomy z rycin.

2) Ueber die Holzsäure und ihren Werth. Wien 1823.

3) Erfahrungen über die Cholera. Lemberg 1831. 8º.

4) Anatomie der mikroskopischen Gebilde des menschlichen Körpers. Wien 1837–1843 fol. z 24 tabl. rytow. (do których robili rysunki celujący jego uczniowie i znakomici anatomowie: Hyrtl, Nagel profesor we Lwowie, Voigt profesor w Krakowie) XII zeszytów. (dzieło nieskończone)

Białkowski Jędrzej

r. 1644 22 czerwca ~~do~~ kollegium mniejszego powołany [illegible]

Coll. maj. ~~144~~ p. 180.

1647. v. A. K. p. 96.

129

<u>Białkowski</u> Andreas rodem Krakowa, r. 1636 został Baccal. a r. 1638 Dr. filoz w Akad. Krak., następnie Professorem w Kollegium mniejszym, Doktorem medycyny, umarł w Rzymie.

1) Quaestio metaphysica de principio individuationis. Cracoviae in offic. Christ. Schedelii 1643. 4º Kart niel. 8

Ded. Martino Kalinowski de Husiatyn palatino czerniechov. capitaneo braclav. litinen. loiovien. lubecen. ... Andreas Białkowski Phil. Dr. .. Cracoviae d. 15 April. 1643.

Mag. Stanislaus Białkowski
s. Theol. Baccal.

1527. 25 Septembr. peste infectus vitam finivit et non exiles libros domui nostrae reliquit et pro ecclesia s. Floriani sedecim florenos legavit. (: Repert. expellect. Coll. maj. N. 69. st. 38.:)

Białkowski Stanisław Coll. major.

1513. z Konkl. Koll. wielkiego p. 67. Stanislaus de Byalkowycze mag. et collegiatus Coll. maj.
1512. in octava Corporis Christi dati sunt tres fertones introitalium Mgri Stanislai Byalkowsky. /: liber perceptor. Coll. maj. pag. 203:/
1506. 26 febr. Mgr Stanislaus Byalkowszky electus est ad minus collegium /: notatka w Almanachu Stoeffkera R. XI. 14.
1521. 29 lipca electus est in canonicum Sancti Floriani post decessum doctoris alberti Piothrcoviensis /: ibid:/
1525. 22 septemb. praesentatus est ad sententias legendas /: martinus de Ilkusz R. XI. 14:/
1527. 26 Septembris mag. Stanisl. Białkowski S. th. baccal. formatus, Can. ecl. s. flor. mortuus est peste Cracoviae /: ibid:/
~~25 Sept~~ Stan. Białkowski S. T. B. et in proximo finituris quartum libr. sententiarum 25 peste infectus vitam finivit et non exiles libros domui nostrae reliquit, et pro eccl. S. flor. 16 flor. legavit. /: Rzeczy. zapełnitki w Arch. N. 69 pag. 38:/

1523. Mgr. Stanislaus Byatkowsky Canonicus s. floriani et praepositus domus maioris. /: a. k. sv. 1006. :/

Kraków 30 czerwca 1838.

[Estr. XIII, 5-7; Budka K.: PSB B II, 14-15]

Marcin Białobrzeski [illegible] czas 132

mieszkał w Turcji Jeruzalem /: Cerul. 297/

Briecensis [Teki XIII 53: uniwersytet] 133

M. Martinus Briecius i Briecensis

Senior bursae jur. aperit. Iuris Licentiatus

1582. Seniorem bursae Iuristarum Martinum Brie licentiatum, qui novorum jurium lectionem petebat et se in collegium e bursa pro suo jure vocari et collegio inseri postulabat, suspendi, una cum altero licentiato Stanislao Radosiere ab omni spe et vocationis et beneficiorum gradusque altioris, donec vitia correxerint, vitae rationem emendaverint, studia abjecta renovaverint et profectum suum in jure profitendo, quod negligunt, demonstraverint, gradumque tandem doctoratus consecuti fuerint; aliaqui nisi omnes has conditiones implevarint aliquis eorum, nunquam eis non impletis aut vocari in collegium, aut ad altiorem beneficii et lectionis gradum admitti debeat. (Concl. 342.)

r. 1582. 9. paźd. usunięty od seniorstwa, ż. oddalit się z bursy, nie pełniwszy w której swoich interesów i przez dwa razy był nieobecny (A. R. p. 44.)

1579. 22 lut. promotus in licent. juris canonici praemissa confessione fidei. (Glocki Ef. Lec.)

1570. jako Coll. minor. (A. R. p. 431.)

1572. jako Coll. min. (A. R. 461.)

cf. Starowolski Laudatio pag. 29.

1575 8 marca jako Artium magister praesentatus ab Universitate ad praebendam B. M. V. et S. Martini Pontificis tit. in eccl. S. Nicolai extra muros Crac. (Concl. Univ. p. 367.) z warunkiem, na co się zastrzeżenie pod-

pisał, żeby rezygnował z altaryi, którą ma od parafianów sobie nadaną i w ciągu roku wydoktoryzował się i usposobił do wydziału prawnego. /: promotorem ambrat /: mówi tylko bakałarzem :/ bo nic mają śladu, że już nim był. /: ibid :/

E admitti debet. Et qui iis conditionibus in eis deficientibus eis patrocinaretur, cum contra utilitatem, honestatem et iuramentum suum de promovendo bono Usis. facturum et periurii reum futurum. Mandatum est praeterea Rectori et Universitate illa congregata, ut in istam eiusmodi doctorum in Collegio Juristarum diligenter animadvertat, mulieres proscriptas fovere eos non permittat sub poenis statutis domus Iurisconsultorum. /: Concl. Univ. pag. 342 :/

1582. 9 maja Martinus Bieur, senior bursae Juristarum propter frequentem negligentiam citari publice ad valvas debet ad probandum sibi d. /: p. 343 :/

Albert

Biegalewicz ~~Wojciech~~. Krakowianin.
S. T. D. et Prof. Coll. major

1737. 3 lipca uchwalono na wstawienie się listowne ~~otrzymanego~~ Sierakowskiego (ko.), przy którego synach Biegalewicz zostawał, uniwersytet uznał go pro actu laborante (: C. U. p. 165 :) quousque in eadem functione perseveraverit

1745 29 marca professorem Tylickiego mianowany (: p. 320 :) idque juxta ordinationem ad triennium.

1759. 30 stycz. jako Coll. major (: p. 685 :)

1761. jeździ z Mamczyńskim do Warszawy w sprawie Uniwersytetu z Jezuitami (: p. 737 :)

1762. jako S. T. prof. decanus eccl. Coll. S. Annae (: p. 754. otrzymuje kurs teol. morall. (eod. :)

1765 4. grud. obrany prowizorem szkół nowodworskich (: C. U. p. 855 :)

Umarł 1767 przed 27 marca (: C. U. p. 902 :)

Biegalewicz uczył w szkołach nowodworskich, był ich prowizorem (archinavarchus) – przez lat pięć był tam professorem – trzykrotnie Rector magnificus – Classium Vladislaviano Novodvorscianarum provisor – dimidio anni decursu infirmus. Był też historyografem. Żył lat 56 w powołaniu.

akademickiém 44 (sic). Pisał o nim stylem na-
kamiennym Józef Tomasz Szabel, prof. szkoł
nowodworskich./
O Biegaczewicu mówi Kołłątaj w dziele
Stan oświecenia w Polsce str. 160, iż wcale
dobrym stylem i czystą polszczyzną pisał./
Od r. 1745 do 1752 był Oratorem Tylicianskim
(: Metrica fac. phil. N. 90 str. 580:)/
1728. w aktach robił jako fil. dokt. i prof. tymczasowy i senior s. An-
nys wprowadzony, ale nadzwyczajnie przez rektora 13 lipca zatwier-
dzony: str. 199./

Biegaczewicz Wojciech Jan Kanty urodzony (w r. 1711) w Krakowie, kształcił się w akademii krakowskiej gdzie r. 1727 został doktorem filozofii. Obrawszy sobie przytem stan duchowny przykładał się oraz do astronomii i geometryi tak iż tytuł przysięgłego geometry otrzymał. Był najprzód przez 6 lat (wymowy) profesorem (w gimnazyum poznańskiem i) (potem) w liceum Nowodworskiego, nauczycielem (prywatnym u Sierakowskiego strażnika W. Koronnego, (u Młockiego starosty zakroczym.) (przez 3 lata prefektem seminarium krakowskiego; profesorem (astronomii w uniwers. Krak. gdzie r. 1762 stopień doktora i profesora teologii pozyskał. Obrany kanonikiem (Dziekanem) kollegiaty S. Anny trzymał także probostwa w Chrzanowie, Przemykowie i w Zielonkach, w którym to ostatnim miejscu kościół farny dał pomalować. Pełniąc (obowiązki historyografa Lotryngo, cenzora ksiąg i) 3 razy urząd rektora akademii Krak. bawił przez 3 lata w Rzymie jako promotor kanonizacyi S. Jana Kantego i cztery razy w sprawach uniwersytetu do Warszawy posłował. Zasłużony umarł r. 1767 (d. 6 marca) (pochowany d. 13 marca.

wyświęcony na kapłana 1745

[wymowy funduszu Sylickiego. od r. 1747 collega major

Wydał mnóstwo panegiryków jakoto:

1) (6) Sidus Musis amicum B. Joannes Cantius. Leopoli typis SS. Trinitatis. 1737. fol. (Mowa z dedykacyją Sierakowskiemu strażnikowi w. Kor.)

2) Triumphus laureatae virtutis (Oratio circa promot. VII Primae laureae Candid. 4 Novemb.) 1744

3) Nunquam satis de erudita virtute (Paneg. circa promot. XVIII Sec. Laureae Candid.) 27 Septemb. 1747.

4) ~~[illegible]~~ Satis est ad bene beateque vivendum virtus erudita. (Paneg. circa promot. XII Primae laur. Candidat.) 2 Maji 1748.

5) Jrosce tempus (Paneg. circa promot. XVI Sec. Laur. Candidat.) 17 Octobr. 1749.

6) Bene et feliciter academicum eruditae virtuti maxime proprium (Paneg. circa promot XVII Prim. Laur. Candid.) 17 April. 1750

8) Modus optimus virtus erudita (Paneg. circa promot. XX Sec. Laur. Candid.) 17 April. 1751.

+ 8) Honor theologicus a sceptris rectoralibus magnificus, a virtutibus et meritis literaria in republica sublimis ~~(Paneg. circa promot. Doct. Theol.)~~ Petro Alexandro Szynakowski, ~~Stanisl. Filipowicz~~, Casimiro Stanislao Łataszowski, Adalberto Antonio Grzymała) 22 Januar. 1748. dum S. Theol. Doctores renuntiarentur demonstratus, ~~dum~~ 1748 d. 22. Januarii. typ. colleg. major. fol. K. 12.

[in Stanislao Joanne Philipowicz,

+ 9) Vertices laureis, laureae verticibus pares (~~Paneg. in doctoratu~~ in S. Theol. dum Adalbertus Goszkowski et Josephus Łopiotek sacr. Theol. Doctores renuntiarentur, demonstrati) 20 Novembr. 1752. Cracoviae fol. typ. Univ. fol. K. 9

+ 10) Sors ~~fortunata~~ immortalis vitae mortali in urna intimata ~~(Paneg. in obitum)~~ Mathiae Ziętkiewicz canonici crac.) 18 April. 1750. Cracov. fol. typ. Colleg. Major. fol. K. 9 (styl. lapid.)

+ 11) Janua immortalis gloriae ~~(Paneg. in funere)~~ Casimiri Łataszowski canon. cathedr. crac. S. Th. Doct. et Prof. dum ei iusta funebria persolverentur (Universitas mater dolendo super obitu) 9 Januar. 1758 Crac. typ. acad. fol.

+ 12) Maesta Niobe ~~[illegible]~~ Petri Szynakowski praepositi S. Floriani 31 Octob. 1754. Cracov. typ. Univ. 1754 fol. K. 8 D. styl. lapid.

+ 13) Jactura orbis litterarii (~~Paneg.~~ elugubri ~~in~~ obitu) Josephi Łopiotek rectoris ~~[illegible]~~ 17 Julii 1758. ~~Cracov.~~ typ. colleg. major. fol. K. 8. styl. lapid.

[S. Th. Doct. et Prof. Universit. Crac.

+ 14) Senium vitae virtutum et meritorum rarissimum (Paneg. in funere) in Lazaro Derjakubowicz consul. crac.) 16 Decemb. 1748. dum ei iusta parentalia persolverentur, commendatum. Crac. typ. Coll. major. 1748 fol.

+ 15) Remigium per plenum virtutibus et meritis gentilitium Srzeniavam ad beatas immortalitatis insulas absolutum ~~(Paneg. in obitu)~~ Petro Constantino Stadnicki castellano vojnic. ~~[illegible]~~ dum in collegiata D. Annae ecclesia solennes persolverentur exequiae lugubri penna demonstratum. Cracoviae typ. Universit. 1745. d. 4 Junii. fol.

+ 16) Dolores publici comites fatorum ~~[illegible]~~ Josephi ~~[illegible]~~ in Klewań Korzec et Olexieniec Czartoryski M. D. Lith. vexillifer) ~~[illegible]~~ dum ei iusta parentalia in ~~[illegible]~~ ecclesia Cracoviae ~~[illegible]~~ persolverentur ~~[illegible]~~ 23 Nov.

[Cracoviae typis Universit. fol. K. 14. (styl. lapid.)

+ 17) Eminentia ~~[illegible]~~ astrorum fatis superior ~~[illegible]~~ inter astra relata dum Joannis Alexandri Lipski cardinalis episc. crac. ~~[illegible]~~ mortales exuviae in cathedrali cracov. ecclesia tumularentur adorata 1746 (Pr. Cracoviae typis Universit. fol. K. 32 (prosa)

+ 18) Applaus poetyczny na zakończone chęci przyjaciela: Kuh traktaty (~~Panegyris~~ szlachetnego epithalamica Jakuba Bartsch Bartscha i ~~W~~ Wiktorii Swedykowny 15 Sept. 1736. W Krakowie w druk. akademick. fol.

19) Illustrissima Sierakovsciorum Genesis (Paneg. epithalam. Romano Sierakowski vexillifero crac. cum Theressia Sierakowska supremi excubiarum regni praefecti filia Tarnopoli dicata)

31? 20) Theopompus (Paneg. epithal. Josepho Jastrzębski capitaneo Kozinen. cum Joanna Sierakowska supr. excub. regni praefect. filia) (summis virtutibus Venceslai Hieronymi Sierakowski — tytuł: Non plus ultra gentilitii alites et soleae Leopoli typ. Confr. SS. Trin. 1739. fol.

+ 21) Sagitta gentilitia tertio pontificii honoris coelo illata (Paneg. inaugur. Venceslai Hieron. Sierakowski episcop. praemisl. 30 Sept. 1741. Cracoviae typ. Universit. 1742. fol. K. 30. (proza) — erisc. premisl. altiora sacri honoris fastigia designans [?] cum solennem in suam cathedram ingressum adorata.

+ 22) Auspicia Sandomiriensis palatinae curulis secunda ~~Paneg.~~ Joannis comitis Wielopolski palat. sandomir. descripta 21 Augusti 1752. Cracoviae typ. Colleg. major. Univers. fol.

+ 23) Nexus felicitatis triplex gentilitia ex fascia (~~Paneg.~~ Stanislai Malachowski capitanei sandec. ~~[?]~~ dum primum ad praefecturam suam ingrederetur. (~~ad ingressum capitaneatus sandecen.~~) 25 August. 1755. Cracov. typ. Colleg. major. 1755 fol. Stanislai Krotki

+ 24) Thronus praesulei honoris (~~Paneg.~~ Andreae Załuski episc. crac. ~~ingressu~~ ad solennem in cathedram suam ~~[?] cathedr.~~) 7 Maji 1747. Cracoviae typ. Collegii major. fol. K. 48 (proza)

+ 25) Via Aquilae super coronatos Vavelli montes dum Cajetanus Sołtyk episcop. cracov. suam cathedram ingrederetur demonstrata. d. 30 April. 1759. Cracov. typ. Universit. fol. K. 38. styl. lapid.

+ 26) Ascensus gentilitiorum fluminum primatialis ad culmen honoris. (~~Paneg.~~ in Ignatio Adamo Komorowski archiep. gnesn. regni Pol. ~~primate~~ ~~[?]~~ diem adoratus Cracoviae typ. Colleg. Major. circa ejus solennem consecrationem ~~is~~ 26 Octob. 1749. fol. K. 2 (proza)

+ 27) Sermo ad Stanislaum Augustum Polon. reg. d. 9 Decemb. 1764 Varsaviae habit. fol. K. 4. (2. ed. ~~rotaun~~ in 4º. (K. 4) — Mowa do najjaśniejszego monarchy Stanisława Augusta króla pol. w Warszawie d. 9. grudnia 1764) (imieniem akademii krak. winszując wstąpienia na tron)

28) Quaestio teologica de beatitudine pro doctoratu in S. Theol. obtinendo publicae disputationi proposita. Cracov. typ. univ. 1762. fol. K. 2.

29) Ordinatio studiorum facultatis philosophicae sub regimine A. Biegacewicz [Univ. Crac. Rectoris d. 12 Martii facta] 1764. 4º K. 10 — item 1765. 4º Kart 10

(Ob: Szabel Joseph. Thom. Phil. Dr. Prof. mathes. geometra juratus: Lenimentum doloris circa obitum Adalberti Joannis Cantii Biegaczewicz S. Th. Doct. et prof. in cordibus ordinum academicorum concepti ex virtutibus ejusdem desumptum A. 1767 d. 13 Martii Cracov. typ. Acad. 1767. fol. K. 8 paneg. stil. lapid. — Sleczkowski Andreas Cant: Summa honoris theologici Adalberti Joan. Cant. Biegaczewicz collecta dum S. Theol. Doctor renunciaretur exposita d. 25 Januarii 1762. Cracoviae typ. Seminar. Academ. fol. K. 20 stil. lapid.)

Janocki Lexikon I. 9.

1a) Leonidas sub allegoria verus Christus salvator pro generis humani salute mortem Crucis subiens, scenico apparatu per scholae grammatices Universitatis Cracov. juventutem in oratorio classium Novodvorscianarum praesentatus A. D. 1731 d. 20 Martii. Typis Universitatis Crac. 4º K. 6. (Treść dramatu w 3 aktach po łacinie i po pol. — na dedyk: Antoniemu i Franciszkowi Dębińskim chorążycom bracław. podpisany autor Albertus Biegacewicz Phil. Dr. Gramat. prof.

+ 30) Quaestio physica de anima in communi .... pro loco in Collegio Majori .. A. 1747 d. 28 Januarii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

+ 31) Non plus ultra gentilitii Alitis et Soleae Josephi Michaelis in Podhorki Jastrzebski dum Johannae in Zabcze Sierakowska connubialibus sociaretur votis demonstratum. Leopoli typ. Confraternitatis S. Trinitatis 1739. fol.

18) Applauz poetyczny przy weselu Jakuba Bartscha i Wiktoryi Swedykowney. Kraków 1736. fol.

? Jedność imion dożywotnią chęci przyjaznych łączą przy weselnym akcie stwierdzona, poetyckim wierszem 1736 opisana. Lwów dr. S. Trojcy fol. 8½ ark.

137

Gabriel Biel Acad. Tubingensis professor. r. 1460. zob. Eisengrein Mart. Ecclesia catholica a nova torum calumniis vindicata. Ingolst. 1576. 8.

Tenże przywodzi na str. 236 ustęp z listu Łaskiego Jana do króla polsk. Zygmunta

Czy nie Krakowianin? Przywodzę go tu dla podobieństwa nazwy Stanisł. Biel de Klepar.

Byel.

Inny jest Gabryel Byel zgromadzenia fratrum in communi viventium, który w uniwersytecie Tybingskim w końcu 15go wieku filozofię i teol. wykładał i żył jeszcze w r. 1494. / Trith. Cat. Script. Eccles. fol. 164. verso.

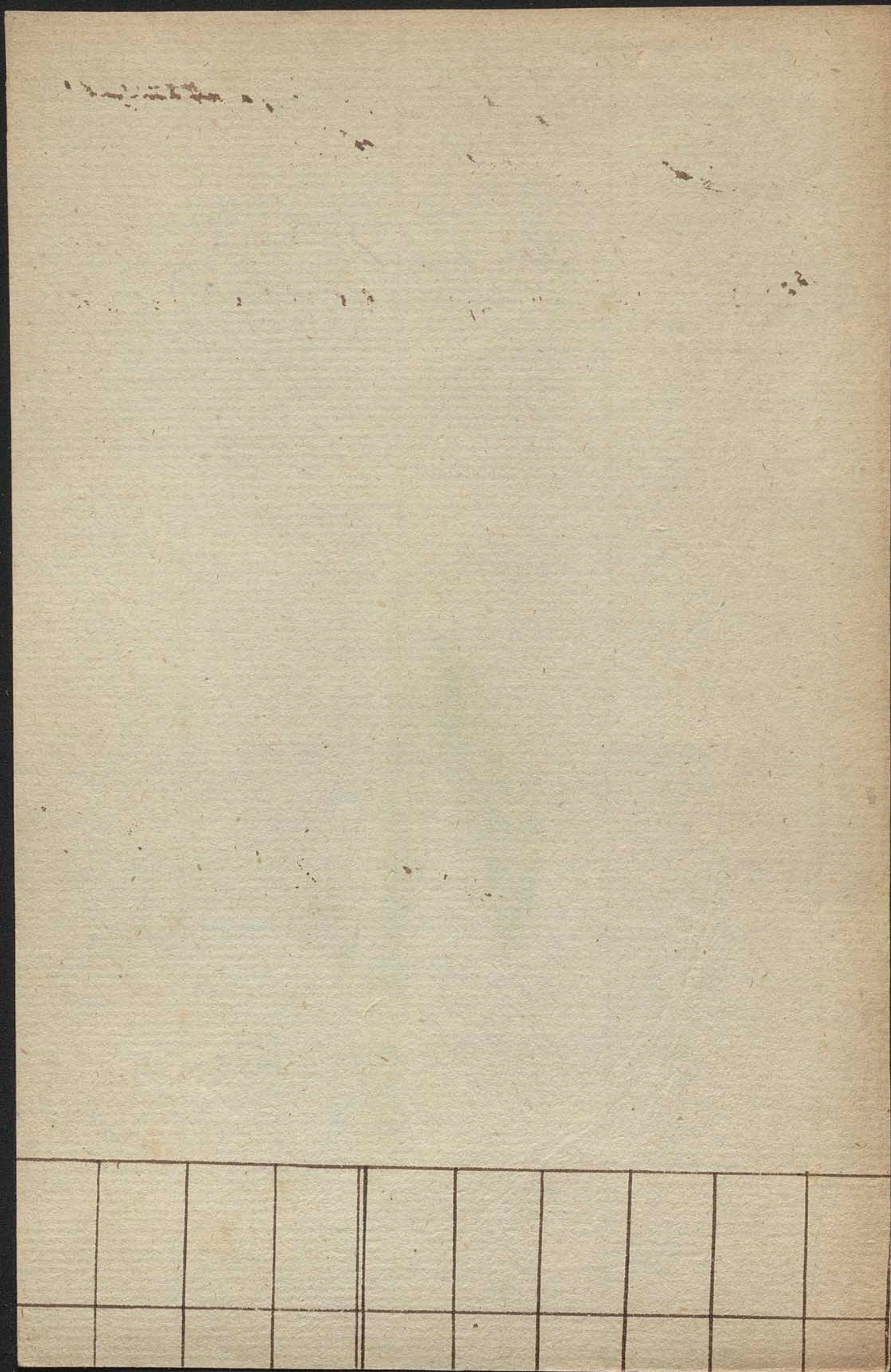
Biel

139

Stanislaus de Nove Civitate Col. maj.
Th. d.

1491.
1508.
1502. v A. K. p. 670. jako Can. S. Flor. i artium decanus.
1512. wspomniany jako Conspirarius rect. A. K. p. 748.

[Estreicher Bibl. I 46: albin Stan. = Biel Alb. St.
II 32: Biel Stan., znany też jako Albinus]

140

Stanislaus de Nova Civitate
s. T. prof. Albinus

1507. w Konkl. Coll. maj. p. 53.

1530. jako S. T. prof. i kanonik krak. (Konkl. koll. wielk. p. 78.)

Był on podkanclerzym Uniwersytetu ob. Jocher N. 689.

[=Albinus] 141

Byel Stanisl. † 1541.
S. Th. prof. et Doct. Can. Crac.

1493. rodem de nova Civitate. na Rusi.

1510. wspominany jako artium mag. Cust. Eccl. s. Flor.

r. 1538 czy 39. w konkluzyach tr. uchwalono prawo de negligentia professorum. spółczesny rektor przy tej ustawie dopisał: haec constitutio videtur non esse sortita effectum, nam doctor Stanislaus Biel Can. Crac. nullo modo potuit persuaderi ad legendum suam lectionem ordinariam, allegans pro se veterem consuetudinem, qua fretus nullam lectionem per se, aut per alium legit jam fere per biennium. (Concl. p. 158.)

1489. w metr. rekt. wspominany p. 429. jako senior bursae pauperum.
1491. ibid. p. 475 jako Collegiatus minor.
1535. w A. R. p. 1285 jako Can. Crac. s. Th. prof.

W bibliotece uniwersyteckiej jest jego Oratio in rectorata 1509. coram Sigismundo Rege. DD. VIII. 17.
str. 158
Annotationes super 122 quaestiones secundae partis secundae b. Thome anno domini 1529. non finiti per me Stanislaum Byel S. Th. prof. Can. Crac. et Vicecancellarium Studii Universalis Crac. jam caligantibus oculis et deficientibus viribus corporis aetateque vetante ulteriorem processum ad continuandum eandem. ~~[illegible]~~ BB. VII. 7.
I znowu Finitum residuum compilacionis Sume

secundo secundo per me Mag. Stanisl. Byel s. theol. prof. utriusque congestum a. d. 1534. etatis vero mee septuagesima septima. BB. VIII. 6. a.

Inny to być, bo nie pisała Gabryel Byel, który wydał Expositionem Canonis (EE. IV. 6.) Liber sententiarum i inne.

1536. wspomniany tako doctor (s A. k. f. 8.)
1503. 16 maja został teologii doktorem (s Notat. w Stoefflerze R. XI. 14.)
1519 24 decembris electus est in canonicum Cracov. per universitatem (: ibid.) post mortem Mathiae de Szydlow (: ibid.) i Pertachii Almanach.
1509 będąc rektorem uniwersytetu miał mowę do króla Zygmunta I. rob. DD. VIII. 17 na końcu.
w Registrum supellectilis w aracie N. 69. f. 60 napisał o nim mikołaj Szadek: Ven. Mgr Stanislaus Byel de nowe miasto s. T. triginta duorum annorum doctor et viginti unius annorum Can. Crac. hic est cuius memoria amoena, verus nostre Universitatis alumnus aere dives et aetate plenus. Attigerat siquidem 83 annos. Vir celeberrimus, a pueritia caelebs (sic) vixit. Mgr existens Romam adiit, studia generalia Coloniae, Lipsiae, francfordiae et alia invisit

142

invisit ac felix rediit. Liberaliter semper vixit, gaudebat
fratrum sodalitio, honesta laetitia et hilaribus sympo-
siis; et quamvis senex fuerit tamen frugalitate et
laetitia, vultum et animum castum reflorescere ve-
que in senium contendebat. Hic magnus relator collegii
nostri erat, quod affectu comprobavit. Nam cum ob se-
nium viribus destitutus esset, non morbo aliquo, sed
tempore resolutus senis die 27 Augusti anni 1541,
manu capiti supposito, obdormivit in Domino. Hic
magna obtulit beneficia. Nam pro aedificio anguli
minoris collegii 200 fl. donavit et pro erigendo al-
tario mensae communi sexingentos florenos legavit,
duos denique ciphos aliar crasse (sic), ac etiam duos
picarios suis signis notatos ac item sex cochlea-
ria magna communitati donavit. Ecclesiae etiam S.
flor. viginti aureos praeter alia, quae templo et ho-
spitali patriae suae ac aliis locis religiosis pia lar-
ga commisit.

1519. 24. Decembris Doctor Stanislaus Byll de Nova ci-
vitate, Decanus S. flor. in canonicum Cracov. cant.
doct. Mathiam de Schidlow vacantem electus est
per Universitatem. /: K. XII. 7 :/

Stanisław Biel

Hora hora duodecima atque immediate post lectionem ordinariam Magister Stanislaus Byel de Monaquiritate Sacre theologie Baccalarius, Canonicus Ecclesie sancti floriani in Clepardz, primum Sententiarum Magistri petri Lombardi legere incipiet. Hic in loco.

143

Byel. Stanislaus.

[illegible]

[illegible]

144

Matthias Bielawski

Senior Contub. Iurist.

1607. jako fil. dekt. i prof. nec non Z. M. Baccal. p. A. R. str. 327:/
1609. A. R. 358 i wyżej już r. 1606 jako collega ~~p. A. R. 301:~~/
1614. ibid. raf p. 458. zaskarżony o niedbalstwo w dozorowaniu bursy, o częste oddalanie się z niej kollektorowie itd. Przebaczono mu z warunkiem, że się zastosuje do podanych mu punktów w pełnieniu obowiązków seniora, na co się też z zaręczeniem podpisał p. ibid p. 463.
1615. powołany z bursy Iurisperitorum ~~do Coll~~ której był seniorem do Kollegium Iurisperitorum na profesora Cod. Iustiniani pod warunkiem, że jeśli (jak dawniej czynił) quod si ebrietati amplius indulsero et de eo plane convictus fuero, aut scandalose in hac augustissima domo vixero, ipso facto poenam exclusionis sum incursurus, quam conditionem tanquam honestissimam libens lubensque in faciem universitatis suscepi et pro accepta habeo libensque. na co dał rewers /A. R. p. 540:/
Tegoż roku zaskarżony o naganne życie i niedbalstwo na karę pieniężną wskazany /p. ibid p. 553:/
R. 1616. 9. marca zapozwany przez instygatora przed sąd rektorski, żeby się sprawił dla czego od przeszło miesiąca lekcyi nie daje, i żeby do obowiązku powrócił. Już poprzednio był zapozwany na 22. lutego, bo ~~tylko~~ za trzy miesiące pod utratą posady wzbroni obowiązków się. Usunięty przez rektora od posady, ale w jego imieniu Martinus Wadovius appellował do konsystarzów, ale nie dopuszczono appellacyi z powodu, że Bielawski sam podpisał się na to, że

w przypadku nie stawienia się na terminie, przeciw stronie (A. R. s. 581.)

Bielawski Mathias Phil. Doct. et Prof. in Acad. Crac. Collega minor, ab a. 1600 Jur. Utr. Dr et Prof.
a. 1596 factus Baccal. Art., a. 1599 Mr. Art., Collega minor, Senior Bursae Jurist.; 1608 Dr Jur. et Prof. — architectus peritissimus.

1) Quaestio ad c. ult. De Transact. et l. 3. et 4. C. Ex quib. caus. infam. irr. a M. Mathia Bielewski Phil. Doct. et Prof. Thoma Zabłoński Art. et Phil. Bacc. Joanne Schelika de Kruchau, Laurentio Matthaeide Lesnicensi, publice ad disputandum pro assequenda prima in Juridica facultate laurea in Coll. DD. Jurisc. proposita, Praesidente Thoma Eustachio a Piątek J. U. Doct. et Prof. Disputabitur die 27 Martii, hora 13. Cracoviae apud viduam Jacobi Sibeneycher ~~...~~ 1608. 4to K. 4.

ded. Stanislao Siecinski Cracov. Posnan. Poltovien. praeposito S. R. M. Secr. ... Mathias Bielawski Phil. Doct. et Prof.

(O karach sądowych)

2) Rozsądek i przestroga z gwiazd i biegow niebieskich na r. p. 1605 z pilnością napisany. 12o (Ułomek z Kalendarza) ded. Samuelowi Łaskiemu sekr. król.

3) Praktyka na r. 1617 (opisał 3 słońca razem widziane)

4) Kalendarz świąt rocznych na r. 1604. Kraków, w druk. Jakuba Sibeneychera 12o

146

Bielecki Marcin

fil. dokt. i prof. Coll. min.

1688 palu Contub. Jagell. senior (A. R. p. 481.)
1691. A. R. p. 565. coll. min. Can. Tarnow (ibid)

[Estr. XIII, 66–72] [bez. bg. III, 570]

<u>Bielecki</u> Marcin Dr. i Prof. Filoz. Senior Bursy Jagellońskiej – od r. [illegible] 1687 [illegible] Collega minor, r. 1679 został Bacal. a r. 1681 Mgr. Art. i zarazem (r. 1682) Collega minor w Uniw. Krak. – r. 1696 był Prof. regius in Collegio majori, Canon. S. Annae – r. 1693 był Seniorem Contubernii Jagelloniani, Canonicus Tarnoviensis – r. 1700 Canon. S. Annae, Collega major, Profes. regius Sylicianae eloquentiae (20 p.)

1) Quaestio logica de termino... pro Collegio Minori publ. addisput. prop. A. 1687 (2) Maji die 17 Cracoviae ex off. Francisci Cezary fol. K. 2. (2)

2) Purpura Sreniavia ex avitis purpurati sanguinis decoribus in togam collecta virilem ill. Georgii Lubomirski consignata. Cracoviae, Franc. Cezary 1688. fol. (Paneg. 602.)

3) Juno pronuba, altis inclyta titulis, domestica virtus illustrissimarum familiarum conjunctis splendoribus geniales accendens ignes ad festa nuptialia illustris. neosponsorum Joannis Gratus comitis in Tarnow Tarnowski et Antoninae Przerębska. Cracoviae in off. Franc. Cezary 1689. fol. (Paneg. 1461) (na końcu wiersz polski)

4) Trigemina celsitudinis theologicae porta Mathiae Stanislao Proiecki pro loco inter Sacrae Theologiae Doctores respondenti erecta. Cracoviae ex off. Franc. Cezary 1691. fol. (Paneg. 1060)

5) Inferiae laureatae piis manibus perillustris olim et reverendis. Alberti Włodek persolutae. Cracoviae, typis Universitatis 1691. fol. (Paneg. 1656.)

6) Oraculum Themidis polonae aureo cognatarum Astreae Charitum tripode in perillustribus Andrea Krupecki, Joanne Ekart, M. [Adamo? Styrkowski dum in Universitate Cracov. Juris utriusque Doctores renuntiarentur coronatum. Cracoviae ex off. Francisci Cezary 1692. fol. (Poez 2890)

7) Panegyricus celsissimo nomini et amplissimo honori Stanislai de Lubraniec Dąbski episcopi Vladislaviensis consecratus. Cracoviae typis Universitatis 1693. fol. (Paneg. 195)

8) Cordolium gementium cum pullato Apolline Musarum in extincto recenter Stanislao Josepho Bieżanowski in Univ. Crac. Phil. Doct, ordinario Poeseos Professore, dum meritissimo ejus nomini ad aedes divae Annae justa parentalia persolverentur dolenti calamo expressum 1693 d. 16 Novembr. Cracoviae, typ. Universit. fol. kart 8 (Styl. lapid.)

9) Regia solis justitiae augusta ecclesia religiosarum B. Mariae V. visitantis sanctimonialium magnificentissima praesuleae munificentiae impendia in fundo Episcopali ad Cracoviam recens constructa et ad solennia Nativitatis d. Joannis Bapt. a celsiss. Joanne Małachowski episcopo Cracov. celebrata. Cracoviae typ. Universit. 1693. fol. (Teol. 4017)

Bielecki Marcin

10) Meridies felicitatis et laetitiae publicae serenissimus aeternis augusti connubii ignibus serenissimorum .... sponsorum Maximiliani Emanuelis et Mariae Theresiae Poloniarum Principis orbem irradians, panegyri epithalamica expressus. Cracoviae typis Universit. 1694. fol. (Paneg. 750)

11) Dominium jurisprudentiae cuncta mortalium rite gubernantis a perill. Zacharia Theszarowic publica pro loco responsione et doctissima Quaestionis juridicae De dominio discussione assertum et celebratum. Cracoviae, typ. Universit. 1695. fol. (Paneg. 1469)

r. 1687 został Collega minor, później Praeposit. S. Nicolai został Dr. Ob. Praw w Perugia

12) Via aquilae in coelo palmaribus virtutum meritorum et sapientiae vestigiis Mathaei Casimiri Orłowski expressa. Cracoviae, typ. Universit. 1697. fol. (Paneg. 867)

13) Majestas regni Sarmatici in serenissimo Augusto II Rege Poloniae invicta, ad solennem diem auspicatae inaugurationis regiae (d. 15 Sept. 1697) adorata. Cracoviae typ. Universit. 1697. fol. (Paneg. 20)

14) Salve aeternumque vale magno rerum academicarum columini Christophoro Sowiński S. Theol. Doct. et Prof. expressum. Cracoviae, typ. Universit. 1699. fol. (Paneg. 1320)

15) Panegyricus funebris aeternae memoriae Joannis Małachowski episcopi Cracov. dum in basilica cathedrali Cracov. mortales eius exuviae tumularentur dicatus. Cracoviae, typis Universit. 1699. fol. (Paneg. 718.)

16) Panegyricus celsissimo Principi Stanislao de Lubraniec Dąmbski episcopo Cracov. in primo cathedrae episcopalis aditu dedicandus, nunc praeveniente solennem ingressum morte consecratus. Cracoviae typ. Universit. fol. (Paneg. 196)

17) Hilaritas universa cum b. Christi martyre Felicissimo via universalis felicitatis ex ecclesia conventuali extra muros Tarnoviae sita religiosorum PP. ordinis Minorum Observantium S. Francisci ad ecclesiam Collegiatam infulatam Tarnoviensem procedens splendidissimo apparatu solennem sacrarum reliquiarum introductionem adornante Petro Stanislao Orłowski canon. Crac. Praeposito infulato Tarnoviensi A. 1700 die 12 Septembris. Cracoviae, typ. Universit. fol. (Teol. 4016)

18) Bene et feliciter principale ac praesuleum celsissimo Georgio Albrachto Denhoff inter auspicata solennia ingressus ad Cracoviam consecratum. Cracoviae, typ. Universit. 1701. fol. (Paneg. 213)

19) Tuba mirum spargens sonum ad festivam universalis jubilaei celebritatem funesto mortis classico Francisco Przewoski S. Theol. Doct. et Prof. Cracoviae, typ. Universit. 1701. fol. (Paneg. 1049)

20) Unio coronarum praetiosissimus vi fatorum terris ablatus d. Remigius Suszycki U. J. D. eccl. cathedr. Crac. archidiaconus, S. R. M. Secret. ad iusta funebralia in eccl. cathedr. Crac. eidem persoluta ~~[illegible]~~. Cracoviae typ. Academicis 1705. fol. (Paneg. 1360). (r. 1695 został Collega minor)

21) Oratio ad Augustum II 1697 (druk w Ostrowskiego Svada 1747 fol. II p. 104-105. ~~[illegible]~~ i w. Lünig: Orationes III p. 607) cf. Majestas nr 13)

~~[illegible]~~

150

Proteus de clade Gedanensium insigni in Prussia circa pagum Rokitki die 17 m. Aprilis a nostris recens accepta. Joachimo Volsc. Bilscio equite Polono autore. A. D. 1577. Posnaniae, Melchior Neringk excudebat. 4to

ded. Andreae Firley castel. lublin.

przedruk w Lasicii Joan. Clades Dantiscanorum. Francofurti 1578. 8vo

przedruk w Pistorii Poloniae historiae Corpus 1582. fol Tom III.

./.

2) Satyra in quendam Dantiscanum, qui levibus ac ineptiis suis quibusdam germanicis rythmis multa nefaria de Rege et Regno Poloniae scribere et per Germaniam ubique spargere im: pudenter ausus est. (b. m. i r.) 4to K. 4
na końcu: Epigramma Stanislai Pągowski in laudem Joach. Bielscii autoris. (1577)
(w bibl. Krasińskich)

3) In obitum illustr. Joannis Balassi liberi baronis de Giarmat. Norimbergae excudebat Nicolaus Knorr, 1577. 4to K. 4.
(w Petersburg. bibl. cesar.)

151

Bielski (Wolski) Marcin herbu Prawdzic + 18 grudnia 1575 w Pajęcznie pochowany, ur. 1495

[Estr. XIII, 84-90]

(Bielski Marcin) Kronika wszytkyego swya-|ta, na sszesc wyekow, Monarchie cztery rozdzielona, z Kozmographią nową y z rozmaitemi Krolestwy| tak pogańskimi, Zydowskyemi yako y Krzesciańskye|mi, z Sybillami y proroctwy ich, po| Polsku pisana s figurami.| W ktorey też żywoty Cesarskye, Papyeskye, y thych (inych) Krolow z ich Krole=|stwy, Asyrskich, Egips=kich, Zydowskich, Greckich, Perskich, Tureckich, Wę=gyerskich, Czeskich, i inych rozmaitych thak| Krolow, Kxyążąt, yako inych przelożonych od| początku swya=ta aż do thego roku| ktory sie pisze 1551.| są napi=sane.| Myędzy ktoremi też nasza Polska na ostatku| z osobna yest wypisana.| — Famam extende|re factis est vir|tutis opus.| (drzeworyt okrągły: herb Prawdzic, w górze litery M. W.; dokoła napis: Przeciw. prawdzie. rozumu. nie.| ...... Krakowye| ...... Wdowy.| 4to K. 1 (tytuł — na odwrocie herb Zygmunta Augusta: Orzeł z literami S. A.) — Kart 1-5 (dedykacja: Nayasnyeyszemu Zygmuntowi Augustusowi Krolowi Polskyemu... Mar=cin Bielski wierny poddany S. P. ... dan z Białey wsi dzie=dziczney w zyemi Sirackyey 1551. — Sign * kart 3 i × ij kart 2. — mówi: napisałem ty kxyązki z Lacinskiej rzeczy na Polską wybierając z rozmaitych Kozmographow) — Kart 1-6 (Regestr Kroniki, Sign A — Bij) — Karta 1 (Do tego co czye — 30 wierszy polskich — na odwrocie: Tu Koniec Regestru) — Karta 1 (Lectori candido Andreas Tricesius (22 wiersze łac.) — Alind 24 wiersze łac. — Venceslaus Samotulinus 14 wiersze łac.) — K. 1 (Universalis Cos=mographia — mappa drzeworyt całego świata) — K. 1-22 (Sign A — Fij. Kosmographia tho jest ro...) — K. 1 (Ray zyemskich roskoszy — drzeworyt) — K. 1 (tytuł: Poczyna sye Kronika wszytkyego swyata na szesc wiekow rozdzyelona y na cztery Monarchie s proroctwy

[Sobieszczański F. M. w Enc. org. III 527-6]

[Chrzanowski Ig. PSB II 64-66]

Sybillinemi, z rozmaitych kronik wybrana, Nauklera, Bergomensa, Silwiusa, Kariona, Czeskiey, Węgyerskyey, Dunskyey, Polskyey, Nyemyeckyey: Takyez Historykow Xenofonta, Orozinsa, Jozefusa, Justina, Sabellika, Prokopa Cesarza, Justyniana, Ablaniusa, y z inych tak Greckich yako Lacinskich (do tego roku ktory sye pisze 1550) – List 1–295 (text z drzeworytami Sign. A–Z. Aa–Zz. Aaa–Zzz. Aaaa–Eeee 4. Od listu 158: Poczyna sie Kronika Polska Bernata Wapowskiego niegdy Kantora Krakowskiego koscista.) – K. 1 (właściwie List 296 bez oznaczenia obejmuje po jednej dokończenie poprawek czyli: Pobłądzenie zwłaszcza w niebytności moiey. (na końcu:) Ostatka się domyslay. (odwrotna strona próżna)

): Listy: 59 Sign. Piij został przedrukowany powtórnie bo w exemplarze które noszą mylną sygnaturę: List 58 zamiast 59. – List 264 przedrukowany (Vvv.4) ma w niektórych exemplarzach mylną paginaturę: List 254 – widać że i inne karty przedrukowano:)

na liście 31 powieść o Janie VIII papierzycy którą kończy słowami „Od tegoż czasu przy wybieraniu papieża macza (maca) Archidiacon przez stołek dziurawy, mali Papież Relikwie domowe."

(Cały exemplarz w bibliotece I. Czarneckiego Rusku.)

– (toż drugie wydanie): Kronika wszytkiego swyata na sześć wiekow a na czwory księgi takież Monarchie rozdzielona z rozmaitych historyi tak w swiętym pismie tak w prostym i rozmaitemi Krolestwy tak pogańskiemi żydowskiemi iako też chrześciańskiemi, w ktorey też żywoty papieżkie Cesarzow y Krolow i innych takież Xiążąt od początku swyata aż do roku ktory się pisze 1554 między ktoremi też nasza Polska iest z osobna położona y swyata nowego wypisanie.

Dostatecznie pisana i pilniey niż pierwsza z figurami ochędożnemi. Cum gratia et privilegio. (na końcu) Drukowano w Krakowie przez Yeronima Scharffenberga Roku od narodzenia Pańskyego 1554. Fol. Kart. 1 (tytuł) K. 2 (Nayjaśnieyszemu Zygmuntowi Augustusowi.. Krolowi polskiemu... Marcin Byelski.) K. 1 (Drugye tenże): 12 wierszy polskich; i drzeworyt. wizerunek piszącego Bielskiego z dewizą na dole: Rzeczin prawdzie rozumu nye; i trzy – na odwrocie 2 drzeworyty). List 1 – 323 (końca brak), powinno być 324 kart (rejestr). Cała edycyja bez linij bocznych na odmienne drzeworyty od edycyi z r. 1551

a) List 1 (125): Pirwszy wyek swyatha poczyna sye od Adama... Księgi pirwsze

List 71 – 74 Wiek czwarty Rozdział piętnasty Ksyąg pirwszych o Ksyęgach Salomonowych ktore zowye my Ekleziastes albo Kaznodzyeya. (tu wydrukowany cały Eklezjastes w 12 rozdziałach) (przekład prozą) (w 3 edycyi to stoi na List 79 – 82 Eklezjastes)

List 120 – 123 O Sybillach (wierszem).

b) List 126 – 181. Księgi wtore Kroniki świata

c) List 181 – 304. O Kozmographiey. Księgi trzecie

List 228 – 304, Rozdział Dziesiąty trzeci: O Polskiey Kronice - ded. Rycerstwu polskiemu... Marcin Byelski.. dan z Białey w ziem. Sieradzkiej 1553 (tu pisze że Wapowski Kantor prałat Kościoła Krakow. spisał Kronikę polską łacińskiemi słowy, do Zygmunta I która nie wyszła – List 232: Poczyna się Kronika polska Bernata Wapowskiego niegdy Kantora Prełata Krakowskiego kościoła. (tu pod r. 1478 pisze iż Mikołaj Komorowski zamek Berwałd ołtwkt. zrównał z ziemią z rozkazania Krolewskiego, żywiec w popiół obrócono, Szeflary Markowi Ratoldowi dano.. (List 281) Boner wielki sprawca Krola Zygmunta umarł 1523 w Wrześniu. O Januszu Księciu Mazowieckim ostatnim pisze iż r. 1526 umarł z opilstwa a nie z trucizny i że przytem był osobiście gdy o tę truciznę niewinnie spalono Kliczowską.

– Sejm niewieści Marcina Bielskiego, teraz nowo przez Joachyma Bielskiego syna jego wydany. Kraków, w druk. Jakuba Sibeneychera 1595. 4to str. 39.

d) Czwarte Księgi Nowy Swiat List 305 – 323 (4) (~~..... na Koniec Rozdziałów 11 e Żydzie... 12 O raju~~, ~~13 ...~~ O piekle ~~14 O sądnym dniu – ... kart brak.~~) O Wyspach morskich – O raju. e) Rejestr

(Toż trzecie wydanie) Kronika | tho iesth, | Historya Swiata | na szesc wiekow, a cztery Mo= | narchie, rozdzielona z rozmaitych Hi= | storykow, tak w swię= tym piśmie Krze= | scijańskim żydowskim, iako y Pogań= | skim, wybierana i na Polski ięzyk wy= | pisana dosthatheczniey niż pierwey, z | przydanim wiele rzeczy nowych: Od | początku Swiata, aż do tego ro= | ku, ktory się pisze 1564. s Fi= | gurami othędożnymi y | własnymi. (Tytuł w bogatej ramce drzeworytowej – Na końcu:) Drukowano | W Krakowie u Mattheusza Siebeneychera. | Roku od Narodze= nia Pańskiego. | 1564. (Na ostatniej karcie verso: bogaty drzeworyt z tarczą herbową w której monogram Sieben= eychera [monogram] .) (Całe dzieło ma karty obramowane liniami wszystkie – czego w innych edycyach niema)

Sygn A(6) " A(6) – Mmmm(3) (po 6 kart każdy)

Kart niel. 6 (tytuł, na odwrocie herb Polski – ded. Sigismundo Augusto regi Pol.... Martinus Bielski eques – Marcin Bielski 12 wierszy polskich – Wizerunek drzewor. piszącego Bielskiego z dewizą: Przeciw prawdzie rozumu nie – Na odwrocie drzeworyt raju – Spis wieków)

List. numer. po jednej stronie List 1 – 468 (7) (Kronika na 10 Ksiąg rozdzielona – ma dodatki n.p. Księga III historya reformacyi z Kronik Szleydana – Na karcie 333 Księgi VIIIe O Polskim Królestwie, ded. Rycerstwu polskiemu Marcin Bielski S. S. P. Datum z Krakowa – dalej na List: 338 Bernat Wapowski Kanonik niegdy krak. tak swoję Kronikę poczyna... (aż do 425 idzie Kronika polska)

Exemplarz pułtawski defektowy sprzedano za 925 złtp

K. 8 Regestr pierwszy, ~~....~~ i drugi (kart 8) ~~Regestr ......~~

K. 1 Marcin Bielski Łaskawemu Czytelnikowi – Objaśnienia słów niektórych – Lectori candido Andreas Triesius (22 wiersze łac.)

K. 1 Andrzej Cieciełski Łaskawemu czytelnikowi (~~.....~~ wiersze pol.) – na odwrocie herb drukarza

K. 1 (na odwrocie) herb drukarza. (30)

133

drzenie ziemi (Bielski II list 124)

Księgi I list 71 - 74
Księgi Salomonowe Ktore zowiemy
Ekleziastes albo Kaznodzieja
(12 rozdziałow)

Dodane Księgi Trzecie
Jana Szleydana Ostanowieniu
Kościoła Krześciańskiego i Rzeczy.
pospolitey za czasu cesarza Karola
V. list 193 - 239 (Hystoria Refor
macyi) tego nema w innych
edycyach.

3a ed. ma 10 Ksiąg.

3a Ed. k. 6. | Tytuł (na odwrocie herb Orzeł).
ded Sigismundo Augusto regi Pol. - 12 wierszy
Polskich: Marcin Bielski - Wyzerunek - wieki
swiata
list 1 - 137 Księgi pierwsze
138 - 192 Księgi wtore
193 - 239 Księgi trzecie (Szleidan)
239 - 262 Księgi czwarte O Turcech
263 - 295 Księgi piąte O Kozmographiey.

154

Martinus de Ilkusz

ctsi lingua blesus, tamen astronomia clarus. Scripsit reformationem Calendarii exquisitam et alia multa in theologia speculativa more scholastico (Własnoręczna notatka Wielk. z padka do Trithemiusza N. VI. 5.)

O nim zanotował Brosciusz w zebraniu KB XXIII. 7. karta pierwsza M. Martinus de Ilkusch cum esset praepositus S. Nicolai volebat regredi anno 1534 ad collegium majus; sed denegatum est illi. Vide Conclusiones antiquas communitatis. Pisał Brosciusz.

Marcin z Olkusza w Almanachu Stoefflera K. XI. 14. w którym wiele szczegółów ponotował pod r. 1507. w d. 21. grudnia zapisał: Dominus Martinus Byem, consul Ilkussiensis, pater meus charissimus mortuus est in vigilyon civitate natalis suae.

1513. 22 września electus in sententiarium cum magistro Michaele de Wratislavia (Mart. de Ilkusch K. XI. 14.

1515. 10 febr. absolutus sum a lectione tertii libri sententiarum per rectorem universitatis, doctores theologiae, decanos et consiliarios in vim laboris circa

correctionem calendarii fiendi. (mart. Akk. R. XI. 14.
1516 19 octobr rzeczy prawnej okoto dzieła circa reperationem kalendarii laboravi maxima cum diligentia usque ad festum nativitatis domini continue. (: mart. Akursh R. XI. 14.). Breve apostolicum de correctione kalendarii (16 octobr) una cum ... dio a sede apostolica Cracoviensi universitati datum (: ibid.). 21. decembris factus sum licentiatus in s. Theologia una cum Nicolao Mykonh et Michaele de Wratislavia doctore Bygel nos promovente (: ibid.).
1517. 22 Januarii in ecclesia s. Mariae in circulo Cracoviensi promotus sum in sacra theologia cum mgro Nicolao Mykonh et magistro Michaele Wratislaviensi (: ibid.). 1517. 1 aprilis celebravi actum theologicum et mgr. Thomas Bederman respondit. (ibid.)
1522. 16 stycznia mortua est mater mea dilecta in Pyzdra (ibid.)
1526. 29 octobris. Electus sum per universitatem in plebanum ecclesiae s. Nicolai extra muros Crac. (: obyat ?? po Janie Amicynie :). Regressus datus est mihi ad collegium majus ad sex annorum completionem. Cujus regressus literae sub sigillo domus sunt datae mihi. (: ibid.)
1538. 2 novembr. Petrus Gamrath ep. Crac. motu pro-

proprio dedit mihi vicecancellariatum universitati Cracoviensis (. Mart. de Ilk. R VI. 7. dupl.)

1534 M. Martinus de Ilkusch cum esset praepositus S. Nicolai, volebat regredi anno 1534 ad collegium majus, sed denegatum est illi. Vide Concl. antiquas communitatis (. Jestto notatka ręką Brożyński wszkoły. BB. XXIII. 7. na początku wszyciona.)

1513 został dokt. teol. wraz z Mikołajem Molerem zob. pod Mik. Molerem.

1540 die 8 Nov. Rdus Pater Magr. Martinus de Ilkusz S. T. P. vir in omni genere literarum doctissimus, consilio pollens et singulariter mathematicae expertissimus creditor et myr. senio confectus et laboribus diem clausit extremum, in praepositura ecclesiae s. Nicolai 14 annis praesidens. Hic donavit Coll. maiori picarium egregium valoris 23 flor. Libros quoque tum suos, tum quos ab aliis in usu habebat, Universitati reliquit. Domum pulchram pro vicariis suae praeposituraе sub campanili versus scholam centum florenis aedificavit. Ad haec pro praedicatore eiusdem suae praeposituraе videlicet ecclesiae S. Nicolai censum emit propriis datis 600 fl. Additus est postea et alius cyphus latus intus et extra deau-

deauratus. /: Zapisał Mikołaj Piadek w Regestrum supellectilis N 69 pag. 52:/. I dalej dodaje Officia quoque rectoratus frequentissime et laudabiliter gessit, vicecancellarii quoque officium per quinquennium forte tulit, et laboribus multis Universitati nostrae vehementer profuit, a prima sui promotione Calendarium Romanum correxit et composuit, cuius exemplar nunc est inter privilegia repositum et alterum Romano Pontifici Leoni X missum usque modo delitescit./

Martinus a Ilkusz praep. S. Nicolai

umarł r. 1540. 9 listop. (M. V. 27) vir clariss. et doctissimus (ibid)
w r. 1533. w konkluzyach wspomniany jest jako współexekutor testamentu Łukasza Noskowskiego, i tu stoi jako doctor Martinus de Ilkusch. Czy on był Doctor medicinae bobym to się stąd zdawało? nie bo on był S. Th. professor. a w r. 1533. senior pater.
Do r. 1535 wż był on dziewięć razy rektorem, a że na ~~str. 145 konkluzyi podpisał się pod~~ r. 1536. feria sexta ante conductum paschae podpisał statut wydwaitu (?) jakoo rektor uniwersytetu.
Anno 1513 feria quinta post Matthaei, post multas convocationes factas de sententiariis conclusum est per facultatem theologicam de mag. Martino de Ilkusch plebano ibidem et de magistro Michaele de Vratislavia, quod debent esse sententiarii, et quod magister Martinus est primus, mag. Michael secundus. Brozyus w Efemerydach pod znakiem R. W. 10 na drugiej karcie te notatki umieścił z dawnej ksiąg i dodał: Uterque viri doctissimi fuerunt M. Martinus Ilkussiensis scripsit tractatum de correctione Calendarii, quem misit Sanctiss. D. Leoni X. M. Michael scripsit varia sed praecipue in libr. quatuor sententiarum.
1526. d. 28 Octobris Mgr. Martinus de Ilkusch, theologiae doctor, canon. S. flor. electus est in plebanum

v. Nicolai. /: R. XII. 7:/

Martinus de Ilkusch. S. Th. Bac.

w 1522. r. S. Theol. prof. Can. S. Flor. comment. hyem. rector.

r. 1515. d. 10 lutego na zebraniu uniwersytetu za rektorstwa Andreae Gorra między innemi w skutek wezwania arcybiskupa gnieznieńskiego o odpowiedź co do ~~reformy~~ poprawy kalendarza uchwalono: żeby można na to wezwanie albo raczej na breve Stolicy apostol. d. akad. pisane odpowiedzi: maturius et salubrius consulendo et providendo ne honestati sacri gymnasii Cracoviensis in aliquo derogetur pro, de, et super revolutione et correctione kalendarii pro recta pasce celebratione, ad quam licet certi d. doctores et magistri per rectorem et totam universitatem antea fuere designati et deputati, qui postquam per tantum tempus remissi et negligentes comperti sunt in correctione kalendarii praedicti, extunc memoratus dominus Rector cum dominis doctoribus et magistris tunc praesentibus et ad infrascripta expresse votantibus Mag. Martinum de Ilkusch S. Th. Baccal. Cantorem S. Floriani, lectoremque libri sententiarum in eadem arte fere peritiorem et praestantiorem ad faciendam et subeundam hujusmodi correctionem Calendarii elegerunt et deputaverunt, quem etiam salariandum decreverunt. Loco cujus salariationis, in quantum in eadem correctione pro honore et decore Universitatis aliquod opus honestum et laudabile effecerit et disposuerit a lectura et continuatione tertii libri sententiarum etiam eo invito et contradicente propter juramentum

de completione dicti libri per eum praestitum, a quo et ab ejusdem tertii libri sententiarum continuatione eundem liberum effecerunt et absolverunt ut liberioris animi existens, eo diligentius correctioni memorati calendarii intendere possit (: Concl. p. 97.98:)

1523. w zimie był rektorem.

1527. został plebanem ś. Mikołaja (: Concl. Coll. maj. p. 72:)

1534. był nim takie (: ibid. p. 79:); tego roku odmówiony mu powrót do Kollegium (: conclusum, ut praefatus D. Doctor Martinus S. Nicolai praeponitur ad collegium majus ulteriori regressu careat (: ibid. p. 79:) i r. 1538 był prob. ś. Mikołaja (: ibid. p. 83:)

umarł 9 listopada 1540 r.

W zapisanéj przezeń poprawie kalendarza w bibliotece (BB XXIV. 11) zachowanéj Brożyna zanotował, iż Marcin był teol. doktorem r. 1491. został mistrzem nauk wyzwolonych i jako proboszcz ś. Mikołaja studiów procancellarius uniwersytetu był praestat. On też jak pisze Brożyna multos libros ad bibliothecam dedit.

1524. 21. kwiet. provisor bursae pauperum przez uniwersytet obrany (: notatka w Almanachu Stoefflera XI. 8. 47:)

1526. 28 Octob. Doctor Martinus de Hylkusz post mortem domini Anceliri suffraganei Cracoviensis et plebani ad S. Nicolaum 32 votis electus est ad ~~plebanum S. Nicolai die SS. Simonis et Judae~~ (: notatka z Almanacha Stoefflera XI. 8. 47:)

Marcin Behm z Olkusza (Martinus Biem de Ilkusch junior) syn Marcina Behma z Wielunia rajcy olkuskiego i Bytniówny) urodzony w Olkuszu, wpisany r. 1486 w poczet uczniów Uniwersytetu Krakow. Doktor Teologii, Rektor i Podkanclerz Uniwersytetu Krak. reformator Kalendarza Juliańskiego r. 1516 / 1518, został Magistrem Filoz. 1491. Piat Projekt poprawy Kalendarza juliańskiego wypracowany na Koncylium Lateraneńskie r. 1515. Proboszcz S. Mikołaja. Umarł 1540. Legował swój Zbiór Książek do Biblioteki Uniwersytetu Jagiellońs.

1) Nova Calendarii romani reformatio 1515.

Mart. de Ilkusz??

1519. 15 febr. correctionem calendarii scribendam suscepit. prob. Perlachii Almanachis. Może to kto inny ty poszukaj raczej potem, bo charakter inny i nie pamiętam kiedy Marcin swojej negocjat. a nie chce mi się teraz szukać.

1507 d. 9 Januarii Mgr. Martinus Ilkusz accepit plebanatum in Ilkusch (: R. XII. 7:) w r. 1517 in die s. Vincentii został wraz z Matematykiem Mikołajem i Michałem z Wrocławia dokt. teologii.

na Złot: P

wyraźnie Złot

dzieści ośm i

które niżej po

Biblioteki dz

M. Martinus de Ylkusch
Custos Wyeloviens.

1472 Acta rect. p. 113.

1506. bierze Kantoryę 4 flor. cum annexa ubi ple-bania, ale z warunkiem wolności powrotu do kolle-gium, ~~otrzymania~~ wielkiego cum loco et ordine suae vocationis ad quodcunque vacans beneficium vel officium seu collegiaturam sive illud benef. ~~vel~~ seu Collegiatura per cessum, sive per decessum vel commutationem vel quocunque alio modo vacaverit quandocunque eidem mag. Martino placuerit reserva-retur, quod-quia tale beneficium seu colleg. vacantem una cum habitatione, cellario et caeteris omnibus subsequentibus comodis domus praefatae majoris Col-legii per se vel per suum procuratorem Magistrum domesticum optare et acceptare possit in loco et ordine suae vocationis ad praefatum collegium majus sine gravis difficultate et cujuscunque con-tradictione, ita quod junior magister vocatione ad majus Collegium praefatum magistrum in optione hujusmodi non praecedat. Tak uzyskali i inni poprze-dnicy, co do tej kollegiatury (: Concl. Coll. maj. p. 50.

W przypadku uzyskanej prowizji z okoliczności tej ~~preca~~ kolle-giatury w stolicy apostol. Kollegium obowięzuje się bronić

marcina z Olkusza, nisi dictus magister Martinus propter non susceptos ordines vel aliquid hujusmodi, tali litis occasionem exhiberet, quia tunc ipsemet sumptibus propriis cogetur se defendere (: ibid. p. 50:)
r. 1520 zrezygnował z tej plebanii i kantoryi z flor. i popadł na kanonika [illegible] flor. (: ibid. p. 69:)
ale nadto wspominany jako [illegible] prof.
1526 28 octobr. Doctor Martinus de Hylkusz post mortem D. Amicini, suffraganei Cracov. et plebani ad s. Nicolaum 32 votis electus est ad plebanum s. Nicolai die Sanctor. Simonis et Judae (: fran. Stoefleri Almanach XI. 8. 47:)

161

(Behm)

z Olkusza Marcin (Dr Fil. Kanonik S. Floriana, proboszcz S. Mikołaja, Dr Teol., Wicekanclerz Uniwersytetu Krak. został Mgr Art. 1490 + 1540. Legował wiele ksiąg do Biblioteki Uniwersytetu. Urodził się w Olkuszu z ojca Marcina Byem rajcy olkuskiego (który pochodził z Wielunia i r. 1501 umarł) oraz z matki Bylicówny. Zapisany w poczet uczniów Akademii Krak. został r. 1488 bacalaur. a r. 1490 magistrem Art. – r. 1491 jako extraneus (docent) począł wykładać w Akad. Krak. filozofią, fizykę, matematykę perspektywę, astrologię – od r. 1496 Collega minor, a od r. 1500 Collega Major i zarazem Dziekan wydziału artystycznego – r. 1507 profesor wydziału teolog. – został Kanonikiem (Cantor) Kollegiaty S. Floriana i proboszczem w Olkuszu – r. 1517 został Dr Teolog. – obierany kilkakrotnie rektorem (1523) i r. 1526 d. 6 Novembr. otrzymał probostwo S. Mikołaja. – Umarł 8 Novembr. 1540. (1516)

4 = 5
2 = 4
1 = 7

1) Nova Calendarii Romani reformatio. (Mscr. in 4to papierowy, str. 166, autograf przez autora pisany w ozdobnej oprawie z złoconemi brzegami. (Mscr. in 4to Nr 16. vel. BB. XXIV. 11 – Nr nov. Invent. 1853) Rękopis ten przechowywany był dawniej in Thesauro Universitatis, str. 166. (Ex Thesauro – już w nim pisany)

p. 3–8. Rubricae (rejestr.) Particula I ma 13 rozdziałów – Particula II ma 41 rozdziałów.

ded. rev. Joanni Amicino episcopo Laodicensi, Rectori Universitatis Cracov. et caeteris patribus Universitatis Crac. .... Martinus de Ilkusch Art. Mag. ac Sacrae Theol. Prof. Cantor ecclesiae S. Floriani. .. Cracoviae d. 3 Decembris 1516

(Tu pisze, iż Rektor wraz z starszyzną uniwersytetu włożyli na niego obowiązek „pro inveniendo et conscribendo conventiori modo „correctionis Calendarii Romani de recta Paschae observatione, „sicut Brevia Apostolica expostulant" w skutek uchwały na Soborze Lateraneńskim przez papieża Leona X. do wykonania przedsięwziętej. Praca ta wymaga obszernych znajomości w teologii i astronomii, aby poprawić opóźnianie się świąt Wielkanocnych w Kalendarzu, które od czasu Soboru Nicejskiego w r. 320 zakradło się w Kalendarzu.)

Cały Traktat pisany zwięźle, jasno, z wielką skromnością, popartymi argumentami, objaśnieniem w tablicach aż do r. 1720 począwszy od r. 1519.

R. 1515 d. 10 Lutego rektor Andreas Gorra de Mikołajewice powierzył Marcinowi z Olkusza napisanie korrektury Kalendarza, uwolniwszy od wykładów IIIii Libri Sententiarum na wydziale teologicznym – i dodano mu do pomocy Tomasza Bedermanna z Poznania. W przeciągu półtora roku ukończył Marcin swoją pracę, którą d. 17 Octobr. 1516 do Rzymu wysłano.

Papież Leon X przysłał do Rektora Uniwersytetu Krak. pod d. 16 Octobr. 1516 Breve wraz z Projektem ~~...~~ poprawy Kalendarza polegającej na ~~...~~ poprawie „per anticipationem Equinoctii et positionem ejus in 10 Martii" (Compendium de Correctione Romani Kalendarii pro Pascha celebrando – propositio 8vo). Marcin z Olkusza rozbiera ten projekt krytycznie, wykazuje jego niedostatek i proponuje swój projekt polegający na tem: „ut ab Anno quopiam 2 septimanae seu 14 dies in mense aliquo ~~...~~ submoverentur; aptissimus autem ad hoc erit mensis Martius ubi pauciora festa mobilia occurrunt (Correctio Equinoctii per transpositionem ad alium locum quod fieri potest: 1) aut removendo seu omittendo aliquos dies in aliquo mense (videlicet in Martio). 2) aut per sublationem (videlicet 14) ii dierum, 3) aut per omissionem 7 dierum. – Zaleca zaś jako najlepszy sposób per omissionem 14 dierum ultimis diebus Martii. – Poprawa ta jednak tylko na 500 lub 600 lat wystarczy, poczem znowu musi nastąpić innowacya Kalendarza.

Marcin z Olkusza protegowany przez Macieja z Miechowa, i zachęcony pracą nad Kalendarzem r. 1515 podjętą, roku 1519 d. 15 Lutego rozpoczął powtórnie pracę nad korrekturą Kalendarza i nad ułożeniem Kalendarza, jak sam wspomina w zapiskach rękopiśmiennych przydrukowanym Kalendarza: Almanach novum super A. 1519 ex tabulis Joannis de Gmunden per Andream Perlachium supputatum. Viennae Pannoniae 1519. 4to

162

Martini Ilkusien 1524

In hoc volumine continetur

Confutatio heresis Lutheriane Joannis Roffensis episcopi

Responsiones due Joannis Fabri de antilogiis seu contradictionibus Lutheri Et de gratia meritis operibus et fide

Item

De sacramentorum gratia Joannis Cochlei contra Lutherum hereticum

De baptismo parvulorum Joannis Cochlei adversus Lutherum hereticum

[Marcin Biem z Olkusza]

Roffensis confutans Assertiones Lutheranas
Joannis Fabri responsiones d[illegible] contra Lutherum.
Joannes Cochleus de Sacramentorum gratia
Idem de baptismo parvulorum contra Lutherum.

Martini Illeuthion

Magister Stanislaus Pierzchowski

1536. (: A. K. p. 1.)

165

Brzeżanowski Stanisław Józef.

w Konkl. Coll. maj. z r. 1651. 21. kwietnia na str. 265 jest napisano: Pauper (t. j. ~~niedostatecznie uposażony~~) est electus V. D. Stanislaus Brzeżanowski Art. lib. Baccalaureus cereus (sic! ale to znaczy) z. k. 1665. 13 marca jako Senior contubern. Starnigeltiani ex unanimi consensu ad Coll. minus vocatus, cui disputatio non est imposita, quoniam multa ingenii sui specimina edidit (Konkl. Coll. maj. p. 399.)

r. 1666. 30 stycznia accepit ordinariam poeseos professionem (ibid. p. 412.) r. 1675. 2. listop. przy rozdawaniu porad w Koll. mn. protest przy niej. (ibid. p. 478.)

1678. d. 26. kwiet. professio seu collegiatura fundi Szydlina collata est Excellenti D. Stanislao Josepho Brzeżanowski Collegae minori minorum ordinum clerico, cum ea conditione, ut quoniam juxta creationem hujus Collegiaturae, profiteri et disputare nequit, propter orbitatem visus, ad omnem requisitionem M. D. Rectoris scriptis ornet academiam, et obligationibus cuti [illegible] per alium satisfaciat, et villam, si ipse per suum villicum

non administrabit, non arendet, nisi cum officio domus minoris pro tempore existentis; quae quidem villa ei nunc reddenda est, praevia illius revisione, ad quam deputabit aliquos ex majori et minori Collegio, Perillustris et Adm. Praepositus domus istius, modernus universitatis Rector: in posterum autem obviandi damnis bonorum istius villae Sydzinensis singulis annis circa festum s. Martini dictam revisionem per officium Coll. minoris D. Professor Sydzinensis procurare debebit, sub poena arbitraria per officium domus majoris vel per m. d. Rectorem decernenda. /: Concl. Coll. maj. p. 495:/
1691. jako Coll. min. Senior pater /Act. p. 567:/
1693. w testamencie poleca swemu przyjacielowi i exekutorowi testamentu dilectum libellum Ludovici Blosii. Temuż exekutorowi testamentu Ks. Brodzkiemu oddał wszystkie scripta swoje, aby je rewidował i cokolwiek imperfectum, albo niepotrzebnego, coby miało aestimationem alienam prodere, żeby to spalił, gdyżem ja multo secreto ad conservandum honorem alienum pisał. /Act. 1693. p. 683 bis:/
miał on probostwo Sidzińskie /: p. 682 bis:/
miał brata /ibid. 677:/
dziękuje w testamencie P. Bogu pro omnibus tam

prosperis, quam adversis totius vitae meae, pro hac sanctissima visitatione tua, oculorum orbitate, infirma valetudine (ibid. p. 678:)
Exekutorami testamentu mianuje Piotra Pawłowicza, koll. starsz. s. t. prof. kan. s. flor. i Macieja Brockiego koll. starsz. k. s. anny, mihi unice dilectos, et quorum erga me benevolentissimam voluntatem semper expertus sum (ibid. p. 681:). Perillustres et Clarissimos Collegii majoris Patres et Patronos meos amplissimos humillime quoque deprecor, quorum beneficiis et mensa pauperis per multos annos vixi, a quibus ad Collegium minus vocatus sum, et quibus a teneris omnes vitae meae successus debeo et aeternum debere me profiteor, utque mei indignissimi sint memores coram Domino, prostratus ad plantas omnium, suppliciter oro (: p. 682:)
Miał siostrę rodzoną Katarzynę Lewicką (:ibid.:) i wuja księdza Wojciecha Józefa Bieżanowskiego† (:ibid.:). Matka Katarzyna, jako i wuja Bieżanowska (ibid.). Brat jego Wojciech, któremu był wielce powinien za utrzymanie powietrza i za beteczky miłości (ibid.)
Dzieło Ludovici Blosii było jego dilectus libellus, ibid. Księdzu Brockiemu (exekutorowi testamentu) oddaje wszystkie scripta moje, aby je arewidował, i cokolwiek † X. Wojciecha Józefa Bieżanowskiego, proboszcza spitalnego i Kanonika Pilnicjskiego, avunculum meum dilectum et venerandum mile w panu Bogu ręgnam (: A. R. 14. 682 brr.)

imperfectum, albo niepotrzebnego, coby miało aesti-
mationem alienam prodere, żeby to spalił; gdyżem
ja multo secreto ad conservandum honorem alie-
num pisał /: ibid p. 683:/. Napisał on testament
przed rokiem 1691. bo na końcu stoi: Hoc ultimae vo-
luntatis meae testamentum iterum mihi relectum
in omnibus punctis et clausulis confirmavi A. D.
1691. d. 9 mens. febr. A. D. 1692. d. 1. mens. Jan.
Anno d. 1693. /: a. K. 684. bis :/.
Ks. biskup Łętowski w swoim Katalogu Bisku-
pów Krak. i t. d. nazywa go ni stąd ni zowąd Kano-
nikiem Kat. Krak., bo nim wcale nie był. Wzrok-
...iż w zatytułowaniu approbaty swojej testamentu
... którą kładą jego exekutorowie Piotr Pran-
kowicz s. Th. prof. v. flor. Can i t. d. i Maciej Broc-
kowicz ... fil. doct. i prof. coll. mai. s. Annae canonicu
... czytany tylko uti et tanquam Clarissimi
olim et Adm. Radi Stanislai Josephi Bieżanow-
ski Ph. Doct. et Prof. Coll. minoris, senioris Pa-
tris, Almae Universitatis Historiographi, wię-
cej nic. Dalej w testamencie Bieżanowski mó-
wi: Quandocunque placuerit Divinae majestati
me ex hac vita migrare, et ad suam, quod spero,
beatam aeternitatem vocari, sepeliri volo, tan-
quam abiectissimus et indignissimus ad aedes. s. An-
nae, ut dormiam cum patribus meis; sepeliri an-

sepeliri autem volo funere modesto, sine ullo scripto vel sermone, quod per viscera misericordiae divinae peto. /: A. K. 682. bis:/ Podziękowawszy Kolegium większemu, za doznane względy, do mniejszego zaś mówi: Clarissimis et Excellentissimis Viris, confratribus meis, Collegii minoribus cum humili deprecatione valedico et eos amantissime in Domino complector, veniamque offensarum et mali exempli suppliciter peto, eorundemque sacris orationibus me commendo.
/: A. K. str. 682 bis:/

Jacobus de Sancto [illegible], [illegible]
S. T. prof.

1550. [illegible] p. 13.7

168

Bieżanowski (Stanisław) Józef.

W wyroku przeciw Ciekanowskiemu, koll. mlod., ad collegii majoris ~~rektor~~ Winkler tak się o Bieżanowskim wyraził:

Et illud non tacendum, quod saepius saepiusque antea et nunc probrosis verbis, honorem laedentibus affecerit virum omni exceptione majorem, optime de universitate meritum, vita sua integerrima, a tot lustris et multitudine scriptorum, omni eruditione et exquisita doctrina refertorum, et in lucem publicam innumeris pene viribus editorum, virum inquam clariss. excellentiss. admodum Dnum Josephum Stanislaum Bieżanowski, phil. doct. et poes. ord. professorem, collegam minorem (Liber perceptorum coll. majoris z lat 1670. (BB. VII. 9) str. 49–51.)

169

Bieżanowski jeszcze 17. marca 1655
pisze się kandydat do stopnia 2. filozofii
rob. Olympias. (secundae laureae candidatus.

1664. jeszcze się tytułuje tylko fil. dokt.

1666 już Coll. minor.
tegoż roku rekt. Coll. min. i ord. profesor prof

Bieżanowski.

Jan Jostnicki z ~~obelinowskiego~~ w pisemku Novum posthumae memoriae monumentum, Venerandis Patrum Almae acad. Crac. cineribus in Nova S. Annae Basilica erectum — z okoliczności przeniesienia zwłok tam pogrzebanych Akademików w r. 1696 d. 19. grud. w stylu nadkamiennym wyliczając niektórych Akademików których ~~ut~~ zwłoki tam były złożone tak o Bieżanowskim mówi:

Magnis Patrum Umbris
Major Phoebo dies accedit,
cum Tuis exuviis mihil mortalitati debetur

Magne Bieżanovi
Musarum avunculum et fandi gratia ... [illegible]
Regum delicium, bonorum ingeniorum Pater,
Aestimatio, Patrum
Omnis aevi oratorum et Poetarum excellentium
felicissimo ingenio,
Summam superegresse gloriam
in praeclare factis meritis, scriptis immortalibus

si saecula, et ingeniorum Phoenice vetusti,
immortalitatem adaequasti.

90
28
6.5
18
43

[Acta XIII, 97–132. – Rozpr. ... II 91–93
... III 54–...

171

ur. 1628 we Lwowie

Bieżanowski Stanisław Józef, (został doktorem filozofii w akad. krak. 1655 d. 17 marca. Wacław Potocki (Jovialitates str. 85) napisał mu nagrobek gdzie między innemi mówi o jego ślepocie: Komu lewem nauka, prawem okiem cnota, Temu śmiertelnych oczu nie wadzi ślepota.

[Bacal. Art. r. 1646 d. 24 marca

Umarł 1693. d. 10 listop. – Prof. poeseos, Collega minor, od r. 1666 – mając 22 lat ociemniał (r. 1650) – od r. 1689 historiograf Uniwersytetu. + IV. 3 dus Novembr. 1693, aetatis suae 63, orbitatis visus 43. – utracił wzrok r. 1650 – jako student protegowany od Cynerskiego.

Testamentum Stanislai Josephi Bieżanowski Philos. Dr. et professoris, collaegae minoris, senioris patris, universitatis cracov. historiographi (in Actis Rectoralibus Universitatis cracov. Rectoratu Sebastiani Piskorski a. 1693 Commutatione hyemali d. 23 Novembris ~~ob~~ oblatum. (Acta rector. a. 1662–1695 Nr. Arch. 20 fol. 677–684.)

Anno D. 1690 d. 3 Febr. najprzód dziękuje Bogu że go wraz z bratem podczas powietrza przy życiu zachował, że później ślepotę oczu i chorobliwe usposobienie na niego zesłał, wzywa Boga, Chrystusa N. Pannę, S. Stanisława i S. Józefa w pomoc. Prosi aby był pochowany w kościele S. Anny bez kazania i panegiryku; exekutorami testamentu mianuje Piotra Praczlewicza S. Theol. Dra i Prof. kanonika u S. Floriana i Macieja Brockiego professora i kanonika S. Anny; każdemu z nich po 5 dukatów i co sobie z rzeczy lub książek obiorą leguje. Dziękując za dobrodziejstwo uniwersytetowi z którego łaski przez wiele lat mieszkał i wiktem (mensa pauperis) żył i dyspozycyją pieniędzmi swemi w innym Kodycyllu zawiera. Konie, sprzęty, zboża w Sidzinie własnym kosztem sprawione leguje siostrze swej Katarzynie Lewickiej także naczynia suknię kamlotową podszytą popielicami, sutannę kamlotową, put sztuk płótna, kobierzec

Kabat włoskowy letni, kołdrę nową jedwabną. X. Wojciechowi Józefowi Bieżanowskiemu proboszczowi szpitalnemu i kaznodziei pilznieńskiemu, stryjowi (avunculus) swemu oddaje relikwie S. Wiktoryi w srebro oprawne zlecymu przywiezione aby zostawały przy Kościele pilznieńskim gdzie jest pochowana Katarzyna rodzicielka jego i Barbara Łobocka siostra przyrodnia jego, temuż x. Wojciechowi Bieżanowskiemu leguje łyżkę większą srebrną, czapkę nową z 2 ogonkami, Opera S. Bernardi, Ludovici Granatensis Dekalog x. Makowskiego i Kazania. — Wojciechowi bratu swemu rodzonemu połowicę pościeli, kołdrę jedwabną zieloną, kilim czerwony, połowicę bielizny, kabat podszyty kotami i drugi podszyty barankami. — Ziętarskiemu i jego żonie leguje: łyżkę srebrną większą, kołdrę podszytą z pięknego płócienka, barokę kamletową i kabat popielicowy. — Stajowi Lewickiemu oddaje książki szkolne — x. Praczlewiczowi krzesło złociste i drugie czarne — x. Brockiemu dwa krzesła, kobierzec, parę szat szajety de Milano, Biblię, Opera Okolskiego, togę i wszystkie skrypta aby co niepotrzebne spalit „gdyżem ja multa secreto ad conservandum honorem alienum pisał" — Collegio minori prócz pieniędzy w kodycyllu wyrażonych: Obrazy P. Maryi Bolesnej i S. Józefa, kobierzec co najlepszy i z ksiąg co się zda ad bibliothecam. — Janowi Bartlańskiemu łyżkę leguje — Wojciechowi rodzonemu swemu rysią suknię, nową lisią; ptaszcze dwa jedwabne i dwie sutanny jedwabne albo sprzedać albo do ołtarzy S. Władysława na zamku Krak. i do ołtarza Sidzińskiego obrócić. — Reszta na jałmużny i msze leguje — Hoc testamentum iterum confirmavi A. 1691 d. 9 Februarii — Anno 1692 d. 1 Januarii — Anno 1693. —

O Bieżanowskim Stan. Józ. pisali:

Sołtykowicz J.: O stanie Akademii Krakowskiej. Kraków 1810. str. 507–514.

Chtędowski A. T.: Spis dzieł polskich opuszczonych w Bentkowsk. Hist. lit. p. Lwów 1818. 8.

Muczkowski J.: Rękopisma Marcina Radymińskiego. Kraków 1840. 8. str. 84–98. i str. 66–69.

Batowski Alex. Niektóre rękopisma księgozbioru Zakładu naukowego imienia Ossolińskich. Lwów 1844.

Przyjaciel ludu Rok VII Tom I 1840 Nr 14 str. 105–110 Stan. Józ. Bieżanowski (wiadomość biograficzna z Muczkowskiego wyjęta) z popiersiem litografow. (przez Kalinkę)

Jocher: Obraz bibliogr. Nr 1065. 1422. 4097. 8652. 8892. 9020, 9190. i Tom III str. 618.

Łętowski Katalog II p. 31–35.

Weteran poznański 1825 str. 423–424.

173

Bieżanowski Stanisł.

Faustum omen ex geminis Mavortii cor:dis alitibus sacro connubialis vinculi foedere, aeternum socialis deductum et ad festum nuptiale ill. Neosponsorum Comitis Fran:cisci Esterhazi de Galantha et Helenae Illeshazyae Comitis Georgii Illeshazy haeredis in Frenchin filiae observantiae ergo a Stanislao Frankowicz Długowski Phil. Doct. Parocho Lancko. et Izdebnicen. praesentatum. A. 1661 Idibus Februarii. Cra:coviae, in off. viduae et haeredum Francisci Caesarii 1661. fol. kart 6. (stylo lapid.)

(dopisek współczesny: Stylus M. Stanislai Bieżanowski sub alieno nomine.)

— Justus Dolor gravissimis damnis, quae per Commendatarios Sacri Religiosorum coetus patiuntur expressus. (70 wierszy łaciń. na pochwałę dzieła: Liber penthicus de Commendatariis Regularium Praelatis... editus a Stanislao Szczygielski Abbate Trocensi. Vilnae impr. apud Franciscanos 1681. 4to. – na drugiej karcie po tytule tegoż dzieła.)

— W dziele Szczygielskiego: Pharus Benedictina. Cracov. 1669 na końcu jest Bieżanowskiego wiersz na pochwałę autora.

— Carmen in Thomam Oborski episcop. Laodic (w Starowolski: Vitae Antistitum Crac. 1655 fol.)

— Vita divi Thomae de Villa Nova septem elogiis celebrata. Cracoviae ap. haered. Stanislai Lenczewski Bertut. 1658 fol.

— ibid. apud eund. 1663. fol. obacz 31)

— Insigne theologicum Adm. Rev. Patribus Ord. S. Spiritus de Saxia celebratum P. Lamberto Pleszyński Provinciae Polonae Definitori, P. Martino Hannuszewic Provinciae Pol. Definitori et Conventus Crac. Concionat. Ord. dum sacra theologici Doctoratus laurea insignirentur, 1668 d. 18 Octobr. Cracoviae, ap. haer. Chr. Schedel fol. K. 6. (obacz 32)
Ded. Francisco Maria Phoebeo Archiep. Tarsensi; Generali Magistro Ord. S. Spiritus de Saxia

— ✝ Oraculum Parthenium augustissimae Coelorum reginae Virginis Deiparae ab eximio viro Joanne Bapt. Agnensi.... centum puris anagrammatibus.... ingeniose revelatum et a M. Stan. Jos. Brzezanowski totidem epigrammatum centuria illustratum a. 1668 et nunc tertio recusum 1682. Cracoviae typ. Univers. 12º ob. Nr. 43)

— — id. Cracoviae ap. haered. Christoph. Schedel 1684(?) fol.

— Immaculatum Virginis Deiparae Lilietum honori immaculatae eius conceptionis... a Joanne Baptista Agnensi elaboratum, et ad honorem eiusdem S. Virginis 155 epigrammatibus in quinque areolas dispositum 1682. Cracoviae typ. Universit. 12º

— — id. Crac. 1675 fol. 13 ark. (ob. Nº 49)

\+ — Monile Habdank... in Sertillustri d. Feliciano Radunski eul. cath. Vlad. canon. Cracoviae typ. Univers. 1682. fol.

— Deliciae octiduanae tertio recusa Crac. typ. Univ. 1684. 4º

Zabawa duchowna... przez Andrz. Brzezinskiego Kraków 1693. 4º

— Szczęśliwy kres ... lotnej straty przy akcie pogrzeb. Stan. Klosowica 1673. 4º

— Źródło obfitej żałości.. Leonory Betzeckiej 1649. Krak. fol.

— Fasciculus myrrhae ex acerb. doloris messe collectus 1687. fol. Bibl. Ossol. (podobny tytuł nieco jest i r. 1684)

— Messis liliorum quinaria ex horto Mariano. Cracov. 1688. 4º

Bieżanowski Stanisław Józef.

43) Oraculum Parthenium Virginis Deiparae honori ab Joanne Baptista Agnensi centum Anagrammatis revelatum et a S. J. Bieżanowski totidem Epigrammatum Centuria illustratum. Cracoviae ap. haer. Christoph. Schedel 1668. fol. Kart 21 (Sign. A - L₁) - ded. Clementi IX. - Są to dystychy wiersze odpowiednie do 100 Anagrammów przez Jana Bapt. Anagniensis ułożonych.

(2ª ed.)... et post iterum 1682 reimpressum. Cracoviae typ. Univ. 12mo K. 54.(2) (na ostatnich 29 Kartach dodane: Immaculatum Deiparae Lilietum)

(3ª ed.)... et nunc tertio A. 1684 recusum. w dziele Bieżanowskiego: Deliciae otiduanae. Cracoviae typis Universit. 1684. 4to str. 54 (Sign. X4 - Ee3)

(4ª ed.)... et nunc tertio recusum. Cracoviae apud haered. Christoph. Schedel 1684. fol. (Zdaje się iż tej edycyi niebyło, i że to jest pierwsza z r. 1668.)

49) Immaculatum Virginis Deiparae Lilietum 155 Anagrammatis a Joanne Baptista Agnensi novo cultus opere elaboratum et a St. Jos. Bieżanowski totidem Epigrammatis in quinque areolas dispositum. Cracoviae, typ. Universit. impensis Novodvorscianis, 1675. fol. K. 25. ded. Andreae Olszowski Archiep. Gnesn.

Jan Baptysta Agnese z Calvi na wyspie Korsyce, ślepy pisał anagrammata złożone z liter: Ave Maria; Bieżanowski zaś przerabiał je w epigrammata - to dzieło: Immaculatum jest niejako dalszym ciągiem: Oraculum Parthenium.

(2ª ed.) przy: Oraculum Parthenium. Cracoviae, typ. Univ. 1682.

(3ª ed.) przy tegoż dziele: Deliciae otiduanae. Cracoviae typ. Universit 1684. 4to str. 67. (Sign. Ee3 - Nn4) z dodatkiem przy końcu.

Messis liliorum quinaria, ex horto Mariano Salutationis Angelicae, falce anagrammatica collecta ac in Fasces et Acervos, dein Sertum plexa, Capiti Magnae Dei Matris... novo devoti messoris invento dicata; et ad honorem eiusdem SS. Virginis absque macula originali conceptae, a M. Stanislao Josepho Bieżanowski Leopol. in alma Universitate Cracov. Phil. Doct., Coll. Min, Ordinario Poeseos Professore, Apollineis Epigrammatum Corymbis et Panegyrico applausu coronata. Anno 1688. Cracoviae, typis Universitatis. 4to Kart niel. 136 (Sign. A–Ll.)

(Anagrammata na ~~...~~ wzór Jana Chrzcic. Agnese ułożone i do nich epigrammata – Jest tu ~~...~~ Anagrammów 520 i tyleż do nich dystychow; – przy końcu: Emblema centum Anagrammatum Andreae Żydowski Vexillifero Cracov. ex eius Nomine et Cognomine dicatum – Ad Deiparam Virginem Mariam, pro Inventore Messis Liliorum et Anagrammatum ex nomine et cognomine Poetae (Anagrammata z własnego imienia: Stanisłaus Joannes Biezanovius ułożone.)

Bieżanowski Stanisław Józef ur. 1628 poeta. † 10 listopada 1693 w bibl. Krak jest jego 126 łaciń. a 10 polsk. paneg. Jabłonowski (Museum) mówi że pisał 150 paneg. 116

Cordolium gementium cum pullato Apolline Musarum in extincto recenter M. Stanislao Josepho Bieżanowski in alma Universitate Cracoviensi Phil. D^re Collegii Minoris Seniore Patre, Ordinario Poeseos professore ac Historiographo acerbissime renovatum et dum meritissimo ejus nomini ad aedes Divae Annae justa parentalia persolverentur a M. Martino Bielecki Phil D^re et Professore Collega Minore, Contubernii Jagielloniani Seniore Canonico Tarnoviensi dolenti calamo expressum 1693 die 16 Novemb. Cracoviae typ. Universit. fol. kart. 8 — Stac (brak.)

panegiryk stylem lapidar.

Bieżanowski urodzony we Lwowie słuchał nauk w tamtejszym gimnazyum pod dyrektorem akademicznym, z synem marsza na Huśiatynie Kalinowskiego wojewodzicem czerniechow. Kalinowski przyszedł do Akademii krak gdzie się uczył pod Janem Cynerskim Rachtamovinsem, majac 18 lat r. 1646 został bakałarzem następnie doktorem filoz. - poznej mając 22 lat otrzymał długo chorując umarł Szwedzi podczas oblężenia podziwiając jego naukę wzywali go do Szwecyi, będąc ślepy ślepemu Joanni Agrersi Anagramatami opisującemu misteria N. P. M. odpowiedział podobnym dziełem co zdziwiło Włochów i Klemensa IX. Dzieło jego Oriens Byzantinus zjednało mu szacunek Innocentego XI. Pisał panegiryki na Jana Kazimierza i Marią Ludwikę, Michała Korybuta, Eleonorę, Jana III - fuit in deliciis Gebicciis Petro ep. Cracov. Joanni ep. Culmen. et Andreae ep. Luceor. mitował go Andrzej Olszowski arcyb. gniezn. - Radziejowski Michał prymas listownie mu dziękował za panegiryk na niego - Pisał panegir. na Jana Małachowsk. bisk. krak., Mikołaja Oborskiego, Stanisława Jabłonowskiego Kast. Krak - kazał namalować swój portret na ścianie koło krucyfixu z napisem

Spina caput cingat, dextram liber occupet, immo
Sub pedibus mundus, cor habeatque deus.

exekutorami swego testamentu naznaczył professorów krak: Sebastiana Piskorskiego, Piotra Praczlewicza i Mathiam Brocki. swych przyjacieli w Radyminsk. Annales są jego pochwały królów kanclerzy, rektorów akad. krak. wierszem. są jego Annales w MSer. (ob Batowski Alex.)

Pisma Bieżanowskiego:

1) Liliae um aestatis delicium e cultissimo Parnassi Viridario decerptum atque M. Joanni Cynerski Rachtamovio Collegae Maj. S. Theol. Sentent. ad M. V. OO. Radnoskiego et M. S. Adrianum Dechiro dum post exactum triennale versus curriculum Quaestionem de fide et operibus publico certamini proponeret simulque Sententiarii professionem auspicaretur a Stanislao Bieżanowski Leopol. Art. et Philos in Alma Univ. Crac. baccal. donatum Cyclo solis 7, Cyclo Lunae 17, Inditione romana 3, ipsis Nonis Quintilibus. Cracoviae in off. Stanislai Lenczewski Bertutowic (1650) 4° kart 8. (Oda) (Paneg. 116)

2) Amor in igne triumphans sive D. Laurentius Martyr pro solenni natalitiorum die Laurentii Smieszkowic Phil et Med. Dris Univ. Crac. Procancellarii Rectoris poetico modulamine exhibitus. 1646 d. 10 Augusti 4° K. 6. elegia z powinszow. — pierwszy panegiryk autora pod....

3) Cygnus academicus ad feralem urnam Mathiae Bruzynski Blosii Col. majoris Cancellarii Posnaniensis lugubri elego adumbratus 1646. d. 17 Decemb. Cracoviae in off. typ. Franc. Caesarii. 4º K. 4. (elegia)

1) 4) Debita virtuti praemia XV adolescentibus Artium et philos. candidatis dum Artium et philosophiae baccalaurei renunciarentur. 1646 d. 24 Martii Cracov. in off. typ. Martini Filipowski. 4º K. 1½. ody. ded. Janowi Opaleńskiemu Starośćie Odolanowskiemu – w liczbie tych byli ~~Jan~~ Ifk Stanisł. Gawronkowic, Jan Mankiewic, Marcin Malinowski, Jakób Łękowski, Andrzej Kubalewic, Albert Migiełowic, Jan Iskrzycki, Mathias Stożyński, Jan Bankowski, Marcin Kieleński, Albert Gorski, Albert Łaloszewic, (Albert Bemacki, Jan Zechowic) Albert Sekuliński, Stanisław Biezarowski (na którego wiersz dorobił Tomasz Szydłowski) za rektoratu Wawrzyńca Smieszkowica

(pierwszy panegiryk?)

[filio Petri subdapiferi Regni)

5) Orpheus Sarmaticus piis Musarum lacrymis deploratus et in funere D. Laurentii Smieszkowicz Phil et Med. Doctoris, Univ. Crac. rectoris post humae memoriae R. 1646 d. 26 Septemb. 4º K. 8. ded. Adamowi Opatowskiemu professorowi exekutorowi testamentu Smieszkowicza; o nim mówi

Hunc ego potero virum tacere
Qui quondam studii benignioris
Primos Brzeziniis (?) tulit labores
Aetatem et teneram mihi savavit

namque Lampadii Joannis delicias hauserat libellus; jako mały dobrze po grecku umiał, w akad krak. doktoryzowany, pierwszy Rektor nowodworskich, po Halickim wziął professurę – pisał poezye po grecku i łacinie n. p.
Lilla – umiał po grecku iż wyrównywał Budeuszowi.

6) Epicitharisma Joanni Cynerski Rachtamovio Collegae majori, Theol. Baccal. ad S. Floriani Canonico primam theologicae professionis cathedram ingredienti decantatum 1647 d. 5. Februarii Cracov. in off. typ. Franc. Caesarii. 4º K. 8. ody.

7) Phiala aurea divinis plena mysteriis Paulo Hercio S. Theol. profess. Quaestionem theologicam de Visione Dei publico certamini exponenti ~~Collegae majori~~ oblata. 1647 d. 18 martii Cracov. typ. Valer. Piątkowski 4º K. 6. ody.

8) Augustum Svadae sacrarium Andreae Lipnicio Collegae majori, Sylvianae Eloquentiae professori primum hujus Professionis initium auspicanti oblatum. 1648 d. 22 Octobris Cracov. in off. Franc. Caesarii 4º K. 4. oda.

9) Ambrosia theologica Stanislao Jurkowski S. T. Doctori et professori Die S. Ambrosii locum inter S. T. Doctores in Universitate Cracov. feliciter capessenti dicata. 1649 Decemb. 7. b. m. 4º Kart 6. ody.

triplici gemma insignis M. — Colleg. maj. S. Theol. Sent.

10) Annulus perfectae charitatis Joanni Cynerski Rachtamovio Ecclesiae cathedr. [ad SS.OO. Praeposito] Cracov. Canonico cum in Quaestionem de Charitate publicae disputationi proponeret, oblatus 1653. Crac. in off. viduae Franc. Caesarii. 4° K. 12. ody wierszem

in Eremo divinae castigationis

11) Annus gratiae Magni Jubilaei decantatus et Joanni Cynerski Rachtamo-
S. Theol. Sentent. ecc. cathedr. et ad SS.OO. Praeposito
vio Crac. Canonico dum de Poenitentia ad disputandum porrigeret Quaestionem oblatus. 1653. Mense Majo. b. m. 4° K. 11 (odej te pisat po przebytej ciężkiej chorobie i już wzrok utracił „Post oculos, post rapta mei solatia visus est oculi pupilla Deus nostri." (więc 1650 oczemniał) opis wierszem jubileuszu: ody. (był wtedy baccalaur.)

12) Doctoralis apex virtuti et meritis Andreae Grabianowski J. U. Doct. dum inter J. U. Doctores in Universitate Cracov cooptaretur delatus et celebratus 1658 d. 9 Aprilis. Cracov. in off. viduae Luc. Kupisz. 4° K. 6. ody.

13) Coronae epithalamicae ad festum nuptiale Stanislai Słowakowic Phil. et Med. Doctoris, Astrol. in Univ. Crac. [Coll. min. Ord. Prof.] [1656 Dr. fil.] et Elisabethae Domzatoviae civis Crac. Joannis Domzat et Sophiae conjugum filiae conservatae 1674. d. 4 Febr. 4°. K. 4. wierszem po łacin. i polsk.

14) Panegyris Anczowski 1679. 4° (vide)

z rodu niemieckiego i francuskiego

Tausen była już drugą żoną Anczowskiego (był lekarzem Jana Kazimierza, Michała, Jana III nadwornym lekarzem i sekretarzem z Janem Kazimierzem był za Dnieprem Anczewski

o Anczewskim mowi:

Regius Hippocrates, medicorum gloria princeps
Roxolani columen patrium, fidusque Leonis
Consilii prudentis apex, vis aurea fandi
Et calamo et dulci felix Anczovius ore.

Ingentes animi curas et pondera rerum
Nempe tibi semper pulcherrimus ardor honesti
Gestorum spatio dederat; quod in Urbe Leonis
Indole magnanima natus, viciensque decori
Poscebas genio curis sublimibus apto.
Hesperiae laurus, medica cinxere corona
Dulce caput Musis; justos decrevit honores
Fascibus in patriis, Urbs tanto Consule digna
Illa quidem Marti propior vicinaque saevis
Gentibus et primo toties objecta furori

Cogitur ad rigidas artes et bella cruenta
Sustentatque decus patrium prostatque lacertis
Grandibus ante alias urbes et viscera regni
non tamen a doctis ideo discessit Athenis;
Aut posuit curas animi, Phoebique labores
Docta simul, pugnaque simul cultissima priscis
Artibus et Latio felix, planeque togati
Flore Magistratus, Doctorum florida sedes
Ingeniis fecunda bonis, gratissima Musis
Digna Joannopolim quam gratia Regia signet

w wymowie zowie go niezrównanym. i Cyrcastem
żona jego wychowana na dworze Królewskim panna.

15) Utraque cives Michael et Joannes de Hoczew Bal Stephani Bal vexilliferi terrarum Praemisliae filii in archigymnasio Jagelloniano pro militari et literata pubis Sarmaticae disciplina decertantes fausta acclamatione excepti 1660. d. 29 Februarii Crac: ap. Viduam Lucae Kupisz typ. 4º Kart 6. wierszem oda.

Sacra laureatorum cordium Lyra morienti Phoenici ingeniorum M. Stanislao Josepho Biezanowski Phil. in Univ. Crac. Doctori Collegii Minoris Seniori Patri, Ordinario poeseos professori, poetarum oratorumque miraculo et oraculo, scriptis quibus orbem Polonum et Universitatem ornavit suo tempore nulli comparanda dum ei in ecclesia collegiata S. Annae inferiae laureatae magno omnium dolore persolverentur accensa et a M. Samuele Joanne Podgórski Phil. Doctore et Professore Sacra Authoritate Apostolica Notario publico lugubri calamo delineata. 1693. Cracov. typ. Univers. fol. k. 6 styl lapid.

Biezanowski kształcił się najprzód w Lwowie w akad. Krak. czytał kroniki polskie geografie, herbarze oddawał się metafizyce i matematyce, został doktorem filoz w przytomności biskupa Piotra Gembickiego, podczas oblężenia szwedzkiego był prefektem bursy Starnigela, Wirtz go podziwiał – Klemens IX podziwiał jego Parthenium Oraculum – R. 1655 został Dr. Fil; r. 1666 Collega minoris pisał hymny na S. Stanisława i na S. Jana Kantego

p. 25
Jabłon. Museum (mówi: 1) Octiduanae deliciae 2) Nepos Liligorum 3) Panegyres sacra et virorum illustrium circiter 15 4) Fragmenta et sententiae varie

Bieżanowski Stanisław Józef + 1693. 178

in folio:

16) Dolor lugentis Minervae in funere Isidori Janussii Ducis in Ostrog et Zasław expressus 1649 d. 15 Martii Cracoviae ap. Lucam Kupisz typogr. fol. K. 8. ded. ~~[illegible]~~ Vladislao Dominico Duci in Ostrog palatino Sendomir. bratu zmar. tego mowa proza

17) Arcus triumphalis Joanni Casimiro Regi Poloniae dum regali diademate coronaretur ~~[illegible]~~ e paupere censu poetico Musarum conatu erectus 1649 17 Januarii Cracov. ap. Franc. Caesarium typ. fol. K. 8. ded. Janowi Gębickiemu dziekanowi Krak. — Ody.

18) Pericles Sarmaticus Georgius dux in Osolin regni Pol. Cancellarius dum Klimuntoviae conderetur ~~[illegible]~~ celebratus. 1650. d. 3 Octobr. Cracov. typ. Christoph. Schedelii 1650. fol. K. 10. proza panegiryk.

19) Sacrum fasciae Gembicianae vinculum Joanni Gembicki episcopo culmensi ad solennem actum consecrationis dedicatum 1653. Cracoviae in off. viduae Franc. Caesarii fol. K. 12. Ody i stylem lapidarn. pochwały

20) Panegyris lyrica Simoni Starowolski eccles. cathedr. Cracov. Canonico Custodi Tarnovien. ad feralem urnam dedicata. 1656 d. 6. April. fol. Kart. 6. Oda Bieżanowski był wtedy po raz pierwszy podpisywał się D. Philosoph. wspomina że za dziecko Eques Polonus papież Urban VIII przysłał Starowolskiemu złoty medal z swym popiersiem — Wylicza tu Bieżanowski pisma Starowolskiego na końcu Cracoviae in off. viduae Franc. Caesarii 1656.

21) Augustum immortalis gloriae mausoleum in funere Stephani comitis de Pilca Koryciński Regn. Pol. Cancellarii dum Cracoviae ad ecclesiam S. Stephani conderetur praesentatum 1658 d. 12 Septembris Cracoviae in off. viduae Lucae Kupisz. fol. dedykowane żonie zmarłego Annie Petronelli z Gębickich proza mowa (Kart 11)

22) Favus theologicus quem in ore Nicolai Sulikowski Sacr. Theol. Sententionarii dum Magistri Sententiarum Tractatum de Incarnatione aggressurus Quaestionem theologicam de merito effectu gratiae cooperantis publicae disputationi proponeret. 1658. d. 17 Junii Cracov. ap. Viduam Lucae Kupisz typ. fol. K. 2. oda. Sulikowski pochodził z Rusi.

23) Florida Svadae Tylicianae Corona Joanni Radzki Regio Philosophiae et Tylicianae eloquentiae professori dum felicissimum Tilicianae professionis facundo eloquio auspicaretur exordium, oblata. 1658 d. 31 Maji Cracov. ap. viduam Lucae Kupisz typ. fol. K. 2. w to wiersze na pochwałę 12 profesorów Tylick. wymow. jako to: Simon Halicius, Laurentius Smieszkowic, Joannes Brosicius, Joannes Innocentius Petricius

Jacobus Vitellius, Jacobus Piotrowski, Joannes Raichtamowius Cynerski, Stanislaus Jurkowski, Nicolaus Sulikowski (pisał pochwałę Ludwiki Krolowej) Andreas Lipnicius, Florianus Lepiecki, Joannes Radzki.

24) Fons signatus in altissimo Sacrosanctae Trinitatis mysterio existens a Alberto Papenkowicz Ustiense S. Theologiae Sententionario dum in primo suo ad S. Theologiae Sententiariatum accessu arduam de Processione divinarum personarum Quaestionem publice velitandam exponeret, reseratus. 1658 d. 6 Junii. Cracov. ap. viduam Luce Kupisz. fol. K. 2. Oda. Jacobus Ustiensis S. Teolog. D^r ktory w Rzymie bronił praw Akademii był stryjem - Jan zaś Papenkowicz był najprzód Collegii Academici in Biala Director potem xiążąt Zbaraskich namyślem, będąc prowizorem bursy Starnigłowskiej odbudował ją po zniszczeniu szwedzkim.

(25) Acroama panegyricum urbis Leopoliensis 1659. (vide)

Quidquid Othomanici solvit de compede ferri
In tua Roxiaci sedes augusta Leonis
moenia Palladiosque lares et summa virorum
Transtulit inque Tuae altissima pectora pubis
Nempe tibi doctae Majestas tanta Minervae
Ingenii tantumque decus, laudisque togatae
Tantus Amor, Phoebos, Demosthenasque Sophosque
Ut solos nisi sola scias praedivite partu
Cunarum quacunque velis producere vita.

F patriae suae charissimae dum d. M. Jacobus Mosticki in Univ. Crac. Doctor ac Professor nobilissimi Athenaei Scholae metropolitanae Leopoliensis Director felicissima ejusdem incliti Lycaei auspicaretur primordia 1659 d. 3 Jan. Cracoviae in off. vid. Luc. Kupisz. fol. K. 6. (wierszem)

Lwowianow chwali:

Hic mihi per longam seriem densasque phalanges
Et per magnorum titulos licet ire virorum
Quos Leo Roxiacus tot jam per saecula Phoebo
Protulit et Musis lauru frondente decoros;
Illustres calamo, Grajis non dispare plectro
Vatibus et docta Latii testudine claros: } godło
Corcula Musarum Simonidas, grande Pelasgi
Delicium Phoebi, Lechici utrumque leporis;
Ursinosque graves, primae natosque juventae
Usibus, atque seni Coo gratissima Sixtos
Nomina, Gelasinos suadae, Joviosque Maroni
Sacraque Theologae cathedrae miracla Joannes,

179

Attica Zimorovi bellaria, Roxolanique
Dulcoris succos, Charitum mera basia, castae,
Melque merum venae; Mariae seu cantica Lechis
E Latio transfert; seu Roxica prata pererrat
Seu locat ad Tyram Chodkievi nobile saxum.
At quis ego? tantis numerum qui ponere coner
Nominibus? modicoque viros concludere plectro,
Quos robusta decent summorum barbita vatum?

26) Altus honos Nicolai Grzebinski Gneznensis Canonici dum in Univ. Cracov. J. U. Doctor renunciaretur 1659 d. 15 Octob. Cracoviae in off. viduae Lucae Kupisz fol. Kart 4. Oda. item edycya druga (tamże tegoż roku) (fol. kart. 2. (Paneg 336. 337)

27) Decus eruditum Matthiae Casimiri Treteri Phil. Doctoris Consulis Cracoviensis dum in Univ. Cracov. J. U. Doctoratus laurea insigniretur Apolinea panegyri celebratum 1659 d. 16 Decemb. Apud Viduam Lucae Kupisz typ. fol. Kart 2. Oda.

28) Uberes lachrymae ad feralem urnam Joannis Dziedzic Phil. Doctoris ordinarii eloquentiae professoris 1660 pridie idus Maji Cracoviae in off. typ. Viduae Francisci Caesary typ. fol. K. 2. pisarz kilku panegiryków a między innemi na Brosciusa tegoż Rosa Brosciana, na Potubińskiego wesele wydane w Wilnie, na wesele Firleja, na śmierć Gębickiego, na Trebickiego Antypanegiricus Gustavo Suecis. — Oda.

29) Unica maximi doloris gutta viturae memoriae Joannis Regner Phil et Medic. Doctoris S. R. M. medici ~~...~~ servata 1660 d. 15 April. Cracov. in off. viduae Lucae Kupisz. fol. K. 2. Oda. (darował sławną bibliotekę medyczną Akad. Krakow. Obiit 1660 d. 12 April. ćwiczył się akademijas w Włoszech Niemczech, Belgii, Francii sławny w matematyce i Chemii

30) Oraculum Themidis Kuczankowic. 1661 (vide)
W przypisie mówi iż Kuczankowic otrzymawszy bakalaureat i doktorat w Akad. Krak. wezwany został od Pana Tarnowskiego arcyb. lwow. do prowadzenia rządu (cura et regimen) Konsystorza, miasto bacząc w nim zdatność mianowało go najprzód syndykiem a potem pisarzem, odznaczył się na sejmie 1661 za co go Król i Kanclerz Hieronim Prażmowski polubili wyrobił to że nadano miastu za zgodą stanów Nobilitatem (przywileje?) że Król potwierdził jura depositorii nadało mu miasto godność Secretarii generalis
Oraculum Themidis ad solenne novi honoris auspicium D. M. Matthiae Kuczankowicz Phil. Doct. Publ. S. Auth. Apost. Notarii Civitatis Leopoliensis notarii et Syndici ac Secretarii generalis dum Juris Utriusque Doctor renuntiaretur. Anno D. 1661 d. 19 Decembr. Cracoviae typis viduae Lucae Kupisz fol. kart 4. oda Dedyk. Rajcom lwowskim.

31) Divi Thomae de Villanova archiepiscopi Valentiae (1659) in Sanctorum numerum relati vita sanctissima septem elogiis celebrata. 1663. Cracoviae in off. apud haeredes Stanislai Lenczewski Bertut. 1663. fol. k. 7. ded. Urszuli Teresie z Mniszchow Korybutowej xznie Wisniowieckiej stylem lapidarnym, gdzie wspomina że jest „ab annis tredecim oculis orbatus."

32) Ascia Paszeniana nobilissimo Philosophicae laureus honore coronata et ad solennem magisterii in artibus et in Philosophia Doctoratus Absolon Venceslai Paszenski Vratislaviensis Canonici renunciationem celebrata. Cracov. 1664 d. 19 Februar. fol. k. 2. oda.

33) Fausta acclamatio virtuti et honori Matthiae Gladysz Phil. Doctoris Praemisl. Canonici dum J. U. Doctor ~~[illegible]~~ Univ. Crac. renunciaretur. 1664 d. 7. April. Cracoviae ap. haered. Stanislai Bertutowic fol. k. 2. oda.

34) Lachrymae Aesculapii in obitum Joannis Tonski Phil. Jur. Utr. et Medic. Doctoris in Univ. Crac. professoris dicatae 1664. d. 5 Septembr. Cracoviae ap. haered. Lucae Kupisz typ. ~~ka~~ fol. k. 4. oda zostawszy doktorem filoz. w Krakowie udał się za granicę gdzie został Drem Prawa i Medycyny wezwany na profess. do Krakowa wydał Arytmetykę i Trigonometrię był przyjacielem Smieszkowica, nadwornym lekarzem bisk. Piotra Gebickiego

35) Posthuma inextinctae virtutis claritas Martini Radymiński Phil. Doctoris (Collegae majoris) Tradnoviani professoris inter luctuosas justorum funebrium exequias eidem persolutas servata. 1664 die – Septembr. Cracov. ap. haeredes Lucae Kupisz. typ. fol. k. 5. (poemat; styl. lapid. napis) ~~oda~~ urodz. w Samborze postawił marmurowy pomnik Gregorowi Vigilant. w Samborze, zwiedził Niemcy Włochy (wydał kilka panegiryków pod swą nazwą (a pod obcą te: Elucidarium Theologicum, Hortulus Virgineus, Ros salutaris, S. Euphemia Polona) Libelli de re monetaria; Annalium Centuriae tres, Fastorum tomi V. Controversiarum academicarum descriptio w Rękop.) + 18 Augusti (1664) anno aetatis 54. pochowany u Karmelitów bosych u ś. Michała

36) Mnemosynon panegyricum Alberti Nowieyski Phil. et J. U. Doctoris Varmiensis Canonici 1665. Cracov. ap. haeredes Lucae Kupisz typ. fol. k. 10. ~~oda~~. elegia — Podpisał się Collega minor. Brezanowski

37) Corona sepulchralis perenni monumento Floriani Lepiecki S. Theol. Professoris superimposita 1666. d. 3 Decemb. Crac. ap. haeredes Lucae Kupisz typ. fol. k. 2 stylem lapidarn.

38) Laureatus Carmeli decor in laurea doctorali Martini Charzewicz Sacr. Thel. magistri Prioris Conventus Cracov. Ordinis Carmelit. in Arenis B. M. Virg. dum in Universitate Cracoviensi S. Theologia doctor renunciaretur exhibitus. 1666 d. 12. Octobr. Cracov. ap. haeredes Luca Kupisz. fol. kart 6. oda.

39) Sacrum Theologici honoris fastigium Alberti Papenkowicz Ustiensis S. Theol. Doctoris et professoris dum pro loco inter S. Theol. Doctores in Univ. Cracov. obtinendo ritu solenni responderet. exhibitum. 1666. d. 22 Februar. Cracov. ap. haered Luca Kupisz fol. K. 5. Oda – był w Brzymie.

40) Mausoleum reginale augustissimo nomini Ludovicae Mariae Gonzagae Polon. reginae ad augusti funeris obsequium erectum 1667. d. 22 Septembr. Cracov. typ. Stanislai Piotrkowczyk. fol. K. 17 stylem lapidarnym ded. Alexandro Olszowski episcopo Culmensi podpisał się Collega minor Ordinarius Poeseos Professor.

41) Auspicatus coronamenti doctoralis nexus virtuti et honori Martini Podlemski Posnan. Canonici dum in univ. Cracov. Juris Utr. Doctor renuntiaretur dedicatus. 1668 d. 6. Octob. Cracov. ap. haered. Christoph. Schedel typ. fol. K. 5. stylem lapidarnym.

42) Insigne Theologicum patribus Ordinis S. Spiritus de Saxia P. Lamberto Ptaszczynski et Martino Stanuszewic dum Sacra Theologici Doctoratus laurea insignirentur celebratum 1668 d. 18 Octobr. Cracov. ap. haered. Christ. Schedel typ. fol. K. 6. styl. lapid. i oda.

43) Oraculum parthenium Virginis Deiparae honori ex his salutationis angelicae Ave Maria gratia plena, Dominus tecum ab Joanne Baptista Agnensi centum puris anagramatis revelatum et a M. Stanislao Josepho Bieżanowski Leopol. in alma Univ. Cracov. Phil. Doctore, Collega Minore, Poetaque Ordinario visu ab annis octodecim orbato totidem epigrammatum centuria illustratum 1668. Cracoviae ap. haered. Christophori Schedel typ. fol. Kart. 21. do każdego anagramatu distichy; dedyk. Klemensowi IX 2a ed. [illegible] nunc tertio retypis. Cracoviae, typ. Univers. it. 1682. 12º.

alia ed. przedruk w Deliciis octiduanis ... ed. Cracoviae

44) Elogium funebre Nicolai Trzebinski praepositi Krzecicensis 1669 d. 19 Septemb. Casimiriae ad Cracoviam in off. Balthasari Smieszkowicz. fol. K. 2. styl. lapid.

45) Felix de Marinis in patria continentem transitus F. Joannis Baptistae de Marinis Ordinis Praedicatorum Quinquagesimi septimi magistri generalis dum ei ~~[illegible]~~ PP. Praedicatorum Conventus Cracov. exequiarum ritu parentaret – adumbratus 1669 d. 19 Junii Cracov. ap. haered. Christoph. Schedel. typ. fol. K. 4 styl. lapid.

46) Sepulchralis Memoria Stanislai Jurkowski S. Theol. Doct. et Professoris dum justa ei funebria persolverentur – consecrata 1669. d. 13 Junii Cracov. ap. haered. Christ. Schedel. typ. fol. K. 5. Jurkowski był najprzód professorem ~~[illegible]~~ wymowy w kollegium Lubrańskich w Poznaniu, zwiedził Niemcy, Belgię, Francyą, Włochy, był w Akad. Krak. professorem wymowy Tyliik fundacyi, pisał panegiryk na Cecylią Renatę, został Doktorem Teol. rektorem, prokanclerem uniw. proboszczem S. Floriana + 5 Czerwca 1669. styl. lapid.

47) Jambi lugubres in obitum Dionisii Politowicz J. U. ~~[illegible]~~ Professoris 1671. d. 16 Martii Cracov ~~ex~~ off. Schedel. typ. fol. K. 2. oda.

48) Deliciae veris, Calendae Maji deliciae Carmeli auspicatissima in Priorem ~~Conventus Arenensis~~ Martini Charzewicz S. Theol. Doct. Carmelitarum Conventus Crac. B. M. V. Arenensis prioris post exactum prioratus sui triennium pro altero iterum triennio confirmatio. 1673 d. IV Maji Crac. ex off. Schedel. fol. K. 4. styl. lapid. i oda.

49) Immaculatum Virginis Deiparae lilietum honori immaculatae ejus conceptionis Centum quinquaginta quinque anagrammatis a Joanne Baptista Agnensi ex his salutationis angelicae verbis Ave Maria, Gratia plena Dominus tecum novo cultus opere elaboratum et a Stan. Joseph. Bieżanowski ab annis 25 visu orbato totidem epigrammatis in quinque areolas dispositum 1675. Crac. typ. Univ. ~~fol.~~ impensis porodworskiamis K. 25. ded. Andrzejowi Olszowskiemu arcyb. gniezn. 155 dysttychów

~~jest przedrukowa~~ ~~na w dziale [illegible]~~ ~~in 12° [illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible] kart 29~~ jest przedruk w Deliciis ottiduana, 1684. 4°.

50) Scazon amicus virtuti et honori Stanislai Słowakowicz Phil. et Med. Doctoris et Profes. dum pro loco inter Medicinae Doctores in Univ. Crac. disputatione publica responderet – dicatus 1675 d. 5. Septemb. Crac. typ. Univ. fol. K. 2. oda.

51) Coronamentum doctorale Stanislao Wosinski Phil. et Med. Doctori Consuli Cracov. dum in Univ. Cracov. praemissa Disputatione de Febri Maligna inter Medicae facultatis doctores cooptaretur 1676. d. 9 Januarii Crac. typ. Univ. fol. K. 4. Oda wtedy był Konsulem Krak. Wojciech Heskowski med. D.r Andreas Belli – Wosinski kształcił się w Med. w Padwie pod Markietim

52) Gratiae decumanae post decennium in Cathedra eloquentiae Tylicianae feliciter exactum Martino Winkler S. Theol. Prof. prima theologicae professionis auspicia solenni ritu inchoanti jambis ~~[illegible]~~ plaudentibus habitae. 1676 d. 12. Novemb. Crac. in off. Schedel. fol. K. 2. oda.

181

53) Vinculum augusti sangvinis ad festa nuptialia Joannis Wielopolski regni Poloniae Procancellarii et Mariae Annae Marchionissae de Arqvian Leopoli inter Hymenei applausus panegyri epithalamica celebratum 1678 d. 12 Junii Cracov. typ. Univ. fol. K. 10 prozą.

54) Cathedra doctoralis Joanni Radzki S. Theol. Doctori dum pro loco inter S. Theol. Doctores in Univ. Crac. obtinendo responderet - collata 1679. d 13 Octobr. Cracov. typ. Univ. fol. K. 2. styl. lapid.

55) Culmen theologici honoris Sebastiano Hiyewicz dum pro loco inter S. Theol. Doctores in Univ. Crac. obtinendo responderet - ~~Dat~~ celebratum. 1679. d. 12. Octobr. Cracov. typ. Univers. fol. K. 2. styl lapid.

56) Fasces Academici summo viro orbati ~~quos~~ in funere Andreae Kucharski S. Theol. Doctoris et Profess. Universitatis Cracov. rectoris ~~consecrati~~ 1679. d. 15 Maji Crac. typ. Univ. fol. K. 2 styl. lapid.

57) Pharus immortalis gloriae supra tumulum Lucae Piotrowski collegii majoris et regii professoris Universitatis Cracov. generalis oeconomi ad aedes D. Annae dum justa illi funebria persolverentur erecta, 1679 d. 28 Junii Crac. typ. Univ. fol. K. 2 styl. lapid. Piotrowski był szlachcic rodem z Podlasia, wydał Gramatykę, Panegiryk na Władysława IV

58) Sceptra rectoralia Alberto Lapenkowicz S. Theol. Doctori et professori dum in Rectorem Universitatis ritu solenni inaugurareturr celebrata 1679. d. 25 Octobr. Cracov. typ. Univ. fol. K. 2 styl. lapid. - patruus Lapenkowicza był Jacobus Ustiensis rektor który od Władysł. IV posłanym był do Torunia na colloquium charitat. świtat Jana Kazim. na tron wstępującego

59) Carmen votivum in solenni gratiarum actione Deo ob sacras napei honores Missae officii et festi sub ritu duplici per regnum Poloniae celebrandi B. Joanni Cantio a Innocentio XI concessos 1680. d. 14. Novembr. Cracov. typ. Univ. fol. K. 2. oda.

60) Charites Roxolanae Jacobo Stanislao Długosz ecclesiae collegiatae Zołkieviensis concionatori dum in universitate Cracov. Sacrae Theologiae Doctor renuntiaretur - productae 1680. d. 23. Septembr. Cracov. typ. Univ. fol. K. 2. styl. lapid. Długosz był rodem ze Lwowa.

61) Pyramis coronatae gloriae Samueli Formankiewicz Juris Utri Doctori et Professori dum in Univ. Cracov. pro loco inter Juris Utriusque Doctores obtinendo ritu solenni responderet panegyrico opere erecta. 1680. d. 12 Decembris Cracov. typ. Univ. fol. Kart 2. styl lapid.

62) Zelus heroicae contra haeresis virtutis et sapientiae in Martino Joanne Pathun ecclesiae Collegiatae Vielenensis praeposito dum in Universitate Cracov. sacra doctoratus theologici laurea ritu solenni insigniretur - celebratus 1680 d. 29 Februarii Cracoviae typis Universit. fol. K. 2. styl. lapid.

63) Coronae doctorales Joanni Stanczewicz Phil. Doctori Praemisliensis Canonico et Jacobo Zelazowski Phil. Doct. Bobovienis Canonico dum in Univ. Cracov. Juris Utriusque Doctores renuntiarentur 1681. d. 11 Decembr. fol. K. 3. lapid. styl

S. Theol. Doct. et Prof. ecl. colleg. S. Flor. Praepositi

64) Lessus publici doloris aeternae memoriae Alberti Lapenkowicz Ustiensis
Univ. Cracov. rectoris dum mortales ejus exuviae conderentur. dedicatus 1681.
d. 15 Januarii. Cracov. typ. Univ. fol. K. 2. styl lapid.
był dyrektorem kolonii Akad. w Białej Radziwiłłow, uczył młodych
Dymitrego i Konstantego Wiśniowieckich, został Dr. Teolog w
Rzymie

65) Primitiae solennes festivitatis S. Joannis Cantii a Sacra rituum Congregatione
in diem 19 Octobris nuper translatae. decantatae 1681 d. 19 Octobr. Cracoviae
typ. Univ. fol. K. 2. Oda.

66) Trabea sapientiae coronata Simoni Stanislao Makowski Univ. Cracov.
rectori dum S. Theol. Doctor renuntiaretur celebrata 1681. d. 18 Octobr. Cracoviae
typ. Univ. fol. K. 2. styl lapid.

67) Augustale Korybutheum purpurati sanguinis majestate coronatum Principi De-
metrio Korybuth duci in Wisniowiec et Zbaraz Castellano Cracoviensi
dum Cracoviae ejus exuviae tumularentur consecratum 1682. d. 20 Octobr. Cracov.
typ. Univ. fol. K. 16. styl lapid.

68) Gemitus amici cordis perenni memoriae Hyacinthi Thomaszewicz Jur.
Utr. Doctoris Curati Koninszensis dum mortales ejus exuviae
tumularentur consecratus 1682. d. 3 Decembr. Cracov. typ. Univ. fol. K. 6
styl. lapid.

69) Lucerna splendoris inextincti posthumae gloriae Joannis Radzki S. Theol. Doctoris
et Professoris Cracov. Canonici dum justa ei funebria persolverentur
elogio sepulchrali coronata 1682 d. 16 Novembris. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 4. styl lapid

70) Columen academicum ingentibus meritis fractum Simoni Stanislao Makowski Sac.
Theol. Doct. et professori eccl. cathedr. Cracov. Canonico dum justa ei funebria
persolverentur erectum. 1683. d. 12 Januarii. Cracov. typ.
Univ. fol. K. 4. styl lapid. był autorem teologii

71) Medula Animi elegantis in Martino Winkler S. Theol. Doct. et professore
dum in Universitate Cracov. pro loco inter S. Theolog. Doctores
ritu solenni responderet celebrata. 1683 d. 9. Novembr. Cracov.
typ. Univ. fol. K. 4 styl. lapid. autor panegiryków.

72) Parnassus Sacer D. Hiacinthi Thomaszewic V. Utr. Doct. Curati Konin-
szensis posthumo parentali obsequio luce publica donatus
1683. Cracov. typ. Univ. fol. K. 15. opis wierszem Koninskich dziejów
proboszczow tamtejszych między którymi byli Bernat Wapowski, Piotr
Gorczyn Dr. praw 1597. Jakob Najman J. U. D. 1616. wierszem
elegiackim i pochwały zmarłego proboszcza
Tomaszewicza styl lapid.

73) Senatus Musarum Sebastiano Liskorski Juris U. Doctori et professori dum in Univ. Crac: pro loco inter Juridicae facultatis doctores responderet – dedicatus. ~~Cr~~ 1683. d. 4 Novembr. Crac. typ. Univ. fol. K. 2 styl. lapid.

74) Fasciculus Myrrhae, ~~ex~~ ex maximis doloris amaritudine collectus et in thymiama suavitatis aeternae memoriae Gabrielis Węgrzynowic J. U. Doctoris Praepositi Pilznensis dum mortales ejus exuviae tumularentur – consignatus. 1684 d. 25 Augusti Cracoviae typ. Univ. fol K. 3. styl. lapid. (zostawszy Dokt. Prawa był w Rzymie od Innocentego XI. dostał dla kościoła Pilznenskiego relikwie S.S. Sebastiana, Maurycego, Philipa, Nereusza, Victoryna it. d. z Trebickim pro obedientia Trebickiego był w Rzymie mówiąc ~~o~~ Pomoc przeciw Turkom do Papieża)

75) Jubar virtutis perennae gloriae Joannis Kopciowic Jur. Utr. Doctoris &c. .. Crac. typ. Univ. 1684. fol. (vide) 3 karty

76) Splendor et magnificentia senauli theologici decorata dum in Univ. Cracov. Jacobus Baltazarowic ~~S. Theol. Licentiatus~~. Cracov. Canonicus, Univ. Cracov. Rector, Joannes Michalski Univ. Cracov. Procancellarius et Franciscus Przewoski Procurator Universitatis S. Theologiae Doctores ritu solenni renuntiarentur celebrata. 1684 d. 27 Januarii. Cracov. typ. Univ. fol. K. 7. lapid.

77) Effigies sapientis animi veneranda magnae virtuti et gloriae Jacobi Baltazarowic S. Theol. Doct et Professoris Cracov. Canonici dum justa ei funebria persolverentur – consecrata. 1687 d. 9. Maji Cracov. typ Univ. fol. K. 4 styl. lapid.

78) Celsitudo liliatae Oborsciorum columnae aeternae memoriae Nicolai Oborski Episcopi Laodicensis suffraganei Cracoviensis dum justa ei funebria persolverentur. ~~posita~~ consecrata. 1689 d. 6 Maji Cracov. typ. Univ. fol. K. 7 styl lapid. i elegia.

79) Fundamentum civitatis dei ad sacros D. Joannis Cantii cineres circa felicem primi lapidis jactum a Joanne Małachowski episc. Cracov. inter auspicia novi operis collegiatae S. Annae actu solenni institutum – celebratum 1689 d. 22 Maji Cracov. typ. Univ. fol. lapid K. 5. na pochwałę pojśre cającego fundamenta.

80) Braculum panegyrici applausus triumphale Petro Stanislao Orłowski Cracov. Canonico ad Alexandrum VIII. pontif. maximum ab Joanne Małachowski episc. Cracov. pro reddenda obedientia Romam misso oratori dum in Perangusta sapientia Romana Doctoralem J. Utr. Lauream solenni ritu consequeretur dedicatum 1690 d. 18 Martii. Romae ex typographia Jo. Francisci de Buagnis (ded. Carolo Barberino Cardinali Regni Pol. protectori) fol. K. 10. styl lapid. i oda.

81) Tripos divae Themidis aureus honori Joannis Michtarowski, Christophori Stanislai Dembicki, Christophori Myszczynski, Joannis Floriani Machowicz dum in Universitate Cracoviensi Juris Utr. Doctores renuntiarentur - dedicatus 1690. d. 6. Martii Cracov. typ. Univ. fol. K. 6. styl. lapid.

82) Astraea Sarmatica novo illustrium siderum ternione in Andrea Krupecki, Joanne Ekart, Adamo Styrkowski dum in Univ. Cracov. Juris Utr. Licentiati ritu solenni renuntiarentur - celebrata. 1692. d. 17 Januarii. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 8 styl. lapid.

83) Colossus Solis perennis gloriae inextincto splendori Samuelis Formankowic Jur. Utr. Doctoris ~~Ca~~ et Professoris, ~~Eccl~~ Cracov. Canonici dum ei justa funebria persolverentur - erectus 1692. d. 10. Octobris Cracov. typ. Univ. fol. K. 3 styl. lapid — był z ~~[illegible]~~ Krakowa stuchał nauk w univ. Krak. w Lowanium, Paryżu, Rzymie gdzie został księdzem - ~~[illegible]~~ wróciwszy był dyrektorem Kolleg. akad. w Poznaniu, był rektorem Krak.

84) Lampas sepulchralis aeternae claritudini et memoriae Pauli Joannis Woiewodzki S. Theol. Doct. et Professoris Curati Minogensis erecta dum ei justa funebria persolverentur - appensa. 1693. d. 28 Martii. Cracov. typ. Univ. fol. K. 2. był w Niemczech Belgii Francji, Włoszech, w Lowanium, Paryżu, Rzymie z Mniszchami styl lapid.

brakują:

~~Ara~~
~~Aeternas~~
~~Trophaeum~~
~~Olympia~~
~~Fasces~~
~~Felix~~
~~Utraque Cives~~
~~Vectigal~~
~~Fama Posthuma~~

~~Testa Natężcina~~
~~Pegasus~~
~~Laurae~~
~~Vexillum~~
~~Fibus Aurescens~~
~~Septizonium~~
~~Augustissa~~
~~Auri fodina~~
~~Π Delicia verit.~~

~~Sapiens~~
~~Marmor~~
~~Lineres~~
~~Panegyris~~
~~Haecatombea~~
~~Amazon~~
~~Monumentum aureum~~
~~Justa~~
~~Purpura~~
~~Triumphus~~

~~Oriens~~
~~Sidus~~
~~Flos~~
Annus
~~Fastigium~~
~~Trophaeum~~
~~Rosea~~
Trabea
Clava
~~Manus~~ 116.

Messis Liliorum 1688. 4to (Sołtyk.)

(Lampades Seraph.) w Damięszk

Florida suada Tilicia 23 na Corona 1650

(w Sołtyk)

~~Brykner Stanisł~~ ~~Π monumentum victurae gloriae~~

~~Lulikowski Nicolaus Cherubin 1642~~

~~brakuje jeszcze 6 pracy Tarin.~~

~~126 Tarin.~~

85) Olympias academica a XVIII viris dum magisterii in artibus et in Philosophia doctoratus licentiam consequerentur celebrata a Stanislao Josepho Bieżanowski ejusdem laureae candidato decantata 1655 d. 17 Martii Cracoviae apud Lucam Kupisz typ. fol. k.14. ded. Petro Gembicki episcopo cracov. - sato ody: Joanni Rolińskie crac. Martino Leszczynowic, Alexandro Mikoszewski presbytero (był z Rusi gdzie był kaznodzieją) Alberto Kotulecki, Alberto Majeranowski, Stephano Dotkiewicz, Sebastiano Wilkoszewic, Sebastiano Malegowski, Raphaeli Roscicki, Andreae Latkowski, Adamo Brykner (rodem ze Lwowa urodzony z Alnpeikowny, dziś pisał do jego dziada Alnpecha) Stanislao Laprocki, Nicolao Jabłoński, Joanni Ruczki, Simeoni Kawalczewski, Joanni Rakowski, Joanni Buglewic, Stanislao Bieżanowski (miał za herb akademicki gwiazdę nakrytą biretem akad.)

86) Ara Lubomirsciana pretiosis heroicarum virtutum insigniis adornata atque ad feralem urnam Stanislai Lubomirski palat. Cracov. cum omnium dolore extincti deducta. 1649 d. 14 Julii Cracov. ap. Lucam Kupisz typ. fol. kart. 10 panegiryk prozą dedyk. synom zmartegoF na odwrocie tytułu na herb Lubomirskich jest 8 wierszy łac. przez Franciscus Petricius eloq. et philos. auditor.

F Alexandrowi, Jerzemu i Konstantemu Lubomirskim

87) Aeternus lucidae virtutis splendor ad feralem urnam Andreae Gembicki episcop. lucor. dum Cracoviae ad aedes S. Michaelis PP. Carmelitarum discalceat. tumularetur monstratus 1654 d. 6 Maji Cracov. ap. Lucam Kupisz typ. fol. k. 9. paneg. prozą ded. braciom zmartego

88) Trophaeum Martiale Joanni Casimiro Pol. et Svec. regi post triplicis adversus rebellium et Scytharum potentiam expeditionis labores erectum. 1654. Cracov. ap. Lucam Kupisz typ. fol. k. k. 11. wierszem i stylem lapidarn.

89) Fascia lachrymarum in funere Petri Gembicki episc. cracov. collecta 1657. XV Calendas Novembris. Cracov. in off. viduae Lucae Kupisz typ. fol. k. 13. paneg. prozą ded. Janowi Gębickiemu bisk. płock i Krzysztofowi Gębickiemu kasztelanowi gnieznień. Bieżanowski pisał się już Dr fil.

90) Felix augurium Andreae Trzebicki episcopo Cracov. dum Cracoviam ingrederetur dicatum. Cracov. F in off. viduae Lucae Kupisz typ. fol. k. 12. styl. lapid i wierszem
F 1658. III Nonas Novembris.

91) Vectigal gratitudinis Joanni Casimiro regi Poloniae ob pacis cum Sveco et victoriarum cum Moscho amplissima promerita appensum et in gratiam fortunatissimi ad Urbem Crac: Serenissimae suae Majestatis adventus consecratum 1660 d. 29. Octobr. Cracoviae in off. viduae Lucae Kupisz fol. k. 6. wierszem i styl. lapid.

92) Fama posthuma Joannis Wisemberk haeredis in Czajowice et Czechowice burgrabii arcis Cracov. dum ad B. M. V. in Circulo Cracoviensi aedem mortales ejus exuviae deponerentur, lugubri calamo adumbrata. 1661 d. 4 April. Cracov. ap. viduam Lucae Kupisz typ. fol. k. 12. prozą.

Ded. Janowi Wizemberkowi burgrabiemu Krak. synowi zmarłego gdzie o nim mówi iż wykształciwszy się w akad. krak. wyjechał za granicę; mając listy polecające od króla Władysława IV i Cecylii Renaty do Arcyxiężnej Claudiae został od synów tegoż Ferdynanda i Karola xiążąt tyrolskich dobrze przyjęty – bawił potem na dworze Ferdynanda Wielkiego xięcia Hetruryi, oraz w Rzymie na dworze Antoniego Santacroce kardynała – oddawał w senacie doży Weneckiemu Franciszkowi Erizo list od Władysława IV króla pol. – bawił na dworze Ramira Guzman wicekróla neapolitańsk. i od Maxymiliana Elektora xięcia Bawaryi został mianowany Burgrabią. Umiejąc po niemiecku i włosku wrócił do kraju ożenił się z Zebrzydowską został burgrabią krak. i komisarzem dostarczającym żywność dla wojsk cesarskich.

Familia Wisemberków już w XV wieku kwitła; Bartłomiej Wisemberk r. 1462 był w ziemi wieluńskiej sędzią grodzkim.

(wpisane do Niesieckiego) Jan Wizemberk ojciec zmarłego urodził się z ojca Mikołaja zamieszkałego w śląskim xięstwie głogowskim i przybyszą do Polski. Zygmunt III posłał go w prywatnym poselstwie do cesarza Ferdynanda II mianował go sekretarzem, olbornikiem kopalni srebrnych olkuskim a Władysław IV burgrabią krak. i administratorem żup wielickich, Jan Kazimierz darował mu dobra królewskie; od króla wyrobił przywilej iż poddani różnowiercy we wsi królewskiej Lipnik musieli co niedzielę w kościele katolickim słuchać kazania (tę wieś trzymał Wisemberk) w Czajowicach zbudował kościoł z kamienia, przy kościele P. Maryi w Krakowie fundował bogatą kaplicę S. Anny (Loret? Mazarakich?) bogatą w marmury i mosiądz w niej wystawił ołtarz z hebanu, córka jego była znana z pobożnego życia panna Barbara Langa + 1621 której żywot Adam Makowski jezuita opisał.

93) Festa Nuptiana illustrissimorum neosponsorum Andreae Gembicki praefecti Tyzgienhofensis et Catharinae Czarnkowska Thorunii celebrata 1663 d. 25 Novembr. Cracoviae ap. haeredes Stanislai Lenczewski Bertut. fol. k. 14. wierszem i styl lapid. na końcu wiersz polski: "Szczęśliwe starożytnego natęczu w wielkich familiach złączenie." –

94) Pegasus Wielopolscianus ad festa nuptialia Joannis Wielopolski regni Poloniae dapiferi, becensis bochnensis praefecti et Christinae Constantiae Comitissae Komoroviae celebratus 1665 d. 4 Januarii. Cracov. ap. viduam Francisci Cesarii fol. k. 12. wiersz łac. i styl. lapid.

95) Sacrae os aureum eloquentiae dum Marinus Mroszkowski ordinis Carmelitarum conventus Cracov. in Arenis concionator in universitate Cracov. Doctoratus in Sacra Theologia honore insigniretur celebratum 1666 d. 12. Octobr. Cracoviae apud haeredes Lucae Kupisz typ. fol. K. 4. styl lapid

Mroszkowski ukończył nauki w uniw. krak, był potem w Vizenza wiceregentem studii theologici, kaznodzieją w Florencyj, Wicencyj, Weronie, Padwie, Wenecyj nawet w Albanii we Florencyj był Consultor inquisitionis lubił go Mediceusz dux Hetruriae dla wymowy, wróciwszy do Polski za Jana Kazimierza był kaznodzieją obozowym Król; pisał panegiryki na Jana Kazimierza i Ludwikę Maryję w Rzymie, ~~[illegible]~~ na pochwałę Stefana Korycińskiego

tu się podpisał Bieżanowski Ordinarius Poeseos professor.

96.) Vexillum immortalis gloriae Michaelis Zebrzydowski palatini Cracov. dum in ecclesia FF. Minor. de Observantia Montis Calvariae piis ejusdem manibus justa funeralia persolverentur appensum 1668 d. 12 Maji Cracoviae in off. haered. Francisci Cesarii typ. fol. K. 11. styl lapid.

Zebrzydowski ten wystawił wspaniałą kaplicę P. Maryi w Kalwaryj Jan Zebrzydowski kasztel. oświecimski w XV wieku miał syna Floriana kasztel. lubelski, z którego się urodził sławny Mikołaj z rokoszu. Bieżanowski był mu Collega Minor.

?

97) Filius accrescens Joseph novo devotae cultus incremento adauctus sive inclyta Confraternitas S. Joseph cum primum Cracoviae ad aedes S. Michaelis Carmelit. Discalceat. ritu solenni introduceretur excepta. 1669 d. 18 Martii. ~~[illegible]~~ Cracoviae in off. Stanislai Piotrkowczyk typ. fol. K. 2 styl lapid.

98) Septizonium triumphale ad augustam inaugurationem Michaelis Korybuth regis Poloniae erectum 1669 d. 29 Septembr. Cracoviae in off. typ. Stanislai Piotrkowczyk. fol. K. 18 styl. lapid. ded. Janowi Gębickiemu biskupu płock.
~~mówi że pisał panegiryk na inauguracyę Jana Kazimierza (Arcus triumphalis)~~.

99) Augusta solii reginalis majestas ad auspicatissimam coronationem Eleonorae Poloniarum reginae, Varsaviae celebratam deducta. Cracoviae ex off. Schedeliana typ. 1670 fol. Kart 16 poemat wierszem i styl. lapid. ded. Andreae Olszowski episcopo Culmensi

100) Aurifodina sapientiae in bibliotheca Universitatis Cracov: ab Andrea Olszowski episcopo culmensi usui publico munificentissime aperta et in solenni sua apertione celebrata 1671 d. 13 Maji Cracov. in off Schedel. fol. K. 6. styl. lapid.

101) Monumentum victurae gloriae Stanislao Cezari J. U. D. Posnaniensi Canonico dum ei Cracoviae ad aedem D. Annae communis dolor funebribus exequiis parentaret erectum 1671. d. 3 Decemb. Cracov. ex off. Schedeliana fol. K. 5. styl. lapid. (ded. wierszem Marcinowi Winkler proffes. akad. Krak.)

Cezary Stanisław urodził się w Krakowie z ojca Franciszka, za młodu był w niemczech Belgii, Francyi, włoszech gdzie oraz załatwiał interessa Rzeczypospo. polsk. wróciwszy do kraju był sekretarzem Stefana Wydżgi bisk. łuckiego, spowiednikiem królowej Ludwiki Gonzagi, podróżował za granicę z młodym Hieronimem Lubomirskim (później opatem tynieck) był z nim w Rzymie, lubiał Cezarego Karol Jacek xiążę Lotaryngii był D^rem praw, notariuszem papieskim kanonikiem poznańskim i krakowskim kościoła Wszyst. Świętych, był sekretarzem poselstwa Andrzeja Olszowskiego bisk. chełmińsk. który jeździł po Eleonorę żonę dla Króla Michała do Austryi; później posłował do cesarza Leopolda ~~od~~ którego został mianowany kanonikiem kościoła S. Krzyża w Wrocławiu gdzie i umarł i pochowany r. 1671. był sekret. król.

102) Sapiens magni animi umbra Gabrielis Ochocki Phil. et Med. Doctoris ac Profess consulis Cracoviensis dum in Ecclesia B. M. V. in Circulo Cracoviensi ejus exuviae tumularentur jambis lugubribus expressa 1673 d. 29 Martii Cracov. ex off. Schedeliana fol. K. 4. oda wiersz. ded. Piotrowi i Hieronimowi braciom zmarłego

Ochoccy byli szlachtą z Sieradzkiego, Gabriel został doktorem med. w Padwie był w uniw. krak. rektorem.

103) Marmor sepulchrale perenni memoriae Francisci Rolinski Phil. et Med. Doctoris ac professoris Consulis Cracov. dum in ecclesia SS. omnium Crac. exuviae ejus tumularentur lugubri elogio dicatum 1674 d. 17 Julii Cracoviae ex off. Schedel. fol. K. 4. styl lapid. ded Albertowi Sztamet rajcy krak. opiekunowi dzieci zmarłego

Roliński herbu Róża został D^r filoz w Krakowie, D^r medyc. w Padwie poseł wenecki w Konstantynopolu chciał go wziąść za przybocznego lekarza lecz wróciwszy do Polski został nadwornym lekarzem Stanisł. Lubomirskiego wojew. Krak., Konzulem krak, professorem medycyny w krak. i rektorem zostawił syna Franciszka i córkę Annę.

104) Cineres augusti Joannis Casimiri Pol. et Suec. regis in basilica cathedrali Cracoviensi illati et funebris encomii parentali cultu excepti 1676 d. 30 Januarii Cracov. typ Universit. Impensis Novodvorsciani. fol. K. 14. proza.

105) Panegyris gratulatoria Joanni Jarczyński Phil. et Med. D^ri —
dum pro loco inter Medicae facultatis doctores et professores in Univer-
sitate Cracov. obtinendo honorifice responderet 1676 d. 16 Martii Cracov.
typ. Univ. fol. K. 3. Styl lapid
Jarczyński Akademik krak. był najprzód professorem w gimnazy-
um poznańskim, uczył się medycyny w Padwie i był lekarzem nadwor-
nym Andrzeja Trzebickiego bisk. krak.

106) Hecatombea scuto regali sacra ad augustissimam coronationem
Joannis III Poloniarum regis panegyrico applausu deducta. 1676 d.
2 Februarii. Cracov. typ. Univers. impensis Novodvorscianis fol. K. 25
prozą i wierszem

107) Amazon Przyiemsciana ad festa nuptialia Alexandri Przyiemski
vexiliferidae calissiensis et Sophiae Gasiowska (Gąsiewska) panegyrico applau-
su celebrata 1677. Mensis Januarii. Cracov. typ. Univ. fol. K. 12 prozą
była córką Wincentego Gąsiewskiego hetm. litew.

108) Monumentum aurea bipenni exasciatum aeternae memoriae Alber-
ti de Pilca Koricinski Archiepiscopi Leopoliensis praepositi gene-
ralis miechoviensis dum in ecclesia Cathedrali Cracoviensi justa ei
funebria persolverentur panegyri funebri consecratum, A. 1677
d. 25 Februarii Cracov. typ. Univ. fol. K. 10 prozą ded. Piotrowi
Korycińskiemu kanonik pułtowskiemu.
Albert Koryciński był synem Jana kasztel. Oświecimsk. był kanoni-
kiem łuckim, krakowsk. biskup. kamienieckim.

109) Justa parentalia Michaeli Casimiro Radziwił principi procancellario M. D. Lit.
ad Innocentium XI pontif. max oratori extraordinario post splendissimae
legationis munus Bononiae in Italia vita functo lugubri elogio conse-
crata. 1681 d. 30 Januar. Cracov. typ. Univ. fol. K. 12. ded. Janowi III
Król. pol — paneg. styl lapid. na ostatnich 5 kartach opis wierszem: Lega-
tio romana Michaelis Casim. Radiviti aeternae memoriae servata.

110) Purpura senatoria Stanislai Warszycki castellani cracov. luctuoso mortis syr-
mate involuta dum magno olim Patrono suo generale studium univer-
sitatis Cracoviensis in ecclesia collegiata S. Annae funebribus exequiis parentaret
productum. 1681 d. 25 Februarii. Cracov. typ. Univ. fol. K. 12 styl. lapid. ded.
Michałowi Warszyckiemu miecznikowi Łęczyck.

111) Triumphus animorum Joanni Małachowski episcopo Cracov. dum sedem suam episcopalem
auspicato primum ingrederetur panegyrico applausu consecratus. 1681.
d. 27. Septembr. Cracov. typ. Univ. impensis Novodvorscianis. fol. K. 17. styl. lapid.
i wierszem.

112) Oriens byzantinus in Austria et Pannonia triumphatus Joanni III Regi Polon. opere panegyrico erectus. 1683 Cracoviae typ. Univ. fol. K. 26 jedno z ważniejszych dzieł. na 17 kartach poemat tai o wyprawie Jana III pod Wiedeń i do Węgier reszte styl. paneg.

113) Sidus aureum Adami Nicolai Sieniawski palatinidae terrarum Volhyniae ad auspicatissimam studiorum in Collegio Vladislaviano Almae Acad. Cracov. innovationem perorantis panegyrico acroamate coronatum 1683 d. 29 Aprilis. Cracov. typ. Univ. fol. K. 9. styl lapid. i wierszem

114) Flos rosarum purpureus in Andrea Niemoiewski ptocensis canonico dum in Universitate cracov. doctorali lauru philosophica insigniretur applausu panegyrico celebratus. 1685 d. 5 Junii Cracov. typ. Univ. fol. K. 4. styl lapid.

115) Annus regialis sacerdotii quinquagesimus carmine seculari iter secundas Sacrosancti Altaris sacrificiis primitias ab Nicolao Oborski episcopo laodicensi sufraganeo cracov. in cathedrali basilica Cracoviensi solenni ritu celebratas coronatus 1686 d. 27 Januarii. Cracov. typ. Univ. fol. K. 12. poemat opisujący zasługi Oborskiego w Kościele styl. lapid.

Jan III ofiarował Oborskiemu arcybiskupstwo lwowskie którego on nieprzyjął.

116) Fastigium panegyrici operis honori Stanislai Szczuka regentis cancellariae regni praefecti lublinensis dum splendidissimo ingressu publici apparatu praefecturae suae auspicia Lublini felicissime ordiretur consecratum 1688 d. 5 Januarii ([illegible] Cracoviae typ. Univ. fol. K. 20 proza i wierszem

117) Trophaeum victoriosae crucis in Vladislao Opacki J. Ut. Doctore ecclesiae cathedr. Cracov. Archidiacono, praeposito Kosciełecensi S. R. M. Secretario dum in Univ. Cracov. Sacrae Theologiae Doctor renuntiaretur celebratum 1689 d. 26 Septembr. ✝ Cracoviae typ. Univers. fol. K. 6 styl. lapid.

118) Rosae tiaratae ad coronamentum virtutis et gloriae Stanislai Szembek episcopi Dionysiae sufraganei cracov. dum Varsaviae ritu solenni in episcopum consecraretur in orbis faciem productae 1690 d. 5 Martii. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 13. poemat na pochwałę i styl. lapid.

najdawniejszy Szembek jest Alexander co z Zamojskim panem był na wyprawie wołoskiej miał syna Franciszka kasztelana Kamienieckiego Schön bork. (2 kopie)

119.) Trabea purpurata Michaelis Stephani Comitis Radziejowski Cardinalis Archiepiscopi gnezensis applausu panegyrico celebrata 1690. Cracov. typ. Univ. fol. K. 25. proza powinszowanie kardynalstwa o zdradzie ojca wspomina Bieżanowski zbyt pobieżnie i zamilcza szczegóły przy pochwałach jego poselstwa do Turek.

120) Clava Martis sarmatici ad summam Castellanatus Cracoviensis celsitudinem evecta Stanislao Joanni Jablonowski Castellano Cracov. Exercituum regni supremo duci panegyrice dedicata 1693. Cracoviae typ. Univ. fol. proza panegyris. (ostatni panegiryk przed śmiercią autora pisany)

(ostatni)

121) Manus tornatiles aureae Stanislai Buzenski decani Varmiensis gnesnen. cracovien. Canonici inter lugubres exequias ad aedes D. Annae posthumo elogio coronatae. 1693. d. 14 Januarii Cracov. typ. Univers. fol. K. 6. styl lapid.

Stanisław Bieżanowski zostawił w rękopisie żywoty arcybisk. gniez. po łacinie z którego wyjątki w przekładzie niem. umieścił Mizler: Warschauer Bibliotek. III. 175–200. IV. 255–275. i po łacinie w Acta litteraria 1755. I. 51–62. II 90–101. III. 164–174. IV. 240–260 oryginał z bibl. W. Kancl. Małachowskiego dostał się do bibl. Załuskich – odpis jest w bibl. Ossolińskich.

---

35). Radymiński ~~wydał~~ miał następne mowy na promocyach: Schola est parva respublica 1644, Studiorum nobilis Poloni nidus, Philosophia moralis 1645, Felix imperium polonum regrante Vladislao IV 1645, Academia crac. est vera mater 1646, Sapiens merzatura 1647, Laureata nobilitas 1647, Dos academiae Cracov. paupertas 1648, Arx sapientiae tutissima 1648, Laureata corona religiosa 1649, Academia est pars reipublicae 1652, Grande divini beneficii ob ereptam ex faucibus Leonis Scythici patriam argumentum 1659 – był trzykroć dziekanem filozof. professor Vladislavianus. Odznaczył się statecznością podczas ~~s~~ szwedzkiej załogi

1) Zrzódło obfitej żałości pięcią strumieniami płynące na pogrzebie Leonory Konstancyey z Stanisławic Bełzeckiej starościnej bełskiej małżonki Alexandra Bełzeckiego oświadczone 1649. d. 22. marca W Krak. w druk. Łuk Kupisza. fol. k. 9. wierszem ded. mężowi
była córką Jana Kornelisza Stanisławskiego starosty szydłowsk.

2) Roskoszny związek małżeński przy akcie weselnym Wojciecha Meszkowskiego Filoz. i Med. Doktora i Anny Mucharskiej z wesołą krzykliwej lutnie melodią ofiarowana. 1654. d. 15 Listopada. - W Krak. w druk. Łuk. Kupisza. 4o k. 10 wiersz
był synem Sebast. Meszkowskiego był miernym poetą polsk.

3) Epithalamium Macieja Kuyankowicza 1662. 4o Kart 8
(Paneg 431) (Jana Bapt rajcy lwow.) Agnieszka była córką) Atelmajera i Brykerowny

4) Wiecznotrwała starożytnej ozdoby róża albo nieśmiertelna pamięć Wojciecha Kazimierza z Korzwęk Męczyńskiego Podkomorzego Wieluńskiego, łajskiego &c. Starosty żałosnym threnem podana 1670 d. 26 marca. W Krakowie u dziedziców Krzysztofa Schedla J. K. M. typ. fol. k. 9. wierszem

5) Szczęśliwy kres lotnej ku nieśmiertelnej chwale strzały chwalebnym zawodem dopędzony przy żałosnym akcie pogrzebowym Stanisława Kłosowicza złotego klucza kawalera J. K. M. sekr. rajcy Krakow. trenem żałosnym wystawiony 1673 d. - Paździrnika. 4o k. 8. ded. Pawłowi Kłosowiczowi kanonik. płock. stryjowi - (wiersz.) *)

6) Lew przyjemny chociaż ognisty przy wesołych applauzach aktu nuptialnego Jakuba Chambersa de Cultis J. K. M. Obersztera Leytnanta i Zophiey Manoi s. p. Francisżka Delpacego J. K. M. Obersztera Leytnanta starszej cory rytmem ojczystym wystawiony 1676 d. 13 Sierpnia 4o k. 7. wiersz. Chambers był z Brytanii od Króla Michała dostał indygienat

*) Stanisław Kłosowicz herbu Strzała [herb] był synem Sebastiana rajcy Krak. (jako burmistrz Krak. witał Króla Michała podczas Koronacyi) był za granicą we Włoszech, pojął za żonę Magdalenę (córkę Szymona Szczerskiego i Magdaleny Łopackiej.) od Jana Kazim. mianowany sekr. Krol. od Michała eques auratus (złotego klucza)

7) Epithalamium na przezacny akt weselny Andrzeja Węgrzynowicza rajcy Krak. i Elżbiety Kranzowny. R. 1680. d. 28 Lipca. W Krak. wdruk Akad. fol. k. 8 wiersz (Paneg 1559)
była corką Stanisława Kranza burmistrza i rajcy Krak.

8) Nowa zakwitającego Karmelu w xięstwie siewierskim Ozdoba bractwo szkaplerza św. P. Maryey przy Kościele farnym siewierskim przez Szymona Stankiewicza plebana sączowskiego fundowane a przy uroczystym jego wprowadzeniu rytmem nabożnym ogłoszone 1687 d. 1 Czerwca. W Krakowie w druk Akad. 4° k. 8 ded. Mikoł. Oborskiemu biskupowi laodycklemu wiersz
w Siewierzu Piotr Dunin wystawił kościół pod rynami zamku odkryto wtedy monety stare czeskie o których Bieżan. myśli że tu polegli Czesi za Władysł. Łokietka

9) Hymeneusz.. Mikoł. Krolika 1686. 4° wiersz Kart 9. (Paneg. 426)
Attelmajer miał 3 corki Agnieszka poszła za Macieja Kuczankowicza, Barbara za Andrzeja Belli senat Krak. (może z della Bella?) weneczjanin szl. rodu, ~~Franciszka~~ za Stanisł. Sławakowicza medyka i Magdalena panna Christina za Mikoł. Królika

(nauk wyzwolonych i filozofiey bakałarz)

~~10) Wieczna pamięć P. Marianny Zebrzydowskiej. 1681. Krak. (o mnim Katal.)~~

Delicia otiduana (ob. Katalog mój)

Insigne theologicum Adm. Rever. Patribus Ordinis Sancti Spiritus de Saxia P. Lamberto Pteszczynski, P. Martino Hanuszewic, dum sacra Theologiae Doctoratus laurea insignirentur celebratum. Cracoviae apud haeredes Christophori Schedel 1668. fol. (Paneg. No 950)

Suadae Tylicianae corona... paneg. Jacobo Piotrowiecki Prof. Tylic. Acad. Crac. Cracoviae 1658 (?) (autor: Bieżanowski)

Januszkowic Joannes kanonik tarnowski:

Echo e Polonia Romam tendens in qua centum anagrammatis super salutatione angelica per Joannem Bapt. Agnensem formatis et ab. Stanislao Jos. Bieżanowski carmine epigrammaticis illustratis centum itidem Anagrammatis super salutatione Elizabeth qua salutavit B. V. Mariam versibus super haec Anagrammata additis respondetur. 1670 Cracoviae apud haeredes Christoph. Schedel. fol. k. k. 29. ded. Gryzeldzie Konstancyi Zynie Wyśniowieckiej wojewodzinie ruskiej matce Michała Króla (anagramatów ~~100 100~~ 100 ~~do~~ i tyleż do nich epigramatycznych dystychów ułożonych ze słów: Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui" — ułożonych na wzór Bieżanowskiego Oraculum Parthenium r. 1668 wydanej).

Gratitudo lyrica virtuti et meritis Clarissimorum Academiae Cracoviensis majorum primorumque parentum supra quos velut lapides angulares in prima fundatione a Casimiro Magno R. P. instituta felicissime positos florentissima deinde et toto septentrione clarissimae jagellonianae quasi alterius fundationis in Urbe Cracoviensi Academia Consurrexit quam M. Stan. Bieżanowski ad fast~~am~~ Acad. inscribendam dictavit. (Oda i żywoty rektorów wiersem ~~st. t. ik.~~ ~~B.~~ (k. 63½) idzie do r. 1659.) w Rękop. Radymińskiego Fasti acad. crac; oraz prozą żywot Cyrezskiego tamże.

Annalium fundationis Petricianae ab A. 1666 usque ad a. 1688 synoptice collecta a Dr. Stanislao Jos. Bieżanowski. Mscr. autograf w bibl. Ossolińskich. — Kopia in 4° str. 585 w Bibl. Univ. Krak. — Treść w Batowski: niektóre rękopisma. Lwów 1844 i przez Kar. Mecherzyńskiego w Bibliot. warszaw. 1870 Tom I str. 489–492.

188

122) Diana z orszakiem panien nadobnych nowym oblubieńcom oszczęśli=
wego powodzenia winszujących na wesele J. M. Jakuba Laniera
i J. M. Panny Anny Cezarownej Szlachetnego Pana J. M. P. Franciszka
Cezarego Mieszczanina i Typographa Krak. córki przez Stan. Bieża=
nowskiego wystawiona. 1647 d. 13 Stycznia. 4º K. 8
wystawia Nimfy Cesnke które oblubieńcom śpiewają pieśni.

123) Hyacinth podobnego perła i Kwiat imienia przy solennym akcie
nowych oblubieńców J. M. P. Hyacintha Gołeckiego i J. M. Panny Anny
Kłosowiczowny św. pam. J. M. P. Sebastiana Kłosowicza Rayce i
Kupca Krak. ukochanej córki przez Stan. Bieżanowskiego ofiarowany
1658 d. 24 lutego. W Krakowie w druk. wdowy Łuk. Kupisza. (K. 12.) in 4º.
na odwrocie tyt. Łaciński dytyramb przez Joannes Nagot Philos.
in Univ. Crac. auditor. dalej wiersze pol.
dziad oblubieńca był Mikołaj Gołecki i Elżbieta Przytęcka
ojciec " był Piotr Gołecki lunar krakowski i rajca i Anny
Gołecka matka córka Jana Łopackiego
ojciec żony Sebast. Kłosowicz i Nagotowna
nimfy Rosilla, Melissa, Laurina, Fontilla śpiewają pieśni na
pochwałę nowożeńców.

124) Insigne theologicum Adm. Rev. Patribus Ordinis S. Spiritus de Saxia Lamber-
to Pteszczyński et Martino Hanuszewic dum sacra theologici doctora-
tus laurea insignirentur per Stanisl. Jos. Bieżanowski celebratum
1668 d. 18 Octobr. Cracoviae ap. haered. Christophor Schedel. fol. K. 6.
Ded. Francisco Maria Phoebeo archiepiscopo Tarsensi Ordinis S. Spirit.
de Saxia generali — stylo lapid. i oda.

125) Fasciculus Myrrhae ex acerbissimi doloris messe collectus et ut signaculum super cordilectionis positus aeternaeque memoriae Martini Charzewic Ord. Carmelit antiquae Obser. S. Theol. Doct dum in basilica arenensi B. V. M. Conventus Cracov. mortales ejus exuviae tumularentur a. Stan. Jos. Bieżanowski servatus. 1683 d. 30 Augusti Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2. styl. lapid.

43) Oraculum parthenium .... et post iterum 1682 reimpressum
(może 4to str. 54?) Cracoviae typ. Univ. 12o K. 54 (druga edycya przy której się na ostatnich 29 Kartach także Immaculatum Deiparae lilietum (pod Nr. 49 położone) znajduje.

jest osobno i w Deliciis octiduanis przedruk.

Zabawa duchowna na solenną oktawę niepokalanego poczęcia Królowej Niebieskiej Bogarodzice Maryey Panny i jej pomnożenie czci z pieśni Salamonowych z ich wykładem wzięta i rythmem Tauryskim temuż Niepokalanemu Maryey Panny poczęciu służącym od M. Jozefa Stanisława Bieżanowskiego (Filozofiej Doktora, Kollegi Mniejszego, Ordynaryjnego Poetyki Professora w Akad. Krak.) przysposobiona a teraz dla zabawy pobożnych przez M. Andrzeja Brzezińskiego nauk wyzwolonych i filozofiej doktora plebana Zborowskiego na polski język przełożona. 1693. W Krakowie w druk. Akademickiej. 8o K. 8 i str. 130 (na 3ej karcie z

Deliciis octiduanis

ded. Zofiey Barbarze z Firlejów Lipskiej (hrabinie na Tarnowie (dziedziczce Dzikowa – rodem Firlejównie.) wojewodzinej smoleńskiej przez Brzezińskiego

dalej Delicyi ośmiodniowych Dzień pierwszy i t. d. wierszem

126) Wieczna pamięć cnot i zasług nieśmiertelnych J. W. P. Maryanny z Zmigroda Zebrzydowskiej wojewodziny Krak. Tackorońskiej starościny przy akcie pogrzebowym w Kościele O. Bernardynow Konwentu Kalwaryjskiego odprawionym przez M. Stanisł. Joz. Bieżanowskiego rythmem żałosnym ogłoszona 1671 d. 26 Listopada W Krak. w drukarni dziedziców Krzysztofa Schedla typogr. 4º. K. 4. (23 strof wierszem)

127) Prezent liliowy z herbownego klejnotu J. M. Panow Delpacych na przezacny akt weselny nowych oblubieńców P. Augustina Manziego kupca i obywatela Krakowskiego i J. M. Panny Zophiey Delpacowny sławnej pamięci J. M. P. Franciszka Delpacego J. K. M. Obesterleytnanta ukochanej corki przez M. Jozepha Bieżanowskiego przy melodyjnej wesołego Apollina cytarze ofiarowany 1666 d. 10 Stycznia. W Krakowie w druk. dziedz. Jur. Łukasza Kupisza J. K. M. Typogr. 4º. K. 10

Herb Manzego 6 kul ::: a herb Delpacych 3 lilie
Delpacy Franciszek był z Florencyi

128) Tres panes coronati D. Joanni Cynerski Rachtamovio collegae majori S. Theol. Sententionario Eccles. cathedr. Crac. Canonico et ad SS. Omnium praeposito domino et literatorum patrono faventissimo cum amplissima canonicatus cracoviensis dignitatate concordibus omnium academiae ordinum suffragiis delati a Stanislao Bieżanowski Leopolien. Art. et Philos. Baccalaur. festivo cytharae pulsu cum voliva acclamatione celebrati 1653. (Cracoviae in off. typ. viduae Francisci Caesarii 1653. 4º K. 14. tytuł dobre dość sztychowany przez Joan. Alex. Gorczyn sculp. et excud. (są tu 3 ody)

129) Monile Habdank pretiosum laurea jurisprudentiae doctorali in D. Feliciano in Raduny Radunski ecclesiae cathedralis Vladislaviensis Canonico pr. Oposi: Lo Sławnensi dum in Univ. Cracov. Juris Utriusque Doctor ritu solemni renuntiaretur honorifice coronatum et a Stanislao Josepho Bieżanowski gratulatoris applausu celebratum 1682. d. 3 Augusti. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2 styl. lapid.

Deliciae octiduanae ex... Cantico Canticorum solenni octiduo celeberrimi festi Immaculatae Conceptionis Deiparae Virginis Mariae.. allusionibus epigrammaticis a M. Stanislao Bieża-nowski Leopol: in alma Universitate Cracovien. Philosophiae Doctore, Collega minore, Ordinario Poeseos Professore accomo-datae lucique publicae anno ab orbitatis visus XXXV con-secratae Accessere his et Anagrammata ex istis Saluta-tionis Angelicae verbis Ave Maria, Gratia plena, Dominus tecum ... epigrammatice illustrata ... jam antea edita nunc tertio recusa. Anno... 1684.. Cracoviae typis Universita-tis. 4º K. 151. i K. 1 (Errata)

ded. Petro Stanislao Orłowski eccles. cathedr. cracov. Canonico [(którego nakładem to dzieło wyszło)

[Praeposito Sarnoviensi, S.R.M. Secretario.

(Deliciae) K. 7–88 jest tu 384 epigramat. łacińskich ośmiowierszowych (na cześć N. P. Maryi. od K. ~~49~~ 89 do ~~101~~ 117 jest przedruk. Oraculum parthenium a od K. ~~100~~ 117 do 151 przedruk Immacu-latae V. Deiparae libitum (z małym przy końcu dodatkiem)

Deliciae octiduanae tłomaczył na polskie wierszem Andrzej Brzeziński pleban zborowski: Zabawa duchowna. Kraków, druk. Akad. 1693. 8vo

Bibl. ~~uniw. Krak.~~ posiada 132 panegir. Bieżanowskiego i prócz ~~tego i dzieło jego~~ (Deliciae) z tłomaczeniem i polskiem tegoż.
Biblioteka Ossolinskich lwow. posiada razem 139 dzieł Bieżanowskiego.

Bieżanowski Stan. Jos. Suadae Tylicianae corona abo panegiryk zasługi Jakuba Piotrowickiego Prof. Tylic. w Akad. Krak. Craco-viae 1658 (?) (przytacza C. Walewski w Mscrpt. bez przytoczenia źródła). (to niepewne i mylne)

(Jakub Piotrowicki + 1643 ob: Papu-ziński: Aizoonticum – i Isocrates sarmat.)

Lampades Seraphicae magno inclytae Leopoleos antemurali, servo Dei Joanni Duclano Sacr. Ord. Seraph. F.F. Min. de Observ. in Conventu Leopo-liensi votivo cultu accensae. 1672 4º pag. 120–145 w dziele: Damirski Ciprianus: Thaumaturgus Russiae B. Joannes de Duchla suapte in historia vitae effigiatus. Leopoli in typ. Jacobi Moscicki 1672. 4to str. 145

190

Bieżanowski:

Insigne theologicum Lamb. Pieszczyński et M. Hanusiewic Sacra Theologiae Doctoratus laurea insignirentur. Cracoviae apud Chr. Schedel. 1668 fol.

Lilium aetatis delicium e Parnassi viridario
1) decerptum atque Joan. Cynerski (Rachtamowicz Bertutowicz) donatum Cracoviae in off. H. Lenczewski (s. a.) 4o.

Roskoszny związek małżeński przy akcie weselnym
2 (nol) Stefzkowskiego i Anny Mutkarskiej. Kraków Dr. Łukasza Kupisza 1654. 4o.

~~Justus~~ dolor Smygielski

~~Roz~~

Smoda Filiciana Piotrowicz
70 1658

~~Trespanes~~ Cynerski 1633

Wieczna pamięć Stef. Korycin

Paneg 758

Amor 1646 Smolski

V 96 91
53.
142+1.

2 62

(Ampere warnm krak) 192

Deliciae citiduanis

Amor 2.
Augustum 8.
Ambrosia 9.
Arcus 17.
Augustum immort 21.
Acroama 25.
Altus 26
Ascia 32
Auspicatus 41.
Augustale 67.
Astraea 82
Ara 86
Aeternus 87.
Augusta 99.
Aurifodina 100
Amazon 107.
Annus 115.
Annulus 10
Annus 11.
Cygnus 3.
Corona 37.
Coronamentum 51
Cathedra 54.
Calmer 55
Carmen 59
Charites 60
Coronae 63.
Columen 70
Celsitudo 78
Colossus 83.
Cineres 104
Clavis 120.
Corona 13.

Doctoralis 12.
Delicia veris 48
Divi Thomae 31.
Decus 27.
Dolor 16
Debita 4
Epithalamium
Epicitarisma 6
Elogium 44.
Ex gesl 77.
Fastigium 116
Flos 114.
Filius 97.
Festa 93.
Fama 92
Felix 90
Fascia 89.
Fundamentum 79
Fasciculus 74.
Fasces 56
Felix 45
Fausta 33.
Fons 24.
Florida 23.
Favus 22
Gratiae 52
Gemitus 68
116 Hecatombea 106.
Iambi 47.
Immaculatum 49.
Iubar 75
Iusta 109.
Liliae um 1.
Lachrymae 34
Laureatus 38
Leonis 64.
Lucerna 69
Lampas 84

Mnemosynon 36.
Mausoleum 40
Medulla 71.
Monumentum 108
Monumentum 101.
Marmor 103
Manus 121.
Nowa (pol)
Orpheus 5
Oraculum 30
Oraculum 43.
Oraculum 80
Olimpias 85
Oriens 112
Panegiryss Ancz 14
Purpura 110
Panegiryss Jarczyn 105.
Pegasus 94.
Parnasus 72
Primitiae 65
Pyramis 61.
Pharus 57.
Posthuma 35
Panegiryss starow. 20
Pericles 18
Phiala 7.
Rosae 118.
Rosnosny (pol)
Szczęśliwy (pol)
Sidus 113.
Sapiens 102
Septizonium 98
Sacrae 95
Splendor 76
Senatus 73.
Sceptra 58
Scazon 50
Sepulchralis 46
Sacrum 39
Sacrum fastus 19.

Trabea 66
Tripos 87.
Trophaeum 88
Triumphus 111.
Trophaeum Opacki 117.
Trabea Radziej 119.
Utraque 15.
Ubera 28.
Unica 29
Vinculum 53.
Vectigal 91.
Vexillum 96.
Wieczny Nieczyn (pol)
Z zoloto (pol)
+ Zelus 62

(pol.)
Epithalamium Węgrzyn.
Epithalamium Kuczan
Fasciculus Charzewic
125

131
Tres panes 128
+ Monile 129
Lew pojezierny (pol)
+ Lampades seraphicae
Hymeneus Krolika (pol)
+ Diana Lamie (pol.) -
Hiaunt Gotecki (pol)
Insigne 124
Oraculum parthen 43
Zabawa (pol.)
Wiązanka papie. zebrzyd. pol.

Bilina

zob. Stanisław de Ilkusch

1469. był prof. zob. Liber perceptorum coll. maj. fol. 37 r.

Jeszcze r 1494. był w kollegium (: ibid pag. 95 r:)

[Estr. XIII, 135]

191

Biliński Mathias Baccal. Art 1638 in Universitate Cracov. – dein sacerdos.

1) Carmen nuptiale magn. Mathiae Olszewski dedicatum. Cracoviae, in off. Mart. Philipowski 1639. 4to. Paneg. 631.

Birkovius Fabianus Leopol.

Anno d. 1636 die 9 Decembris hora prandii obiit A. R. P. F. Fabianus Birkovius Leopolien. s. th. mag. qui in juvenili aetate dum Academiae alumnus ac studiorum esset amantissimus cultor in eadem Artium Baccal. ac Phil. Mag. creatus publici oratoris munus coram numeroso discipulorum ac nobilissimae juventutis collegio professus est. Tandem ex Contubernio philosophorum cui praeerat, mundo et ulteriori academico ascensu relicto, anno aetatis suae 28º (non sine luctu Academiae, quae se oculum dextrum amisisse voce rectoris sui asseruit) religionem ingreditur eamque professus ad studia italica mittitur, inde reversus s. Theol. lector domi creatur, ubi etiam officium Magistri Novitiorum cum maximo religionis bono aliquoties exercuit. Ultra hoc nulla ambivit nec tenuit officia, sed per totum decursum vitae fructuosis praedicationibus haeresim extirpando, ac fidem Christi plantando, pravos hominum mores corrigebat. Ab anno 1602 usque ad a. 1634 sine

ullo intervallo praedicatoris munus primum in conventu hoc, postmodum in aula Vladislai IV. principis ac tandem regis Poloniae aliquot decem annos fructuosissime ac laudabiliter exercuit, cui etiam serenissimo in diversis iisque periculosissimis expeditionibus in Moschovia primum circa a. D. 1618 et 1619 postmodum ad Chocimeum Valachiae castrum contra Osmanum Turcarum imperatorem nedum gratissimus ecclesiastes, sed pene familiaris itineris comes fuit. Vitae solitariae ac studii, praecipue vero graecae linguae, cujus peritissimus erat, amantissimus semper fuit, raro extra cellam, in cella vero nunquam sine libro visus est. Magister in Theologia creatus, edidit tomum ecclesiasticarum orationum idiomate latino. Duo etiam volumina concionum toti Regno celeberrima vulgari sermone pro communi usu praedicatorum prelo mandavit. Ad triginta circiter opuscula ecclesiastica, praecipue vero sermonum in funeribus summorum Reipubl. virorum habitorum edidit. Tomum insuper insignem (qui sub prelo erat)

Lazarus

Kazania przygodne dictum, posthumum reliquit. Ultra haec post mortem ejus reperta sunt circiter 20 volumina variorum ex diversis graecis et latinis authoribus collectaneorum cum concionibus tam latino, quam polonico idiomate, abundanter, ornatissime ac laboriosissime propria manu ipsius conscriptis. In ultima senectute postquam se ab aula Sereniss. Vladislai ipso rege renuente subtraxit, prior Crac. ac Ordinarius B.V.M. in circulo Crac. praedicator factus fuit, cumque tanto oneri senilis ejus valetudo impar esset, utrique officio sponte sese abdicavit, brevi tandem pene septuagenarius profluvio ventris laborans, pie ac sancta omnibus munitus sacramentis, mortuus est. Vir erat procerae staturae, facie gratus, sermone facundus, in potu et cibo moderatissimus, novitatum ac otii hostis, moribus adeo compositis, ut ne gestu quidem ullus unquam offenderit aspectum: quae morum comitas ac compositio nedum Sereniss. Regibus Sigismundo III et Vladislao IV ac Constantiae Austriacae charissimum eum reddidit, verum etiam summam apud omnes

Regni proceres ei comparavit venerationem ac reverentiam. Vixit in religione sine macula, pudicus semper et castus, paupertatis amantissimus, utpote qui totum peculium tam ex salariis quotannis eidem ex regio thesauro provenientibus, quam ex eleemosynis a munificentissimis, quos in copia habuit, benefactoribus conquisitum, partim in libris coëmendis, quorum insignem cumulum communitati valoris aliquot millium florenorum moriens reliquit, partim in necessitatibus conventus expendit. Dormiat felix pius Pater cum Patribus suis fratris Hyacinthi Mialkowski, Prioris, qui hoc in sui memoriam scripsit coram divina non immemor majestate. [Wypisane z rękopismu Necrographia fratrum Ord. Praed. Conv. Crac.

Birkowski umarł 8 grudnia i pod tym dniem to zapisane.

Fab. Birkovius, relicta, ob renuntiatam sibi canonicatus dignitatem, alma acad. Crac., ubi magno cum applausu docuerat, instituto s. Dominici professus fuerat. [: Źródło w żywocie Sołtykowicza przez siebie pisanym Peregrinus. Varsav. typ. Mizler. 1759 str. 3.]

Czyta się on Simon Thomae Birkowski zapisany w matrykule r. 1590 fol. 113 v. może to miał na imię. — Brat Fabiana

[Estr. XIII, 141-6; [illegible] II, 104/5; [illegible] III, 569-572]

Birkowski Fabian, syn Tomasza, ur. we Lwowie 1566 (Jan Zamojski chciał go r. 1593 wziąść na profesora do Zamościa — jednak Birkowski wolał zostać Dominikanem)

194

profesor w Akad. Krak. 1587, wstąpił do zakonu Dominikanów 1592 + 7 Grud. 1636. (Ob. Siejkowski: Świątnica str. 312 — Barącz) — zapisany do metryki w poczet uczniów Uniwersytetu Krak. r. 1585, został Baccal. Art. 1587, a r. 1593 Dr Filoz.; będąc Seniorem Bursy Filozofów wstąpił około r. 1593 do zakonu Dominikanów — towarzyszył Królewiczowi Władysławowi na wyprawie moskiewskiej. W Krakowie będąc przeorem zrobił fundusz na kształcących się w Rzymie Dominikanów polskich.

1) R. P. Fr. Fabiani Bircovii S. T. Doct. Ord. Praedicat. S. Dominici, Orationes ecclesiasticae in quibus ejusdem ordinis tum et alii Viri Sancti memorantur.... Cracoviae sumptibus Burchardi Kuikij bibliopolae Anno 1622. 4o K. 9. (tytuł, dedykacyja autora Fratribus Ordin. Praedicat. — Prosfonesis gratulatoria ad R. P. Fabianum Bircovium M. Laurentii Smieszkowic Tyliciani eloquentiae professoris (pochwała wierszem gdzie mówi że Birkowski był profesorem akademii krakow. — Approbata — Index: Argumenta Orationum) str. 496 (jest tu 35 kazań i mów)

Kościelnych kazań czyli raczej mów jest 28 na pochwałę S. Dominika, Franciszka Xaw. S. Stanisława, Karola Borom, Tomasza z Akwinu, S. Jacka, S. Czesława, S. Jana Kantego — miane od r. 1605-1612 po łacinie przez uczniów w kościołach między innemi jest: (pag. 415-437) Synodus dioecesana Cracov. sive de officio sacerdotum oratio. (bez roku, za synodu Jerzego Radziwiłła)

Pogrzebowych (funebres) mów jest 3:

1) na exekwiach po Wojciechu Sękowskim prowincyale polsk. dominikanów miana u Dominikanów 1609 d. 18 maja. — (Sękowski wstąpił r. 1588 do dominikanów w Krakowie, był kaznodzieją we

Lwowie, przeorem w Lublinie, zbudował kościół S. Jacka w Warszawie gdzie umarł r. 1609 d. 28 Kwietnia jako prowincyał) p. 401-414.

2) Na ~~exequiach~~ anniwersarzu po Stanisławie Sokołowskim kanoniku Krakow. miana w Collegium Jurisconsultorum w Krakowie pridie calend. April. 1594 pag. 415-437. (Sokołowski został Dr teol. w Rzymie - umarł pisząc noty na ewangelie)

3) Lubartus interfectus sive funebris in exequiis M. Lubarti Oratio, - recitata Cracoviae in aede S. Francisci per discipulum A. D. 1595. (pag 437-445) (mowę tę miał w Franciszkanów Franc. Wenig Lwowianin student. - Kasper Lubart Krakowianin senior Contubernii Jurisperitorum został przez studenta Przezdzieckiego ze złości za exkluzyą na ulicy mieczem przebity; - w akademii krak. został magistrem art. Powróciwszy przed rokiem do Krakowa został professorem i seniorem bursy prawników. Zbyteczna surowość jego niepodobała się młodzieży. Był on też Notariuszem kapituły katedr. Krakow. Birkowski zowie go: vir optimus de literis et de academia meritissimus.)

Polemicznych (polemicae) mów 2: Socinus sive de haereseos turpitudine, habita Cracoviae 1599 - Ministromachia sive de ecclesia haereticorum babylonica, habita Cracoviae 1601.

Akademicznych mów 2.

Academica I sive de impedimento bonarum litterarum oratio habita in lectorio Theologorum dum promoverentur Dres Philos 1596 (pag. 469-480) - Academica II sive de virtute acquirenda, oratio (pag. 481-496 - przy kreacyi Baccalaureorum)

2) Lacrymae in funere Annae Jageloniae reginae Poloniae. Cracoviae, in off. Lazari 1596. 4to K. 7.

[Estr. XIII, 146–7] Zembrzuski L. i Lepszy K.: Ssf Bryg II, 105–6; Enc. Org. III, 372–3] 195

<u>Birkowski</u> Szymon, młodszy brat sławnego dominikana Fabiana Birkowskiego, urodzony [około r. 1574] we Lwowie, z ojca Tomasza; kształcił się w Uniwersytecie Krakow. gdzie r. 1590 w kursie zimowym wpisany do metryki w poczet uczniów; r. 1593 otrzymał stopień Baccal. a r. 1598 Magistra nauk wyzwol. i Doktora Filozofii. Jako biegły znawca literatury greckiej i łacińskiej [był najprzód nauczycielem w miejskiej szkole w Bieczu, skąd r. 1593 za pośrednictwem Szymona Szymonowicza] wezwany przez Jana Zamojskiego kanclerza koron. na professora do Akademii zamojskiej, wykładał najprzód literaturę grecką, potem loikę i metafizykę. Wysłany kosztem Jana Zamojskiego [zagranicę i] do Włoch został tamże Doktorem Medycyny i pełnił potem zarazem obowiązki lekarza nadwornego przy Tomaszu Zamojskim. Już jako Doktor Medycyny w r. 1609 i 1611 piastował godność Rektora Akademii Zamojskiej. Jako człowiek zamożny i właściciel kamienicy w Zamościu, [otrzymawszy od Zamojskich wieś Rudę] ożenił się r. 1614 z Zofią Możdżarską (która po jego śmierci poszła powtórnie za Andrzeja Drwalewskiego, dziedzica Łotoka). Umarł Szymon Birkowski w ~~Zamościu~~ Goraju d. 12 Stycznia (Pridie Idus Januarii) 1626 [mając 52 lat] pochowany w ~~[illegible]~~ Zamojskiej Kollegiacie. Testamentem legował znaczny fundusz [10,000 złp.] na Kapelana akademickiego i na Professora historyi, oraz 8000 złp. na utrzymanie ubogich studentów. (Ob. Roszyński Stanislaus: Fax pinea Joannis Habermann et Reginae Lorenszowic pro nuptiarum die XII Calend. Julii accensa 1627. Leopoli. 4to – Starowolski Sim: Elogium funebre Thomae Zamoiscii. Zamosii 1638 fol. – Starowolski: Monumenta – Janozki: Nachricht V. 214 – Wiszniewski VI. 143. 188. 207. – Jocher Obraz I str. 25. 139.

[Estr. XIII, 147] 196

Birman Martinus Baccal. Art. in Univ. Crac. 1701.

1) Concentus funebralis ex superstite laudabilium operum meritorumque fama clarissimi olim atque excellentissimi viri M. Casimiri Musiałowicz in Univ. Crac. Ph. Doctoris et Professoris, Collegae minoris, ad tristem eius funeris diem, in ecclesia collegiata S. Annae, ab ordinibus academicis celebratum, dolentissimo elego observatus A. 1701 die 18 Augusti. Cracoviae, typis Universitatis. fol. kart 3 (elegia wierszem)

|: Kazimierz Musiałowicz został Baccal. 1693, Mgr in Art. 1694, następnie professor gramatyki i retoryki w szkołach Nowodworskiego, nauczyciel domowy synów Szembeka kasztelana wojnickiego w końcu profesor w Collegium minus + 1701 w Sierpniu. Wydał 3 panegiryki: 1) Purpura rosarum abbatiali Clarae tumbae tiara clarescens, Stanislaus Szembek episc. Dyonisiae, suffrag. Cracov. Cracoviae, in off. Nicolai Alexandri Schedel 1699. fol. 2) Fascia dolentissimo fato lacerata ad parentalia Joanni Małachowski ep. Crac. exposita. Cracoviae in off. Schedeliana 1699. fol. 3) Capitolium honoris pontificii capiti Casimiri Łubienski incisum. Cracoviae typ. Universit. 1701. fol.

z Biskupic Jakób 197

z Iacobus a Byskupycze m. d.

1539. był lekarzem biskupa krak. i t. r. chodził by przyjętym do grona uniwersytetu wyżej Coll. medicorum (p. Concl. p. 161.) promotus in doctorem medicinae in studio Paduano a. 1536.
D. 22 grud. 1539. uniwersytet powołał mu starać się o względne lek. o przyjęcie go do wydziału. (p. Concl. Univ. p. 162.)
w r. 1536. był promowany na lekarza w Padwie.

[Szczepański Stan.: PSB Biogr. II, 109-110; Enc. bg. III, 589]

84 198

Bernard z Biskupiego (z Kuchary)

bk 477 Bernardus de Byskupie
mg 483 ~~[illegible]~~ Bernardus de Cracovia
1492 [illegible] [illegible]

1525 Dziekan [illegible] ?

199

Bernhardus de Byskupyce alias de Cracovia
Coll. Maj. Coll.

r. 1494. był proboszczem Koll. wielkiego b. Concl. Coll. maj. p. 37.
1504. wspominany jako Canc. Col. ... fl. S. Th. prof.
1508.
1513 jako S. T. prof. wspominany.
1492. w aktach rekt. p. 511. jako senior bursae pauperum Coll. minoris Coll. ... p. 512.
1494. wspominany w aktach rekt. jako baccalaur. in medicinis i maioris Coll. Collegiatus. A. R. p. 572.
1497 Decanus Artistarum A. R. p. 623.

Bernard z Krakowa alias de Biskupie
dziekan koll. św. Floryana

1525. należał do zgromadzenia, które statut
wydziału lekarskiego rozstrzygało.
1528 już umarły raz rektorem, i jako conser-
vator ~~niemniej~~ privilegiorum uniw. występował.
1506. od tutejsz wspominany w konkl. Coll. maj. p.
48. jako s. T. prof. et eccl. Coll. s. flor. Canonicus.
1530 jako s. T. prof. i dziekan s. flor. (: ibid. p. 78 :)
1506. jako prof. i kan. s. flor. oraz exekutor testa-
mentu Jakuba z Gorzyna (: Liber perceptarum
coll. maj. pag. 176 :)
1504 23 stycznia został teol. doktorem (: Notatki
z Akm. Hoeffl. R. XI. 14.
1531. d. 24. Aprilis Bernhardus de Cracovia S. Th. prof.
decanus coll. s. flor. mortuus est in Sieszyca villa
equitando de Lubyenko bonis s. floriani (: Mart.
de Ilkusz R. XI. 64 :). W Regestrum expeditionis
n. 69 na str. 47. Mikołaj z Grodka zanotował
że umarł w Bochni. Nazywa go pater aetate grandaevus,
et moribus maturus Mgr. Bernardus de Biskupie
alias a Cracovia S. T. D. decanus eccl. s. flor. in
Kleparz et procurator bonorum Capituli illius —
Według dawniej notowany. zapisanego przed śmiercią

testamentu wymienił exekutorów swej woli, któ-
ry około 70 zł. wartające rozłożone z egre-
gium et regale precarium z Kollegiom artystom
na darowali. Insuper altare de bonis eiusdem
erigere deliberaverunt et concluserunt ei-
dem communitati incorporandum, quod tandem
a. 1534. die 14 Maii, quae fuit solemnitas A-
scensionis Domini honorata primum communita-
te opiparo prandio, condonarunt liberalissime
una cum literis creationis et consensu Re-
giae M^{tis} super censu noviter empto. Cuius
altaris census 20 fl. inter reliquos proventus
mensae descripti sunt.
1531. 24 Aprilis Doctor Bernardus, decanus S.
Floriani in itinere mortuus est et Cracoviam
adductus. (: R. XII. 7:)

Blasiades ?

201

Albertus Leopoliensis

W

1560. praep. coll. maj. (: Concl. epud. Coll. p. 131. :)
Umarł r. 1575. bo w maju mowa o legacie 50 talarów przez niego dla Kollegium większego uczynionym. (: Concl. Coll. maj. p. 141. :) pro additamentibus in usus mensae 30 tal. a 20 pro subsidio exponendorum per totum annum in officio fiscariae. ~~Zdaje się, że to na raz wyto-~~

1561. otrzymuje od króla pozwolenie oddalenia się od Uniwersytetu, którego był Collega maior, oddalenia się na lat cztery; ale Uniwersytet daje ~~mu~~ tylko na [salvis officiis debitis et eius proventibus] lat dwa× (: A. R. p. 378 :). Ale on protestuje przed urzędem rektorskim, i oświadcza, iż przy łasce królewskiej co do pozwolenia obstaje (: ibid. p. 378. :)

1564. umarł w Lipsku (: A. R. p. 409 :)
Jeżeli się nie mylę to Jan Muscenius w Efem. di- mi R. VII. 6. zanotował: Vocatus sum ad minus Collegium 1558. 23. mens. 26. t. m. i r. astronomiam profitendam suscepi, post resignationem Alberti Leopoliensis.—

× Ubi domini obtemperantes Regiae voluntati, concesserunt eidem Magro Alberto biennium liberum a Collegio, non neglectis tamen per eundem officiis debitis. Nihilominus ille

protestatus est coram officio rectoris, se habere veniam absentiae per quadriennium, cupiens se conservari in gratia Regiae Mtis, cum eius esset salariatus et lector, protestando, se nolle discedere a conservitione Regiae Mtis, adductis etiam ad hoc testibus. (A. R. M. 378.)

201a

M. Blasius
Coll. minor.

1577. 23. paźdz. zmarły. (Ełecki 8 f. Leon.)

[z Błędowa]

Mathias de Bladow D. D.
Crac. Prim. et Sand. Canon.

1474. wybrany rektor univ. / Conct. Univ. p. 25. /
1473. w albl. rek. p. 133. napisany de Blaridi rektor.
będzie to de Blandů cf. p. 136. ibid. będzie to n jak xc.
1474. w albl. rekt. p. 149. wyraźnie jako rektor napisany
de Blandow.

Bloch Samson urodzony w Kulikowie 1784 rabin tamże i znakomity prozaik żydowski. Umarł w Lwowie d. 7 października 1845. Wydał w języku hebrajskim:

1) Schebile Olam (Jeografia) Żołkiew 1822–1830 w drukarni Meierhofera.

2) Biografia Raschi-Jarchi najsławniejszego komentatora biblii i talmudu, przekład z niemieckiego p. Zunz z notami.

3) Theschuat Israel (Wybawienie Izraela) przez Menasse Ben Israel napisana r. 1604 (obrona żydów przeciw zarzutom Kromwella w Anglii)

4) [illegible] Uwagi nad kabalistyczną księgą Sohar.

87/9°

pot.
Maciej z Rbonia syn Stanisława

gr. 488
490

Lekon Aleksander

[zob. Pgs 13 II 138]

M. Brusinius Coll. minor.

1600. (: A. R. str. 240.:) wniósł skargę do rektora na kolegę swego Magistra Jana Godeciusza, Collegam minorem, iż go ante fores habitationis suae pobił. (: ibid.:)

206

Mathias Bruvinius = Blosius

Praep. majoris Coll.

cf. R. 1603. p. 266.

r. 1602 d. 18 Sept. vocatus ad ~~maius~~ Collegium.

/: Arch. Univ. Lib. N. 265. p. 276. :/

Mathias Blosius S. T. D. et Prof.

Dec. S. Floriani

1606. 10 stycznia po czteroletniém studyowaniu teologii w tutejszym uniwersytecie otrzymuje pozwolenie udania się na nauki do Włoch, dawszy za siebie zastępcę Xa Jana Prestawskiego. (A. R. p. 295.)

1615. A. R. p. 564. jako Coll. major. już od lat wielu bo na pięć lat przed Opatowczykiem, a do wydziału filozoficznego na lat dwa wcześniéj. Tamże zarzucano mu: ut labores fugeret in Italiam sine consensu universitatis discessit, ale on dowodził iż to za pozwoleniem rektora i RPatrum uczynił. (ibid. p. 565) był przeniesiony ad Theologiam (A. R. p. 565.) per integrum quinquennium disputationes eum in ordinem (t. jako Coll. majoris) concernentes non absolvit (p. 566.) Troje kaznodziejstw sobie ofiarowanych nieprzyjął, quarum negligentiarum intuitu nobilis Communitas suo judicio maturo, ab isto beneficio electivo (t. Trzęsnowca altaris super Trzędnowice.) illum ex unanimi consensu amovit, hocque beneficium post liberam resignationem V. Martini Stoeasii vacans V. D. M. Adamo Opatovio, vocatione quidem posteriori, sed laboribus continuis et diligentiis superiori, quod et contra voluntatem Universitatis nunquam discedebat,

atque nullum munus universitatis et commundita-
tis negligebat, in eadem convocatione contulit,
Rektor przed którego Błosius o tą sprawę wytoczył, wy-
rok ten zatwierdził i nadto ekzekucyę na to grzy-
wien wskazał jako poenam ab unanimi consen-
su universitatis (i. A. R. p. 566.) Appellował
do konsystarza uniwersytetu, który go od kary dziesię-
ciu grzywien (?) względu na to, iż w statutach mowa
jest o ewakacyi w sporze między dwoma, a tu
Błosius całe kollegium skarży nie raź appellu-
je (?) uwolnili, ale animadvertentes negligentias
appellantis fuisse nimium crassas et affecta-
tas, quae non una et altera, sed triplici vel qua-
druplici poena pro qualitate delicti debeant pu-
niri, in exemplum disciplinae et diligentiae conser-
vandae remediumque tam supinae negligentiae
approbarent in toto decretum md. Rectoris. Od te-
go wyroku, nie do uniwersytetu ze względu, iż
w nim rektor i konsystarz zasiadają, ale owszem sta-
tutom do biskupa appellować. Ale nie dozwolono
tego ze strony rekt. i konsystarzy, mimo to appello-
wał, a biskup tymczasem wyrok zatwierdził (i. A. R. p.
567.) Nakoniec r. 1616. d. 6. listopada oświadczył
Błosius przed sądem rekt. iż dalej tej sprawy po-
pierać nie chce (i. A. R. p. 591.).

1625. 17 marca Błosius, będąc w Rzymie na doktora te-
ologii jawniej promowowany, prosił Uniwersytet concessio-

208

concessionem responsionis pro loco inter Doctores consequendo, promitteas talem quaestionem ad disputandum proponere, quae decem quaestiones simul complecteretur, secedensque in partem, dum Universitas considerasset temeritatem ipsius ad socordiam, qui nullis unquam negotiis Universitatis occupatus per tot multos annos feriabatur a disputationibus publicis et concionibus in ordine suo absolvendis, ideoque aequitate et flagitante obstringeretur ad decem quaestiones absolvendas, nihilominus habita est ratio intercessionalium Illmi ac Rmi Episcopi Cracov. et Cancellarii Universitatis ad Rectorem et facultatem Theologicam scriptarum, ut ex nimia benignitate quinque duntaxat quaestiones in chartis describendas publice disputaret, ne talento a Deo sibi concredito et patientia atque facilitate Universitatis cum scandalo aliorum juniorum abuteretur /: Synopsis Statutorum Univ. N. 15. p. 37./

Był on bratem żony Gabryela Joannicego ś. p. m. d. i Akad. Krak. Królewskiego professora. Był powołany do Coll. majus et philosophiae professionem regiam d. 18 września 1602 r. (XVII. 2. 18).

Matth. Blosius S. T. D. A. Prof. Dec. Coll. S. Flor.

umarł w katedrze r. 1646. 12 grud. cum lectionem de ineffabili Incarnationis Dominicae mysterio legeret, wyprowadzony z kollegium ... sali kolegi ... i w mieszkaniu Adama Drzeckiego stoiony w trzy godziny umarł.

dum vidisti non ita pridem senioribus unum in cathedra mortuum. (Temb. I. 86.) Nakielski w Miechowia p. 984 mówi: Matthias Blosius theologus, Dec. S. Flor. qui eo die lectionem theolog. magnifice tractans, pene exanimis e cathedra deportatus est.

Wydał Dietl. Academica deifica ... etc. Crac. 1619. 4. jest w moim zbiorze.

w Konkluzyi Koll. wielkiej z d. 16 grud. 1643 czytam na str. 175 per Admodum Rdum Seniorem Patrem Matthiam Blosium Brzezinski S. T. D. et prof. decanum S. Flor. Canell. ... Tamie na str. 205 czytam Matthiam Blosii Brzezinski. jego fundacya rob. Koll. wielkie pod r. 1647.

Był on krewny Joannicego prof. med. do Kollegium większego powołany na prof. królewskiej filozofii d. 18 wrze-

śnia 1602 roku /: 20. III. 7. /: J w Testamencie
Wawrzyńca Śmieszkowicza stoi napisane na końcu:
Matthias Blasius Bruzyński S.T.D. et Prof. S. Flor.
Decanus, Posn. Cancellarius, tanquam Senior Collegii
majoris pater etc. /: N. 36. Liber testamentorum
str. 28:/.

[Estr. XIII, 177-8] [Enc. Org. III 177/81 podaje: Blosius (Blosz) Maciej] 210
[Barycz H.: PSB II, 127]

Blosius Mathias (Maciej) nazywał się właściwie Bruziński rodem z Krakowa
syn ~~Macieja kupca~~ krakow. i Krystyny
Kształcił się w Akademii Krak. gdzie r. 1605, 1609 był Dziekanem i Profes. wydziału filozof., r. 1617 był już Drem Teol., Collega Major, Decanus S. Annae r. 1619 Profesor Theol., Canonicus S. Floriani; r. 1628 Kustoszem S. Flor., r. 1634 był Procancellarius Univ. Crac.

[Fr. 1595 został Bacal. a r. 1599 Mr Art.; r. 1601 Profesorem w Collegium minus oraz Prebendarzem w Kościółku SS. Piotra i Pawła. i proboszczem w Zielonkach, r. 1628 Profesorem Teologii i]

Doktorem Teologii został (za biskupa Maciejowskiego) w Rzymie (in Sapientia Romana) † 1646 w Grudniu podczas lekcyi tknięty paraliżem, będąc dziekanem S. Floriana. – Vir summae pietatis et eruditionis, – miał lat 78.
– pisano go także Bruzinius.

1) Ionas Sarmaticus universam gentem oramque Polonam ad veram, rigidam et duram poenitentiam suscipiendam... exhortans. Cracoviae in typographia Lazari apud Matth. Andreovien 1617. 4to Kart 29.

ded. Martino Szyszkowski episcopo Crac.... M. Blosius
(Kazanie (opowiedziane) miane w dzień S. Anny w Kościele akademick.)
|: Na odwrocie tyt. 8 wierszy greck. przez Zacharias Starnigelius Graecae lingv. Prof. na herb Szyszkowskiego)

2) Academica deifica Trias; Arianorum, Graecorum et Sectariorum variorum conversioni, Catholicorum ac orthodoxorum perfectioni inserviens, in Conventu solenni Academiae Crac. ad S. Annae aedem pro Quartuali SS. Trinitatis (ex more congregatae)... habita. Cracoviae, in typographia vicina, Matthiae Andreoviensis 1619. 4to Kart 28 (Kazanie akademickie w dzień S. Anny)
ded. Martino Szyszkowski episcopo Crac.... M. Blosius
|: Na odwrocie tyt. 4 wiersze greck. przez Zachariasz Starnigelius na herb Szyszkowskiego – na końcu wiersze łac. na pochwałę autora przez Jacobus Vitellius Phil. Prof.:|

3) Quaestio theologica De Christi Domini mediatoris generis humani, habituali gratia ac humanitatis eius salutiferae vera efficientia. Pro loco inter S. Theologiae Doctores in Acad. Crac. obtinendo A. 1628. Cracoviae in typographia Matthiae Andreoviensis. 4to. Kart 10.

Ded. Martino Szyszkowski episc. Crac. ... Blosius.

4) Apollo laudi et honori XXXI virorum (Cracoviae Anno 1634. 4to = według Jabłonowskiego Musaeum pag. 27 – lecz mylnie; Blosius albowiem tego nie pisał, tylko prezydował na examinie jako zastępca kanclerza Uniwersytetu. :/

Blosius Matthias rodem z Krakowa był r. 1619 Professorem Teologii, Collega major, dziekanem S. Anny Kanonikiem S. Floriana, został Drem Teol. w Rzymie przed r. 1617, r. 1628 był Kustoszem S. Floriana.

1) Jonas Sarmaticus universam gentem oramque Polonam ad veram, rigidam et duram poenitentiam suscipiendam exhortans, die Octava Festivitatis S. Annae Acad. Crac. patronae. Cracoviae in typographia Lazari apud Matth. Andreouion A. D. 1617. 4º Kart 29 ded. Martino Szyszkowski episc. Crac. ... M. Blosius. (Kazanie o pokucie miane w Kościele S. Anny po łacinie) na odwrocie tytułu 8 wierszy greckich na herb Szyszkowskiego przez M. Zacharias Starnigelius Graecae linguae Prof.

2) Academica Deifica Trias, Arianorum, Graecorum et sectariorum variorum conversioni, Catholicorum ac orthodoxorum perfectioni inserviens. In Conventu solenni Academiae Crac. ad S. Annae aedem pro Quartuali SS. Trinitatis per M. D. Rectorem ex more congregatae habita Octava festivitatis S. Annae die. Cracoviae in typographia vicina Matthiae Andreoviensis 1619. 4to. K. 28

Ded. Martino Szyszkowski episc. Crac... M. Blasius (mowa miana w Kościele S. Anny po Tauinie) na odwro-cie tytułu 4 wierszy greckich na herb Szyszkowskiego przez M. Zacharias Starnigelius Graecae L. Prof. - na końcu wiersze na pochwałę autora przez Jacobus Vitellius Phil. Prof.

3) Quaestio theologica de Christi domini mediatoris generis humani, habituali gratia-, ac humanitatis eius salutiferae vera efficientia. Pro loco inter S. Theol. Doctores in Acad. Crac. obtinendo A. 1628 ad disputandum proposita. Cracoviae, in typographia Matthiae Andreoviensis (1628) 4to Kart 10
Ded. Martino Szyszkowski episc. Crac.

[Estr. XIII, 177] sub: Blosius | Maciej 212

Matthias Bruzynski

idem ac Blosius Mathias Bruszewski

[P. Sł. B II 127: Barycz H.]

Bobowski (Wojciech) ur. we Lwowie na początku XVII wieku, w młodości pojmany od Tatarów sprzedany był do Turcyi, gdzie do dwudziestu lat wychowywano go w seraju. Udał się z swoim panem do Egiptu, uzyskawszy od niego wolność wrócił do Konstantynopola, gdzie został terdżuman basza t. j. pierwszym tłomaczem Cesarza. Poświęcał się gorliwie nauce języków, których miał umieć 17 a między temi dokładnie po francusku angielsku i niemiecku. Zmuszony wyznawać wiarę mahometańską nosił nazwę Ali-Bey. Poważał Chrześcian i chciał wrócić do Anglij gdzie miał znajomych, aby tam znowu zostać Chrześcianem; lecz śmierć jego 1675 przeszkodziła mu w tym zamiarze. Za Mohameda IV po śmierci Panajottego był Dragomanem (tłomaczem) W. Porty.

Tractatus Alberti Bobovii Turcarum imp. Mohammedis IV olim interpretis primarii: De Turcarum liturgia, peregrinatione meccana, circumcisione, aegrotorum visitatione etc. Nonnullas annotatiunculas prout occasio se obtulit, passim adjecit Thomas Hyde S.Th. D. e Coll. Reginae Oxon. protobibliothecarius Bodlejanus. Subjungitur Castigatio in Angelum a Santo Joseph Carmelitarum discalc. in Perside praefectum olim generalem. Oxonii e theatro Sheldoniano. 1690. 4º k. 2. st. 31.

wydawca Th. Hyde otrzymał rękopism od Tomasza Smith

druga edycyja z notami jest w dziele Hydego: Peristol. Oxford 1691. — oraz w tegoż Hydego: Syntagma

Przekład biblij oraz Katehizmu anglikańskiego,
na język turecki oraz grammatyka i słownik
turecki przez Bobowskiego, są w rękopisie w biblio-
tece w Leyde
Dialogi turcici, oraz turecki przekład Commeniusa:
Janua lingvarum przez Bobowskiego były w rękopisie
w bibliotece Król. w Paryżu.

Bobowski tłomaczył też po turecku traktat Hugo-
na Grotius: De veritate religionis christianae i
dostarczył wiele pamiętników swych do dzieła: Ri-
caut: État de l'empire Ottoman.

Rozprawa o dworze i o państwie otomańskiem napi-
saną po włosku przez Bobowskiego przełożył siedzący
w więzieniu siedmiu Wież Brenner z Mesokirchen na
niemieckie i wydał w Wiedniu 1667. 12º.
R. 1661 w czerwcu darował Albert Bobowski bawiącemu
w owczas w Konstantynopolu przy polskiem poselstwie
Jana Szomowskiego jezuicie Teofilowi Rutce rękopis
turecki w 2 tomach: Hedajet czyli wykład prawodawstwa
izlamskiego (wypisany) z prośbą aby oddał to do biblioteki Kol-
legium jezuitów w Lwowie, co też Rutka 1671 uczynił. Na
pierwszem tomie tegoż rękopisu znajdującego się dziś w ce-
sarskiej bibliotece nadwornej jest własnoręczny przypis Tauriński
Bobowskiego gdzie się się zowie katolikiem „Albertus Bobovius
„Leopoliensis arabicae, persicae et turcicae lingvae professor"
(Ob. Jahrbücher der Litteratur. Wien 1829 Bd. XLVI A. B. pag. 26)

Bochenski Jacek

fil. dokt. i prof.

1693. (A. R. p. 656.)
1694. pedził na professora do Białej (A. R. p. 696.)

Bochenski Hyacinthus Phil. Dr in Acad. Posnan. Prof. canonicus Collegiatae Szamotuliensis – r. 1689 został Bacal. a r. 1692 Dr Filoz. w Akad. Krak.

1) Cor scientiarum d. Thomas Aquinas in basilica conventus Posnaniensis ord. Praedicat. d. 7 Martii 1705 cultu panegyrico adumbratum. Posnaniae typ. Academic. fol. k. 8 (pros.)

2) Facies boni et docti viri vivis virtutum et meritorum coloribus perillustris olim... Nicolai Zalaszowski adumbrata. Posnaniae typis Academicis 1703 fol. (Paneg. 1694)

3) Lilietum Rydzynscianum odore et candore ecclesiae, patriae commendatum novo honore Archidiaconatus Posnaniensis in Carolo Comite a Verbno Rydzynski Archidiacono Cathedr. Posnan. S.R.M. Secr. reflorescens et inter publica installationis solennia plantatum. Posnaniae typis Academicis 1703. fol. (Paneg. 1153)

4) Templum gratiarum in medio urbis sapientiae Joannes Cantius. 1701. fol.

85/fol 124

216

Lowicius Adam de Lovicz seu de Bochen aut Bochin

Ol 85 (ol) 124 prope Lovicz

ur 471

lay 486 Adam Gregorij de Lowicz

ba 488 – (31 z 37) na wiosnę

m. 492 (22 z 14) w Styczniu drugi promocji po B. Novdaciu 1491.

† 12/2 1514 Codex diplomaticus Bo W Series rectorum

492 – 492 h Ex

doctor 1499

wspominany jako Rektor artium et med. doctor 1511 Codex IV p. 34

M. M. Ac. VII p. 642 nadanie domu przez Kr. Aleksandra 7 August 1504

499 Adam de Bochin aut Lowicz ad drem medicinae promotus cfr 552 h in ap.

Bocheń gmina Dombkowice paraf. Chruślin pow. Łowicz

Adam z Łowicza seu Rocher [?]

Bobrzyński i Lisz. [?] Starodawne prawa [?] II, 193
Rocznik Krakowski VII p. 117 (i II, 42)
Łukaszewicz Hist. szkół III p. 118
Wiszniewski VII 226 (
Muczkowski mieszka [?] 88

---

pelr. herum [?] IV 378–340 277, 301, 306, 315

~~[illegible]~~

Rocznik I 55
VII 86 II 25, 73
III 23

395 ⁷7.

Kś. p. 38

Judicium de scientiis ad mag. Joannem Stobnicensem Crac 1515 (Meyer)

Dyalogus Adami de Bochyn Poloni de quatuor aetatibus immortalitatem assequi contendentibus Haller 507

Ulyssis prudentia in adversis 1516

Judicium parentis Crac 1522

Jana ze Stobnicy Leonardi

" Arctini in moralem disciplinam introductio

w Księce Akadem

Cypryjan z Łowicza

= Statuta de medicae artis excellen 529

Rocznik III, 438

Adam de Lowycz
A. AMD.

1504. 8 Augusti doctor Adam de Lowycz praecedit (??) praelectionem medicinae praesentibus Rege et Regina cum omnibus praelatis et magnificis (??). Dochadził tego, to bardzo nie wyraźnie napisane (: Martin de Olkusch R. XI. 143)

1514 Adam de Lowycz Artium et medicinae doctor mortuus est dominica septuagesimae (12 febr.). (: ~~ibid~~ P:)

Zob. w moich Spostrzeżeniach Dziejów uniwersytetu r. 1553 d. 4 febr.

Adamus de ~~Bochynensis~~ (Bochyn) Art. M. D.
Regius medicus.

1510 rektor uniwersytetu, semest. hyemali.
(Cont. Univ. p. 78.)

Bochyn leży w Mazurii. W książeczce mojej miej-
scowa i td. gdzie jest mowa o Beanach, mylnie
wydrukowano (Bochni zamiast z Bochyna.
W metrykule uniwersyteckiej pars I. pod r. 1510
kiedy był pierwszy raz rektorem semest. hyem. zapi-
sano o nim „hic vir parvus corpore sed magnus
animo."

Porównaj moje spisy pod tyt. Dzieje Uniwer-
sytetu pod r. 1553 d. 4 febr.

[Estr. XIII. 183] [Majer J. Dr. Poc. brg. III 838;] 220

sive de Łowicz

zapisany do metryki 1486

Adamus de Bochyn (Art. et Medic. Dr. physicus regius

wrodzony we wsi zwanej Bochen pod Łowiczem, dla tego też pisano go: Adam de Bochin seu Łowicz był rektorem 1510 i 1511. (Jan ze Stobnicy dedykował mu Leonardi Aretini in moralem disciplinam introductio. Cracoviae 1511. 4o gdzie jest także list dziękujący temuż Janowi ze Stobnicy pisany przez Adama de Bochyn Dr. Med. Rektora)
Kształcił się we Włoszech gdzie został Drem Med. wróciwszy do kraju objął posadę nadwornego lekarza przy Królu Janie Albercie i Alexandrze. R. 1499 został Drem i Profesorem medycyny w Uniwers. Krak. przy którym to akcie byli przytomni Jan Albert i Alexander, potem był nadwornym lekarzem Zygmunta I. Umarł r. 1515 zapisawszy 400 zł. na erekcyą ołtarza SS. Piotra i Pawła w Kościele S. Anny. (~~Zdaje się do~~ d. 12 ~~tego~~ umarł r. 1514) był kilkakrotnie rektorem Akad. Krak.

r. 1488 został Bacal. art. r. 1492 został Mr. Art. R. 1499 respondebat pro Prof. Medic.

1) Nobilis et insignis viri ac excellentissimi Artium ac Medicinae Doctoris Domini Adami Poloni Dyalogus de quatuor statuum ob assequendam immortalitatem contemptione. Cracoviae ex off. Halleri 1507. 4to kart 26.

Obejmuje: List Macieja Drzewickiego bisk. przemysk. i podkanclerz.. pisany z Trok, XIII Calend. Octobr. (d. 19 ~~[illegible]~~ września) ~~X3 Łazdz...~~ 1507 do Adama de Bochen Prof. Med. et Phisic. Reg. Sigismundi I gdzie chwali to dzieło oddane sobie do cenzury – potem liście drzeworyt Króla Zygmunta I siedzącego na tronie, któremu autor ofiaruje swe dzieło – dalej Przemowa autora. – Dyalogus Adami Poloni Art. et Med Doct. Sigismundi Regis Pol. Medici: De quatuor statibus immortalitatem assequi contendentibus – Epistola Adami de Bochyn ad Mat. Drzewiecki.... Grodnae 29 Octob. 1507. (dziękująca za pochwałę.)

Exemplarz Świdzińskiego nie ma miejsca druku i roku.

2) Judicium de scientiis ad Mag. Joan. Stobnicensem. Cracoviae 1515. (cytuje Radymiński)

3) Ulyssis prudentia in adversis 1516.

4) Judicium Paridis. Cracoviae 1522.? (właściwie Lochera – wydane przez Stanisława z Łowicza)

Ob. dedykacyą Adamo de Bochyn rectori Univ. Crac. per Joannem de Stobnicza, w dziele: Leonardi Aretini in moralem disciplinam introductio. Cracoviae 1511. 4º i Viennae 1515. 4º

Jerzmanowski do Muczkowskiego [Przytacza w/g „Konotatek" Bayer w P/S B II 180/1]

gdzie są Zapiski?

Konotatki albo Zapiski

spisywane przez Xiędza Kazimierza Bodurkiewicza Kan. Kat. Kra. Weterana w Akademii Krakowskiej. in 8vo Kart. 110.

Zaszczytne wezwanie Pańskie do uczonych i miłośników rzeczy ojczystych w przedmowie do Książki „Mieszkania i postępowania uczniów Krakowskich" w b. r. wydanej – o wsparcie i nadsełki rzeczy piśmiennych związek lub ważność mieć mogących w tworzącej się Historyi Uniwersytetu. – Ośmieliło mnię jak równie Łaskawa względność Pańska dla mnie, i o ile uposażony umysł w naukowe wiadomości może być ku usługom i pożytkowi życzliwego Pana, składam do przejrzenia załączony Rękopis który nazywać będę Zapiskami X. K. Bodurkiewicza – przytém ~~opis~~ krótką wiadomość o wspomnionej księdze i życiu s. p. Autora. —

Zapiski te albo mały albo żadnego nie mają zasobu dla dziejów Uniwersytetu, a przeto mało pożytku dadzą żądaniom Pańskim, ze względu że spisywał je człowiek co może miał w tej Wszechnicy nie małe znaczenie, bo Weteran tejże Akademii, uważam je pomimo za przydatne podać wiadomości Łaskawego Pana. – Atoli są to notaty czerpane z wiadomości własnego rozumu, – są w skróceniu wypisy z Kronik polskich – lub pism publicznych jakie w ówczas istnieć mogły z Monitora. – wiadomości tyczące się Geografii i Historyi politycznej obuych państw. – Są spisy zmarłych panów polskich i Urzędników – w długiej epoce jego życia – przejazdów przez Kraków Głów koronowanych – Klejnotów Skarbu Krakowsk. – Spis dni ostatnich prof. Akademii Krakow, Urzędników Krakowsk. i członków Kapituły Krakow. – Zapisy wydarzeń zaszłych w tém mieście co miały wpływ na losy jego i t. p. – Dalej dość znaczny zbiór Epigramatów wierszów, Satyr i t. p. Wszystko to albo w skróceniu wielkim, albo cokolwiek obszerniej, własną ręką zapisane lub przez kogoś przybocznego sobie. – W skróceniu spisanej Historyi polskiej znalazłem dwa razy powtórzoną ową śmiałą odpowiedź X. Starowolskiego daną Gustawowi Adolfowi Krol. Szwedzkiemu przy grobowcu Władysława Łokietka. Z resztą, najlepiéj Pan osądzisz, co ku ważnego i godnego uwagi znajść dla siebie można.

Wiadomości jakie zebrać mogłem o Xięż: Bodurkiewiczu z podań familijnych i papierów pozostałych po nim spisałem:

X. Kazimierz Bodurkiewicz ur. 1707 + 1796. r. – naprzód Kanonik Kollegiaty Skalbmierskiej posiadał prebendę Kaplicy Tenczyńskiej, i probostwo Iwanowickie później – Był Kommisarzem Dóbr Biskupich Krakowskich za czasów Biskupa Sołtyka, jak to świadczą liczne kwity tegoż, ~~na~~ których polecał X. Bodurkiewiczowi z kasy Biskupiej wypłacać – oraz percepty dochodów Biskupstwa Krakowskiego które się pozostały z kart r. 1729 – 30 – 31. z czasów Biskupa Szaniawskiego – Był on ulubieńcem tegoż Sołtyka jak to dowodzą najlepiéj listy – z których w jednym z nich zlał na niego pełnomocnictwo, ~~odbierania~~ objęcia dochodów Kapitulnych, dóbr Biskupich i drugich w Księstwie Sie-

wirskim nań przypadających, po zanominowaniu go na katedrę Krakowską na rzecz jego. — X. Bodurkiewicz następnie został Kanonikiem Katedr. Krakowskim proboszczem Morawickim, i na tej godności dokonał życia — posiadał ufność i przyjaźń Książąt Czartoryjskich ówczesowych Kolatorów Morawicy. — Korespondował z Księciem Augustem Czartoryjskim Wojew. Rusk. który szczególny miał szacunek dla osoby jego, i mienił się być przyjacielem jego. — Wypełniał Bodurkiewicz ostatnią wolę znakomitych prałatów i panów których szczególnie serce posiadał — był Exekutorem testamentu X. Hiacynta Łopackiego Kan. kat. kr. Archipresby. kościoła Panny M. wraz z Kanonikiem Kollegą Józefem Rogalli D. J. i M. jak świadczy Testament i jak najpilniej sporządzone przez Bodurkiewicza Acta executoralia sive Informationes variarum Dispositionum Ultimae Voluntatis pie defunc. Testator. perillustri Dom Hyjacin. Łopacki. który w r. 1761. zmarł. Był to wysokiej nauki mąż i dobroczynnych wielu zakładów fundator. — Następnie w r. 1764. wypełniał ten sam obowiązek po zmarłym Michale Wodzickim Biskupie przemyskim r 1764 d. 1. Januarii W testamencie zmarłego widać wysoką przyjaźń dla Bodurkiewicza którego wzywa do ~~[illegible] [illegible] wraz~~ o wykonania ostatniej swej woli wraz z Bratem swoim Piotrem Wodzickim Kasztelan. Sandeckim. Że ten X. Bodurkiewicz być musiał człowiek rozsądny, uczciwy i prawy i szlachetny przekonywa to, iż posiadał serca i przyjaźń wspomnionych i wielu innych panów, z którymi bliżne stosunki obcierały — a sumienność i prawość oblizała — jak to pozostałe papiery ~~[illegible]~~ stwierdzają. —— Zdarzyło mi się nabyć in folio drukowane pismo w liczbie ~~[illegible]~~ dwóch arkuszy z napisem „Wiadomość o Księstwie Siewierskim i Szlachcie tegoż Księstwa„ z kąd dowiaduję się o roztrząśnieniu rodowitości Szlachty i Dyplomatów, Księstwa Siewierskiego przez Komissyę wyznaczoną od Sejmu — która to Komissya dzieło swoje z przyłączonemi dowodami Szlachectwa stanom Sejmującym złożyła. — nadto dowiaduję się że Biskupi Krakowscy jako Książęta Siewierscy mieli wolność ~~[illegible]~~ zasłużonym w tymże Księstwie rozdawać indygent szlachectwa. A między innemi Ksiądz Administrator Biskup w r. 1789. Księstwa Siewierskiego rozdał Klejnoty Szlachectwa następne, a między innemi w punkcie szóstym: „Dyploma An. 1789. Sabbo in crastino festi Scae: Dorotheae oblatowane, Gabryelowi „Bodurkiewiczowi Synowcowi Weterana w Akademii Krakowskiej, wypracowanego X. „Kazimierza Bodurkiewicza Kan. kat. Krak. tamże poszczęgonała dla zasług stryjowskich i jego zdatności dane.

Wiadomość iż X. Bodurkiewicz był prof. Akad. Krak. nie była mi zupełnie przystępną aż dopiero z przytoczonego dowodu, dla tego ją przytoczyłem.

Pan szukając w archiwum Uniwersytetu znajdziesz i dowiesz się o jego zasługach i prawach dla Akademii ~~[illegible] [illegible]~~ przez które zasłużył sobie na imię Weterana — oraz dowiesz się czy nie pozostawił jakich pism lub prac naukowych. —

Ja tylko dodam, iż był czynnym członkiem bardzo Kapituły krakowskiej, wtenczas
to jeszcze kiedy fundusze i władza tejże rozciąglejszą i obszerniejszą była, bo przekony-
wają mnie papiery pozostałe i już zniszczone wszystkie – że był używany w wielu interesach
i sprawach tejże, przeto posiadał zaufanie kapituły i musiał mieć wielostronną naukę
rozsądek i praktykę, jednym słowem, musiał być człowiekiem zdatnym i godnym. W długim
biegu swego życia przeżył kilku królów polskich panowanie, wiele widział i słyszał – i wiele
miał udziału w sprawach i czynnościach sławnej kapituły krakowskiej – a może i Uniwer-
sytetu jako jego członek. – W ostatnich dziewięciu latach swego życia upadłszy na siłach
na świat nie wychodził, zakończywszy czynne i szlachetne życie, nie zyskawszy napisu
ani pamiątki pogrobowej od tych dla dobra których żył – i tam, gdzie ją pozyskali może
mniej użyteczni w rozumie ludzie.

Zawsze życzliwy i uniżony sługa Wgo Pana Dobrodzieja.

Józef Germanowski

Pisano dnia 21. Lipca 842 r.

Bodurkiewicz ks. Kazimierz.

[Estr. XIII, 195] [Zrec. Org. III 856; Baryez H.; Syr B II 180-1]

Bodurkiewicz Casimirus, został 1735 Baccal. Art. a r. 1737 Mgr Art. w Univers. Krak.

1) Złote runo przyjaźnych chęci Józefa Ujejskiego tu: dzież Apolonii Siedleckiej (b. m.) 1737 fol. (Bibl. Polkow. Nr 7971)

Boduszyński Augustyn Dr. Praw.

Prof. Uniw. Krak. emeryt, Senator Rzeczypospolitej Krak., oddalony z Profesoury przez Kuratora jenerała Józefa hr. Załuskiego, + 1843.

1) Physikalisch-astronomischer Versuch über die Welten-Ordnung. Eine populäre Darstellung. Leipzig, F. A. Brockhaus, 1838. 8vo. str. IV. 172 i 3 tabl. litograf.

2) Positiones ex universo Jure, quas exantlatis ex omnigena jurisprudentia tribus rigorosis examinibus ..... Cracoviae 1807. 8vo Kart 3.

3) Rozprawa o wzajemnych Kościoła i rządu Krajowego stosunkach, czytana na posiedzeniu publ. Tow. nauk. Krak. d. 18 Październ. 1817 (w Rocz. Tow. n. Kr. Tom IV str 266 – 294.)

Rector Universitatis Cracoviensis.

h. t. Decanus Collegii Professorum
Facultatis

Bodzecki Wojciech (Bodzenius) — [Est. XIII, 197 i Dod. cz. II]
[Sempołowski Stan.: P. f. (B II 184)]

225

<u>Bodzęcki</u> (Bodzenius) (Wojciech) rodem z Mościsk (Moscicius) kształcił się w akademii Krak. gdzie r. 1595 otrzymał stopień Baccal. nauk wyzwolonych. Wezwany na professora do akademii zamojskiej, zajmował się także edukacyją prywatną młodego Tomasza Zamojskiego (syna Jana Kanclerza) którego uczył rhetoryki czyli wymowy. Umarł r. 1623 jako Dr. Teologii i Prawa, scholastyk kollegiaty zamojskiej i proboszcz w Mościskach, zapisawszy swą bibliotekę i kamienicę Akademii Zamojskiej. (Ob. Starowolski Sim. Elogium funebre Thomae Zamoscii. Zamoscii, imprim. Jastrzębski 1638, fol.)

1) Επιθαλαμιον generoso d. Joanni Łassowski et Sophiae magnif. d. Andreae Firlaei de Dambrowica castellani Radom., capitanei Lovalensis filiae, dicabat Albertus Bodzecki A. 1604 d. 29 Febr. Zamoscii, Martinus Lenscius Acad. typogr. excudebat (1604) 4to Kart 4 (wierszem) |: na wesele Jana Łaszowskiego i Zofii Firlejówny. :|

226

Anselmus Bodzentinus Coll. major.

1577 Coll. majoris praepositus (: Concl. Coll. maj. p. 152 :)

Anselmus Bodzginus

C. s. Annae Coll. major regalis.

1581. 8 czerwca umarł (p. Głoski Ef. Lew.)

Nicolaus de Bodzęcin Bodzenyn.
Artium decanus P. et Th. D. C. Vratisl.
et Collegiatae S. Floriani in Kleparz.
1562. Coll. maj.
1569 jako th. baccal. wspomniany p. Conclusioni p. 262.
1571. pierwszy raz rektorem. 1572 drugi raz. 1572 trzeci raz.
1573. takie rektor.
1579.
1586. 1. Jan. Nicolaus Bodzecinus olim collega maior et professor praepositus ecclesiarum collegiatarum S. Annae Crac. et Opolien. in Silesia et Ecl. cath. Wratislav. et Collegiatae Opolien. Canonicus, extremum diem clausit in ecatorkowsk recedentis morbo apoplexiae /Ebeli Ep. Leos/
1559. jako A. M. /p. Concl. Coll. maj. p. 107:/
1549. jako Coll. minor. /A. R. p. 253:/
1569 jako S. Th. doctor /a. R. p. 428:/
1573. Nicolaus Bodzecinus S. T. D. ~~et Legalis prof.~~
/A. R. p. 455:/
1579. A. R. p. 524.
1560 jako Can. Ecl. Cath. Vratislav. i collega
major /: W. IV. 50:/
1550 domus coll. min. praepositus. /: A. R. str. 265:/
Porownaj Professores absentes r. 1579. d. 7 Decembr.

Thomas de Bodzaczyn Maj.

1442 Concl. Univ. p. 8.

W Konkl. Coll. maj. pod r. 1440. p. 6. w d. 4. marca Mr. Thomas de Bodzancino nazwany.

Bogdanowicz Tomasz dominikan Mag. S. Theol. wstąpił do Klasztoru we Lwowie słynny kaznodzieja. † we Lwowie d. 13 marca 1718 mając lat 60.

1) Trąba Nowego Testamentu (Kazania na święta roczne od S. Jędrzeja aż do S. Filippa Nereusza) Częstochowa 1716. fol. Tom I (Siejk. p. 315)
(ded. Potockim)
tylko I Tom wyszedł, drugi pozostał w rękopisie – Jocher nie znał tego dzieła

2) Różne panegiryczne Kazania.

221

Bogdanowicz Walenty ~~Walentiano~~ Wawrzyniec

Iu. Canonici Professor

r. 1783 d. 7 czerwca przybrany za professora do Uniwersytetu. r. 1784 został prof prawa kanonicznego.

1785. d. 30 marca. Komisyja Ed. zaleca kasie generalnej warszawskiej, ażeby ultimo Junii r. t. wypłaciła do rąk JX. Bogdanowicza 2000 złp. na odprawienie podróży po kraju polskim dla przejrzenia niektórych sławniejszych archiwów, w których wynależć jeszcze może wiele rzeczy potrzebnych do dopełnienia zbioru prawa duchownego krajowego, pożytecznie tak dla duchowieństwa jako i osób prawnych napisanego. /: N. 4. Prot. obrad str. 324:/

~~1797. na posiedzeniu dnia 16 marca przełożył~~

~~płotę zł.~~

„JX. Bogdanowicz, prawa kanon. prof. Mąż ten średniej rozumu talentów, w początkach, z obcowania zwłaszcza, nie wiele o sobie czynił nadziei, lecz w ciągu dalszym, pracowitości gorliwej i niebezinteresowności przykładnej dawszy dowody, dobrego nauczyciela i lubego patryjoty zasłużył imię. Wszedł on do akademii przy staraniu JX. Pira

mowcza, i z tego akademija wiele pożytku-
je, gdyż pracowita pszczółka więcej jest sza-
cowna, niż bąk czczo brzmiący. (str. 13.).
Wypisane z rękopismu: "Stan nauk ojczy-
stych w Akad. Krak. opisany w r. 1788.
zob. Reforma Uniwersytetu.
W r. 1796 przez trzy miesiące pilnie i pracowi-
cie a do tego bezpłatnie pełnił obowiązki zastęp-
czo obowiązki prokuratora Szkół gł. po usunię-
ciu X. Gnacześnickiego (: N. 12 Protokół obrad
ekonomicznych od r. 1796 do 1797 str. 45.)

282

Bogdanowicz Walerjan

za reformy uczyniony był viceprofesorem Collegii moralis w szkole prawnej, a po śmierci professora prawa kanonicznego X. Fergjanowego, który w r. 1783 na początku marca życie zakończył, objął tejże katedrę w tymczasowym roku, a w następującym przedmiot według swego układu rozpoczął. O nim pisze Kołłątaj w Raporcie o wizycie r. 1780 do 1go lipca 1784 iż „7 Od czasu, w którym do szkoły gł. został przyjęty, zebrał całe Corpus prawa duchownego polskiego z konstytucyi i dyplomatów krajowych, z synodów prowincyi gnieźnieńskiej, z bul papieskich dla Królestwa polskiego wydanych, i z wielu innych pism mających powagę prawa w kraju naszym."

7 W pełnieniu obowiązków swoich jest prawie najpilniejszy. Od czasu, w którym i t. d. jak wyżej.

Wszystko z powołanego Raportu

„Ks. Bogdanowicz zebrał Corpus iuris ecclesiastici poloniae, który radby jak najprędzej na widok publiczny wydał. Dopraszał się Prześ. Komisyi, ażeby dla większej dokładności w utworzeniu tego dzieła mógł być opatrzony na podróż do Warszawy, do Gniezna

i do innych sławniejszych miejsc, gdzie Kapituły
w archiwach swoich mogą mu jeszcze dostarczyć
materyjałów do dzieła tak potrzebnego dla du-
chowieństwa kraju naszego i powszechnej oby-
wateli wiadomości. Zbiór dzieła tego zawiera
w sobie wszystkie synody prowincyi gnieźnieńskiej,
synody dyecezalne, bulle papieżów dla ducho-
wieństwa polskiego wydane, prawa krajowe, któ-
rych zebraniem ex volumine legum niekon-
tentując się, wyciągał je z dawnych konstytu-
cyj lub pierwszej edycyi lub z manuskryptów
biblijoteki krakowskiej. (i tamże)

Boguncki Józef

1769/70 incorporatur facultati philosophicae cum obligatione ad actus decos. /: Metr. Fac. Phil. N. 92 str. 169.

Od r. 1766/67 jest jako magister pomiędzy uwolnionymi od dawania lekcyj ale słuchający Philosophiam eclecticam, Commentarium in librum sapientiae et Theologiam speculativam /: ibid str. 123:/

Ale z r. 1770 semestri aestivo zapisany jako extraneus jeszcze /: ib. pag. 174:/ i w tym roku tyle tylko dysputował pro toga /: 173 str:/

1773. jeszcze extraneus.

W tejże księdze roku 1778/79 na str. 270 zapisano go M. Jos. Boguncki S. Theol. Doct. Collega minor vocatur, Literatorum Varsaviensium Socius. Roku 1779/80 zapisany jako in Sąstomia et Mechara Curatus.

„Ks. Boguncki Historyi kościelnej profesor. W starej akademii prawie dla własnego tylko pracował oświecenia. Dawni akademicy poznawszy w nim genijusz

osobliwszy, z własnéj oszczędności składkę go wspar-
ło, i dla nabrania światła do innych wysłało kra-
jów. Za granicą zaprzyjaźnił się z ks. Kołłątajem, a
ten mu wyprzedzając go, po powrocie utorował drogę
i piękne jego talenta rozwinął. Słodka jego i
gruntowna wymowa znalazła szacowników, uwie-
ńczyła w gronie literatów, potém w samej akademii.
Ale do téj wszelkiéj, bardzo rzadko chronił się owszem.
chlubne swojéj talenta wymowy prawie zaniedbał, a
kochając zbiory, nic nie opuścił rzetelnego, o coby się
nie kusił. Zawodny jest w pełnieniu obowiązków ka-
tedry, a teka, lubo gruntownie i pięknie zbierana,
dla użyteczniejszej rozwlekłości przez lat kilka ciągnie-
néj, z małym dla publiczności jest pożytkiem. Zbyt-
nia chciała Husa, zgorszona publiczność, z nim
go porównywa. Przy dozorze i przekonaniu go przez-
nów, iż mało jeszcze pożytecznie pracował, i że dopie-
ro rzetelnie zwrócił na pole, wszelkiego Akadem-
mika nauczyć może z niego mężna, wszelką piękne nau-
ki w kraju odrzucając ozdobę. / str. 8. Wypisane
z rękopisu „Stan nauk oświeconych w Akademii
Krakowskiej opisany w r. 1788. Zob. Reformatorzy-
wierzytelna.

—

Bogucicki Józef

1787. 16 grudnia prosiła szkoła gł. Prz. Komisyą za pośrednictwem Rektora, aby pozwoliła Bogucickiemu, prof. Hist. Kościel. tłumaczyć dla kandydatów póty Logikę za lekcyję przydatkową, póki książka elementarna tej nauki nie wyjdzie (: N. 4. Protokół obrad str. 245.

Tegoż dnia. Uznawszy szkoła gł. potrzebę katedry literatury powierzyła Wx. Rektorowi ułożenie z Xk. Bogucickim o przyjęciu tej lekcyi na miejsce Historyi Kościelnej (: tamże :)

1796 10 stycznia na posiedzeniu Uniwersytetu ponowił swoję prośbę iż kończący rok piętnasty publicznej w szkole gł. nauczania na zasadzie ustawy Komisyi edukacyi, z przyczyny znacznie nadwątlonych sił swoich już więcej tego obowiązku na dalszy czas sprawować nie może. Dodał nadto, iż jakikolwiek los spotka osoby szkołę gł. składające, ten chętnie i zarówno z niemi oświadcza się. (: N. 8. Prot. obrad. str. 524.)

Kolu

R. 1796. 9 października szkoła gł. poleciła swemu sekretarzowi, żeby jej imieniem pisał do X. Bogucickiego, aby jeszcze przez ten rok przynajmniej przyjął na siebie obowiązek uczenia, tudzież aby zjechał do Krakowa dla dokończenia interessów z Rządem, do których traktowania jest przez konkluzyą szkoły gł. delegowany. (: Tamże str. 553:)

1787. d. 19 czerwca po południu w obecności Najjaśn. Pana i Jośmości Xięcia Prymasa czytał dyssertacyą w sali Jagiellońskiej o przypadkach celniejszych w Kościele w wieku XV. (: N. 9. Prot. obrad str. 60:)

1796 d. 24 września szkoła gł. po wysłuchaniu raportu delegowanych do urzędu Jana Szadeckiego i X. Bogucickiego wezwała ich na nowo do popierania dalszego sprawy szkoły gł. w nowo wyznaczonej u Barona de Margelik (: N. 8 Prot. obrad str. 541:). d. 9 lipca t. r. do delegacyi traktującej z Rządem na miejsce JX. Bogucickiego, który dla poratowania zdrowia do wód wyjechał, przydała pana Szadeckiego i PP. Schepdta i Ant. Szastera. (: Tamże str. 551:)

235

Bogucicki Józef

1787 r. 12 lipca. Prośba do JW. Rektora Szkoły głównej przez Ignacego Zieleckiego uczyniona.

Słuchając nauk publicznych w tej Szkole głównej oraz będąc dozorcą domowym kilka młodzi w szkołach tutejszych uczących się, znam JW. Rektora Twoją nade mną władzę i obronę. Sądzić mię możesz i karać za wykroczenia wszelkie; bronić mię powinieneś, gdy skrzywdzony żądam Twojej łaskawej pomocy.

Zdarzyło mi się w tym czasie czytać List Duchowieństwa Dyecezyi Krakowskiej oświadczającego o bezbożności osoby JX. Bogucickiego, profesora teologii kościelnej i tych, co na jego lekcyą chodząc winne mu wszędzie oddają pochwały.

Tu się zawiera źródło krzywdy, którą ponoszę, a podobno i wielu innych, o których ja zamilczając [illegible] bowiem każdy sam za siebie czuwać za sobą tylko mogę prośby.

Lecz nim przystąpię do opowiedzenia krzywdy

mojéj, pozwól mi JW. Kolektora uczynić wprzód nie-
które uwagi, które mam nad tym listem, aby się są-
dzono o mnie, że ślepo i bez użycia rozsądku myślę.

Nie wierzę najprzód, że list ten imieniem całego Duchowieństwa, jako treść jego wyraża, wydany. Nie słyszałem bowiem ani o żadnym Zgromadzeniu całego Duchowieństwa Dyecezyi tuteyszéj, któreby go układało czyli potwierdzało, ani trzymam lub przekonany jestem, że wszyscy tuteysi Kapłani według zdrowego rozumu i nieskażonéj sprawiedliwości myśleć nie mogą. Owszem sam takich wyliczyłbym wielu na wyprowadzenie ich ze złego rozumienia, w które list tenże ich wprawia.

List ten pisany do JOXięcia Jmci Prymasa z domaganiem się o przyzwoitą karę na JX. Bogucickiego jest krzywdzący osobę samegoż Xcia Jmci. Potrzeba bowiem pobudzać do wykonywania obowiązków swoich najczulszego, najmędrszego, najgorliwszego, najpilniejszego Pasterza, Prymasa i Głowę Edukacyi Narodu naszego. Ale w tym razie, kiedy on sam będąc przytomny dziełu, o które obwiniony JmX Bogucicki, sam sądził najlepiéj i uznał w tém

potrzebne i skuteczne wynaleźć środki leczenia rany, jeżeli jaka zadana była ś. Religii Katolickiéj; potrzebaż mu przepisywać prawidła?

Nie chcę ja żadnych czynić uwag nad Dyssertacyą, którą potępia autor listu. Ta bowiem rzecz mnie się nie tyczy, więc nie mi do niéj. Przystępuję tylko do lekcyi Historyi Kościelnéj. Rok trzeci zaczyna się jak onéj pod JX. Boguckim słucham. Gdybym chciał być niesprawiedliwy, milczałbym, albo z potępiającemi potępiałbym niewinność i prawdę. Ale urodzony i wyćwiczony w prawdziwéj Religii Katolickiéj, nie kocham tylko prawdę, nie szanuję tylko prawdę, nie szukam tylko prawdy; prawdy z utratą najmilszego bronić gotów jestem. Nie masz przyjaźni, darów, obietnicy ani postrachu, któryby uczynić rozbrat z prawdą na czas najkrótszy w okoliczności najmniejszéj mnie przymusił. Tam tylko znalazłby mnie kto ze słabem sercem, gdzieby o nią nie szło.

Uczę ja się w téj Szkole głównéj Teologii, praw i historyi kościelnéj. Wszędzie szukam

prawdy i gruntownego w wierze mojej oświecenia,
i gdybym go w której lekcyi nie znalazł, zaraz-
bym ją opuścił. Wolę bowiem umierać w mniej
wiadomej prostocie, niżli w przewrotnej nie we-
dług nauki Chrystusa i Kościoła katolickiego do-
skonałości. Lecz o jakże szczęśliwy jestem, że zawsze
zamiaru mego najpożądańsze odbieram skutki.
Bogu dzięki, a wdzięczność i winne chwały nau-
czycielom wszędzie oddaję.

Nie mogę wyłączać od tego szacunku X. Bogu-
ckiego. On dokładnie wyśledził wszelkie w Histo-
ryą wpływające czyny. On mi nie powiedział, cze-
muby się najznakomitsi, najsławniejsi i od wszyst-
kich mądrych krytyków zalecani historycy sprze-
ciwiali, i mi nie zataił, o czém ci sami piszą.
Na ich świadectwach każdą jego powieść ugrun-
towaną widziałem, i przez stosowanie jego lekcyj
z innemi lekcyjami tudzież z approbowanemi
Książkami, jako też z radą, którą często brać
od ludzi rozumnych i w świątobliwości niepo-
szlakowanych brałem, rzetelności doświadczałem.

Na Boga i miłość prawdy wyznaję, że nigdy przeciwieństwa najmniejszego nie dostrzegłem. Możnaż potępiać historyka, który ze źródeł nietylko nie potępionych, ale nawet zachwalonych czerpie wiadomości?

Owszem kiedy się zdarzyło JX. Bogusławskiemu odkrywać wady osób przełożonych rządzących kościołem Chrystusa i ich postępki przeciwne ich powołaniu i obowiązkom urzędu wyliczać, czego jako rzetelny historyk zamilczeć nie mógł: za każdém takiém zdarzeniem przestrzegał zaraz (co, śmiem powiedzieć, było nad jego powinności) i dowodził, że te szkaradne dzieł ich potwory żadnéj nie mają zasady na prawie Chrystusa, lecz źródłem ich jest prywatny interes, lub źle zrozumiana władza. Nie słyszałem go nigdy obalającego albo w najmniejszéj okoliczności uwłaczającego któremu z wyroków wiary, w których ja się pod najściśléjszym węzłem JMX. Szablem i innemi, o których gruntownéj pobożności nikt

nie wątpi, świętym. Przeciwnie ledwie nie na każdej lekcyi jego nowe odbierałem dowody, a te nader mocno utwierdzające wiarę katolicko-rzymską. Mam je wynotowane i miło mi je odczytywać.

Słowa to są nieraz powtarzane od Jx. Boguckiego: że nauka Chrystusa jest prawdziwa i niezmienna, jest święta i boska; że Kościół sam katolicki tej nieskazitelnie dochował i jest jedynym jej stróżem, opowiadaczem i tłumaczem, że koncyljów ustawy in materia fidei et morum są bez wątpienia z Ducha ś., które koncylja prawnie zwołane i odprawiane były. Mógłże więc z takiej lekcyi, jak twierdzi autor Listu, wychodzić kto zgorszony? Dziwili się zaś kto zgorszył, nie można w tem obwiniać Jmci X. Boguckiego, bo inaczej będzie winien i Chrystus, że źli z nauki jego zgorszonemi być się powiadali.

Niesprawiedliwe przeto są wnioski autora
Listu, że źli są lub będą Duchowni z ucz-
niów JMX. Bogusławskiego; niesprawiedliwie mnie
i innych czerni przed Rządem JMci Prymasem;
niesprawiedliwie obiecuje, że mnie niewdzięcz-
nego syna dla matki mojej kościoła Katolic-
kiego, za który ja krew przelać zawsze
gotów jestem; niesprawiedliwie tuszy się
na odebranie nam najmędrszego nauczyciela.

Tu jest JW. Rektora krzywda moja.
Ja bowiem nie mogę nigdy i nigdzie wstrzy-
mać się od czynienia i innych pochwał te-
mu wielkiemu mężowi i szukania z jego
lekcyi oświecenia; tymczasem z wielu stron
jadowite pociski czernidła odnosić muszę.
Doprzaszam się więc pokornie, aby JW Re-
ktore sławę dobrą, którą tu u wielu Tarta-

wych pozyskałem, bronić raczył. Ja sam w tak niesłychanych zdarzeniach tego nie dokażę, ale Tobie jest łatwo, którego wysokie cnoty i wysokie nauki zdaniem mądrego Króla i całego Narodu są uwięnczone.

(: Wypisany z Protokołu Nro od r. 1779. do r. 1796. z Arch. Univ. N. 3. oryginał listy :)

W r. 1780 w czasie reformy akademii d. 29 września powołany na profesora historyi świeckiej Josephus Bogusławski S. T. D. Literatorum Varsaviensium socius. i sekretarza Uniwersytetu.

1782 d. 1 paźd złożył urząd sekretarza propter alia in schola Regni et scholis Palatinis sibi demandata officia.

1783. 15 lipca wspomniany jako Rektor szkół wydziałowych (: N. 4. Prot. obrad str. 86 :)

1783 27 października Uniwersytet obrał go wizytatorem generalnym szkół (: ibid str. 112 :)

239

Bogucicki Józef.

„Sposób, którym daje historyję (kościelną), nietylko jest dokładny, ale nadto zaręcza, że dzieło przez niego ukończone będzie bardzo pożyteczne dla tych wszystkich, którzy gruntowną wiadomość historyi kościelnej posiadać pragną. X. Bogucicki łączy w niem niewątpliwą chronologiję z rozsądną krytyką, a styl jego może być wzorem literatury w rodzaju narracyi. Dotąd (r. 1784) zakończył wieków ośm, teraz aktualnie daje wiek IX. Gdy dzieło X. Boj. zupełnie dokończone zostanie, historyja kościelna w ciągu lat trzech kończyć się będzie mogła." (: Wypisane z Kołłątaja Raportu o szkołach od r. 1780 do 1-go lipca 1784 r. :). Dawał on swoje sexterny uczniom do przepisywania (: ibid :).

W r. 1784 Komisya przeznaczyła go do wykładania literatury, zastrzegłszy sobie, żeby wprzód prospekt tej nauki do rozstrzygnienia i aprobacyi Komisyi przedstawił. Katedrę hist. Kościelnej poruczyła X. Jezierskiemu. (: ibid :)

„Xdz Bogucicki dokończył wieku VIII. Historyi Kościelnej. Dzieło jego będzie interesować duchowieństwo kraju naszego, tak dla sposobu, który przedstawia w napisaniu historyi kościelnej, jako też

dla dokładności z gruntowną krytyką połączonej
i wybornego w takowie stylu." (: Tamże :/

1796 r. skończywszy 16ty rok zawodu nauczycielskie-
go w uniwersytecie podał się do emerytury (: Pro-
tokół obrad ekonomicznych od r. 1796 do 1797 str. 77:
w archiwum Univ. N. 12:/

1797. d. 20 czerwca nie przyjął ofiarowanej mu przez
Szkołę gł. komendy beneficjum Korczyńskiego. Zob.
Garyckiego pod tym rokiem.

1766. był seniorem bursy s. Szczepana, ale u niej nie
mieszkał, quia illius antecedanei ibidem non residebant,
tum quod commoda residentia propter seniorem non reperi-
atur, tum quod nulla sint praesidia victus et amictus et
congruae honestatis, ac nulla pensio sit assignata seno-
ri. (: A. R. str. 724:/. Będąc seniorem był secundae lau-
reae candidatus.

1766. 26. września fiscalis zaskarżył uczniów czyli alumnów
szkoły s. Szczepana i ich patrona Józefa Łaganowskiego mi-
ord. iter. iż d. 24 m. b. horis vespertinis presito po 9tej
godzinie przyszedłszy na anielskie, tam hałasowali i stra-
muttas ~~[illegible]~~ excitarse, komedie

Bogucki Józef.

Z okoliczności jego Rozprawy na posiedzeniu nadzwyczajném z obecności JKMości dnia 19 czerwca 1787. czytanéj Szkoła gł. na posiedzeniu swojém dnia 27. t.m. złożonem między innemi radziła, „o obmyśleniu środka oczyszczenia się z strony Szkoły gł. przed Publicum z okoliczności czytanéj dyssertacyi moralnéj." Zapytani przez Szkołę gł. Delegowani jakie ich było zdanie o dyssertacyi JX. Boguckiego, odpowiedzieli: że zacząwszy od JW. Rektora, który się na tém posiedzeniu znajdował, kilkakrotnie przestrzegali, najżywiéj przedkładając, że gdyby czytaną była tak, jak ją ułożył, najniepomyślniejsze konsekwencyje i na osobę czytającą i na całą Szkołę gł. niezawodnieby ściągnęła. JX. Bogucki najuroczyściéj zaraz na sessyi przyrzekł tę dyssertacyją z gruntu przerobić, i znowu w dniu sam aktu publicznego oświadczył się JW. Rektorowi z przytomności kilku osób Rady, że tak swoję dyssertacyją przerobił, iż nietylko pochwałę powszech-

rą na swoję osobę ściągnie i nikogo nie naraził, ale nadto Szkole gł. uczynił honor. Gdy zaś krótkość czasu nie pozwoliła Delegowanym zebrać się, dysertacyja odmieniona czytaną być nie mogła, że i z powodu solennego zaręczenia podaną była z imieniem do wyboru N. Pana. Teraz nawet JX. Bogucicki przed momentem tu przytomny oświadczył, że się usprawiedliwić zechce.

Szkoła gł. wysłuchawszy tej relacyi nauczona przykrém dla niej zdarzeniem, że późne Delegacyi wyznaczenie było tej nieprzyzwoitości przyczyną, stanowi: żeby odtąd na trzy niedziele przed dniem aktowi publicznemu naznaczonym Delegacyja przystępowała do obowiązku słuchania dysertacyj mających się czytać na aktach publicznych, i uczyniła o tém przed dniem takowego aktu Szkole gł. raport na piśmie podała. /: N. 27. Protokół obrad JH. 189:/.

241

Bogucicki

1789. d. 23 marca Komisyja Edukacyjna zezwala Boguckiemu na wyjazd do wód za granicę dla poratowania zdrowia swego z ostrzeżeniem, ażeby przez ten czas starał się obmyślić zastąpienie miejsca swego czyli przez zostawienie teki swojej uproszonemu substytutowi do kontynuowania lekcyi Hist. kościel. czy też przez wybranych kollegów zdatnych do przypomnienia dawnych lekcyj a czytania następujących, które ma zostawić. Sam zaś nie uchyli potem znajdować się w czasie otwarcia katedr i szkół po wakacyjach pro primo Octobris roku bieżącego.

(s. N. 8. Protokoł obrad str. 300.)

1794. wczesnie gdy Kraków przez Prusaków był oblegany Bogucicki, podobnie jak większa część mieszkańców Krakowa przed nadchodzącym nieprzyjacielem schronił się do Galicyi wschodniej, skąd

gdy w czasie kończącej się wakacyi chciał do Krakowa powrócić do swoich obowiązków, Rząd Pruski wzbronił mu tego, tak iż dopiero blisko końca roku szkolnego, wyjednawszy pozwolenie wszedł w pełnienie swoich obowiązków. /: N. 8. Protokół obrad str. 565:/

1797 14 czerwca Szkoła gł. słuchała i uprasała JX. Bogdanowicza, aby JO Księciu Biskupowi Krakowskiemu przełożył, iżby komenda beneficyi Korczyńskiego na osobę JX. Bogucickiego wydana być mogła. /: N. 12 Prot. obrad str. 81:/

„JX. Bogucicki, pierwej w r. 1774 od corpus Universitatis wezwany i chociaż podług dawnego zwyczaju do Koll. ma. nie wszedł, znajdując się podówczas w akademijach zagranicznych, wraz jednak przez konkluzyą Szkoły gł. zachowane zadnie miejsce pierwszeństwa, a że za powrotem swoim zastał już Akad. Krak. pod reformą, przeto do niej nie inkorporował się, oczekując dalszych rozrządzeń Prześw. Komisyi." /: Kollątaj w raporcie reformy od 1780 r. 1. lipca 1784:/

Bogucki Józef

1845 d. 3 lutego Senat Rządzący wolnego i nie-
podległego i ściśle neutralnego miasta Krakowa
i jego okręgu. — W załatwieniu propozycyi z strony
Komisarza Rządowego przy Instytutach naukowych
w przedstawieniu tegoż z d. 22 Styczn. b. r. do N. 115
uczynionej, co do przeznaczenia gmachu akademickiego
Collegium minus zwanego na bursę muzyczną i śpiewu
tudzież na dom ochrony dla małych dzieci z nazwą
Zakładu Boguckiego, a zarazem uczynionego wnio-
sku, aby na potrzebne wyrestaurowanie gmachu
rzeczonego na cele powyższe użytym być mógł fun-
dusz filantropów przez tegoż Boguckiego ustano-
wiony, Senat po wysłuchaniu wniosków i opinii
Wydziału Spraw wewnętrznych i Policyi propozy-
cyję powyższą Kom. Rząd. co do przeznaczenia i wy-
restaurowania nadmienionego gmachu Collegium
minus przyjmuje, i na pomieszczenie w nim wzmian-
kowanych dwóch zakładów tj. Bursy muzycznej
i śpiewu, tudzież domu ochrony małych dzieci
zezwala.

Nie znajdując się stosownem, ażeby fundusz

filantropów w sposób przez K. R. projektowany
alienowanemu być, i dla tego nie będąc również
za proponowanem nadaniem Domowy ochrony
nazwy Zakładu Bogusławskiego, natomiast sta-
nowi Senat, iż suma tego fundatora ma być
tylko elokowana, jako prosta pożyczka na gma-
chu Collegium minus bez procentu a to dopó-
ty, dopóki w tymże gmachu dolne lokale i ogród
przez Dom ochrony zajmowane będą; gdyby zaś
kiedykolwiek później przyszło do przeniesienia
gdzieindziej tego Zakładu lub takowy istnieć
przestał, w takim razie fundusz, o którym
mowa (23,950 złp 18 gr). nie ma tracić swe-
go właściwego przeznaczenia i właściciel gma-
chu Collegium minus procent od takowego po
5/100 opłacać lub sumę elokowaną winien
będzie spłacić. /: Akta Uniwersyteckie z r.
1845. N. 180:/.

Boguciçki Józef urodz. w Bogucicach koło Buska z ojca Berka Lewkowicza karczmarza żydowskiego. R. 1758 d. 27 Stycznia wychrzczony w Krakowie otrzymał nazwę od miejsca urodzenia. Oddany do szkoł w Krakowie r. 1764 został Baccal. i Senior szkoły S. Szczepana; r. 1767 Dr. Fil.; r. 1771 Baccal. Juris. Senior bursy prawn. – proboszcz w Minkarza – r. 1773 udał się do Rzymu gdzie został Dr. Theol. 1775 R. 1775 prof. w Kolleg. minus i pleban w Igołomii. R. 1780 rektor szkoł wydziałowych Krak. i profesor historyi kościelnej; pracował około reformy szkół 1782 – R. 1783 Kanonik S. Anny i wizytator szkoł. + 1798 d. 26 Grudn. w Igołomii mając 51 lat. Obeznany z francuską, niemiecką, angielską i włoską literaturą.

1) Cultus duliae B. Isaiae Bonerio S. Theol. Doctori Ord. Eremitar. S. Augustini provinciae Polonae, Conventus Cracoviensis ad aedes S. Catharinae V. exhibitus per dedicationem thesium theologicarum disputationis publicae in univ. Cracov. defendente Conclusiones M. Josepho Boguçicki Phil. Dr. Scholae S. Stephani seniore, sub assistentia M. Stanislai Patelski S. Theol. Prof. Collegae major. Cracovia 1767. mense Martio. 4º. k. 10 (na odwrocie tyt rycina in 4º: B. Isaias Ordinis S. Aug. S. T. D. sepul. Crac. in eccle. S. Cath. V. et M. mirac. clarus – klęczący święty, do koła z medalionów sien z jego życia. Sc. Elev. Crac.)

ded. B. Isaia Bonero ... defendens. – dalej:

Synopsis vitae B. Isaiae Boner (Urodz. 1380 + 1471 d. 8 Febr. Ciało jego po przeprowadzeniu inkwizycyi przez Komissarzy za rozkazem Urbana VIII i Jana Alberta Królewicza bisk. Krak. r. 1633 podniesione i w Kaplicy S. Doroty gdzie leżały w ołtarzu wystawione. R. 1766 d. 30 Septemb. za staraniem Liberata Wolskiego S. Teol. Dokt przeora (który bibliotekę i kaplicę cudowną N. P. Maryi wyrestaurował) ciało przeniesione do nowej Kaplicy zwanej Capella B. V. M. Cincturatorum nowo zbudowanej od rogu ewangelii Kaplicy cudownej N. Maryi P. i w nowym mauzoleum w ołtarzu wystawione

Żywot opisali Fulgent. Dżiacki 1670, Kulsius, Mart. Baronius, Schembek i Bollandus.)

na ostatnich 2 kartach: Conclusiones theologicae de Invocatione et cultu Sanctorum eorumque sacris reliquiis et imaginibus.

Bogucicki Józef Jan Kanty Nepomucyn.

zorowa: Uwagi nad niektóremi znakomitszemi dziejami religii chrześ:
ciańskiej w XV w. miana d. 19 Czerwca 1787 przed Królem w której posta:
wał na fanatyzm zagorzały i ~~[illegible]~~ duchownych ściągnęła na niego prze:
śladowania. – R. 1796 jeździł w interesach uniwersytetu do Wiednia.
– r. 1764 został Bacal. a r. 1767 Dr. Filoz. w Akad. Krak. (Ob.
Muczkowski.) R. 1787 zapisał 600 czerw. złot. lokowanych na Opatkowicach [illegible] (Grabowski Kuh.) Związkowi
filantropów, oraz bibliotekę złożoną z 1342 dzieł Uniwersytetowi Krak. (Ob. Muczkowski Józef: Rozmaitości
historyczne i bibliograficzne. Kraków 1845 str. 7–36.)

\+ Conclusiones theologicae de Scriptura sacra et Traditionibus pro disputatione lunari mense Martio 1766 absolvenda expositae. (s.l.) 4to

\+ 1) Conclusiones theologicae ex Cursu morali menti d. Thomae angelici Doct: conformes publicae disputationi expositae 1767 d. 5. Novembr. Cracoviae typis Collegii Majoris. 4o K. 4.

2) Conclusiones theologicae ex cursu triennali speculativo. Cracoviae typis Seminarii episc. 1769. 4o K. 10.

3) Kazania o niektórych chrześciańskiej religii prawdach w Kollegiacie warsz. S. Jana w czasie czterdziestodniowego postu wypowiedziane. Warszawa w druk. L. Dufour 1779. 8o str. 168.

\+ 4) Cultus Duliae B. Isaiae Bonero exhibitus per dedicationem thesium theologicarum disputationis publicae Cracoviae 1767 mense Martio. 4o K. 10 (jest tu Żywot bł. Izaiasza Bonera i Thesy: de Invocatione et cultu sanctorum) (ob. Jocher II. Nr. 2698. 3501.)

\+ 5) Continuatio controversiarum quaestionum juris ad disputandum expositarum. Crac. 1771. 4to

+ ~~5~~6) Oratio cum in Universitate Cracov. ab ampliss. Publicae Institutionis Praefectorum Collegio studiorum reformatio introduceretur A. 1780. d. 29 Sept. 4o K. 12.
(Ob. Jocher I. Nr 1321 i str. 336.)

+ 7) Laudatio funebris Jacobi Mihaelis Marciszewski U. J. D. et Prof. Cracoviae typ. Seminarii academico-dioecesani. 1773. 4o. (Paneg. 529) Kart 13 mowa prozą

8) Assertiones ex historiae ecclesiasticae saeculo primo selectae. Crac. 1781. 8o.

9) Historia ecclesiastica Mscr. aż do końca XVII w. spalone po jego śmierci przez zagorzalców.

10) Exercitatio scholastica ex praeceptis Sacrae Rhetorices et praecipue de genere concionandi morali concinnata atque per eximios ejusdem Sacrae Lectionis Auditores sub assistententia Josephi Cantii Nepom. Boguccki Phil. Doct. Seminarii Academico-Dioecesani alumni ac interea Sacrae Rhetorices Professoris. In Collegio Majori Univers. Crac. d. 3 Martii 1769 publice demonstrata (b. m.) 8o Kart 4. ~~[illegible]~~ ded. Casimiro Stęplowski S. Th. Doct. et Prof.. (Są to Quaestiones ex Sacra Rhetorica propositae)

245

Franciscus Boguszki

Collegii minoris Collega.

1593. A. R. p. 160.

a. 1602 d. 11. Sept. in convocatione domestica electus in can. S. Flor. (: Arch. Univ. Lib. N. 265 p. 276 :)

2146

Bogusławski Jan Kanty.

fil. dokt. i prof.

1693. 16 febr discedens ad coloniam Neocorcinensem dirigendam plenipotentes suos constituit. (A. K. p. 659.)

Bogusławski Matthias Joannes Cantius rodem z Siewierza, r. 1685 został Baccal. a r. 1686 Dr. Fil. w Akad. Krak.

1) Icon virtutis et eruditionis, vivis rarae probitatis et scientiae coloribus in Michaele Sławogurski praesentata. Cracoviae typ. Universit. 1693. fol. (Paneg.)

2) Purpura gentilitiae Rosae D. Adalberti Gnesnensis olim archipraesulis et martyris in roseo virtutum et magnorum in Ecclesia Dei meritorum murice perill. Adalberti Staszewski vernans explicata. Cracoviae typ. Universit. 1694. fol. (Paneg.)

Bojarski Antoni J. D.

prof. dyalektyki

1744. 9. marca obrany prefektem semin. poznańsk.
(: C. U. p. 299. :) Był poprzednio seniorem szkoły Bożego
Ciała na Kazimierzu (: 301. :)
1758. 5 czerwca w miejsce odwołanego Marcinkowskie-
go na dyrektora kolonii poznańskiej ~~posłany~~ dany jako S. T.
D. i seminaryum pozn. prefekt. kan. koadj. kat. pozn.
(: p. 658. :) polecono mu wykładanie obojga prawa (: ib.
p. 689. :) (: w r. ~~1757~~ 1759. :)
O jego zapisie dla Akad. pozn. zob. pod Colon. Posn.
r. 1762. 26 listop. (: C. U. p. 781. :)
r. 1764. 14 marca wspomniany jako już nie żyjący.
(: C. U. p. 812.
W aktach rektorskich pod r. 1750 str. 386–389. znajdu-
ją się wyszczególnienie zasług Bojarskiego, około uporząd-
kowania seminaryum poznańskiego, którego od lat pe-
śnu był od akademii krak. ustanowion prefektem,
tudzież ~~około~~ uporządkowania i pomnożenia majątku
tego seminaryum, które własnym kosztem odnowił a
w dobrach za swe pieniądze inventarium majori in
parte ac ferme totam rem familiarem de proprio
emit. Porównaj notatkę: Seminaryum Poznańskie.

Książę Teodor Czartoryski, biskup poznański w liście do kapituły poznańskiej na ś. Piotr i Paweł zebranej w punkcie 9tym pisze: Żeby dobra seminarii Pozn. w tym lepszej sytuacyi konserwowane być mogły i maior numerus alumnorum augeatur, umyśliłem administracyją onych oddać ks. Bojarskiemu, prefektowi eiusdem Seminarii, jako viro prudenti et oeconomico." /A.K. str. 390/

1752. 10 stycz. jako Seminarii Dioec. Posn. in Acad. Posn. Praefectus stanowi swoich plenipotentów /A.K. str. 47/

1754. 2 maja jako S.T.D. et prof. Ecclesiarum cathedr. Posnaniensis coadiutor Canonicus in Zembrzyca et Sudecka Praepositus, Semin. Acad. Dioecesani Posnaniensis Praefectus

Bojarski Antoni Nepomucen Dr.
Fil. Collega Minor, Prof. teologii moralnej w Akad. Pozn. prefekt seminarium poznań. notar. apost. proboszcz zręmbki i śmieciński, Collega major 1758. – r. 1732 został Bacal. a r. 1735 został Dr. Fil. w Akad. Krak.

+ 1) Dzień niestworzonego słońca równiejm apostolskiej nauki swiatłem Piotra i Pawła swiatu uczyniony jaśniejszy czyli Kazanie na fest S. Piotra i Pawła w Kościele katedral. poznańskim miane R. 1747 d. 29 Czerwca. Poznań w druk. akademic. fol. k. 20. ded. Casimiro Lachowicz Dr. Phil. praeposito in Kroczyce.

2) Obligatio aeviternae gratitudinis divinissimo Joanni Cantio cum dedicatione theologicarum de Sacramentis in genere et in specie thesium a M. Antonio Boiarski publicae in Acad. Posnaniensi disputationi expositarum a Joanne Wojciechowski S. Theol. Audit. A. 1758 d. 5m. Julii. Posnaniae typ. Academicis. fol. k. 6. (na odwrocie tyt. bardzo lichy sztych in 4º. B. Joannes Cantius klęczący nad nim aniołek z wieńcem, Matka boska i P. Jezus)

+ 3) Perennitas humanae prosperitatis in praeoptato Anno Universalis Jubilaei 1751 propositis publicae dispu:tationi theologicis ex tractatibus de Gratia, Justificatione et Indulgentiis thesibus defendente Francisco Xaverio Dziezuchowski Theol. Audit. [illegible] ad gloriam Decanatus Srzedensis e voto Antonii Bojarski manutenta in Collegio Lubransciano Posnan. A. 1751 d. 14 Julii. Posnaniae typis Academic. fol. K. 8.

Bojarski Antoni został w Akad. Krak. Baccal. Art., r. 1735 Magister Art, dalej Professor Szkół Nowodwors: kich, Prefekt Seminarium w Poznaniu, Rektor Akademii Poznańs. Collega minor, potem major, następnie Dr. Teologii. Kanonik Katedr. poznański Gabriel Boniatowicz mianował go swym Koadjutorem, przytem miał probostwo zrembickie (w Krakow.), smieciskie (w poznansk. dyecezji). Umarł d. 20 Stycznia 1764 w Poznaniu. (Ob. Kolendowicz Franc. Stan: Acta virtutum et meritorum Antonii Boiarski s. Theol. Doct. Posnaniae 1764. fol.)

ozy Zembrzyckie

1) Dzień niestworzonego słońca równem apos: tolskiej nauki swiatłem Piotra i Pawła swiatu uczyniony jaśniejszy (Kazanie). Poznań, w druk. Akademick. 1747. fol. (Teol. 5343.)

2) Perennitas humanae prosperitatis in prae: optato anno universalis Jubilaei 1751 propositis publicae disputationi Thomistico-theologicis ex tracta: tibus de gratia, justificatione et indulgentiis thesibus defendente Francisco Xaverio Niezuchowski. Posna: niae typis Academicis 1751. fol. (Teol. 4022)

251

Mgr. ~~Joannes~~ Jacobus Boxyca

Can. s. flor. Licentiatus in medicinis.

1474. d. 10 Decembris otrzymuje pozwolenia visitandi curiam Romanam et Terram Sanctam Jerusalem per spatium, quo revenire posset, et interim in reventu suo Italie recipiat insignia doctoralia in medicinis. (Concl. pod s. r. str. 24.[x] N. 32 Decretorum compendium str. 217.)

[x] Wyd. Bargiela str. 37.

Jacobus de Boxicze. M. L. S. T. Bacc.
S. Flor. Can.

1470. w Akt. rekt. jako magister wspominany /s. p. 66./
1472 wspominany jako licent. in med. /Concl. p. 23./[1]

1474. 10 grud. otrzymał od univ. pozwolenie visitandi Curiam Romanam et tertam sanitatem servandi per spacium, quo revenire posset et interim in reventu per Italiae recipiet insignia doctoratus in medicinis /Concl. p. 26./[2] w Concl. Coll. maj. z r. 1477 p. 29. wspominany jako Med. Doct.
1479 jako m. d. /Concl. p. 28./[3] (Szczegóły urlop. [illegible]

1480. Concl. p. 32.[4] wspomn. jako med. doctor Officialis generalis et vicarius in spiritualibus Reverendissimi Patris d. Jacobi Archiepiscopi et Primatis Eccl. Metr. Gnezn. Wskutek podanej prośby do Uniwersytetu postanowiono w d. 5 kwietnia t. r. uchwalono: quod ipse dominus magister Jacobus de Boxicze prout postulavit, teneat in titulum et professionem cancellariam personaliter, gaudeatque de fructibus ejusdem; ponat quoque vitias ejusdem cancellariae in meliori conditione, easque locet in agris et domibus; quatenus insuper collegiato laboranti dabit marcas singulis annis de fructibus et proventibus ejusdem cancellariae. Qui d. magister Jacobus habebit regressum ad cancellariam s. Floriani et ad domum collegii artistarum majoris quando illi placuerit regredi vacantia aliqua in praedicta ecclesia s. Floriani occurrente /Concl. p. 32./
1480 w Konkl. Coll. maj. p. 32 wspominany jako Doctor in medicinis Gneznensis et Sti Floriani Ecclesiarum

1) Wyd. Barycz str. 33-34. 2) Ibid. str. 37. 3) Ibid. str. 42 4) Ibid. str. 48

Canonicus - in vim meritorum suorum dotat ad Collegium Cancellariam Posnaniensem /: Conel. Coll. maj. p. 32:/ quod stare debeat in tali cancellaria donec aliud beneficium cum contingens ex ordine vacaverit /: ibid:/

1476. Jacobus de Boxgora M. d. S. T. Baccal. /: Conel. Coll. maj. p. 119:/
1474. jako licentiatus in medicinis 21 lipca prosi był przed urzędem biskupim swoję prezente od uniwersytetu na kanonią i prebendę ś. Floryana i prosił o instytucyę, kiedy Jacobus de Lyszów otrzymawszy (… zapewne ś. Fl.:) otrzymawszy inną prezentę przy tej której dotąd posiadał posiadać nie może. /: Acta episcopal. str. 93. f. v.
1469. był praepositus domus Coll. majoris /: Liber perceptorum str. 29:/

253

Mgr. Ambrosius de Bolemowo.

1521. A. R. str. 892. Rector scholae s. Annae in Cracovia. (: A. R. str. 909:)

Swyathoslaus doctor de Boleny

1503. Cra to bpt. Acta episcop. IV. f. 167 verso.

z Bolesławic

255

Matthaeus de Boleslawyecz
Iuris Pontif. Baccal.

w r. 1536. wspominany, że kiedyś kiedy niegdyś był obrany i Coll. major kanonikiem przemyskim (Concl. p. 143.), quod quidem amiserat propter defectum protunc doctoris eligendi.

1508. jako Canonicus Premisliensis otrzymuje pozwolenie powrotu do Koll. większej, ale pod warunkiem, że by kanonię i prebendę przemyską, którą z prezenty akademii dzierży, ustąpił (Concl. Coll. maj. p. 58.)

1504. jako procurator domus Coll. majoris. (Liber perceptorum Coll. maj. pag. 160.)

Matthaeus Jacobi de Boleschlawyecz Mag. et Coll. minor collegii artistarum, ale gdzie to wspomniane, zapomniałem dopisać.

Druk Aliquot epistolae viri Eusebii Hieronymi Stridonensis (ob. Janker N. 179) fol. verso karty tytułowej jest stoi: Integerrimo viro D. Martino Dobergast, artium liberalium magistro diviaque verbi concionatori longe celeberrimo Mattheus Holnstein Boleslaviensis se commendat.

6

M. Isaias (Boner)

1450 /: wspominiany w konkl. jako prof. teol.: p. 13:/

257

Bonikowski Joannes
AA mag jud. Perusii
promotus.

syn Stanisława zapisany w Matrykule w roku 1599 commut. aest.

[zob. Estr. XVI, 70: Epigrammata In laudem... 1605
— XXVIII, 322: Jncolumitati: Gratulatio 1605]

[illegible]

de Bononia

258

Constantius doctor Med. et Artium

1506. (A. R. p. 717. 726.) nie mówiąc byś profesorem, bo w aktach pisze dominus Constantius a nie magr. Constantius (?). ibid.

1507. Venerabilium doctorum Constantii de Bononia ex una et Joannis Siculi partibus ex altera etc. (A. R. nr. 721.) Siculus Silinus (A. R. nr. 727.)

Estr., Enc. Org.: PJSB

[Estr. XIII, 266-7] Borakowski Edward, Arch. Org. [IV, 67]

Gregorius Borastus + 1656 w Nissie

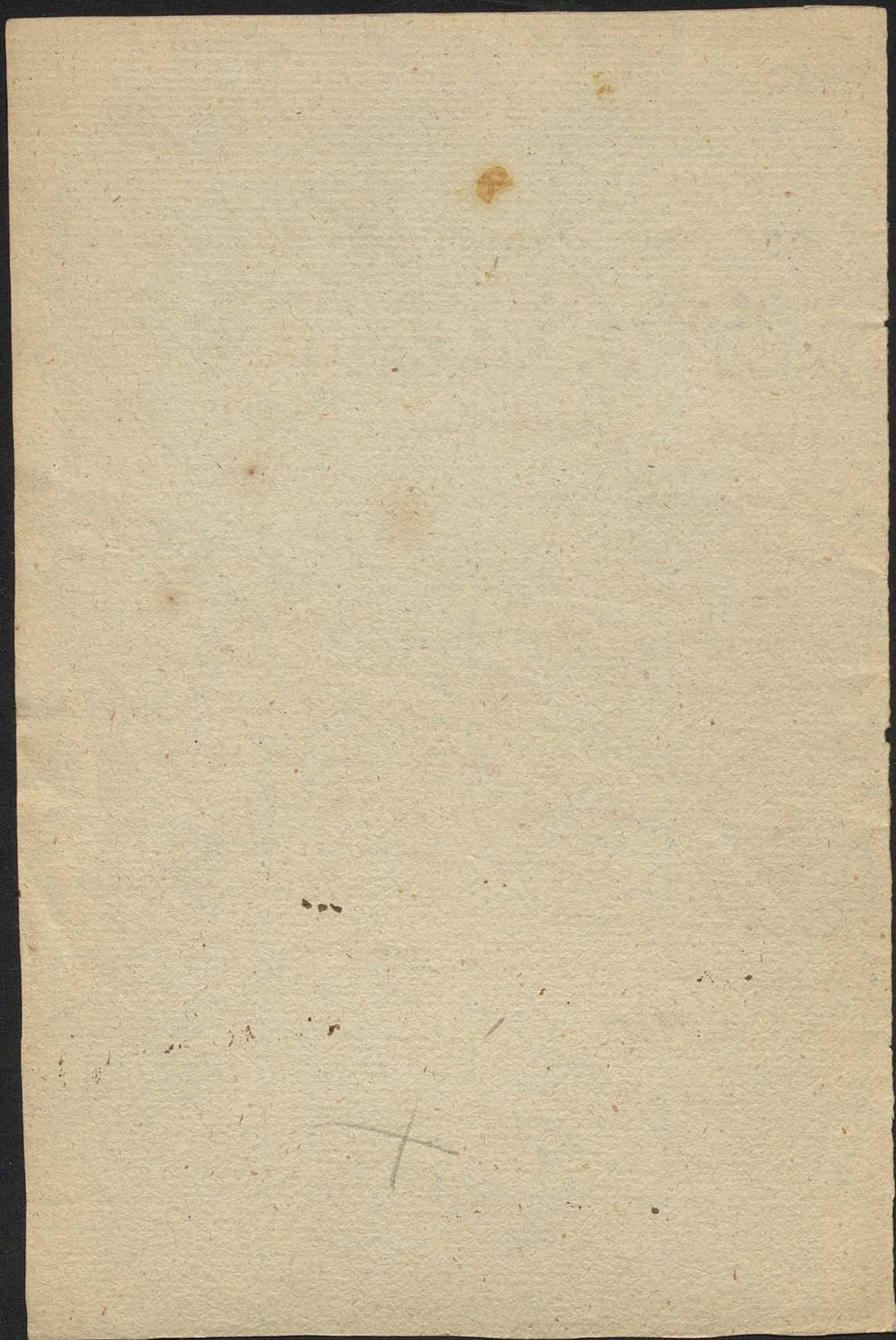
Borasta

k. k. k. 259

pisał Eventilatio wb wyżej dział in fol. u la-
dyszowskiego ... (com u mojej notatce i com tam
przypisał z Temberskiego. ... Była też
fundatio Borastoviana (1663?) pro sex
alumnis ex Suecia oriundis.

Temberski o nim w swoich Annales str. 483. pisze:
Moritur Nyssae Gregorius Borastus Can. Crac.
natione Suecus, stylo clarus epistolari. Nummo-
sus erat, quia nec victu, nec amictu ambitioso oculos
aliorum in se non trahebat. Is peculium dispo-
suit ad pias causas, etiam pro canonizatione
B. Ioan. Cantii, legans quotam certam, recepta
literarum apprime sibi cum academicis viris
placentium. In canonicatum Crac. successit
Ioannes Markowicius ejus olim coadjutor.

(ibid. p. 483.)

Borowicz Laurentius Antonius
Raphael, Baccal. Art. 1682, Dr Phil. 1684
Canonicus regularis Convent. Miechov.

1) Gazophylacium eruditae gloriae virtuti et honori XIX Primae laureae Candidatorum dedicatum. Cracoviae, typ. Franc. Cezary 1682. fol. Pocz. 2898.

261

Borowski Antoni

fil. dokt. i prof.

1733 w aktach rektorskich wspomniany Antonius in Borowett Borowski phil. doct. et prof. (A. R. nr. 780:)

[Estr. XIII. 280 zaznacza; 206. Species 1733. nic nie ma.]

Borowski ~~Wojciech~~ Albertus l. J. U. d. Prof-
esto w sprawie Akademii do Warszawy wy-
słany.

1602 d. 18 Sept. vocatur ad minus collegium
(-Arch. Univ. Lib. N. 265 p. 276.)

r. 1625. był wysłany do Rzymu, jakieś pokazuje z Ra-
chunków z tr. str. 44.

r. 1627 będąc Rektorem wysłany był wraz z Arcy-
biskupem do Warszawy.

r. 1635 prokurator Univ. kiedy adjunktem Sygizm. Grzegorze-
wicz. umarł r. 1646 chorowawszy dzień
jeden

r. 1641 wspomniany w Codic. Coll. maj. p. 163 jako s. T. D. praepositus ad s. Florianum.

1643 jako S. T. D. s. Flor. praepositus. A. R. f. 33 v.

r. 1647 post Dom. 3am Epiphaniarum już nie żyje A. R. p. 97 v.

Albertus Borovius.

Coll. major. C. s. Annae.

1615. A. R. p. 572.)

1616. 7. września zaskarżony przed sąd rekt. o to, iż na zebraniu uniwersytetu d. 1. września, kiedy uchwalono, iż prosząc o pozwolenie udania się na nauki do Włoch mistrzowie ~~pod tym warunkiem~~ mogą jechać, ale żeby wprzód u rektora podpisali się na to, iż o stopnie teologii ~~zagranicznej ... nie będą~~ tylko w akademii krakowsk. ubiegać się będą, Borowski uderzywszy w stół ręką z obrazą starszych oświadczył: nos subscribemus magistri juniores, ut isti petentes possint licite sumere gradum in Italia. Rektor wskazał go na dziesięć grzywien, od czego ten do konsystorza appellował. (A. R. p. 586).

[Estr. XIII, 282]

264

Borowski Wojciech, profesor teologii, kanon. S. Floryana 1620, został (1619) Drem Teol. w Rzymie i r. 1628 w Krakowie – Collega minor, Canon. S. Annae – vir rectus – a. 1594 Baccal. a. 1598 Dr. Phil. – canon. Scarbimir., OOSS, Custos et dein Praepositus S. Floriani – Collega major.

1) Quaestio de peccato originali d. 7 Julii publice ad disputandum proposita. Cracoviae in offic. typogr. Francisci Cesarii 1620. 4o. k. 4. (na odwrocie herb Akad. Krak. z berła bez korony)

2) Quaestio theologica de formali causa justificationis pro loco inter Doctores S. Th. in Academia Cracov. obtinendo a Dn. Alberto Borovio in Urbe Alma S. Th. Doctore S. Floriani Canonico ad disputandum publice proposita A. 1628 mensis Octobris die 13. Cracoviae in offic. Francisci Caesarii 1628. 4o. k. 5.

Boruski Gregorius rodem z Łowicza, kształcił się w Akad. Krak. gdzie został 1630 Bacal. a r. 1632 Dr. Filoz.

1) Elogium Joanni a Lipie Lipski archiepiscopo Gnesnensi ad primum et celebrem in suam archiepiscopalem sedem ingressum dicatum. Cracoviae in offic. Andreae Petricovii 1639. 4° (Sign. A-B4.)
(Paneg. 464)

z Borzynowa

266

Dziersław z Borzynowa.

na soborze bazylejskim tyle znaczył, iż dekretem 38ej sessyi r. 1439. miejsce mu było wyznaczone między elektorami przyszłego papieża. Janocki Miscell. T. II. f. 67. 68.

ô

267

Derslaus de Barzinow vel Barzinow. DD.
de Borzynow Archid. et C. Crac.

1441. Cod. Univ. p. 8. 9. decanus Cap. facult. ibid.

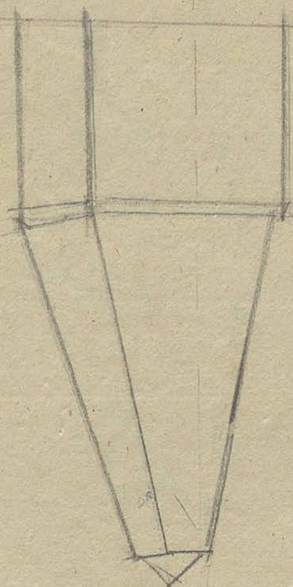
50

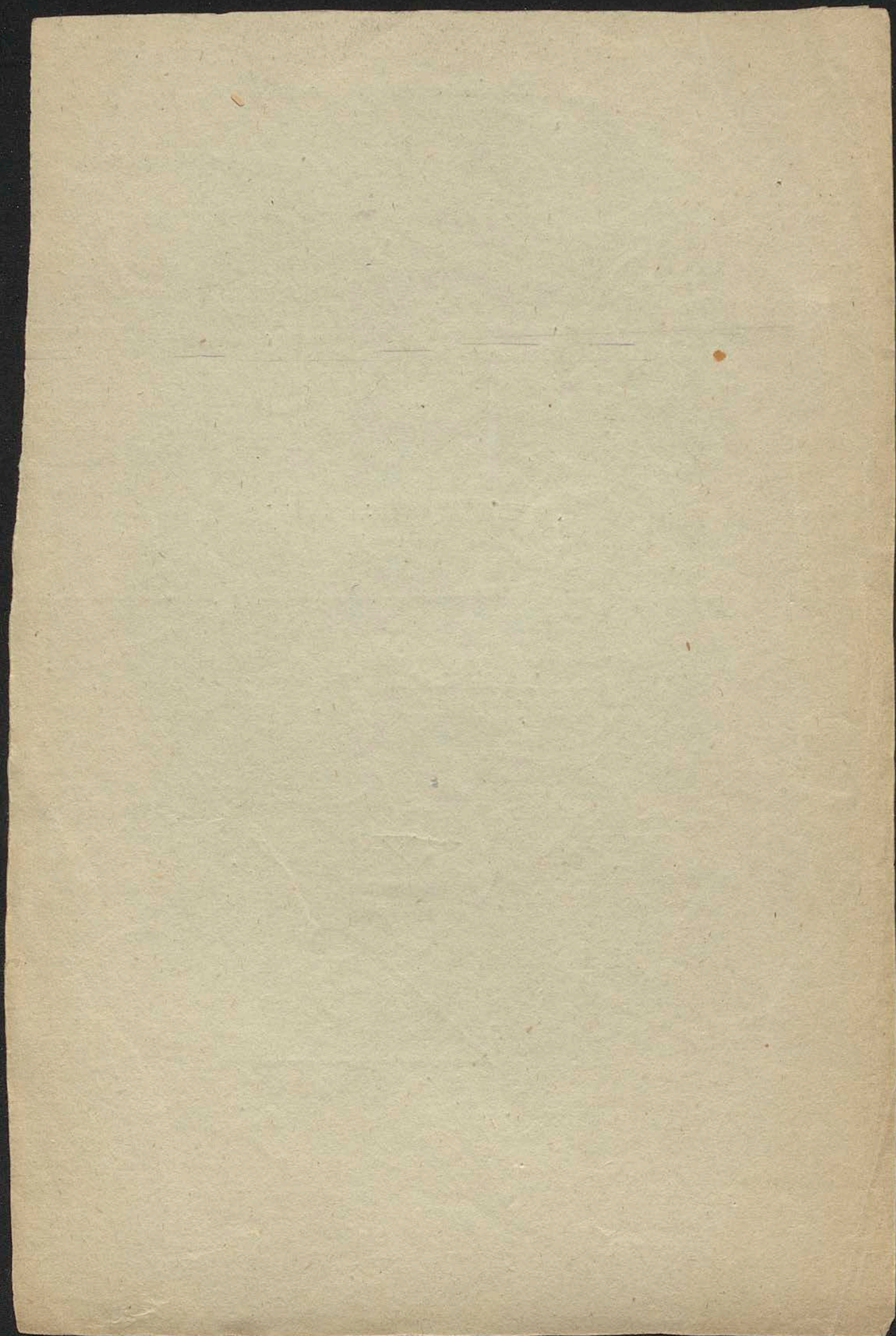
268

Katr. Eucc. Krg. Mag. ~~Gelasinus + 7 Sept. 1637~~

1 8/13 o M. Borko dum ad acad. Cracoviens.

pergeret + w listop. 1637

269

Jacobus Boszycz

1641. w Comit. Coll. maj. p. 163 wspomniany jako Director Bialensis Collegii

Estr. 0
Enc. Org. i PSB 0

Hc. D

[Estr. I, 140] 270

Enc. Org. ... 1[illegible]

X. Boucher [Pierre l'abbé]

mianowany nadzwyczajnym profesorem literatury francuskiej w Uniwersytecie r. 1811. 18 listopada ale bezpłatnie i za to w tym dniu, bo już dawniej dawał te lekcyje ~~na~~ uczynił go wydział filozofii doktorem. (Zob. Protokół Obrad. wydziału ~~filozof~~ fizycz. Mat. str. 20.)

Boucher później został wybrany na kan. kat. krak. a umierając swoję bibliotekę zapisał dla gimnazyum ś. Anny.

271.

M. Andreas Bozantinus

21 Junii 1602 ad minus Coll. vocatus est.
/: Arch. Univ. lib. N. 265 p. 275 :/

Estr. ô
kuo. 6y. i 8/5 B.

E. ô

Wypis

hypotecznego kamienicy pod L. 38 1/2.

Maryanny Jaroszewskiej - Jana i Felixa Drak

la S. Ducha na całej kamienicy

z Prądnika do Skarbu na całej Kamienicy

Kirchmajerów na tejże kamienicy - poźniej Ban,,

rznego

Instytutów na tejże

za Skorczewskim

a Skorzewskiego

kiego i 86 kosztow zasądzona

hp na rzecz Leona Borkowskiego - na rze,,

zak - teraz Augusta Fridleina. -

a na części Felixa i koszta 10 t.

zewskiej na części Felixa

ztow na części Jana

Pudnika Jaku

